

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ "ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ",
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

"Υπεύθυνος συντάξεως
κατά νόμον
δ κ. Δ. I. KONTOMERKOS
Πρόεδρος του Συνδέσμου

"Οργανον τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν μεταδίδον τὰς σκέψεις καὶ γνώμας
αὐτῶν, ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων τοῦ Μεγάλου Χωρίου.
· Αποστέλλεται δωρεάν καὶ δταν τὸ διαβάστητε, νὰ τὸ δώσητε νὰ τὸ διαβάσῃ
ὅποιος γνωστός σας Μεγαλοχωρίτης ή Ρουμελιώτης δὲν τὸ ἔλαβε.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1962
· Αριθ. Φύλλου 16
3ον καὶ 4ον τρίμηνον
Γράψατε διὰ τὰ ζητήματα
τοῦ Χωρίου μας τακτικά.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ ΜΕΘ' ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΑΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΣ ΛΙΘΟΣ ΕΠΙΔΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ.

ΟΤΑΝ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΟΡΓΙΑΖΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 20 ΧΡΟΝΙΑ

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΘΥΣΙΑ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ

24/12/1942 - 24/12/1962

"Απ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
τῶν Ἐλλήνων τὰ ίερὰ
καὶ σὰν πρᾶτα ἀντειωμένη
χαῖρε ὁ χαῖρε Λευτερίδης". (Σολωμός).

Τοῦ κ. ΠΑΝΟΥ Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πόσο ἀδύνατη νοιώθω τὴν πέννα μου στὴν εὐγενικὴ πρόσκλησι τῆς ἀγαπητῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωρίου» προκειμένου νὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ δλίγα λόγια, στὸ ἐπάξια τιμητικὸ καὶ εὐλαβικὸ μνημόσυνο ποὺ ἐπιτελεῖται μὲ τὴν ἐφετεινὴ εἰκοστὴν ἑπέτειο, γιὰ τὴν θυσία τῶν ἀλησμόνητων 13 ἐθνομαρτύρων μας. Πρόκειται γιὰ κείνους ποὺ στὰ 1942 τὴν ζωή τους ἔδωκαν παλληκαρήσια, σὰν γνήσιοι "Ἐλληνες ἀφήνοντας πολύτιμες παρακαταθῆκες ἀρετῆς καὶ φιλοπατρίας στὶς ἐπερχόμενες ἐλληνικὲς γενιές. Μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο τῆς πατριωτικῆς αὐτῆς θυσίας πόσο φτωχά βρίσκω τὰ ὅποια λόγια ἐξυμνητικοῦ χαρακτηρισμοῦ ποὺ θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ συνταιριάσῃ γιὰ τοὺς συμπολίτες μας αὐτοὺς τοὺς ἀληθινὰ ἀντάξιους τῶν ἐνδόξων μας περασμένων, καὶ δημιουργούς ἐνὸς ἀξιοθάμαστου παρόντος. Ἀλλὰ τὴν ἀνεπάρκεια τῆς πέννας μου τὴν νοιώθω μεγαλύτερη, δταν συγκρίνω τὴν τρομερὴ τούτη ἐποχή μας τῆς ἀχαρακτήριστης διαστροφῆς τῶν πάντων, ἀκόμη καὶ τῶν λεκτικῶν ἐννοιῶν — ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἀξιοθάμαστη πρόοδο σὲ ἐπιστημονικοὺς καὶ ἄλλους τομεῖς — μὲ ἐκείνους ποὺ, χωρὶς τὶς μάσκες τῆς ὑποκρισίας, χωρὶς λόγια παχειά, ἀλλὰ μὲ πλήρη πνευματικὴ διαύγεια, παρ' ὅλους τοὺς ἀπάνθρωπους βασανισμούς των, ἀκολούθησαν τὸν δρόμο τῆς πατριωτικῆς εὐθύτητας καὶ ἐντιμότητας, καὶ ἔδωκαν μὲ τὴν πολυάδυνη θυσία τους καινούργια αἴγλη καὶ ἀξία στὸ σπουδαιότερο τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν, στὴ ΛΕΥΤΕΡΙΑ σὲ λεύτερη Πατρίδα: στὴν Πατρίδα πού, ὅπως σωστὰ καθόρισαν οἱ μακρυνοί μας πρόγονοι, εἶναι «τὸ τιμιώτερο, τὸ σεμνότερο καὶ τὸ ἀγιώτερο» ἀπὸ κάθε τι ἄλλο στὸν κόσμο.

Καὶ οἱ 13 φαίνεται ὅτι εἶχαν βάλει καλὰ μεσ' στὴν καρδιά τους τὸ προγονικὸ αὐτὸ ρητὸ καὶ ἵσως γιαύτὸ κανένας δὲν λύγισε πεθαίνοντας, ἵσως γιαύτὸ μὲ τὰ κεφάλια ψηλὰ τραγούδισαν, λίγο πρὶν τοὺς ἐκτελέσουν, τὸν Ἐθνικὸ μας "Υμνο καὶ μπρὸς στὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα ἐκραύγασαν τὸ: «Ζήτω ἡ Ἐλλάδα». Μὰ ἀκόμη θὰ ἥθελα νὰ προσθέσω μὲ τὴν εὐκαιρία τούτη, πόσο γίνεται πικρότερη ἡ θύμητι των στὸν γράφοντα, δταν μὲ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἡρωικοὺς αὐτοὺς Ἐθνομάρτυρές μας τὸν συνδέουν παλιές προσφιλεῖς ἀνάμνησεις..... *

Κλείνουν ὁλόκληρα εϊκοσι χρόνια ἀπὸ τὶς 24/12/1942, ποὺ στὸ Μικρὸ Χωρὶο τῆς Εύρυτανίας ἐκτελέστηκαν ἀπὸ τοὺς βαρβάρους φασίστες ἐπιδρομεῖς οἱ κάτωθι Εύρυτᾶνες:

α) Ἀ πὸ τὸ Μεγάλο χωριό.

1) Δημήτριος Κ. Βαστάκης, Ἱερεὺς καὶ δημοδιδάσκαλος, 2) Χρῆστος Ι. Μέρμηγκας, ἀρχιατρος ἐ.ἄ., 3) Ἰωάννης Δ. Καρυοφύλλης, δημοδιδάσκαλος, 4) Διονύσιος Κ. Μαντζούτας, τηλεγραφητής, 5) Θεοδ. Γ. Οἰκονόμου, ἀνάπτηρος πολέμου, 6) Ἀνδρ. Δ. Σιαρᾶς, ἐπαγγελματίας, 7) Ἰω. Χαρ. Μεσίρης, ἀνάπτηρος, ἐπαγγελματίας, 8) Βασίλειος Ι. Παλιούρας, ἐπαγγελματίας, 9) Δημήτριος Γ. Δασκαλάκης, κτηματίας καὶ 10) Κων/νος Ι. Ἀραπογιάννης, μετανάστης.

β) Ἀ πὸ τὸ Μικρὸ χωριό.

11) Χρῆστος Ι. Φλέγκας, μετανάστης, κτηματίας, 12) Νικόλ. Γεωργ. Κυρίτσης, ἐπαγγελματίας καὶ

γ) Ἀ πὸ τὶς Καρούτες Λιδωρικοῦ.

13) Χαρίλ. Κατσίμπας, ἐνωμοτάρχης.

Ἄπὸ τοὺς Ἐθνομάρτυρες αὐτούς, ὕστερα ἀπὸ ἀνείπωτα βασανιστήρια, τοὺς μὲν ἐνδεκα ἰθανάτωσαν μὲ πολυβολισμὸ στὶς "Ανω Λόγκοβες τοῦ Μικροῦ χωρίου, τοὺς δὲ ὑπόλοιπους δύο, ἢτοι τὸν ἱερέα Δημήτριο Βαστάκη καὶ τὸν ἐνωμοτάρχη Χαρίλ. Κατσίμπα, ἔκαψαν τὴν ἴδια μέρα ζωντανούς, ἀφοῦ τοὺς πέταξαν στὸ καιόμενο σπίτι τοῦ γιατροῦ Βαγγέλη Πιστιόλη (Μικρὸ Χωρίο).

Ἄληθεια πόσο γρήγορα κυλίσανε τὰ χρόνια ἀπὸ τὴν θυσία τῶν παραπάνω Ἐθνομάρτυρων ἐνῶ ὁ τόπος τοῦ τραγικοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ αἵματός των σπέρνεται ἔκτοτε καὶ θρέφει πλούσιο καλαμπόκι, τοῦ δποίου ἀσφαλῶς ὁ φτωχός ίδιοκτήτης θὰ ἔχῃ τὴν ἀνάγκη. Ἀλλὰ ἀπὸ μᾶς ποὺ ζήσαμε, δὲν ὑπῆρξε κανένας νὰ μεριμνήσῃ γιὰ νὰ πειριφράχθῃ τὸ αἵματοπότιστο ἐκεῖνο τμῆμα τῆς θυσίας καὶ νὰ στηθῇ ἐκεῖ μιά, μικρούλα ἔστω, στήλη εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν μαρτυρῶν καὶ σὰν ἐλάχιστο δεῖγμα τοῦ δικοῦ μας σὲ κείνους σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀπείρου ποὺ τοὺς δρεῖλουμε εὐγνωμοσύνης;

Ίεροὶ τόποι θυσίας Ἐθνομαρτύρων, πότε θὰ ὑπάρξῃ Πολιτεία που θὰ ὑψώσῃ σὲ σᾶς μεγαλόπρεπους ἀπὸ πεντελίσιο μάρμαρο τύμβους γιὰ δίδαγμα τοὐλάχιστο στοὺς ἐπιγενομένους; Ναι, εἴκοσι δλόκληρα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ διάβρωσ οἱ φασίστας κατακτητής, περνώντας στὰ αἰματόβρεχτα καὶ πολυδόξαστα τοῦτα εὑρυτανικὰ χώματα, προσπάθησε μὲ τὸ σίδερο καὶ τὴ φωτιά, μὲ τὴν τρομοκρατία καὶ τὶς δηλώσεις, μὲ τὰ φριχτὰ βασανιστήρια καὶ τέλος μὲ τὶς ἐκτελέσεις πατριωτῶν Ἐλλήνων, νὰ καταπνύξῃ τὴν ἄμυνα ποὺ ἀρχιτεθεὶς νὰ ὁργανώνῃ ἐναντίον του διὰ πλήρους φιλελεύθερος καὶ ἀτίθασος εὑρυτανικὸς λαός.

*

Τὸ ἰστορικὸ τῆς ἀνωτέρω ὑπὲρ Πατρίδος θυσίας ἔχει ὡς Ἑξῆς: Στὶς 24)10)1942 μιὰ ὁμάδα ἀνταρτῶν κοντὰ στὴ Γαῦρος τοῦ Μεγάλου χωριοῦ, χτύπησε ἔνα γερμανικὸ αὐτοκίνητο μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τραυματισμὸ ἐνὸς Γερμανοῦ ταγματάρχου καὶ τὴν ὀλιγοήμερη αἰχμαλωσία του μαζὶ μὲ μιὰ γυναικα καὶ τοὺς δύο ὀπλῖτες Γερμανοὺς συνοδούς του. Οἱ Γερμανοὶ αὐτοὶ ὅταν ἀφέθηκαν ἐλεύθεροι εἰδοποίησαν γιὰ τὸ πάθημά τους τοὺς Ἰταλοὺς ποὺ ἤταν ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν κατοχὴ τῆς Εὑρυτανίας. Ἐτοὶ ἀπὸ τὸ Καρπενήσι ἐξώρμησαν ἀμέσως οἱ Ἰτολοφασίστες κατὰ τοῦ Μικροῦ χωριοῦ διὰ συνέλαβαν δέκα κατοίκους του ἀπὸ τοὺς ὄποιους ἐξετέλεσαν τὸν Ἰω. Κομπορόζο, ἔνα ἥρωικὸ παλληκάρι, χωρὶς νὰ μπορέσουν καμμιὰ πληροφορία νὰ τοῦ ἀποσπάσουν γιὰ τοὺς ἀντάρτες καὶ τὶς κινήσεις των.

Στὶς 29)10)1942 ἄλλη ὁμάδα ἀνταρτῶν χτύπησε Ἰταλικὸ στρατιωτικὸ τμῆμα ἀπὸ 17 ὀπλῖτες κοντὰ στὸ Κρίκελο μὲ ἀποτέλεσμα τὸ φόνο τριῶν καὶ τὴν αἰχμαλωσία δώδεκα ἀπὸ αὐτούς. Δύο μόνο διέφυγαν καὶ ἔφτασαν στὸ Καρπενήσι διὰ εἰδοποίησαν γιὰ τὰ συμβάντα τὸν Ἰταλὸ διοικητή τους. Τὴν ἐπομένη, πολυάριθμο στρατιωτικὸ Ἰταλικὸ τμῆμα ἀπὸ τὸ Καρπενήσι ἔφτασε στὸ Κρίκελο καὶ χωρὶς καμμιὰ προειδοποίησι ἔκαψε ὀλόκληρο τὸ χωριό, ἀφοῦ προηγουμένως ἀφαίρεσε δσα μπόρεσε τρόφιμα, προΐκες κοριτσιῶν, καὶ δ,τι ἄλλο ἀξιόλογο βρῆκε, καὶ τὰ μετέφερε στὴ Λαμία μαζὶ μὲ τὰ αἰγοπρόβατα τοῦ χωριοῦ. Πολλοὺς Κρικελιῶτες συνέλαβαν τότε οἱ Ἰταλοί, ἀλλὰ ὑστερα ἀπὸ βασανιστικὲς ἀνακρίσεις τοὺς ἀφήκανε ἐλεύθερους· σκότωσαν δμως χωρὶς καμμιὰ διαδικασία τὸν Κώστα Μιτζιβίρη καὶ τὸν Γιώργη Ζούκα, δύο ἥρωικὰ παλληκάρια, ποὺ ἔδειξαν κάποιαν ἀντίδρασι στὸ κακὸ ποὺ γινότανε μὰ κυρίως γιατὶ οἱ φασίστες εἶχαν πληροφορίες διὰ τὴν ὁργανωμένοι στὸ Κίνημα τῆς τοπικῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως (Ε.Α.Μ.).

Στὶς 25)11)1942, σὲ μιὰ συγκέντρωσι τῶν προκρίτων τοῦ Καρπενησιοῦ, ποὺ πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Ἐλληνα ἐπαρχο Κάλφα μὲ ἐντολὴ τοῦ ἐκεὶ Ἰταλοῦ διοικητῆ, ὁ ὑπολοχαγὸς Μπάλμπο Πατρίκολο, ποὺ ἤξερε ἀρκετὰ καλὰ τὰ Ἑλληνικά, ἐξήτησε ἀπὸ τοὺς συγκεντρωθέντας νὰ καταδικάσουν τὸ ἀνταρτικὸ Κίνημα, ἀν θέλουν νὰ μὴν καταστραφοῦν. Καὶ ὑστερα ἀπὸ πολλὲς συστάσεις καὶ ἀπειλές, τοὺς πρότεινε νὰ πηγαίνουν μὲ τὶς οἰκογένειές τους στὴν ἐκεὶ Στρατιωτικὴ Λέσχη γιὰ νὰ χορεύουν καὶ νὰ διασκεδάζουν μαζὶ τους.... Οὕτε λίγο οὕτε πολὺ ὁ ἀφελῆς φασίστας φαντάστηκε, διὰ τὴν δυνατὸ οἱ Εὑρυτᾶνες νὰ σταύρωναν τὰ χέρια τους, νὰ ἀποκήρυτταν τὴν Ἐθνικὴν Ἀντίστασι τοῦ τόπου τους καὶ μὴ λογαριάζοντας τὴν οἰκογενειακὴ τους τιμή, νὰ τὸ ἔρριχναν μαζὶ μὲ τοὺς βαρβάρους τοῦ Μουσολίνι στὸ γλεντοκόπι. Τότε δυὸ δικηγόροι ἀπὸ τὴν συγκέντρωσι ἔδωκαν μιὰν δλιγόλογη, ἀλλὰ μὴ ἱκανοποιητικὴ γιὰ τοὺς φασίστες ἀπάντησι. Ὁπωδήποτε τὴν δέουσα καὶ ἐμπρακτῇ ἀπάντησι στὶς «φιλικὲς» συστάσεις καὶ τὶς ἀπειλές των, τὴν πήρανε σὲ λίγες μέρες μὲ τὴν πανωλεθρία ποὺ ἔπαθαν στὸ Μικρὸ χωριὸ ἀπὸ τοὺς Ἐλληνες ἀντάρτες.

Τὰ παραπάνω ποὺ ἀναφέραμε γεγονότα καὶ ἡ ἀρνητικὴ καὶ περήφανη στάσι τοῦ ἐρυτανικοῦ λαοῦ κατὰ τῶν κατακτητῶν, εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ γίνουν συλλήψεις καὶ κακοποιήσεις πολιτῶν καί, στὸ Καρπενήσι καὶ τὸ σπουδαιότερο, νὰ παρθῇ

ἀπόφασι ἀπὸ τοὺς φασίστες γιὰ τὴν ἐκκαθάρισι τῶν ἀντάρτικῶν ὁμάδων τῆς Εὑρυτανίας, ποὺ εἶχαν ἀρχίσει νὰ τοὺς κάνουν ζημιές ἐξορμῶντας ἀπὸ φωλιές ὅπου μποροῦσαν μὲ ἀσφάλεια νὰ κρύβονται καὶ ποὺ δὲν ἤσαν ἄλλες ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ λημέρια τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21 μὲ ἐμπραχτη στὶς μέρες μας συνέχισι τῶν προγονικῶν μας ρημάτων.

*

Ἐτοὶ στὶς 18)12)1942 ἔνα μεγάλο τμῆμα Ἰταλικοῦ στρατοῦ ἀπὸ χίλιους καὶ περισσότερους φασίστες ὀπλῖτες, ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Καρπενήσι γιὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὶς ἀντάρτικες φωλιές τῶν χωριῶν τῆς Ποταμιᾶς καὶ κυρίως τοῦ Μικροῦ καὶ τοῦ Μεγάλου χωριοῦ. Τὸ Τμῆμα αὐτὸ τραγουδώντας πέρασε ἀπὸ μιὰ τοποθεσία, ποὺ βρίσκεται στοὺς πρόποδες τοῦ Κώνισκου καὶ ποὺ λέγεται Κεφαλόβρυσο, δηνομα συνδεδέμενο μὲ πολεμικὸ θρίαμβο τῶν περασμένων, ἀλλὰ καὶ μὲ μιὰ μεγάλη θλίψι γιὰ τὸν χαμό ἐνὸς ἥρωα Μάρκου Μπότσαρη, γιὰ τὸν ὄποιο δυστυχῶς τίποτε δὲν ἤξεραν, οὕτε ρώτησαν νὰ μάθουν, οἱ ἀδουσες δρδὲς τοῦ Μουσολίνι.... Γιατί, ἀν ρωτοῦσαν, θὰ μάθαιναν διὰ στὶς 9)8)1923 στεφανωμένη ὀλόφωτα ἡ Ἐλληνικὴ Δόξα καὶ στὴν τοποθεσία τούτη «ἐ μελέτη σε τὰ λαμπρὰ παλληληρια» ποὺ εἶχαν σὲ μιὰ νυχτερινὴ ἐπιδρομή τους κατασπαράξει τὶς προφυλακὲς τοῦ Τσελαλεδίμπεη μὲ μοναδικὸ σύνθημα «Λευτεριὰ ἡ Θάνατος»! Καὶ θὰ μάθαιναν ἀκόμη οἱ βάρβαροι φασίστες διὰ οἱ Εὑρυτᾶνες, ἀκριβῶς στὴν ἴδια τούτη περιοχὴ πῆραν μέρος σὲ σοβαρὲς μάχες ἐνάντιον πολυαριθμοτέρων ἐχθρῶν, καθὼς ἤταν οἱ προηγηθέντες ἀπὸ αὐτοὺς Τούρκοι κατακτητές καὶ διὰ ἀκριβῶς στὸ 1822 στὸ Μεγάλο χωριὸ ἀντάρτικες ὁμάδες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐπέφεραν μεγάλη φθορὰ στοὺς Τούρκους καὶ ἐπρόσθεσαν μιὰν ἀθάνατη ἀκόμη σελίδα στὴν Ἑλληνικὴ ἴστορία χάρις στὸν ἀξιοθαύματο ἥρωϊσμὸ καὶ τὴν αὐτοθυσία δυὸ ἀγωνιστῶν ἀπὸ τὴν Καστανιὰ — Ἀρακυνθίων, τοῦ Γιάννη Βελώτα καὶ τοῦ Κώστα Καλαντζῆ, οἱ ὄποιοι ἔγκλειστοι στὸ σπίτι τοῦ Σκαρπῆ ἐμειναν τελευταῖοι καὶ ἀμύνθηκαν ἐναντίον πολλῶν ἐχθρῶν, ἔως διὰ τὸν ἐξάντλησαν καὶ τὸ τελευταῖο ἵχνος πολεμοφοδίων τους. Τότε προτίμησαν, ἀντὶ τῆς αἰχμαλωσίας, νὰ πεθάνουν ἀπὸ τὴν φωτιά, ποὺ οἱ δρδὲς τοῦ Δράμαλη εἶχαν βάλει στὸ σπίτι τῆς ἄμυνάς των.

Ἄλλα καὶ τρίτη στὸ ἔνδοξο τοῦτο Μεγάλο χωριὸ ἔχουμε μάχη ἐναντίον καταχτητῶν... Στὶς 23)8)1923 ἔλαβε χώραν ἐδῶ ἡ περίφημη «μάχη τῆς Καλλιακούδας» ὀπότε πολεμώντας ἐναντίον ἀσυγκρίτως ὑπερτέρων ἐχθρῶν, νικήθηκαν οἱ Ἐλληνες μὲ βαρείες ἀπώλειες καὶ μὲ θάνατο τῶν ὀπλαρχηγῶν τους Ζυγούρη Τζαβέλα καὶ Νικολοῦ Κοντογιάννη καὶ ὑστερα ἀπὸ τὴν ὁποία δ Μουσταῆ Πασσᾶς ἀνεμπόδιστα πιὰ ἔφτασε στὸ Μεσολόγγι, διὰ τοὺς μαζὶ μὲ τὸν Ὄμερο Βρυώνη τὸ πολιόρκησαν ὡς τὶς 30)11)1923 χωρίς, εὐτυχῶς, ίκανοποιητικὸ γι' αὐτοὺς ἀποτέλεσμα. Καὶ ἥρθαν στὰ 1942 οἱ νέοι βάρβαροι κατακτητές στὴν ἴδια τούτη ἀκριβῶς τὴν αἰματοποτισμένη ἀπὸ ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες περιοχή, γιὰ νὰ προστεθοῦν στὴν ἴστορία μας καινούργιες σελίδες αἰμάτων, δακρύων μαρτυρίου καὶ δόξης ἀπὸ τὸν ἀγωνιστὴ πολύπαθο λαό μας, ποὺ ἤταν φαίνεται γραφτὸ νὰ ξαναδώσῃ τὸ «παρών» στὴν πανανθρώπινη κονίστρα καὶ νὰ ξαναδιδάξῃ τὶς σωστὲς ἔννοιες τοῦ αὐτοσεβασμοῦ, τῆς πραγματικῆς ἀξιοπρέπειας, τοῦ δίκηνου καὶ τῆς λευτεριᾶς καὶ ἔτοι νὰ ξαναπάρη κάποιο νόημα καὶ σκοπιμότητα ἡ ὑπαρξὴ τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς.

Στὶς 18 λοιπὸν Δεκεμβρίου τοῦ 1942 η φασιστικὴ φάλαγγα κατεβαίνοντας καὶ τραγουδώντας πέρασε τὴν πάντοτε γοητευτικὴ Ποταμιὰ καὶ σταμάτησε στὸ Γαῦρο διὰ διαχωρίστηκε σὲ δυὸ τμῆματα. Τὸ μὲν ἔνα ἀνέβηκε πρὸς τὸ κοντινὸ Μεγάλο χωριὸ διὰ τὸν ἔτυχε ἀπὸ μερικοὺς καλῆς ὑποδοχῆς, τὸ δὲ ἄλλο ἀρχισε νὰ ἀνεβαίνῃ ἀνάμεσα ἀπὸ πυκνὸ δάσος πλατανιῶν καὶ καρυδιῶν πρὸς τὸ Μικρὸ χωριό. Σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν θέση τοῦ ἐπετέθηκε μιὰ ἀντάρτικη ὁμάδα ὑπὸ τὸν Δ. Δημητρίου (Νικηφόρο), μόνιμο ἀξιοματικὸ τοῦ Ἐλλην. στρατοῦ, μὲ καταιγιστικὰ

πυρά, ή όποια ύστερα άπό έξάωρη μάχη έπέφερε μεγάλη φθορά στους Ίταλούς σε δεκάδες νεκρών, άνάμεσα στους όποίους ήταν κι ένας συν/ρχης, και σε έκατοντάδα τραυματιών. Οι άνταρτες μὲ τὸ σούρουπο ἀπεχώρησαν ἀπὸ τὴν θέσι τζίρη πρὸς τὴν δυσπρόσιτη Χελιδόνα μὲ δλίγους τραυματίες και μὲ νεκρὸ τὸν Κλέαρχο ἔνα εἰκοσάχρονο ἀντάρτη ἀπὸ τὸ Δομοκό.

Οι φασίστες μένεα πνέοντες γιὰ τὶς ἀναπάντεχες αὐτὲς ἀπώλειές των, ἀντὶ νὰ καταδίξουν μὲ τὸ πλῆθος τοῦ πάνοπλου στρατοῦ των τοὺς ἐπιτεθέντες ἀντάρτες, στράφηκαν κατὰ τῶν ἀνυπεράσπιστων κατοίκων τοῦ Μεγάλου χωριοῦ, ὅσο καὶ τοῦ Μικροῦ στὸ ὄποιο ἐλάχιστοι εἶχαν ἀπομείνει. Τότε συνέλαβαν ὑπὲρ τοὺς ὁγδοήκοντα Μεγαλοχωρίτες τοὺς όποίους ἔκλεισαν στὸ Σχολεῖο τοῦ Μεγάλου χωριοῦ, ποικιλότροπα κακοποιήσαντές τους. Μεταξὺ αὐτῶν ἡσαν καὶ ὁ ἀρχίατρος Χρ. Μέρμηγκας, ὁ Παπαδημήτρης Βαστάκης καὶ ὁ ἀνάπτηρος Ι. Μεσίρης τοὺς όποίους περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐβασάνισαν. Στὶς 19(12)1942 ὑπὸ στρατιωτικὴ συνοδεία μὲ τὰ σπλα ὑπὸ μάλης, ὅλους τοὺς ἀνωτέρω, ξυλοκοπώντας, κλωτσώντας καὶ ποικιλότροπα βασανίζοντας, δόδγησαν στὸ Μικρὸ χωριὸ ὅπου ὕστερα ἀπὸ ἐπιλογὴ ἐκράτησαν ὡς ὁμήρους 14, ἀνάμεσα στοὺς όποίους τὸν ἐνωμοτάρχη Χαρίλ. Κατόμπα καὶ δυὸ γυναῖκες, ἥτοι τὴν σύζυγο τοῦ ἀγροφύλακα Τσελεπῆ καὶ τὴν σύζυγο τοῦ Β. Ι. Παλιούρα, τὴν όποιαν συνέλαβαν, γιατὶ ἔτυχε νὰ λείπῃ ὁ ἄνδρας τῆς ἀπὸ τὸ μαγαζὶ του.

Στὸ Μικρὸ χωριὸ ὅλους αὐτοὺς μαζὶ μὲ δύο ποὺ εἶχαν συλλάβει ἐκεῖ Μικροχωρίτες, ἔκλεισαν σὲ ἔνα σπίτι ὅπου ἐσυνέχισαν τοὺς βασανισμούς των. Θὰ πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι ὁ ἀνώτερος φασίστας ἀξιωματικὸς μόλις ἀντίκρυσε ἀνάμεσα στοὺς συλληφθέντες τὸν Παπαβαστάκη μὲ μανία ἐπετέθηκε ἐναντίον του, τὸν τράβηξε δυνατὰ ἀπὸ τὰ γένεια, τὸν ἔρριξε κάτω κλωτσοπατώντας αὐτὸν καὶ τὸ καλιμαχὶ του καὶ τοῦ εἴπε: «Ἐτσι, ἔ; Τὸ μέρα παπᾶ καὶ τὸ νύχτα ἀντάρτο!» Ἡ διαπίστωσί του στὴν ὥρα τῆς μάχης ἡταν σωστή, γιατὶ πράγματι μὲ τοὺς ἐπιτεθέντες ἀντάρτες ἡταν καὶ ὁ ἵερεὺς Παπακώστας ἢ Παπακουμπούρας ἀπὸ τὴν Φθιώτιδα.

Στὶς 21(12)1942 φέροντας μαζὶ τους καὶ τοὺς 16 ὁμήρους τράβηξαν γιὰ τὸ Μοναστήρι Προυσοῦ καὶ τὸ χωριὸ Προυσὸ ποὺ οἱ κάτοικοὶ του εἶχαν ἐγκαταλείψει, φεύγοντας στὰ βουνά. Ἡ «ἡρωικὴ» ἐκστρατεία τῶν φασιστῶν τέλειωσε ὡς ἐκεὶ μὲ τὴν πρόσθετη σύλληψι τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητας Προυσοῦ Γ. Δεληγιάννη, τοῦ ἡγούμενου τοῦ Μοναστηρίου Γερμανοῦ Σταθογιάννη, ποὺ εἶχε κρυφτῇ πάνω ἀπὸ τὸ μοναστήρι, τοῦ 20ετῆ Προυσιώτη, ποὺ τυχαία βρέθηκε στὸ μοναστήρι, Γιάννη Ραυτογιάννη (τωρινοῦ ἀστυφύλακου, ἀδελφοῦ τοῦ μετέπειτα ἀπαγχονισθέντος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἱερομονάχου τοῦ μοναστηρίου Προυσοῦ Νικοδήμου), καὶ τῆς συζύγου τοῦ ἀγροτικοῦ διανομέα Προυσοῦ Κ. Δαράβαλη. Τὴν τελευταία ἔπιασαν, γιατὶ ὁ γυιός της Νίκος συμμετεῖχε σὲ ἀντάρτικη ὁμάδα. «Ολοὶ οἱ συλληφθέντες ὑποβλήθηκαν σὲ μύριους βασανισμούς, ξυλοδαρμούς συνεχεῖς μέχρι αἷματος, ὅμως ἐπειδὴ ἡσαν νηστικοὶ δυὸ μέρες, τοὺς ἔδωκαν τὸ βράδυ λίγο χυλὸ ἀπὸ τὸ ἀλεύρι τοῦ μοναστηρίου. Τὸ μεσημέρι τῆς ἐπομένης 22(12)1942 οἱ Ίταλοὶ ἐπιστρέφοντας γιὰ τὸ Καρπενήσι τοὺς πῆραν μαζὶ τους καὶ διαρκῶς καθ' ὅδον τοὺς κακοποιοῦσαν. Τὸ βράδυ ἡ φάλαγγα μὲ τοὺς ὁμήρους ταλαιπωρημένους μέχρι θανάτου ἔφτασαν στὸ Χάνι τοῦ Μπαλτᾶ ὅπου διανυκτέρευσαν καὶ ὅπου οἱ φασίστες συνέχισαν τὶς βασανιστικὲς ἀνακρίσεις των.

Ἄξιζει νὰ σημειωθῇ ὅτι μόλις ξεκίνησεν ἡ φασιστικὴ φάλαγγα μὲ τοὺς εἰκοσὶ ὁμήρους καὶ πῆρε τὸ δρόμο πάνω ἀπὸ τὸ μοναστήρι, ἡ Δαράβαλη μὴ ἀντέχοντας ἄλλο στοὺς βασανισμούς καὶ ἔχοντας ὅπ' ὅψι, ὅτι ὀπωδόηποτε θὰ τὴν ἐκτελοῦσαν, μιὰ καὶ εἶχε γυιὸ ἀντάρτη, ἀφέθηκε σὰν ἄλλη Σουλιώτισσα στὸ

χάος ἐνὸς παρακείμενου γκρεμνοῦ. Οἱ φασίστες δὲν πρόλαβαν οὔτε νὰ σκεφθοῦν, οὔτε νὰ πυροβολήσουν! Ἀπλῶς παρακολούθησαν τὸ σῶμα τῆς Δαράβαλη ποὺ κυλοῦσε στὸ γκρεμνὸ καὶ ὅταν ἔφθασε σὲ ἀπρόσιτο βάθος ἀπὸ τὸ δρόμο, σταμάτησε στὴ πίζα ἐνὸς μικροῦ δέντρου, χωρὶς κανένα νὰ δείχνῃ σημεῖο ζωῆς. Ἐπίστεψαν ὅτι εἶχε χτυπήσει θανάτιμα. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσι τῆς φάλαγγας, τὴν Δαράβαλη σῶα καὶ ἀβλαβῆ τὴν ἀνέσυραν οἱ Προυσιώτες. Ἐτσι οἱ δημητροὶ ἀπόμειναν 19 μὲ ἀνταλλαγὴ μάλιστα στὸ Χάνι τοῦ Μπαλτᾶ τῆς συζύγου τοῦ Βασίλη Παλιούρα μὲ τὸν ἴδιο, ποὺ παρουσιάστηκε οἰκειοθελῶς καὶ παρεκάλεσε νὰ ἀφήσουν ἐλεύθερη τὴν σύζυγό του καὶ νὰ πάρῃ ἐκεῖνος τὴν θέση της, ὅπως καὶ ἔγινε. Τὴν ἐπομένη αὐγὴ στὶς 23(12)1942 ἡ πορεία τῶν μαρτυρικῶν ὁμήρων συνεχίστηκε μὲ κατεύθυνση στὰ δυὸ χωριὰ τὸ Μικρὸ καὶ τὸ Μεγάλο ὅπου θάπερε πνὰ συμπληρωθῆ ἡ λεηλασία καὶ ἡ καταστροφὴ ποὺ εἶχαν ἡδη ἀρχίσει οἱ φασίστες ἀπὸ τὶς 18(12)1942, κι' ἀκόμη, νὰ συνεχιστῇ ὁ βασανισμὸς τῶν ὁμήρων ποὺ πιὰ εἶχαν καταλάβει ὅτι ἡσαν μελλοθάνατοι καὶ ἀπὸ τοὺς όποίους εἰς μάτην προσπαθοῦσαν οἱ βασανιστὲς νὰ ἀποσπάσουν πληροφορίες γιὰ τοὺς ἀντάρτες καὶ τὴν δργάνωσι τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ Κινήματος, ποὺ ἔπαιρνε πανελλαδικὴ μορφή. «Εκαψαν λοιπὸν 9 σπίτια τοῦ Μεγάλου χωριοῦ μὲ ζωντανὴ μέσα σὲ ἔνα ἀπὸ τὰ γρηὰ χήρα Κώστα Σκοτίδα, καὶ 80 τοῦ Μικροῦ χωριοῦ μὲ τὴν Ἀθηνᾶ Δημ. Δερματᾶ κόρη 39 χρονῶν ἡ ὄποια κάηκε ἐπίσης ζωντανὴ μένοντας στὸ σπίτι της. Καὶ περὶ τὸ ἀπόγευμα στὶς 23(12)1942 ἔφτασαν στὸ Μικρὸ χωριό. Περνώντας ἀπὸ τὸν αἵματοβαμμένο χῶρο τῆς μάχης μὲ τοὺς ἀντάρτες, ἐσταμάτησαν καὶ ξυλοκόπησαν μέχρις αἷματος ὅλους τοὺς ὁμήρους, ἔσπασαν χέρια, ἔβγαλαν μάτια καὶ χάραξαν μὲ μαχαίρι τὰ χέρια καὶ τὰ πρόσωπα τοῦ Παπαβαστάκη καὶ τοῦ Β. Παλιούρα καὶ γενικὰ ἐχρησιμοποίησαν κάθε μορφὴ ἄγριου βασανισμοῦ. Σημειωτέον ὅτι στοὺς ξυλοδαρμοὺς καὶ τὶς κακοποιήσεις τῶν ὁμήρων, δυστυχῶς, ἔπαιρνε ἐνεργὸ μέρος καὶ ὁ ἐκ Στενώματος Γ. Κοροκίδας, διερμηνέας τῶν φασιστῶν, ποὺ μοναδικὴ ἀπετέλεσε ἐξαίρεσι γιὰ τὸν εὑρυτανικὸ λαό, ὁ όποῖος στὰ χρόνια ἐκεῖνα σύστωμος εἶχεν ἀγκαλιάσει τὸ Κίνημα τῆς ἔθνικῆς ἀντιστάσεως κατὰ τῶν κατακτητῶν. Ήταν τότε ποὺ οἱ ἐνωμένες πατριωτικὲς δυνάμεις τῶν ἀνταρτῶν (Ἀρης μὲ 150 ἀντάρτεςκαὶ Ζέρβας μὲ 60), πραγματοποίησαν τὸν ἡρωικὸ ἀθλὸ τῆς ἀνατινάξεως τῆς γέφυρας τοῦ Γοργοπόταμου, ἀνατίναξι ποὺ τόσο πολὺ ώφέλησε τοὺς συμμάχους ποὺ ἀγωνίζονταν τότε σκληρὰ στὸ ἀφρικανικὸ μέτωπο. Τὸ βράδυ αὐτὸν στὸ Μικρὸ χωριὸ ἔγινε ἔνα πρόχειρο στρατοδικεῖο ποὺ εἶχε ἀρχίσει στὸ χάνι τοῦ Μπαλτᾶ, καὶ ποὺ ἀπεφάσισε τὴν ἐκτέλεσι τῶν ποὺ ἀναφέραμε στὴν ἀρχὴ 13 ὁμήρων, στοὺς όποίους γνωστοποιήθηκε ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ δώσουν ἔγγραφα τὶς τελευταῖες παραγγελίες στὶς οἰκογένειές τους. Ἡ γνωστοποίηση αὐτὴ σωστὰ θεωρήθηκε ἀπὸ τοὺς κρατουμένους ὁμήρους σὰν εἰδοποίηση τῶν τελευταίων στιγμῶν τῆς ζωῆς τους. «Ἐτσι τὴν νύχτα αὐτὴ ἔδωκαν ὅλοι σὲ σημειώματα τὶς τελευταῖες παραγγελίες τους ποὺ ὑπῆρξαν ἔξοχες ἀποδείξεις ὑψηλοφρόνων καὶ ἀδούλωτων ἀνθρώπων γιὰ τοὺς όποίους ἔγραψε ὁ ἀρχίατρος Χαρ. Μέρμηγκας: «Ἡμεῖς ὅλοι οἱ μελλοθάνατοι μετὰ ψυχραιμίας ἀντιμετώπιζομε τὸν θάνατον. Οὗτος δὲν εἶναι ἀτιμωτικός». Στὴν τραγικὴ αὐτὴ νύχτα σχεδὸν κανένας δὲν κοιμήθηκε παρ' ὅλη τὴν κούραση καὶ τοὺς πόνους ἀπὸ τὰ ἔξαήμερα μαρτύρια των. «Τὴν νύχτα αὐτὴν» γράφει σὲ σημείωμά του ὁ Ι. Ραυτογιάννης, ὁ όποῖος διασώθηκε, «ὁ Παπαβαστάκης καὶ ὁ ἡγούμενος Γερμανὸς Σταθογιάννης μὲ ψάλτη τὸ δάσκαλο Καρυοφύλλη ἔψαλλαν ὀλόκληρη τὴν νεκρώσιμη ἀκολουθία, ἐπιτελεσθέντος οὕτως ἐνὸς θρησκευτικοῦ χριστιανικοῦ καθήκοντος ποὺ δὲν θὰ ἐπέτρεπαν τὴν ἐπομένην νὰ πραγματοποιηθῇ οἱ ἀλλόδοξοι χριστιανοὶ βασανιστές μας. Σὲ συνέχεια ἐψάλλαμε διάφορα τροπάρια τῆς Χριστουγεννιάτικης γιορτῆς καὶ περὶ τὴν πρωίαν ἀφοῦ ἀλληλοσυγχωρεθῆκαμε, ἐψάλλαμε ὅλοι τὶς δυὸ πρῶτες στροφές τοῦ Ἐθνικοῦ

μας "Υμνου και τελειώσαμε μὲ τό:

'Απ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
τῶν Ἐλλήνων τὰ ἵερά
καὶ σὰν πρῶτα ἀντρειωμένη
χαῖρε, ω̄ χαῖρε Λευτεριά!

οπότε δὲν μας τὰ μάτια ἡταν δακρυσμένα.— Και ἀσφαλῶς αὐτὰ δὲν ἡσαν δάκρυα φόβου ἀλλὰ ψυχικῆς ἀνατάσεως καὶ πατριωτικοῦ μεγαλείου. Ἡσαν δάκρυα λατρείας στὸ πρῶτο καὶ μέγα ἀγαθὸ ποὺ εἶναι ἡ ζωὴ καὶ στὸ ἄλλο, τὸ σπουδαιότερο ἀπὸ δλα τὰ ἀγαθά, ποὺ εἶναι ἡ λευτεριά, γιὰ τὴν ὁποία ἀξίζει πάντοτε νὰ πεθαίνῃ ὅποιος θέλει νὰ λέγεται καὶ νὰ εἶναι «ἄνθρωπος».

*

Εἶναι ἀληθινὰ ἀξιοθαύμαστο τὸ θάρρος, ἡ μεγαλοψυχία καὶ ἡ ἔνθερμη πατριδολατρεία ποὺ ἐπέδειξαν στὶς πράγματι τραγικὲς τελευταῖς των στιγμὲς οἱ Εὐρυτᾶνες αὐτοὶ μελλοθάνατοι. Καταβασανισμένοι μὲ σώματα μελανιασμένα ἀπὸ τοὺς διαρκεῖς ξυλοδαρμοὺς μὲ πόδια ματωμένα ἀπὸ κοπιαστικὲς πορεῖες, πεινασμένοι, ἄπυνοι, μὲ τὰ χέρια σπασμένα νὰ κρέμωνται ὥστὲν νεκρά, μὲ μάτια βγαλμένα καὶ καταματωμένα, μὲ βαρειὲς πέτρες ποὺ κρεμούσαν στὰ πόδια τους, καθὼς συνέβη μὲ τὸν Παπαβαστάκη, τοῦ ὅποιου ἔφθασαν ἀκόμα ως τὸ σημεῖο μὲ τοὺς ἀναπτῆρες τους, οἱ ἀλιτήριοι, νὰ τοῦ καῖνε τὰ γένεια καὶ τὸ πρόσωπο, οἱ ἥρωες αὐτοὶ δὲν πτοήθηκαν, δὲν δείλιασαν, δὲν ἐλύγισαν, δὲν ἐπρόδωσαν. "Ολοι τους στάθηκαν ἀξιοὶ τοῦ ἥρωικου παρόντος καὶ ἀντάξιοι τῶν ἀγώνων τοῦ ἔνδοξου παρελθόντος τοῦ πολύπαθου, ἀλλὰ ἀδούλωτου λαοῦ μας. Και ἔημέρωσε ἡ αὐγὴ τῆς 24)12)1942 ποὺ ἡταν ἡμέρα Πέμπτη. Στὶς 7 πρωΐνη ὥρα μόλις εἶχαν τελειώσει τὸν Ἐθνικὸ "Υμνο ἀκούουν ἔνα κτύπο στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ - φυλακῆς των. Ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ ἔνας καραμπινιέρος φώναξε τὰ δνόματα τοῦ Παπαβαστάκη καὶ τοῦ ἐνωμοτάρχη Χαρ. Κατσίμπα, τοὺς ὅποιους εἶχαν οἱ φασίστες χαρακτηρίσει ως πρωτεργάτες τοῦ λαϊκοῦ ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος σὲ τοῦτα τὰ χωριά. Σηκώθηκαν καὶ οἱ δυὸς καὶ μὲ χαμόγελο ἐχαιρέτησαν τοὺς συντρόφους των λέγοντας: «... Πᾶμε ἐμεῖς καὶ ὁ Θεὸς μαζύ σας». Σὲ λίγο ἀκούστηκε ἔνας πυροβολισμός. Δὲν εἶναι γνωστὸ ἀν πυροβολήθηκαν, τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι τοὺς ἔρριξαν ἀμέσως στὸ καιόμενο σπίτι τοῦ γιατροῦ Πιστιόλη, ὅπου τὰ βασανισμένα σώματά τους ἔγιναν δλοκαύτωμα τῆς φωτιᾶς γιὰ τὸ ἴδαινικὸ τῆς Πατρίδας.

"Υστερα ἀπὸ λίγο κάλεσαν δλοὺς τοὺς ὑπόλοιπους τοὺς ὅποιους μετέφεραν πρὸς τὴν ἔξοδο τοῦ χωριοῦ ποὺ πάει γιὰ τὸν "Αη Σώστη. Στὸ δρόμο ποὺ τοὺς ὁδηγούσαν μερικὲς γυναῖκες φάνηκαν νὰ κλαίνε ὅπότε ὁ δάσκαλος Ἰωάννης Καρυοφύλλης ἀντικρύζοντάς τες εἶπε θαρρετά: «Γυναῖκες μήν κλαίτε. Δὲν ταιριάζουν σὲ Ἑλληνίδες τὰ κλάματα γιὰ τὸν σάν τὸν δικό μας! Μόλις ἔφθασαν στὴν τοποθεσία "Ανω Λόγκοβες σταμάτησαν καὶ ξεχώρισαν ἀπὸ τοὺς 17 τοὺς 11 ποὺ τοὺς ἔβαλαν στὴ γραμμὴ καὶ τοὺς ὑποχρέωσαν νὰ σκάψουν οἱ ἴδιοι τοὺς τάφους τους, πρᾶγμα ποὺ ἐπραξαν μόνον μερικοί, γιατὶ οἱ περισσότεροι ἡταν ἀδύνατο νὰ σηκώσουν καστρα. "Υστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴν σαδιστικὴ ἐντολὴ οἱ φασίστες τοὺς διέταξαν καὶ στάθηκαν στὴ γραμμὴ προστὰ στοὺς ἀνοιγμένους ως 0,30 μ. τάφους των, ἐνῶ ἔναντί τους στὴ θέση Νικολοῦ τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα ἡταν ἔτοιμο νὰ τοὺς πυροβολήσῃ. Προτοῦ ἀκουστῇ ἡ ὁμοβροντία, οἱ μαρτυρικοὶ τοῦτοι Εὐρυτᾶνες, ἔβγαλαν μιὰ δυνατὴ ἀνθόρμητη κραυγὴ ποὺ ἀντήχησε μεγαλόπρεπα στὸ τραχὺ φαράγγι τῆς Ποταμιᾶς: «Ζήτω ἡ Ἐλλάδα! Καί, σάμπως νὰ εἶχαν δλα καλλιτεχνικὰ ρυθμιστῆς, ἡ ὁμοβροντία τῶν πολυβόλων ἀμέσως γκρέμισε κάτω τοὺς 11 ἔθνομάρτυρες ποὺ σὲ λίγο δέχτηκαν καὶ τὴν χαριστικὴ βολή. Τὴν σκηνὴ αὐτὴ τῆς ἐκτελέσεως μετέφερα ἐδῶ σύμφωνα μὲ διήγηση τοῦ αὐτόπτου μάρτυρος I. Ραυτογιάννη, ποὺ μὲ τοὺς ἄλλους 5 εἶχαν τοποθετήσει οἱ φασίστες κοντὰ στὸ πολυβόλο γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸ ἄνανδρο καὶ μεγάλο

τοῦτο φασιστικὸ ἔγκλημα. "Ηταν οἱ μόνοι ποὺ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἔκλεισαν μὲ φρίκη τὰ δακρυσμένα μάτια τους... Μιὰ βαρειὰ καταχνιὰ εἶχε καλύψει τὴν Ποταμιὰ καὶ μουντά βουρκωμένα σύγνεφα διάβαιναν στὶς κορφὲς τῆς Καλλιακούδας. Θαρρούσε κανεὶς πώς δλόκληρη ἡ ἄγρια τούτη βουνίσια φύσι, λάβαινε μέρος πένθιμα στὴν θυσία τῶν γενναίων ἔθνομαρτύρων μας... "Υστερ' ἀπὸ τὸν πολυβολισμὸ στὴν πρωΐνη χειμωνιάτικη γαλήνη τῆς εὐρυτανικῆς ἐκείνης βουνοπλαγιᾶς, δὲν ἀκούστηκε τίποτα ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ θρηνητικὸ μονότονο τραγούδι ἐνὸς σπίνου ποὺ στηριγμένος στὸ κλωνάρι ἐνὸς ἔλατου λέει καὶ συμμετεῖχε μὲ δλη του τὴν θλίψι στὸ φινάλε τῆς δραματικῆς τούτης σκηνῆς!

Αὐτὸς ἡταν τὸ τέλος τῶν ἀθάνατων ἔθνομαρτύρων μας. Θέλω δὲ νὰ πιστεύω ὅτι ἀν ὑπάρχουν ἀθάνατες οἱ ψυχὲς τῶν ήρωών του Σκουλενίου (Θανάσης Καρπενησιώτης), τοῦ Καρπενησιοῦ, τοῦ Κεφαλόβρυσου, τῆς Καλιακούδας, καὶ τῶν καέντων στὸ Μεγάλο Χωριό Καστανιωτῶν, ἀσφαλῶς θὲ νὰ παρουσιάστηκαν μὲ περηφάνεια στὴν τραγικὴ τούτη ἐκτέλεση τῶν 13, γιὰ ν' ἀγκαλιάσουν στοργικὰ τὶς ὥραις ψυχές των ποὺ ἔσβησαν στὸ μαρτυρικὸ ἐκείνο χῶρο τοῦ Μικροῦ χωριοῦ... μπαίνοντας ἔτσι στὴν ἀθανασία.

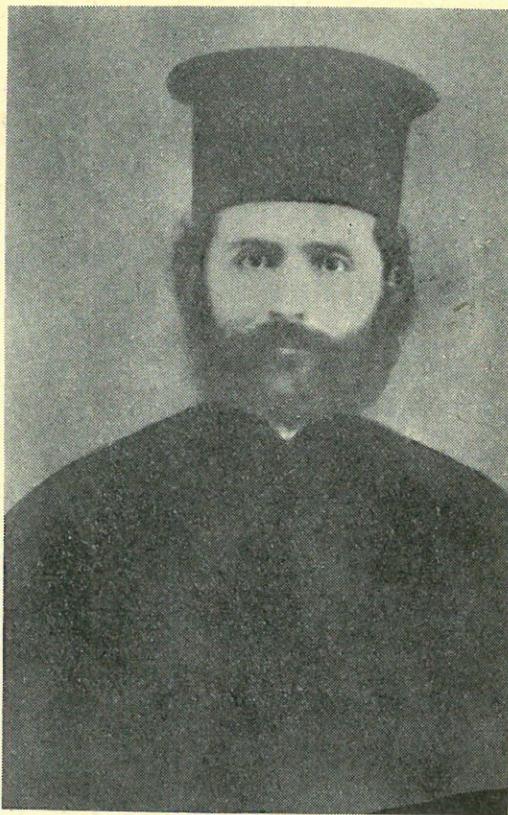
*

Καὶ ἡταν παραμονὴ Χριστουγέννων. Καὶ θὰ κατέβαιναν υστερα ἀπὸ λίγες ώρες οἱ "Αγγελοι νὰ ψάλλουν τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς Εἰρήνη...». Αὐτὰ δλα δὲν εἶχαν καμμιὰ σχέση μὲ τὴ φασιστικὴ κακουργία. Οἱ φασίστες ίκανοποιημένοι ἀπὸ τὸ ἔγκληματικὸ ὅργιό τους καὶ ἐγκαταλείποντας ἄταφα τὰ θύματά τους καὶ τὰ δυὸ χωριὰ νὰ καπνίζουν ἀπὸ τὰ καιόμενα σπίτια, ἀνεχώρησαν σὲ λίγο γιὰ τὸ Καρπενήσι θριαμβευτὲς μὲ τὴν πολεμικὴ τούτη δράση τους κατὰ τοῦ ἄμαχου πληθυσμοῦ. Κατεβαίνοντας στὸ Γαύρο ἀφῆκαν ἐλεύθερους τοὺς I. Πριγκιφύλλη, γιατρό, τὸν Ἐλευθέριο Οἰκονόμο, τὴν γυναῖκα τοῦ ἀγροφύλακα Τσελεπῆ, τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος Προυσοῦ Γ. Δεληγιάννη καὶ τὸν νεαρὸν I. Ραυτογιάννη, τὸν δὲ ἡγούμενο Γερμανὸ πῆραν μαζύ τους στὸ Καρπενήσι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τὸν ἔστειλαν στὸ "Αγρίνιο ὅπου μετὰ τρίμηνον φυλάκισι τὸν ἀφῆκαν ἐλεύθερο. Οἱ Μικροχωρίτες θρηνώντας ἔθαιψαν στὸ νεκροταφεῖο τοῦ χωριοῦ τους τοὺς νεκρούς των Χρίστο Φλέγκα καὶ Νικόλαο Κυρίτση. Τοὺς ὑπόλοιπους 9 νεκρούς οἱ Μεγαλοχωρίτες μετέφεραν στὸ δικό τους χωριό αὐθημερὸν καὶ τὴν ἐπόμενη ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων τοὺς ἔγινε ἐκεῖ πάνδημη κηδεία μέσα σὲ γενικὸ πένθος τῶν θρηνούντων κατοίκων. Στὶς 13)4)1943 γενομένης ἀνασκαφῆς στὸ σπίτι τοῦ γιατροῦ Πιστιόλη, στὸ Μικρὸ χωριό, βρέθηκαν ὑπολείμματα τῶν καέντων Παπαβαστάκη καὶ Κατσίμπα μὲ ἀποδεικτικὰ εὑρήματα τεμάχια ὀστῶν, γυαλιά, σταυρὸ μετάλλιο, κουμπιὰ κλπ. Αὐθημερὸν ἔγινε ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ἀπομεινάντων λειψάνων τοῦ μαρτυρήσαντος ιερέως στὸ Μεγάλο χωριό ὅπου περὶ αὐτὸν τοποθετήθηκαν μετὰ τριετίαν καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν λοιπῶν συνεκτελεσθέντων. Τοῦ ἐνωμοτάρχου Κατσίμπα τὰ ὑπολείμματα τῶν λειψάνων παρελήφθησαν ὑπὸ τῶν οἰκείων του. "Ισως ὁ χωρισμὸς αὐτὸς τῶν 13 ἔθνομαρτύρων δὲν θὰ ἔπειπε νὰ γίνη, γιατὶ πρὸ τοῦ θανάτου των εἶχαν παραγγείλει δπως ταφοῦν δλοὶ σὲ κοινὸν τάφο.

Καὶ τώρα ἂς ρίξωμε μιὰ ματιὰ στὴ ζωὴ καὶ στὴ δράση τοῦ καθενὸς ἀπὸ τοὺς ἥρωες αὐτοὺς ἔθνομάρτυρές μας.

A.— ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΕΣ

1. Οἰκονόμος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ (1900 - 1942). Ιερεὺς καὶ Δημοδιδάσκαλος.— Γεννήθηκε στὰ Δολιανὰ (Στουρνάρα) Εὐρυτανίας ἀπὸ πτωχούς, εὐσεβεῖς καὶ ἐργατικοὺς γονεῖς. Ἐσπούδασε στὸ Ιεροδιδασκαλεῖο τῆς Αρτας ὅπου ἀποπεράτωσε τὶς σπουδές του μετὰ τὴν Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία στὴν ὁποία συμμετέσχε ως ὁ πλίτης καὶ ἀξιωματικός. Διορίστηκε δημοδιδάσκαλος τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Δερματιοῦ Εὐρυτανίας τὸ 1926. "Εκτοτε δὲ ὑπηρέτησε στὰ Δημοτικὰ Σχο-

Ο ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΔΙΔ/ΛΟΣ
Οίκονόμος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

λεῖα Καρύτσης και Γαύρου (Μεγάλου χωριού) Εύρυτανίας. Στά 1930 χειροτονήθηκε ιερεὺς και ἀνέλαβε ἐφημεριακὰ καθήκοντα στὸ Μεγάλο Χωριό, στὴν ἑκκλησιὰ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς. Στὸν Ἰταλοελληνικὸ πόλεμο πρόσφερε ποικίλες ὑπηρεσίες στὴ μικρὴ κοινωνίᾳ τοῦ χωριοῦ του μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀναλάβῃ και τὴν διεύθυνσι τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου. Στὰ μαῦρα χρόνια τῆς κατοχῆς και ὡς τὸ θάνατό του διέθεσε ὅλες τὶς δυνάμεις του στὴν ἔξυπηρέτησι τοῦ ποιμήνου του, ή δὲ ἐθνικοθρησκευτικὴ δρᾶσι του σύμφωνη μὲ τὶς ἐθνικές μας παραδόσεις συνετέλεσε στὸ νὰ συλληφθῇ ὑπὸ τῶν φασιστῶν, γιατὶ κατὰ θετικὲς πληροφορίες τῶν, θεωρήθηκε ὡς ἔνας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τοῦ λαϊκοῦ ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος. Φαίνεται δὲ ὅτι, γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο, στὴν ἔξαήμερη ὁμηρίᾳ του ὑπέστη και τὰ ἀγριώτερα βασανιστήρια. Θὰ πρέπει νὰ ἐπαναλάβουμε κι' ἐδῶ τὴν περίπτωση κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνώτερος φασίστας ἀξιωματικὸς μόλις ἀντίκρυσε τὸν Παπαδημήτρη ἀνάμεσα στοὺς λοιποὺς συλληφθέντας στὸ Μικρὸ χωριό ἐπετέθηκε μὲ μανία ἐναντίον του, τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὰ γένεια, ποὺ τὰ τραβοῦσε μὲ ὅλη του τὴ δύναμη, τὸν ἔρριξε κάτω και ποδοπατώντας αὐτὸν και τὸ καλλιμάχι του τοῦ εἶπε: «Ἐτσι ἐ; Τὸ μέρα παπὰ και τὸ νύχτα ἀντάρτο!» Ο γιατρὸς I. Πριγκιφύλλης, ὁ ἡγούμενος τοῦ μοναστηριοῦ Προυσοῦ Γερμανὸς Σταθογιάννης και δ' I. Ραυτογιάννης οἱ δόποι οὐ πῆραν συνόμηροι και αὐτόπτες μάρτυρες τῶν βασανισμῶν ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ τοῦ θανάτου τοῦ Παπαβαστάκη, ἐδήλωσαν τὰ ἔξῆς: «Εἶναι ἀπερίγραπτα, τὰ μαρτύρια, οἱ ταπεινώσεις και οἱ κακώσεις ποὺ ὑπέστη ὁ Παπαδημήτρης. Ἐκτὸς τῆς νηστείας, τῶν συνεχῶν ξυλοδαρμῶν, τὸν κρεμοῦσαν προσθέτοντας στὰ πόδια του βαρειές πέτρες. Κατὰ τὸν χρόνο ποὺ τὸν εἶχαν κρεμασμένο ἄλλοι τὸν ἔδερναν και ἄλλοι μὲ τοὺς ἀναπτῆρες των ἔβαζαν φωτιὰ στὰ γένεια του καγχάζοντας. Τὸν ὑποχρέωσαν ὀλόκληρη νύχτα νὰ περάσῃ γονυπετής και καμμιὰ ντροπὴ δὲν ἔνοιωσαν ποὺ ὄλογυμνο τὸν ἀφῆκαν στὸ Δεκεμβριανὸ εύρυτανικὸ ψῦχος. Μὲ μαχαῖρι τοῦ χάραξαν τὸ πρόσωπο και τὰ σπασμένα του χέρια. Κατὰ τὴν μεταφορά του στὸν Προυσό ὑπέστη τὰ πάνδεινα και πολλάκις τὸν ἐβοήθησαν γιὰ νὰ περιπατήσῃ ἡ τὸν μετέφεραν οἱ συνόμηροι του. Άλλὰ τὰ πάντα ὑπέφερε μὲ ἀξιοθαύμαστη καρτερία.»

Εἶναι ἀληθινὰ σπαρακτικὸ τὸ γεγονός πού, πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς του και παρ' ὅλες τὶς κακοπάθειές του, ὁ Παπαδημήτρης μπόρεσε και ἔψαλλε μαζὶ μὲ τὸν ἡγούμενο Γερμανό, ἐκτελώντας και ἐδῶ τὸ θρησκευτικό του καθῆκον, τὴν νεκρώσιμη ἀκολουθία γι' αὐτὸν και γιὰ τοὺς συνομήρους του. Στὴν οἰκογένειά του, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν πρεσβυτέρα σύζυγό του, δύο θήλεα και τρία ἄρρενα τέκνα, — ἀπὸ τὰ δόποια ὁ Κωνσταντίνος π. Θ. εἶναι σήμερα ιερεὺς ἐφημέριος τοῦ ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης— ἔστειλε τοῦτο τὸ μήνυμα ποὺ μὲ ὑπαγόρευσί του, γράφτηκε ἀπὸ τὸ δάσκαλο I. Καρυοφύλλη, γιατὶ ὁ ἀείμνηστος Παπαβαστάκης, δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ πιάσῃ μολύβι στὰ χέρια του: «Ο Παπαδημήτρης εὔχεται στὴν οἰκογένειά του νὰ ἔξακολουθοῦν νὰ εἶναι καλοὶ χριστιανοί. Συγχωρεῖ δὲν οἶσοι τὸν ἔβλαψαν και παρακαλεῖ νὰ τὸν συγχωρήσουν δῆσους ἔβλαψεν». Κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ὁ Παπαδημήτρης Βαστάκης ὑπῆρξε φιλόπατρις, εὐσεβής, φιλοπρόοδος, καλὸς ρήτορας, καλὸς βυζαντινὸς μουσικός, ἀξιος διδάσκαλος και ὑπόδειγμα στοργικοῦ οἰκογενειάρχου και καλοῦ ποιμένος πού, μὲ τὸ ἀνεπίληπτο ιερατικὸ ἥθος του και γενικὰ τὴν λαμπρὴ ἐφημεριακὴ δράση του, τιμήθηκε μὲ τὸν τίτλο τοῦ Οἰκονόμου. Ἀληθινὰ ἦταν «... ὁ ποιμὴν ὁ καλός», ποὺ «τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ιωάν. 10, 11). «Ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη του.

2.— **ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ (1885 - 1942).** Ἀρχιατρὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐ.ἄ. Γεννήθηκε στὸ Μεγάλο Χωριό και ἐσπούδασε στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴν Ἰατρικὴ Σχολὴ τοῦ δόποιου ἔλαβε τὸ δίπλωμά του στὰ 1909. Πῆρε μέρος στοὺς πολέμους 1912 - 13 και 1922 και ἀποστρατεύθηκε τὸ 1932. Λόγω τῶν πολλαπλῶν και ἔξαιρετικῶν του, κατὰ τὴν στρατιωτικὴ Ἰατρικὴ σταδιοδρομίᾳ του, ὑπηρεσιῶν, τιμήθηκε μὲ πολλὰ παράσημα. Ἀξιοσημείωτο γεγονός, ποὺ ἀποδεικνύει τὴν ἀφοσίωσί του στὸ καθῆκον εἶναι ὅτι, ὅταν τραυματίστηκε στὴν Ἀετοράχη τῶν Ιωαννίνων, δὲν θέλησε νὰ μεταφερθῇ γιὰ νοσηλεία στὰ Μετόπισθεν, ἀλλὰ ἀκολούθησε τὸν προελαύνοντα στρατό μας προσφέροντας τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες του στοὺς σοβαρώτερα τραυματισμένους και πάσχοντας. Σημειώτεον ὅτι μετὰ τὸν βαλκανικοῦ πολέμους (1916 - 1919) συνελήφθη ὡς αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν και μετεφέρθη στὸ Γκαϊρλιτς

Ο ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ

τῆς Γερμανίας ὅπου ἐκρατήθη ἐπὶ τριετίαν περίπου. Στὸν περιστότερο χρόνο τῆς ἀποστρατείας του διέμενε στὴν φιλτάτην του γενέτειρα, τὸ Μεγάλο χωριό, ὅπου ἐπρόσφερε κατὰ τὸ πλεῖστον δωρεάν τὶς ἴατρικὲς του ὑπηρεσίες στὸ λαό, ἔτσι ποὺ πῆρε τὸν τίτλο «ὁ γιατρὸς τῶν φτωχῶν». Στὶς 18(12)1942 συνελήφθη μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους καὶ στὴν κατοπινὴ ἐπιλογὴ κρατήθηκε μεταξὺ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ὁργανώσεως τοῦ ἀνταρτικοῦ κινήματος. Ὑπέστη, ὁ σπουδαῖος ἀυτὸς καὶ καλόκαρδος ἀείμνηστος συμπολίτης μας, συνεχεῖς βασάνους καὶ μυρίας κακώσεις. Ξυλοκοπήθηκε ἐπανειλημμένα. Ἐσπασαν τὸ δεξὶ του χέρι καὶ τέλος ἔφτασαν ὡς τὸ ἐγκληματικὸ πάθος νὰ τοῦ βγάλουν τὸ ἔνα μάτι. Οἱ βασανισμοὶ του μειώθηκαν ὅταν ἔντονα διαμαρτυρήθηκε στοὺς Ἰταλούς, πῶς ὕφειλαν νὰ τοῦ φερθοῦν σὰν ἀνώτερο ἀξιωματικὸ καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς διεθνεῖς στρατιωτικοὺς κανονισμοὺς καὶ ὅχι καθ' ὃν τρόπον τοῦ ἐφέροντο. Ὁλόκληρη ἡ ζωὴ καὶ ἡ δράσι τοῦ ἀρχιάτρου Μέρμηγκα ὑπῆρξε ἡ ἀφοσιωμένη ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντός του πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν κοινωνία, τὴν οἰκογένειά του καὶ τὴν θρησκεία. Εἶναι ὀλιγόλογο, ἀλλὰ λίαν συγκινητικὸ τὸ τελευταῖο γράμμα ποὺ ἔστειλε στὴν οἰκογένειά του, ἡ ὅποια ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν σύζυγό του καὶ τὸν σημερινὸ ἀρχιτέκτονα γυιό του Ἰωάννη. Δείχνει μὲ λίγα λόγια στὸ γράμμα αὐτὸν τὴν ψυχραιμία αὐτοῦ καὶ ὀλῶν τῶν συνεκτελεσθέντων, τὴν πατριωτικὴ του ἔξαρσι καὶ γενικὰ τὸ μεγαλεῖο μιᾶς ώραίας καὶ εὐγενικῆς ψυχῆς καὶ μιᾶς σεμνῆς μεγάλης προσωπικότητας. Νὰ τὸ γράμμα αὐτὸ ποὺ φέρνει χρονολογία 23(12)42:

«Ἄγαπητή μου Ἐλενίστα,

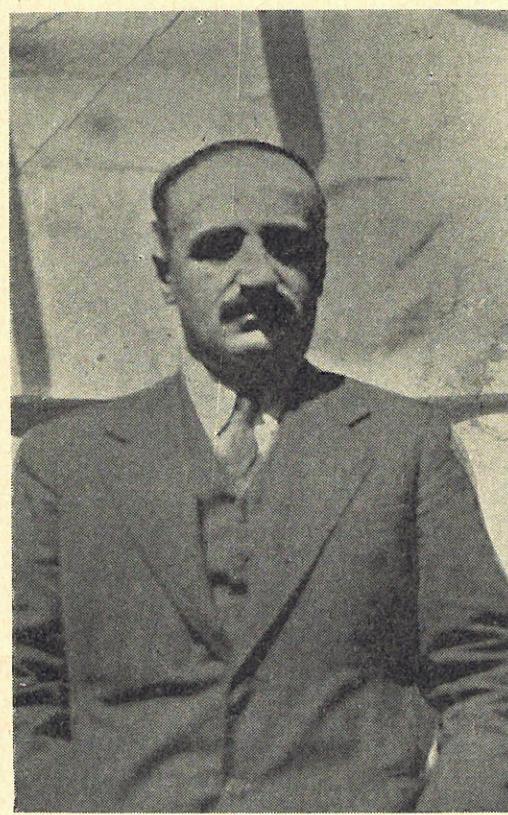
Πιθανὸν σήμερον νὰ τυφεκισθῶμεν καίτοι εἴμεθα τελείως ἀθῶι. Δὲν σοῦ γράφω ἰδιοχείρως διότι τὸ δεξὶ μου χέρι δὲν λειτουργεῖ καλῶς ἀπὸ τὰς κακώσεις.

Ἀφησα 20.000 χιλ. εἰς Στ. Καρύπην, τὴν πίπαν μου τὴν ἔδωσα εἰς τὸ παιδὶ τοῦ Β. Παλιούρα νὰ τὴν ἔχῃ ὡς ἀναμνηστικὸν δι Γιάννης. Τὸ ὠρολόγι μου καὶ πορτοφόλι μου μὲ καμμιά δεκαπενταργάχιλ. ἐκλάπησαν τὴν ὥραν τῶν βασανιστηρίων. Νὰ ἔχης θάρρος καὶ ὑπομονῆν, διότι μὲ τὴν στενοχώρια δὲν κερδίζεις τίποτε. Τὰ γάντια μου τὰ ἔδωσα εἰς Κ. Σταθόπουλον. Ἡμεῖς ὅλοι οἱ μελλοθάνατοι μετὰ ψυχραίμιας ἀντιμετωπίζομε τὸν θάνατο, διὰ τοῦτος δὲν εἰναι ἀτιμωτικός. Εὐτυχῶς ἔχεις τὴν μητέρα σου νὰ σὲ παρηγορῇ, ἀλλὰ ἐπιθυμῶ νὰ προφυλαχθῆς γιὰ νὰ μὴν πάθης καρδιακὰς κρίσεις καὶ διὰ νὰ ζήσης τὴν ὑπόλοιπη ζωή σου ευτυχισμένη.

Σὲ φιλῶ ὡς καὶ τὸν Γιάννην μου καὶ νὰ μὲ θυμᾶστε πάντοτε. Ἐπίσης τὴν ἀδελφή μου Ἀνθίτσα, Ἀνδρέαν, Ἀφροδίτην, Κώσταν, Ἀντιγόνην, Φώτην καὶ παιδιά τους ὡς καὶ τὴν γιαγιά καὶ Λουκία.

Χρῆστος Μέρμηγκας.

3.— ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ (1887 - 1942). Δημοδιδάσκαλος. Γεννήθηκε στὸ Μεγάλο Χωριό τὸ τριτάξιο δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ ὅποιου διηγύθυνε ὡς δημοδιδάσκαλος ἐπὶ συνεχῆ 35 ὀλόκληρα χρόνια. Γόνος τῆς παλιᾶς οἰκογένειας τῶν Καρυοφύλλων, τῆς ὅποιας διέπρεψε, καθὼς εἶναι γνωστό, ὡς μεγάλος λογοθέτης τοῦ Πατριαρχείου τῆς Πόλης ὁ συνώνυμός του Ἰωάννης Καρυοφύλλης (1610 - 1693), ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς γερά μορφωμένους ἐκπαιδευτικούς, ποὺ ὅσοι ἀκουσαν τὴν κατὰ πάντα φωτισμένη καὶ εὐσυνείδητη διδασκαλία του «ἔμαθαν γράμματα». Καὶ δὲν ἤσαν ὀλίγοι ὅσοι ἔμαθήτευσαν ὑπὸ τὸν ἀείμνηστο Καρυοφύλλη. Συμμετέσχε ὡς ὀπλίτης καὶ ἀξιωματικὸς στοὺς πολέμους τοῦ 1912 καὶ 13. Ἐλαβε μέρος στὴν μάχη τοῦ Λαχανᾶ καὶ ὡς ἔφ. λοχαγὸς στὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατεία. Υγιῆς στὸ ρωμαλέο σῶμα καὶ γενναῖος στὴν ψυχή του μὲ καρτερία ἀντίκρυσε τὰ βασανιστήρια τῶν δημίων του

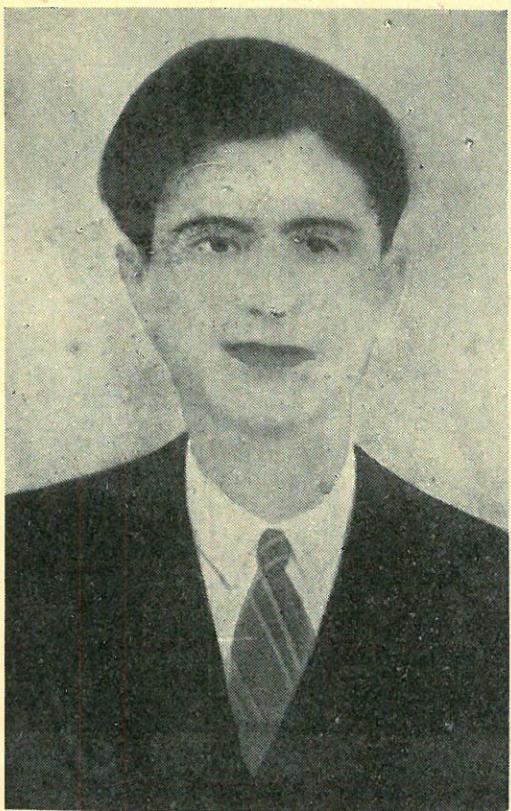

Ο ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ

καὶ πάντα ἔδιδε θάρρος καὶ δύναμη στοὺς συγκρατουμένους του. Μάλιστα θὰ πρέπει καὶ πάλι νὰ σημειωθῇ ὅτι, ὅταν τοὺς ὀδηγοῦσαν στὸν τόπο τῆς ἐκτέλεσεως καὶ ἀντίκρυσε μερικὲς γυναικες ποὺ κλαίγανε, ὁ λεβεντάνθρωπος αὐτὸς εἶπε σ' αὐτές θαρρετά: «Γυναῖκες μὴν κλαῖτε. Δὲν ταιριάζουν σὲ Ἑλληνίδες τὰ κλάμματα γιὰ τὸ θάνατο σὰν τὸ δικό μας». Εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ πρότεινε τὴν πρὸ τῆς ἐκτέλεσεως ζητωκραυγὴ τῶν συμμελοθανάτων του γιὰ τὴν Ἐλλάδα. Ἀφῆκε σύζυγο μὲ τρεῖς γυιοὺς καὶ δύο θυγατέρες. Στὸ τελευταῖο γράμμα του — διαθήκη, ἀνάμεσα σὲ ἄλλα παρηγορητικὰ πρός τοὺς δικούς του, ἔγραψε ὅτι θὰ πρέπει ἡ λύπη τους νὰναι λιγάτερη, γιατὶ πεθαίνει γιὰ τὴν Πατρίδα, γιὰ τὴν Ἐλλάδα καὶ ὅτι λυπᾶται μόνο ποὺ θὰ ἀφίνει ἀπροστάτευτη τὴν οἰκογένειά του.

4.— ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΥ ΜΑΤΖΙΟΥΤΑΣ (1916-1942). Τηλεγραφητής τοῦ Γραφείου Τ.Τ.Τ. Μεγάλου χωριοῦ. Κατάγονταν ἀπὸ τὸ Μεγάλο Χωριό ὅπου γεννήθηκε καὶ ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα. Μετὰ τὸ Γυμνάσιο ἀκολούθησε τὸν ὑπαλληλικὸ κλάδο. Πῆρε μέρος στὸν Ἰταλοελληνικὸ πόλεμο τοῦ 1940 - 41 ὡς ὀπλίτης. Ήταν φιλότιμος νέος, ἐργατικός, τίμιος καὶ εὐσυνείδητος στὴν ἐπαγγελματική του ἐργασία. Κατηγορήθηκε, γιατὶ δὲν εἰδοποίησε τὶς ἀρχές κατοχῆς γιὰ τὴν παρουσία ἀνταρτικῶν ὄμάδων στὴν περιοχὴ τοῦ Μεγάλου καὶ Μικροῦ χωριοῦ. Καὶ εἶναι βέβαιο πῶς δὲν διέπραξε ὁ πατριώτης τηλεγραφητής μιὰ τέτοια προδοσία. Τὰ δεινὰ τῆς διλογοήμερης του ἀντίκρυσε μὲ σθένος καὶ μὲ παλληκαριά. Πεθαίνοντας ἔζητωκραυγασε γιὰ τὴν Ἐλλάδα. Ἀφῆκε χήρα μητέρα, ἀδελφή, καὶ ἔνα ἀδελφό ποὺ τὸν διαδέχθηκε ἐπάξια στὴν ἴδια ὑπηρεσία στὸ Μεγάλο χωριό. Ἡ οἰκογένειά του δὲν πῆρε καθόλου σύνταξη.

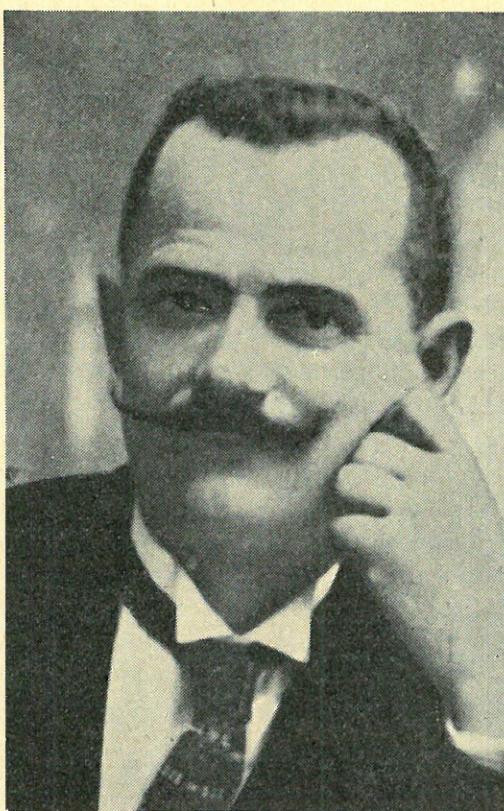
5.— ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (1886 - 1942). Ἐπαγγελματίας ἀνάπτηρος πολέμου. Καὶ τοῦτος ὁ ἐθνομάρτυρας γεννήθηκε στὸ Μεγάλο χωριό καὶ πῆρε μέρος ὡς ὀπλίτης στοὺς πολέμους τοῦ 1912 - 13, ἐτραυματίστηκε δὲ σοβαρὰ στὴ μάχη τοῦ Λαχανᾶ κατὰ τῶν Βουλγάρων. Ὑπῆρξε μετανάστης στὴν Πόλη καὶ στὴν Ἀμερική. Στὰ 1922 ἐπέστρεψε στὴν Ἐλ-

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΤΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κ. ΜΑΝΤΖΙΟΥΤΡΑΣ

Ο ΑΝΑΠΗΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

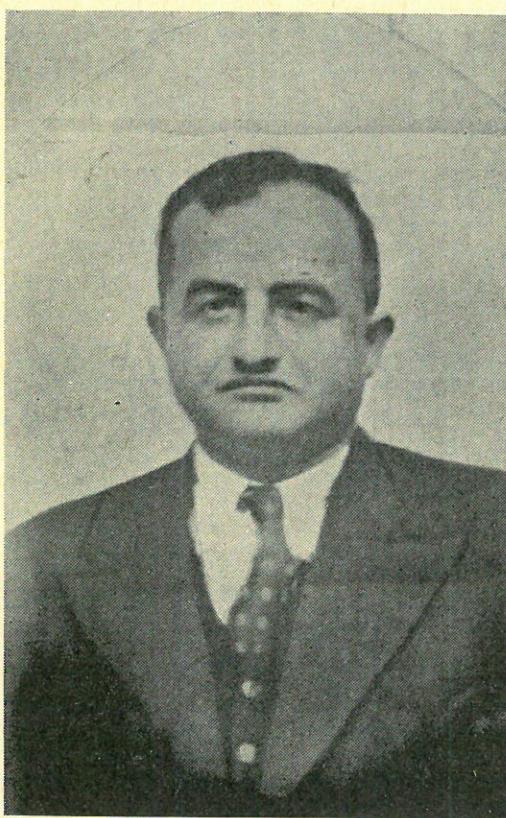
Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΣΙΤΑΡΑΣ

λάδα όπου μόνιμα έγκατεστάθηκε και έργασθηκε ώς έπαγγελματίας στὸν Πειραιᾶ και στὴν Λαμία. Στὸ Μεγάλο Χωριό έγκαταστάθηκε τὸ 1941. Ἡταν γλωσσομαθῆς και ἥξευρε και Ἰταλικὰ ποὺ χρησιμοποίησε γιὰ νὰ διαμαρτύρεται στοὺς Ἰταλοὺς φασίστες, γιατὶ βασάνιζαν ὀθώους πολίτες. Στὴν ἔγγραφη διαθήκη του ἐκφράζει τὴν χαρά του, γιατὶ «πεθαίνει γιὰ τὴν Πατρίδα». Ἀνῆκε στοὺς ἐντιμούς, καλοὺς και ἐργατικοὺς ἀνθρώπους ποὺ μὲ τὴν ἐργατικότητά τους και τὴν ἀφοσίωσι στὰ κοινωνικὰ και λοιπά τους καθήκοντα, κατορθώνουν και ἀναδεικνύονται. Ἀφῆκε σύζυγο και ἔνα γυιό, ποὺ σήμερα εἶναι ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὅμιλου Υπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων.

6.— ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΤΑΡΑΣ (1875 - 1942) Μετανάστης, έπαγγελματίας. Κατάγονταν ἀπὸ τὸ Μεγάλο χωριό. Ἀπὸ νεαρᾶς ήλικίας μετανάστευσε στὴν Πόλη όπου ἐπέτυχε ώς έπαγγελματίας. Μετὰ τὴν Πόλη μετέβη στὴν Αἴγυπτο όπου ἐπίσης ἐπρόκοψε χάρις στὰ ἔξαιρετικά του προσόντα, δηλαδὴ τῆς ἀόκνου ἐργατικότητας και τῆς ἐντιμότητάς του. Ἐγνώριζε 5 γλῶσσες. Στὸ Μεγάλο χωριό ἐσυνέχισε τὴν έπαγγελματική του ἐργασία διατηρώντας κατάστημα τροφίμων. Ο Σιταρᾶς κατὰ τὶς ήμέρες ἐκεῖνες βρισκόταν στὸ Καρπενήσι, μόλις δὲ ἔμαθε τὰ διαδραματιζόμενα στὸ Μεγάλο χωριό κατέβηκε σ' αὐτὸν γιὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς συγχωριανούς του, γιατὶ ἥξερε τὴν Ἰταλικὴ γλῶσσα. Ὑπῆρξε φιλήσυχος και ἄριστος οἰκογενειάρχης. Ἀφῆκε σύζυγο, τέσσερες γυιούς, μιὰ θυγατέρα και ἐγγόνια.

7.— ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛ. ΜΕΣΙΡΗΣ (1897 - 1942). Έπαγγελματίας (οἰνομάγειρος, μονοπώλιακὰ εἰδῆ). Ἀπὸ τοὺς καλοὺς νοικοκυραίους τοῦ Μεγάλου χωριοῦ. Φιλήσυχος, ἐργατικὸς και φιλοπρόδος πολίτης. Διεκρίνετο γιὰ τὴν εὐσέβειά του, ἀλλὰ και γιὰ τὴν δραστηριότητά του στὴν ἐργασία του, λόγῳ δὲ τῆς ἐντιμότητας και τῆς εὐθύτητάς του ἔχαιρε ὅλης τῆς ἐκτιμήσεως τῶν συμπολιτῶν του. Μολονότι ἀπὸ ἀτύχημα σὲ ήλικία 16 ἐτῶν, ἥταν ἀνάπηρος μὲ ξύλινο τὸ ἔνα του πόδι, οἱ φασίστες ἀπάνθρωπα τὸν ὁδήγησαν πεζῆ ἀπὸ τὸ Μεγάλο χωριό ώς τὸ Μικρὸ και ἀπὸ ἐκεῖ ώς τὸ μοναστήρι τοῦ Προυσοῦ μὲ

ματωμένα τὰ πόδια του. Κατὰ τὴν ὁμηρία του ὑπέστη και αὐτὸς πολλὲς ταλαιπωρίες και κακώσεις, ἀλλὰ στάθηκε ώς τὶς τελευταῖς του στιγμὲς μὲ ὑπομονὴ και καρτερία ζητωκραυγάζοντας γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀφῆκε τὴν σύζυγόν του στὴν ὁποίᾳ παρήγειλε πᾶς δὲν θάταν σωστὸν νὰ στενοχωριέται μιὰ και πεθαίνει ἐκεῖνος γιὰ τὴν λευτεριὰ τῆς Πατρίδας. Τὸ σχετικὸ γράμμα ποὺ γράφτηκε ἀπὸ τὸν συνόμητό του Κ. Ἀραπογιάννη, γιατὶ ὁ *Μεσίρης* τερᾶς φαίνεται δὲν δὲν ἥταν δυνατὸ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ χέρια του λόγῳ τῶν κακοποιήσεων, εἶναι τοῦτο:

Ο ΑΝΑΠΗΡΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΜΕΣΙΡΗΣ

«Αγαπητή μου Ἐλένη,

Ἡ κακὴ μοῖδα μᾶς ἔχωρισε τόσους πολλούς, ἀλλὰ αὐτὴ ἥταν ἡ τύχη μας. Δὲν μπορῶ νὰ σοῦ γράψω διότι δὲν μπόρεσα οὕτε τὴν βέρα μου νὰ σοῦ στείλω, δὲν βγαίνει. Ὁ Κώστας δταν ἔφθη ὅς κανονίστη τὸ ζήτημα τοῦ ἀλατιοῦ ὅπως γνωρίζει. Ἐσὺ νὰ μὴ δώσῃς τίποτα. Ἀπὸ Χρῆστον Παπαχαράλαμπον θὰ λάβης 20 καὶ πλέον χιλιάδες δραχμές. Ἀπὸ Εὐθύμιον Σιαμανῆν 12.500, θὰ λάβης ἀπὸ Ἀθανάσιον Πασιᾶν 23 χιλ. δραχ., τὰ ἔχω γραμμένα σὲ διάφορα βιβλία, ὃς τὰ καθαρίσῃ ὁ Κώστας. Ἀπὸ αὐτὰ νὰ δώσῃς στὸ Βασ. Παλιούρα 10 χιλ. δραχ. καὶ θὰ στείλης καὶ 8 δικτὸς χιλ. δραχ. εἰς Ἀνδρέαν Φραγκάκην. Ἐπίσης εἰς Σελεούντην χρεωστῶ 25 χιλιάδες τὶς ὅποιες θὰ εἰσπράξῃς ἀπὸ τὸ ἄλλατι. Ἐάν ἔγινε ζημιὰ στὸ μαγαζὶ ἀπὸ ἄλλατι καὶ σπίρτα νὰ τὰ κανονίστετε μὲ τὴν ἐπιτροπή. Ὁ θάνατός μουν συμπίπτει μὲ τὸν θένατο τῆς μακαρίτισας Εὐανθίας, τὴν ὅποιαν πιστεύω νὰ ἀνταμώσω. Ἐπίσης νὰ εὐχαριστήσης δλους τοὺς φίλους μουν εἰς τὴν πλειτάνην ταντην γιὰ νὰ ἐπέλθῃ ὁ θάνατός μουν. Νὰ μοῦ φιλήσης τὴν ἀγαπητήν μουν ἀδελφὴν καθὼς καὶ Γιώργο καὶ παιδιά τῆς. Ἐπίσης τὴν Μητέρα, Ἀννα, Μαρούλα καὶ Κώστα φιλῶ.

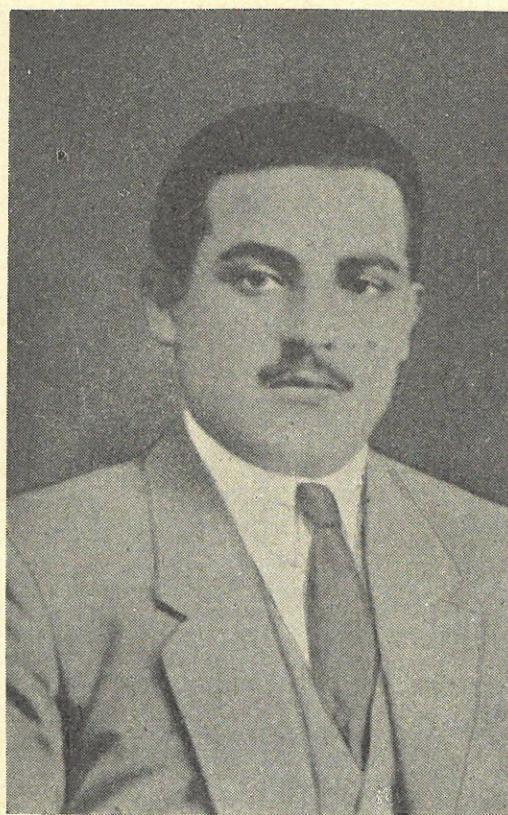
Ἄλλο δὲν ἔχω νὰ σᾶς γράψω. Ὁ, τι σᾶς φωτίσῃ ὁ θεός πράξετε διὰ τὸ μέλλον σας, ἐγὼ πηγαίνω μὲ τὴν ψυχὴν ἀναπαυμένη.

Σᾶς φιλῶ ὅλους
·Ιωάννης Μεσίρης

ΥΓ. Διὰ τὸν θάνατόν μουν θὰ εἴμαι εὐτυχῆς ὅταν δὲν στενοχωρῷητε καὶ κυττάξετε τὸ σπίτι καὶ τὸ νοικοκυριὸ ὅπως τὸ κυττάζαμε μαζί».

Ο ἀείμνηστος Μεσίρης φαίνεται πικραμένος, ἀπὸ κάποιους «φίλους» του Μεγαλοχωρίτες. Ὅπηρξαν λοιπὸν καὶ τέτοιοι φίλοι; Οἱ φασίστες ἔκαψαν τὸ σπίτι καὶ τὸ κατάστημά του ἔτσι ποὺ ἡ χήρα σύζυγός του δυσκολεύτηκε καὶ δυσκολεύεται νὰ ζήσῃ. Ἡ Πολιτεία μολαταῦτα «στοργική».... τῆς ἔδωσε σύνταξι 100 δραχμῶν, οἱ δοποῖες μετέπειτα αὐξήθηκαν σὲ 150! Κάποιος φίλος μοῦ εἶπε νὰ γράψω τσουχτερὸ σχόλιο κατὰ τῆς Πολιτείας ποὺ κατὰ τὸ πλεῖστον στὰ θύματα τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως δὲν ἔδωκε συντάξεις ἢ σὲ δοσους ἔδωκε τὶς ἔκοψε μετέπειτα ἢ τέλος σὲ δοσους τὶς ἀφῆκε δὲν ἐπαρκοῦν οὔτε γιὰ τὸν ξηρὸν ἐπιούσιο. Νὰ εἰπῶ νὰ μὴ βασκαθῇ; Τί νὰ εἰπῶ; Ἡ μήπως τάχα εἶναι ἡ μόνη ἀδικία ποὺ γίνεται στὰ θύματα αὐτὰ καὶ στοὺς ἀγωνιστὲς γενικώτερα τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως;

8.— ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ (1908 - 1942). Ἐπαγγελματίας. Γεννήθηκε στὸ Μεγάλο χωριό. Ἀπὸ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας του διακρίνονταν γιὰ τὴν σεμνότητα καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ ἥθους του καὶ τὸν ἔξαιρετο χαρακτῆρα του. Ἦταν ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος, γεμάτος ἀπὸ εὐγενικὰ αἰσθήματα καὶ ἐντιμότητα τῶν ὅποιων ἄλλωστε ὁ ἀείμνηστος Παλιούρας ὑπῆρξε θύμα. Οἱ φασίστες πηγαίνοντας στὸ Μεγάλο χωριό, ἐπειδὴ δὲν βρῆκαν τὸν ἵδιο στὸ κατάστημά του, συνέλαβαν τὴν σύζυγό του τὴν ὁποία καὶ πήραν μαζί τους ὡς τὸ μοναστήρι τοῦ Προυσοῦ. «Οταν τὸ ἔμαθε ὁ Παλιούρας ἀνεχώρησε πρὸς συνάντησι τῶν Ἰταλῶν στοὺς δοποίους αὐθόρυμητα παρουσιάστηκε στὸ Χάνι τοῦ Μπαλτᾶ ὅπου καὶ παρακάλεσε νὰ ἀφήσουν λεύτερη τὴν σύζυγό του καὶ ἀντ’ αὐτῆς νὰ κρατήσουν ἐκεῖνον. Καὶ ἔτσι ἔγινε, μὲ ἀποτέλεσμα, ὁ καλὸς αὐτὸς ἄνθρωπος, ὁ ἀριστος οἰκογενειάρχης καὶ ἔξοχος πατριώτης, νὰ τουφεκισθῇ μαζὶ μὲ τοὺς 12 τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1942 ἀφήνοντας τὴν νεαρὴ σύζυγό του, καὶ 4 ἀνήλικα τέκνα, δυὸς γυνιοὺς καὶ δύο θυγάτρια. Οἱ φασίστες τοῦ ἔκαψαν τὸ σπίτι. Κατὰ τὴν ὁμηρία του ὑπέστη μυρίας κακώσεις καὶ ἔξευτελισμούς, ἀλλὰ στάθηκε ἀληθινὸ παλληκάρι ὡς τὶς τελευταῖες του στιγμές καὶ ἔψαλε μὲ δυνατὴ φωνὴ τὸν Ἐθνικὸ ὑμνὸ πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς του, ἔζητωκραύγασε δὲ ὑπὲρ τῆς Ἐλλάδος μαζὶ μὲ τοὺς λοιποὺς τὴν

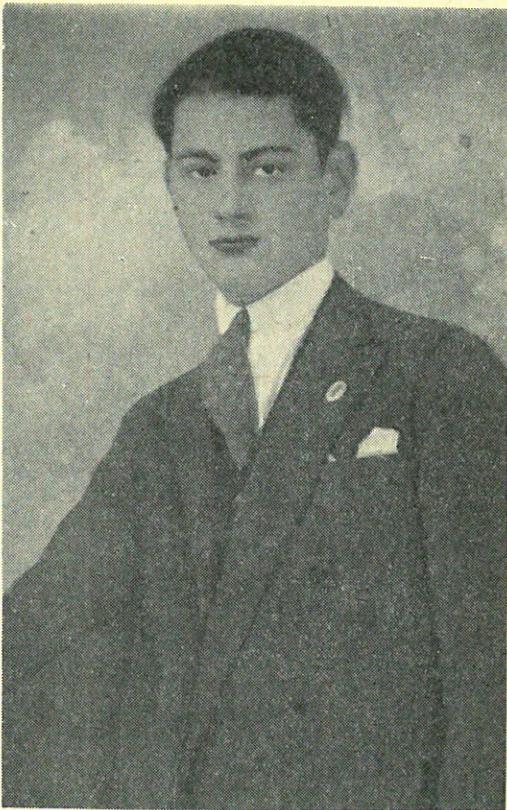

Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ

στιγμὴ ποὺ βρέθηκε μπροστὰ στὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα. Ἡ χήρα σύζυγός του σήμερα δὲν παίρνει καμμιὰ σύνταξι.

9.— ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (1884-1942) Κτηματίας. Ἄνηκε στὴν χορεία τῶν Εὐρυτάνων μεταναστῶν ποὺ, ἀπὸ μικρὰ παιδιά ἀφήνοντας τὰ ἄγονα εὐρυτανικὰ κατσάβραχα καὶ τὴν λόγῳ μὴ ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν της πηγῶν, φτωχὴν Εὐρυτανία, βρίσκουν σὰν μοναδικὴ λύση... σταδιοδρομίας τὴν μετανάστευσι στὸ ἔξωτερικό. Καὶ μέχρι μὲν τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰώνα μας ὁ τόπος ἔξευρέσεως ἐργασίας γιὰ τοὺς Εὐρυτᾶνες ἦταν ἡ Πόλη ὅπου ἀπὸ τοῦ 1820 ὑπῆρχεν ἐκεῖ σωματεῖο ἡ «Ἀδελφότης Εὐρυτάνων» μὲ λίαν ἀξιόλογη δρᾶσι ἐπὶ ἓνα ὀλόκληρον αἰώνα. Στὴν Πόλη λοιπὸν ἔφτασε καὶ ὁ Δασκαλάκης ὅπου μὲ τὴν ἔντιμη ἐργατικότητά του ἐδημιούργησε μικρὸ κεφάλαιο ποὺ τοῦ ἐπέτρεψε, ἐπιστρέφοντας στὴν γενέτειρά του, ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια ζενητεῖας, νὰ ζῆ καλλιεργώντας καὶ τὴν ἔδω κτηματική του περιουσία μὲ κάποιαν ἄνεση, ἀπολαμβάνοντας τῶν ἀγαθῶν τῆς οἰκογένειας, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε κατὰ πάντα στοργικὸς δημιουργὸς καὶ προστάτης. Ἐλαβε μέρος ώς δεκανεὺς στοὺς βαλκανικοὺς πολέμους 1912 - 13 καὶ τραυματίστηκε στὶς μάχες τοῦ Σκρᾶ καὶ τοῦ Λαχανᾶ. Ἐπιθυμούσε τὴν πρόοδο τῆς Κοινότητάς του καὶ πάντοτε οἱ συμβουλές του ἦσαν ἀπαραίτητες γιὰ τὰ ποικίλα ζητήματα αὐτῆς καὶ τῶν μελῶν της. Γι’ αὐτὰ καὶ γιὰ τὸ ἥπιο καὶ φιλήσυχο τοῦ χαρακτῆρα του ἦταν ἀγαπητὸς στοὺς συμπολῖτες του. Πεθαίνοντας ἀφῆκε σύζυγο μὲ 4 ἀγόρια καὶ 4 κορίτσια. Τὸν συνέλαβαν, γιατὶ ὁ ἔνας του γιοὶς ὁ Δυσσέας εἶχε βγῆ στὸ ἀντάρτικο ὅπου σκοτώθηκε μαζὶ μὲ μιὰ ἀδελφή του. Ὁ Δημ. Δασκαλάκης ἀντίκρυσε μὲ καρτερία δλα τὰ βασανιστήρια καὶ τὶς μέχρι τῆς ἐκτελέσεώς του ταλαιπωρίες. Τελευταία παραγγελία του ἦταν: «Νὰ μὲ θυμᾶστε παιδιά μουν. Ἀξίζει νὰ πεθαίνῃ κανεὶς γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Πατρίδας του».

10.— ΚΩΝ)ΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ (1914 - 1942). Ἐπαγγελματίας. Ἀπὸ μικρὸς μετέβηκε στὴν Πόλη ὅπου ἔδημοιούργησε σιγὰ καλὴν ἐργασίαν ἀσχοληθεὶς μὲ ἐμπόριο

Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ
(εἰς νεαράν ήλικίαν)

Ο ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΣ

(Φωτογραφία πρὸ τῆς εἰς Ἐνωμοτάρχην προαγωγῆς του)

τροφίμων. Ήταν γλωσσομαθής. Έγνώριζε καλῶς Τούρκικα και Γαλλικά. Κατὰ τὸν Ἰταλο-ελληνικὸ πόλεμο ἐγκατέλειψε τὶς ἔργασίες ποὺ εἶχε στὴν Πόλη και ἡλθε στὴν Ἑλλάδα. Πῆρε μέρος σὲ πολλές μάχες και ἐπέδειξε ἀντοχή, θάρρος και ἀνδρειωσύνη. Ήταν ἄγαμος. Αφῆκε τοὺς γονεῖς του, δύο ἀδελφές και ἕνα ἀδελφό. Λόγω τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας του ὑπέστη κατὰ τὴν ὁμηρίαν του τὰ πάνδεινα, ἀλλὰ ἀντίκρυσε μὲ περιφρόνησι τοὺς βασανιστές του, οἱ δοποῖοι τὸ τί θὰ πῆ "Ἐλληνας πολεμιστής τὸ ἔμαθαν στὰ βουνὰ τῆς Ἡπείρου και τῆς Ἀλβανίας τὸ 1940 - 41. Ἐνθερμος πατριώτης, δὲν ἔπαυε, παρ' ὅλους τοὺς βασανισμοὺς ποὺ ὑφίστατο, νὰ τονώνῃ τὸ ἥθικὸ τῶν συνβασανιζομένων του. Τραγουδώντας τὸν Ἐθνικὸ ὑμνο και ζητωκραυγάζοντας γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ νεανικὸ σῶμα του ἔγυρε στὸν νιόσκαφτο ἀπὸ τὰ ἴδια του χέρια τάφο, δταν ἡ ἐκτελεστικὴ δμοβροντία τῶν ὅπλων τῶν Μουσολινικῶν ὀρδῶν, ἔκοψε τὸ νῆμα μιᾶς νέας, ὡραίας και φερέλπιδος ζωῆς.

11.— ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΣ (1904 - 1942). Ἐνωμοτάρχης. Γεννήθηκε στὶς Καρούτες Λιδωρικιοῦ. Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς κατοχῆς βρέθηκε στὸ Μεγάλο χωριό ὡς διοικητὴς τοῦ ἐκεῖ Σταθμοῦ χωροφυλακῆς. Αφῆκε πεθαίνοντας ὀρφανὸ και ἀπὸ μητέρα θυγάτριο 4 ἑτῶν. Ο Κατσίμπας ἐθεωρεῖτο ὡς πρότυπον εὐνυνειδήτου ὑπαλλήλου μὲ πληθώραν χαρισμάτων. "Ολους ὅσους ἐρώτησα γιὰ τὸν Ἐνωμοτάρχη αὐτὸν μοῦ ἀπάντησαν: «Σπουδαῖο παιδί, χρυσὸ παιδί». Καὶ νομίζω ὅτι οἱ χαρακτηρισμοὶ αὐτοὶ εἶναι ἀνώτεροι ἀπὸ δποια ἄλλη φιλολογία γιὰ τὸ ὅργανο αὐτὸ τῆς τάξεως, γιὰ τὸν νέο ἐκεῖνο, ποὺ ἀληθινὰ ἡταν ἔνοχος ἔναντι τῶν καταχτητῶν, γιατὶ δὲν τοὺς εἰδοποίησε περὶ τῆς ἐμφανίσεως στὴν περιοχὴ του ἀνταρτικῶν ὁμάδων. Καὶ δὲν ἡταν δυνατὸν νὰ εἰδοποιησῃ ὁ Ἐνωμοτάρχης Κατσίμπας, γιατὶ ἡταν ἀληθινὸς "Ἐλληνας πατριώτης, ποὺ ἤξενρε δτι σὲ τοῦτα τὰ κατσάβραχα, μιὰν ἄλλη παλιότερη ἐποχή, σὲ μιὰν ἄλλη τρομερὴ και κείνη κατοχὴ, ξανᾶχε φουντώσει τὸ ἀντάρτικο, μὲ τοὺς — καθὼς τοὺς λέγανε — «κλεφταρματωλούς» του. Καὶ μὲ τὴν παρουσία τοῦ καινούργιου τούτου ἀντάρτικου χτύπησαν συγκινητικὰ οἱ καρδιὲς τῶν Ἑλλήνων. Καὶ φυσικὰ ὁ Κατσίμπας δὲν ἡταν δυνατὸν νὰ ἀποτελέσῃ ἔξαίρεσι και νὰ

προδώσῃ τὴν Πατρίδα του και γι' αὐτὸ συνελήφθη, γι' αὐτὸ ὑπέστη τὰ φρικτότερα μαρτύρια και γι' αὐτὸ στάθηκε ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ τῆς ζωῆς του πέρα και πέρα παλληκάρι ὅξιο τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδας.

B. ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΕΣ

12.— ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ (1867 - 1942). Κτηματίας. Ἀπὸ ἑτῶν διετήρει καφενεῖο στὸ Μικρὸ χωριό στὴν Κοινότητα τοῦ ὄποιον ἡταν Πρόεδρος. Ο γέρω Κυρίτσης ὑπῆρξε καλὸς πατριώτης, φιλήσυχος δὲ και ἐντιμος πολίτης. Μολονότι τὰ γεράματα τὸν εἶχαν ἀγκαλιάσει, ή καρδιά του χτυποῦσε νεανικὰ και βαρὺ ἡταν γι' αὐτὴν τὸ ἄγχος τῆς σκλαβιᾶς και γι' αὐτὸ στὰ φτερουγίσματά της περιέχονταν ὅλη του ἡ συμπάθεια γιὰ τὸ λαϊκό, ποὺ ἄρχισε νὰ ἔπλωνται στὴν ἐποχὴ ἐκείνη, Κίνημα τῆς ἑθνικῆς ἀντιστάσεως. Ή πεῖρα τῆς ζωῆς τοῦ ἐπέτρεπε τοὺς βασανιστές του νὰ βλέπη μὲ οἴκτο, δταν κυρίως θυμόταν τὰ παθήματά τους στὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τὸν ἡρωϊκὸ Ἑλληνικὸ Στρατό. Τὸν συνέλαβαν, γιατὶ σὰν Πρόεδρος τῆς Κοινότητας δὲν εἶχε ἐγκάταλείψει τὸ χωριό και γιατὶ βρῆκαν ὀλίγες σφαρες στὸ μπαοῦλο τοῦ γυιοῦ του ποὺ τὶς εἶχε ἀφῆσει ἐκεῖ ἀπὸ ἑτῶν ὅπότε εἶχε μεταναστεύσει στὴν Ἀμερική. Πῆρε μέρος στὸν πόλεμο τοῦ 1897 κατὰ τῶν Τούρκων καθὼς και στοὺς πολέμους τοῦ 1912 - 13 ὡς ὅπλίτης. Υπῆρξεν ἄριστος οἰκογενειάρχης. Αφῆκε πεθαίνοντας δυὸ γυιοὺς και δυὸ θυγατέρες μὲ ἀρκετὰ ἔγγονια. Ήταν ὡς τὶς τελευταῖς του στιγμὲς καλοκάγαθος και γενναῖος και γι' αὐτὸ ἀφῆκε τὴν ἀγαθότερη ἀνάμνηση σὲ ὅλους τοὺς συμπολίτες του ποὺ τὸν ἐκτιμοῦσαν.

13.— ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΛΕΓΚΑΣ (1884 - 1942). Κτηματίας. Ή πολύχρονη διαμονή του στὴν Ἀμερική, χάρι στὴν ἀοκη ἐργατικότητα και δραστηριότητά του τοῦ ἀπέφερεν ἰκανὰ μέσα, ὥστε ἐπιστρέφοντας στὴν ὡραία του γενέτειρα στὸ Μικρὸ χωριό και καλλιεργώντας και τὰ ἐδῶ κτήματά του νὰ ζῆ ἄνετα. Υπῆρξε φιλόπτωχος μὲ πολλὰ προτερήματα κοινωνικοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἐπιθυμοῦσε τὴν πρόοδο και τὴν γενικὴ εὐημερία. Γιὰ τὴν ἐντιμότητα και τὸν καλὸ χαρακτῆρα του τὸν

Ο ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ Ι. ΦΛΕΓΓΑΣ

έκτιμούσαν ὅλοι οἱ συμπολίτες του, τοὺς ὁποίους ὅχι δλίγες φορὲς βοηθοῦσε καὶ καθοδηγοῦσε γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἐργασιῶν των. Δυστυχῶς προτίμησε μαζὶ μὲ τὸν Ν. Κυρίτση νὰ παραμείνουν στὸ Μικρὸ χωριὸ γιὰ νὰ ὑποδεχτοῦν τοὺς Ἰταλοὺς μὲ τὴν αὐταπάτη ὅτι μιλώντας τους θὰ προλάβαιναν τὸ κάψιμο τοῦ χωριοῦ. Ἐτοι τόσο δικρίτης, ὅσο καὶ ὁ ἄτυχος Φλέγκας ἐκτελέστηκαν χωρὶς τίποτε νὰ ὑπάρχῃ σοβαρὸ σὲ βάρος τους. Ὁμως στάθηκε μὲ ψηλὰ τὸ κεφάλι καὶ μὲ καρτερία καὶ γενναιότητα μπρὸς στὶς ἀγριότητες καὶ τὶς κακώσεις ποὺ ὑπέστη ἀπὸ τοὺς βαρβάρους. Καὶ ἀντικρύζοντας τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα δὲν ἔδειλιασε, ἀλλὰ ζητωκραύγασε μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ποὺ «ἄν εἶναι νὰ πεθάνωμε», ὅπως εἶπε ὁ μεγάλος Μιστράλ, «θεία εἶναι ή δάφνη μιὰ φορὰ κανεὶς πεθαίνει».

*

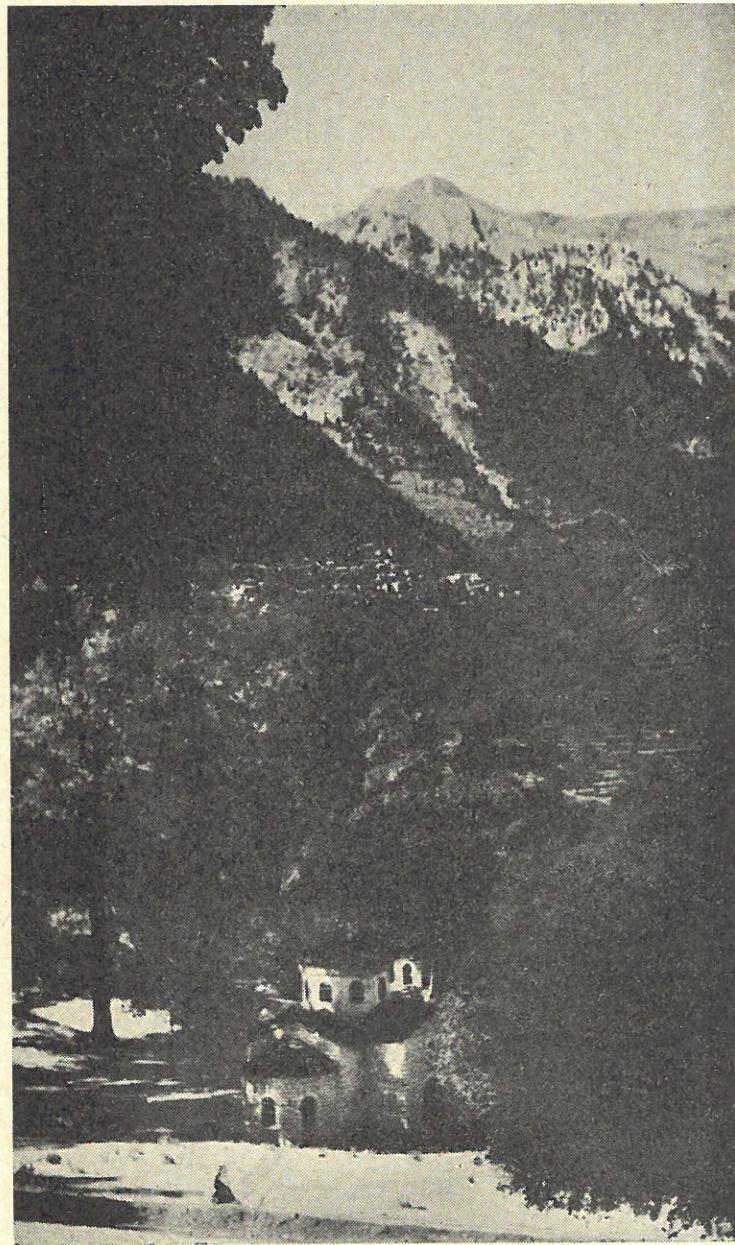
Ἄντοι ἦσαν οἱ 13 ἐθνομάρτυρές μας πού, μὲ μυριάδες ἄλλους στὴ δεινὴ ἐκείνη, τὴν πολυάδυνη καὶ ματωμένη τῆς κατοχῆς μας ἐποχὴ (1941 - 44), γιὰ τὴ λευτεριὰ τοῦ λαοῦ μας, συνέχισαν τὴν Ἑλληνικὴ παράδοση ἀνὰ τοὺς αἰῶνες παράδοση ποὺ ἀν δὲν ὑπῆρχε, τόσο σὲ μᾶς, ὅσο καὶ σὲ μερικοὺς ἄλλους λαούς, ἵσως κανένα νόημα καὶ ἀξία δὲν θὰ εἴχεν ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ. Ἡ Ἑλλάδα πολλὲς φορὲς ὑπέκυψε καὶ καταχτήθηκε ἀπὸ ἰσχυροὺς ἐπιδρομεῖς, δῆμος δὲ φιλελεύθερος λαός της, παρ' ὅλες τὶς μελανὲς σελίδες τῆς ἱστορίας του μὲ τὴ δίχονοιά του, ποὺ πάντα δημιουργήθηκε ἀπὸ ἔξωτερικοὺς παράγοντες, οὐδέποτε ἔγινε δοῦλος, οὐδέποτε ἐπρόδωσε ὅσα καὶ ἀν ὑπέστη μαρτύρια καὶ ὅσα καὶ ἀν ἔχεις αἴματα καὶ δάκρυα. Ιερὲς σκιές ἐθνομαρτύρων ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη σας.

ΠΑΝΟΣ Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

‘Ιερέα Π. Μαραγκού: «Ο ἐθνομάρτυρς Δημήτριος Κ. Βαστάκης», στὸ περιοδ. «Ἐφημέριος» (Παράρτημα τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου «Ἐκκλησία», Ἀθῆναι 1958, ἀριθμ. Φύλλ. 3 ἑτος Ζ', σελ. 95-99. Ἐφημ. Διδασκαλικὸν Βῆμα, Ἀθῆναι 1946, περ. Γ', ἀρ. φύλλ. 20, σελ. 1. Στὴν Ἰδιαί Ἐφημ. ἀρ. φύλλ. 22 σελ.

1. Στ. Μουσελίμη, «Οἱ Νέοι Νέρωνες», στὸ περ. «Ἀκρίτας» Ἀθῆναι 1948, Χρόνος Γ' ἀρ. φύλ. 40, σελ. 21. Γιάννης Β. Ιωαννίδης: «Μὲ τὸ Σταυρὸ καὶ τὸ Τουφέκι» στὸ περ. «Θησαυρός», Ἀθῆναι 1958, ἑτος Κ. ἀρ. φύλ. 1019 σελ. 23-24. Νεώτερον, Εγκυλοπαίδικὸν καὶ Γλωσσικὸν Λεξικόν, Ἀθῆναι, 1962, Τόμος Α' σ. 1699-1700. Ι. Καρδαρᾶς. Ἡ ἀποουσία ἀπὸ τὸ μνημόσυνο τῶν ἐθνομαρτύρων Ιεραρχῶν. Στὴν Ἐφ. Νέα Σμύρνη 30/9/1961 σ. 4. Κ. Α. Βοβολίνης «Ἡ ἐκκλησία εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐλευθερίας», Ἀθῆναι, 1952 σ. 347, Στὴν σ. 521 ὑπάρχει φωτογραφία τοῦ Παπαβαστάκη. Διονύσιος Μητροπολίτου Λήμνου, «Πιστοὶ ἄχρι θανάτου», Ἀθῆναι 1959 σ. 65-67. Π. Θ. Κουσουλάκος «Ἀφανεῖς Ηρωες τῆς Κατοχῆς». Δυνατές ψυχές. Στὸ π. «Ρομάντζο» ὑπ' ἀριθ.

Ο ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

‘Ἡ ἐκ τοῦ Ἅγιου Ἀθανασίου Μεγάλου Χωριοῦ ἀποφίς τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ. Στὸ ἀκρονήσιο εἶναι ἡ θέσις “Ανω Λόγκοβες καὶ Νικολὸς” ὅπου ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν διὰ πολυβόλου οἱ 11 ἐκ τῶν ἐθνομαρτύρων.

Στὸ μέσον τοῦ Χωριοῦ ἦταν τὸ σπίτι τοῦ ιατροῦ Εύαγ. Πιστίσης ὃπου σκαψαν ζωντανοὺς τοὺς ὑπολοίπους 2 ἐθνομάρτυρες.

Ο κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΥΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

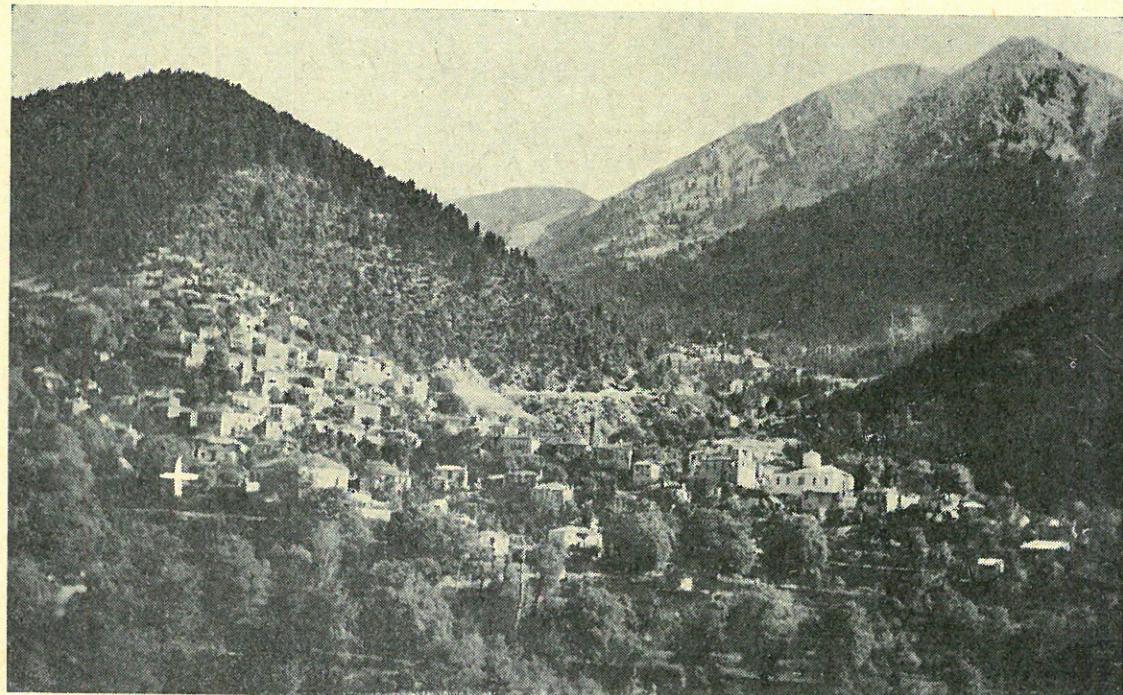
ό μόνος έπιζων ἐκ τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων
τῆς σκηνῆς ἐκτελέσεως καὶ τῶν προηγγεί-
των μαρτυρίων τῶν συνομήρων του.

Φωτογραφίαι τῶν ἐκτελεσθέντων ὄμηρων ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ καὶ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΚΥΡΙΤΣΗ παρὰ τὰς πολλὰς προσπαθείας μας δὲν ἀνευρέθησαν.

944 τῆς 9/5/1961 σελ. 45-46. Ο κ. Κουσουλάκος εἶχεν ὑπόψη τὸν κ. Γ. Β. Ιωαννίδη ἀπὸ τὸ π. «Θησαυρὸς» ὅπ. παραπάνω, Ἀθῆναι 1958, φ. 1019. Κ. Θ. Περαίων. Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ στὴν Ἐθνικὴ ἀντίσταση στὸ π. «Ἐπιθεώρηση τέχνης», Ἀθῆναι 1962, χρόνος Η', Τ. ΙΕ', ἀριθ. 87-88. Στὸ ἕδιο περιοδικὸ σ. 308 ποίημα γιὰ τὴν δράση τῶν ἀνταρτῶν στὴν Εύρυτανία, στὴν σ. 447 γιὰ τὸν Παπαβαστάκη καὶ στὴν σ. 448 γιὰ τὸν Ι. Καρυοφύλλη.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τούτη βλπ. στὸ ἕδιο περιοδικό: Μιχ. Παπαύρον: «Ἡ παιδεία στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα τὸν καιρὸν τῆς κατοχῆς, σ. 404-406. Στὸ ἕδιο: Κ. Θ. Πιπά: «Πανελλαδικὴ συνδιάσκεψη τῶν ἐκπαιδευτικῶν στὴν Λάσπη Εύρυτανίας» σ. 408-410. Κ. Χινόπωρον: «Ο σπαραγμὸς τῆς Εύρυτανίας», Ἀθῆναι 1945 σ. 24-33. Στὸ βιβλιαράκι αὐτὸν ὑπάρχουν ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ πρῶτα στοιχεῖα γιὰ τὸν ἐρευνητὴ τῆς κατοχικῆς ἐποχῆς στὴν Εύρυτανία. Χρειάζεται ὅμως περισσότερη διερεύνησι καὶ διαστάρωσι τῶν ἐκεῖ πληροφοριῶν γιὰ τὴν ἔξεύρεσι τῆς ἀλήθειας, που θὰ πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὸ ἀντικείμενο βάθρο κάθε ἴστορικῆς μελέτης. Στρατηγοῦ Σαράφη: «Ο ΕΛΑΣ», Ἀθῆναι 1946 σ. 45, ὅπου ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐπιχείρηση τῆς ἀνατινάξεως τῆς Γέφυρας τοῦ Γοργοποτάμου ἔγινε στὶς 25/11/1942 καὶ ὅτι πήραν μέρος ὁ "Ἄρης Βελουχιώτης" μὲ 115 ἀντάρτες, ὁ Ζέρβας μὲ 45 καὶ ὁ "Ἄγγλος" Ἐντού μὲ 3 ἐγγέζους ἀξιωματικούς. Π. Ι. Βασιλείου: «Εύρυτανες ἀγωνιστὲς τοῦ 1821», ለΑθῆναι 1959 σ. 7. Τοῦ ἕδιο: «Ἀνέκδοτα αὐτόγραφα διδασκάλων τοῦ Γένους πρὸς τὸν Εύρυτανα Ίω. Καρυοφύλλην», ለΑθῆναι 1961. Τοῦ ἕδιο: «Ἡ μάχη τοῦ Κεφαλόβρυσου Καρπενησιοῦ καὶ ὁ θάνατος τοῦ Μάρκου Μπότσαρη», ለΑθῆναι 1960. Ακόμη βλπ.: «Ἡμερολόγιο τῆς Ἀντίστασης» στὴν ἐφ. «Ἄργη», ለΑθῆναι 18-22/12/1962 σ. 2. Μιχ. Σταφυλᾶς: «Ἡ σφαγὴ τοῦ Μικροῦ χωριοῦ» (χρονικὸ τῆς κατοχῆς) στὴν ἐφημ. «Ν. Εύρυτανία» Νο 5 15/12/1952. Μήτσου Ν. Δημητρίου (Νικηφόρου): Τὸ χρονικὸ τοῦ Γοργοποτάμου, ለΑθῆναι 1954. Τοῦ ἕδιο: Μετὰ τὸ Γοργοπόταμο. «Ἡ μάχη τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ κ.λ.π.» ለΑθῆναι 1955 σ. 88, ὅπου διορθωτέος ὁ ἀριθμὸς τῶν συλληφθέντων μεταξὺ τῶν δοπίων δὲν ἔταν ὁ πρόεδρος τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ.

Π. Ι. Β.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ

"Αποψίς τῆς κεντρικῆς συνοικίας του, ποὺ ἀπλώνεται στὶς πλαγιές του λόφου «Κούτπα». "Οπως βλέπουμε, δεξιὰ φαίνεται μέρος τοῦ «Ἀγλιᾶ» καὶ ἀριστερὰ οἱ πρόποδες τοῦ λόφου «Βερουβιοῦ». Στὸ βάθος ἡ ὁροσειρὰ τῆς «Καλιακούδας». Τὸ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος διὰ σταυροῦ σημειούμενος, εἶναι ὁ χῶρος ἀνεγέρσεως τῆς 'Εκκλησίας τοῦ 'Αγίου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτου.

ΕΥΧΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ - ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας εὔχεται εἰς τὰ ἀπανταχοῦ μέλη τοῦ Συνδέσμου, εἰς ὅλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας καὶ εἰς ὅλους τοὺς φίλους τοῦ Μεγάλου Χωρίου καὶ ἀναγνώστας τῆς Φωνῆς τοῦ Χωριοῦ μας, ὅπως μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των διέλθωσι τὰς ἔορτὰς τῶν Χριστουγέννων μὲ νγείαν, χαράν, καὶ κάθε εὐτυχίαν καὶ συγχρόνως εὔχεται ὅπως κατὰ τὸν ἀνατέλλοντα καινούργιον χρόνον τοῦ 1963 πραγματοποιηθοῦν ὅλοι οἱ πόθοι ὅλων αὐτῶν, τόσον οἱ ἀτομικοὶ ὅσον καὶ οἱ κοινοὶ τοιοῦτοι καὶ ὅλαι αἱ ἐπιδιώξεις των.

Ο ἐν σπηλαίῳ ἐνσαρκωθεὶς Σωτὴρ τοῦ Κόσμου ἀξί εἶναι δόηγὸς τῆς κοινωνικῆς πορείας μας, διὰ νὰ μᾶς κατευθύνῃ ὅλους μας, πρὸς τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην ὅμονοιαν καὶ σύμπνοιαν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ, ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΦΛΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΑΝΙΛΗΣ — ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΚΑΡΒΕΛΗΣ — ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ν. ΒΟΝΟΡΤΑΣ — ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ.

3
ΙΟΥΛΙΟΥ
1812

3
ΙΟΥΛΙΟΥ
1962

Ο ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ο ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΗΣ

3/7/1812 — 3/7/1962

(‘Εορτασμὸς ἐπὶ τῇ 150ῃ ἑπετείῳ ἀπὸ τοῦ Μαρτυρίου Του)

«Χρεωστικῶς εὐφημοῦμέν σε, Ὁσιομάρτυς Γεράσιμε,
καὶ πνευματικῶς πανηγυρίζομεν τὴν τῆς ἀθλήσεως ἡμέραν...»
(Ἄσμ. Ἀκολ.)

Μὲ τὰς εὐλογίας καὶ τὰς πατρικὰς εὐχὰς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εύρυτανίας κυρίου Δαμασκηνοῦ, τὸ Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας, τὴν 3ην Ιουλίου 1962 ἐώρτασε μὲ πεισμόδητητα καὶ λαμπρότητα τὴν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου αὐτοῦ ἔξαγγελθεῖσαν ἐπέτειον τῆς 150ετίας ἀπὸ τοῦ μαρτυρικοῦ ὑπέρ τῆς Χριστ. Ὁρθοδόξου πίστεως τέλους τοῦ Ὅσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ Νέου, τοῦ Μεγαλοχωρίτου, καθ’ ἣν ἔλαβε χώραν, ὡς ἐκδήλωσις εὐλαβείας καὶ φόρου τιμῆς τῶν Μεγαλοχωριτῶν, ἡ εἰς τὸν ἐρειπωμένον οἰκίσκον τῆς γεννήσεως του θεμελίωσις τοῦ ΠΡΩΤΟΥ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἅγ. Γερασίμου Ναοῦ.

***

Κατὰ τὸ πρόγραμμα, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς 1ης Ιουλίου εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό καταφθάνουν οἱ προσκυνηταὶ τῆς ἑορτῆς. Μὲ συμπάθεια σημειώνομεν τὸν γέροντα Νικόλαον Δ. Σταθόπουλο ἢ Στουρνάρα, τὸν πλησιέστερον ἐπιζῶντα συγγενῆ τοῦ Ἅγιου. Ἡ συγκίνησίς του, ἡ ὄποια γίνεται καὶ συγκίνησις ὅλων, εἶναι εὐλογίος καὶ καταφανής.

Τὴν ἐπομένην, παραμονὴν τῆς ἑορτῆς, συνεπληρώθησαν ὅλαι αἱ προετοιμασίαι παρὰ τὴν συνεχῆ καλοκαιρινὴν βροχήν. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ καὶ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο μὲ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Ἀστυνομ. Σταθμοῦ καὶ τὴν ἀμέριστον συνδρομὴν τῶν κατοίκων προσέδοσαν εἰς τὸ ὅμορφο Χωριό ἐπισημότητα καὶ ὅψιν ἑορταστικήν. Ἡ ἀκτινοβολοῦσα καθαριότης τοῦ Χωριού καὶ ὁ Σημαιοστολισμὸς τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, ἐπιμαρτυροῦν τὸ ἀναμνόμενον γεγονός τῆς ἑορτῆς.

Ὑπὸ συνεχῆ βροχήν ἐν Ναυπάκτου μέχρι Καρπενησίου ταξιδεύει καὶ ὁ Σεβασμιώτατος διὰ νὰ προστῇ τῆς λαμπρᾶς ταύτης τελετῆς. Καὶ θὰ προστῇ ὅχι μόνον διὰ νὰ λαμπρύνῃ αὐτήν, ἀλλὰ κυρίως νὰ προσδώσῃ εἰς αὐτήν αὐτός ὁ Ἰδιος, ὡς πνευματικὸς ἡγέτης τοῦ τόπου τὸ βαθύτατον νόημα τῆς τιμῆς καὶ εὐλαβείας πρὸς τὸν ἀγνὸν καὶ εὐγενῆ Μεγαλοχωρίτην Ἅγιον, ὡς ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Καὶ δὴ Ἐκκλησία ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ. Ἐκ Καρπενησίου μᾶς ἔδωκε τηλεφωνικῶς τὰς γενικὰς γραμμὰς διὰ τὴν ἐπαύριον, ἐνῷ οἱ Καμπάνες τῆς Ἅγιας Παρασκευῆς ἥρχισαν χαρμοσύνως νὰ ἀναγγέλλουν τὴν ἔναρξιν τῆς ΕΟΡΤΗΣ.

Μ. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ-ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Τὸν Μέγα Πανηγυρικὸν Ἐσπερινὸν ἐτέλεσεν ὁ σεβαστὸς π. Κων/νος Τριχόπουλος, συμπαραστατούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ γραφούτος τὰς γραμμὰς ταύτας. Συγκινητικοὶ εἶναι οἱ μελωδίκοι ὕμνοι, ποὺ ψάλλονται εἰς τὸν πάνσεπτον Ναὸν τῆς Ἅγ. Παρασκευῆς. Ὁ εἰς ἐκ τῶν ιεροψαλτῶν ψάλλει τό: «Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν. ἐπιτελεῖ εὐλαβῶς, σὴ πατρὶς ἑορτάζουσα, μνήμην σου τὴν πάτιμον..., μάρτυς Γεράσιμε». Ἐνῷ δὲ τὸν ἀντιφωνῶν συνεχίζει

ψάλλων τό: «Χρεωστικῶς εὐφημοῦμεν σε, ὁσιομάρτυς Γεράσιμε, καὶ πνευματικῶς πανηγυρίζομεν τὴν τῆς ἀθλήσεως ἡμέραν...»

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Μ. Ἐσπερινοῦ ἐψάλλει ὁ ἰδιαίτερος Παρακλητικὸν Κανὼν τοῦ Ἅγ. Γερασίμου ἐμπροσθεν τῶν ιερῶν «καὶ ὑπὲρ λίθους πολυτελεῖς». Λειψάνων του. Ἡ παράκλησις, ὡς ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου κατανυκτικοῦ περιεχομένου αὐτῆς, ἔξήγνισε τὰς ψυχὰς τῶν προσελθόντων πιστῶν καὶ μετὰ δέους καὶ εὐγνωμοσύνης ἐψάλλον πάντες: «Φύλαττε καὶ σκέπε διὰ παντός, Γεράσιμε μάρτυς, σὴν πατρίδα ταῖς σαῖς, λιταῖς, τὴν ἀξιωθεῖσαν, ὡς θησαυρὸν κατέχειν, τὰ θεῖα λείψανά σου καὶ χαριτόβρυτα».

ΤΡΙΤΗ, 3 ΙΟΥΛΙΟΥ α) ΟΡΘΡΟΣ

‘Απὸ πρωΐας, τὴν ἀνατέλλουσαν χαρμόσυνον ἡμέραν ὑπεδέχθησαν πρῶτοι οἱ μελωδικοὶ ἥχοι τῶν Κωδώνων τῆς Ἅγ. Παρασκευῆς. Τὸ πρῶτον τροπάριον τῆς Λιτῆς, «Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ Μέγα Χωρίον καὶ σκιτησαν ἐν εὐφροσύνῃ ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ἀστήρ νεοφανῆς, Γεράσιμος ὁ πανένδοξος...», εἰς τοὺς προσκυνητάς δημιουργεῖ ρίγη ιερᾶ.

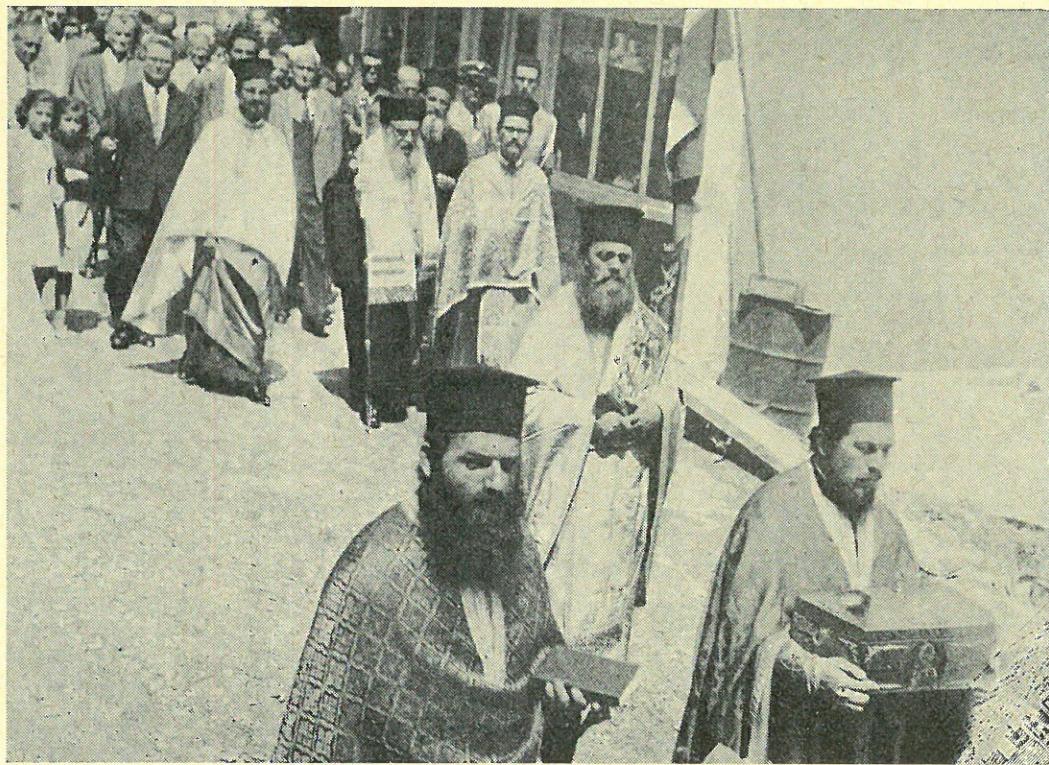
‘Ο ιερὸς Ναὸς σιγὰ-σιγὰ ὑποδέχεται τοὺς ἑορταστὰς ἐντοπίους καὶ ἔνοντας. Πρῶτοι ἔφθασαν οἱ πλησιόχωροι ιερεῖς, ποὺ μὲ τὴν παρουσίαν του ἔκαστος θὰ βοηθήσῃ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς τῆς ἑορτῆς.

Μὲ πολλὴ ἀγάπη προσῆλθον: ‘Ο πατὴρ Βασίλειος Ἄλαμπασίκης, Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Μονῆς Προυσιώτισσῆς καὶ Ἅρχ. Ἐπιτρόπος Ἀρακυνθίων, ὡς ἐκπρόσωπος αὐτῶν. ‘Ο πατὴρ Δημήτριος Καραπᾶνος, Ἐφημέριος Μικροῦ Χωρού, φέρων μεθ’ ἐκυροῦ ἀλλων καὶ τὸν κ. Γ. Τσατσαράγκον φ. Θεολ. καὶ τὸν κ. Ν. Νταφύλλην, ἀπόφ. τῆς ιερατ. Σχολῆς Λαμίας, ποὺ μαζὶ μὲ τοὺς ιεροψάλτας τῆς Ἅγ. Παρασκευῆς ἀπήρτησαν ἐκλεκτὸν χορόν. ‘Ο πατὴρ Δημήτριος Παπασπύρου ἐφημέριος Γοριανάδων, δὲ πατὴρ Ἀγγελος Παπαθανασίου Ἐφημέριος Ἱ. Ναοῦ Ἅγ. Τριάδος Καρπενησίου. Καὶ τέλος μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ ὁ συνοδεύων αὐτὸν πατὴρ Δημήτριος Θεοδοσόπουλος.

‘Ο Σεβασμ. Μητροπολίτης ἀπὸ τὴν πρώτης στιγμῆς ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του ἀπὸ τὴν ἑορταστικὴν ὅψιν τοῦ χωρού καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν χωρεῖ πρὸς τὸ ἔργον του.

Μέχρι νὰ ἀρχίσῃ νὰ ψάλλεται ἡ Ἀρτοκλασία κατέφθασαν ἐκ Καρπενησίου ὁ Νομάρχης Εύρυτανίας κ. Θεόδωρος Τσαούσης. ‘Ο Βουλευτής καὶ πρώην Ὑπουργὸς κ. Χρυσ. Καραπιτέρης. ‘Ο Νομομηχανικὸς κ. Γεώργ. Γεωργακόπουλος. ‘Ο Δ/ντῆς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Κρπενησίου κ. Γεώργ. Μοναστηριώτης καὶ ἄλλοι, τοὺς δόπιους μὲ ίκανοποίησιν συνοδεύει εἰς τὸ χωρό του δὲ Κώστας Λιάππης.

Αἱ ἀκολουθίαι, ἡ μία κατόπιν τῆς ἀλληλεγγύης, τελοῦνται μὲ ιερὰ κατανύξιν καὶ μεγαλοπρέπειαν. ‘Ο Σεβασμ. μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν πνευματικὴν ἔξαρσιν καὶ ἀκτινοβολίαν, τελεῖ πρῶτον τὴν Ἀρτοκλασίαν τῆς ἑορτῆς καὶ κατόπιν εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν. Κατ’ αὐτήν, δὲ Σεβασμ. δστις ἐκήρυξε καὶ τὸν θεῖον λόγον εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταδείξῃ, διότι τὰ διδά-

γματα της ἀναγνωσθείσης Εὐαγγελικῆς περικοπῆς πιστῶς ἐφήρομσεν ἐν τῇ ζωῇ του δὲ Ἀγίου Γεράσιμου, παρουσιάσας ἴδιαιτέρως τὰς χριστὰς αὐτοῦ καὶ κυρίως τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, τὴν πίστιν του, τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ὁρόδη. πίστιν, εὐχηθεὶς ἐν κατακλεῖδι τὴν εὐλογίαν του Θεοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν του Ἀγίου καὶ προτρέψας πρὸς μίμησον.

β) ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΔΕΗΣΙΣ

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ καθ' ὃν χρόνον προητοιμάζετο ἡ Ἱερὰ Πομπὴ διὰ τὴν Λιτανείαν, δὲ Σεβασμό. Μητροπολίτης μετὰ τῶν Ἱερέων, μεταξὺ τοῦ πλήνους τῶν ἑορταστῶν, ἐξεπλήρωσεν Ἱερὸν χρέος πρὸς τοὺς Μάρτυρας Μεγαλοχωρίτας τῆς Ἰταλικῆς ἀνανδρίας, τελέσας ἐπιμνημόσυνον δέησιν, ἐκεῖ, ὅπου τὰ Λείψανά των φυλάσσονται εἰς κοινὸν Μνημεῖον, παραπλεύρως τοῦ παρεκκλησίου του Ἀγίου Χαραλάμπους. Ἡ στιγμὴ ἀνάμεσα εἰς ὀλόκληρον τὴν χαρμόσυνον ἀτμόσφαιραν ἐν τῇ ἑορτῇ, ἥτοι συγκινητική, γεμάτη πόνον δὲ ὅλους. Ἡτο στιγμὴ Ἱερὰ καὶ σιωπηλή, στιγμὴ πού εὐλαβικὰ ξεφύλλιζε μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς τὸ βιβλίον τῆς ἱστορίας του Μεγάλου Χωριοῦ...

γ) ΛΙΤΑΝΕΙΑ

Ἄπο τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἀρχεται τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἑορτῆς. Ἐντὸς ὀλίγου οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀγίου Γεράσιμου θὰ ἐκπληρώσουν τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος των, διὰ τῆς θεμελιώσεως τοῦ πρὸς τιμήν του ὑπὸ ἀνέγερσιν εὑρισκομένου Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀκριβῶς εἰς τὸν ἔρειπωμένον ἥδη οἰκίσκον τῆς γεννήσεώς του.

Πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ τὸν τόπον αὐτὸν ἥρχισε νὰ κινῆται ἥδη ἡ μεγαλοπρεπής πομπή.

Προηγοῦνται οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου, καὶ ἀκολουθοῦν κατὰ στοίχους δὲ Σταυρὸς μετὰ τῶν Ἐξαπτερύγων, Φανῶν καὶ Λαμπάδων. Κατόπιν ἀκολουθοῦν δύο πλακάτ μὲ τὰ ἀνηρτημένα ἐπ' αὐτῶν σχεδιαγράμματα, τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν Ἱ. Ναοῦ· καὶ ἀκολούθως τὰ Λάβαρα τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς. Ὁπισθεν τούτων καὶ εἰς δύο στοίχους ἀκολουθοῦν οἱ μαθήτριαι τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς εἰς τὸ μέσον τῶν δόπιον φέρεται ἡ μεγάλη Εἰκόνα του Ἀγίου Γεράσιμου, στολισμένη μὲ Μεγαλοχωρίτικα λουλούδια ὑπὸ τῶν μαθητριῶν τῆς Σχολῆς. Ἐν συνεχείᾳ εἴπετο ὁ χορὸς τῶν φαλτῶν καὶ ἡ παράταξις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Προεπορεύετο εἰς τὸ μέσον αὐτῆς εἰς Ἱερεὺς φέρων τὴν Ἀγιονοθήκην του Ἀγίου, ὅπισθεν

Τμῆμα τῆς Λειτανίας κατερχόμενον ἐκ τῆς κεντρικῆς πλατείας του Χωριοῦ πορεύεται πρὸς τὰ ἐρείπια τῆς κατοικίας πού ἐγεννήθη ὁ "Ἀγίος μας διὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς ΠΡΩΤΗΣ Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Προηγοῦνται εὖ δεξιῶν ὁ πατὴρ Ἀγγελος Παπαθανάσιος ἐφημέριος τῆς ἱνορίας Ἀγίας Τριάδος Καρπενησίου καὶ ἐξ ἀριστερῶν ὁ πατὴρ Δημήτριος Καραπάνος ἐφημέριος τῆς ἱνορίας Μικροῦ Χωριοῦ.

‘Η ἐκκίνησις τῆς λειτανίας κατευθύνεται πρὸς τὸν τόπον τῆς θεμελιώσεως τῆς Ἐκκλησίας του Ἀγίου Γερασίμου.

Προηγεῖται βαστάζων τὴν θήκην τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου δὲ πατὴρ Ἀγγελος Παπαθανάσιος ἐφημέριος τῆς ἱνορίας Ἀγίας Τριάδος Καρπενησίου, παραπλεύρως δὲ πατὴρ Κωνσταντῖνος Τριχόπουλος ἐφημέριος τῆς ἱνορίας Μεγάλου Χωριού, ἐπεται κρατῶν τὸ Ιερὸν Εὐαγγέλιον δὲ πατὴρ Δημήτριος Θεοδοσόπουλος, δὲ συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας.

‘Ακολουθεῖ δὲ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἔχων ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὸν πατέρα Δημήτριον Παπαπούρου ἐφημέριον τῆς ἱνορίας Γουργιανάδων καὶ ἐξ ἀριστερῶν τὸν πατέρα Κωνσταντῖνον Δ. Βαστάκην ἐφημέριον τῆς ἱνορίας Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης, Αθηνῶν καὶ διπισθεν τὸν πατέρα Βασίλειον Αλαμπάσην Γραμματέα τῆς Ιερᾶς Μονῆς Προυσιωτίσσης.

‘Ακολουθοῦν οἱ ἐπίσημοι, τὸ Ἐκκλησ. καὶ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, ὅλαι αἱ ἀρχαι τοῦ Χωριοῦ, ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα τῆς ἱνορίας καὶ πολλοὶ παραθερίζοντες εἰς τὸ χωριό μας.

Ἐτερον τμῆμα τῆς Λειτανίας κάτερχόμενον ἐκ τῆς κεντρικῆς πλατείας τοῦ Χωριοῦ εἰς διακρίνομεν τοὺς δύο στοίχους τῶν μαθητριῶν τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς, τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἀγ. Γεράσιμου καὶ τὰ Λάβαρα τοῦ Ἰ. Ναοῦ τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς.

αὐτοῦ ἔτερος φέρων τὸ Ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πλαισιούμενοι ὑπὸ τῶν ἄλλων ἱερέων, οἵτινες ἀπετέλειον 2 στοίχους. "Οπισθεν τοῦ Ἰ. Κλήρου ἡκολούθουν οἱ ἐπίσημοι, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου, τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Συνδέσμου, ὁ Ἀστυνομ. Σταθμάρχης μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐκπρόσωποι τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν καὶ ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ μετὰ τῶν προσκυνητῶν καὶ παραθεριστῶν. Ἡ πομπὴ μετὰ ϕαλμῳδιῶν καὶ δεήσεων ἔφθασε εἰς τὸν καθωρισμένον τόπον, ποὺ θά τελεσθῇ ὁ ἀγιασμὸς καὶ θά θεμελιωθῇ ὁ Ναὸς τοῦ Ἀγίου.

δ) ΑΓΙΑΣΜΟΣ—ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ Ι. Ν. ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐρειπωμένου οἰκίσκου, δπου ἐγεννήθη ὁ Ἀγιος, ἔκειτο ηύτρεπτισμένη τράπεζα. Ἐπ' αὐτῆς ἐτέθησαν τὸ Ἰ. Εὐαγγέλιον, ὁ Σταυρὸς καὶ τὰ Ἰ. Λείψανα τοῦ Ἀγίου. Ἀκολούθως εὐλογήσαντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐψάλη ὁ ἐπὶ τούτῳ ἀγιασμὸς πρὸς θεμελίωσιν Ἐκκλησίας. Περὶ τὸ τέλος, λαβόντες τὸν θεμέλιον λίθον, —φέροντα εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ κεχαραγμένον Σταυρὸν

καὶ τὴν χρονολογίαν 3-7-62—, ἔφερον ἔμπροσθεν τοῦ Σεβασμ., ὅστις σφραγίσας αὐτὸν διὰ τοῦ Τιμ. Σταυροῦ καὶ ἐκφωνήσας ἐπικαίρως τὸ «Ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὅψιστος ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται», ἔθεσεν αὐτὸν εἰς τὸν καθωρισμένον τόπον τῶν θεμελίων.

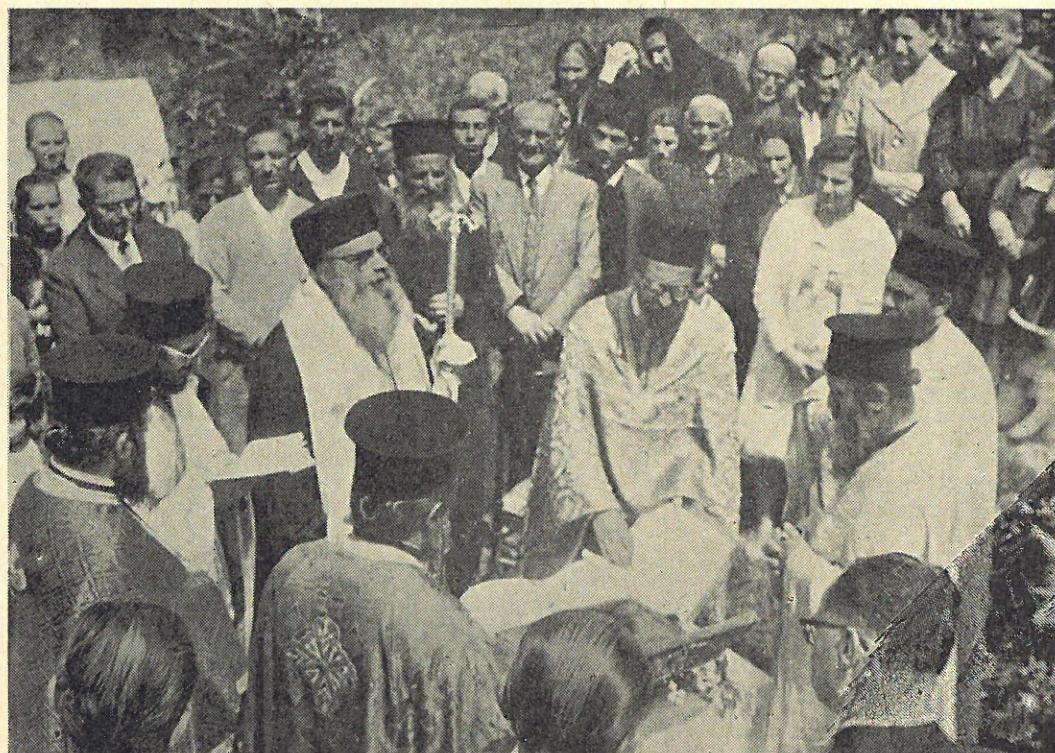
ε) ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΛΟΓΟΙ

Κατὰ τὴν Ἱερὰν αὐτὴν καὶ συγκινητικὴν στιγμὴν ὁ γράφων λαβών τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου ἔξεφωνησε τὸν ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος δημοσιεύμενον λόγον ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τοῦ Ἰ. Ναοῦ. Κατόπιν ὀμιλήσεν ἐκ δευτέρου ὁ Σεβασμ. εἰπών μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ κάτωθι :

Ἄγαπητοί μου,

Ἡ ψυχὴ μου εἶναι βαθύτατα συγκεκινημένη τὴν στιγμὴν ταύτην, καθ' ἥν ἐν τοῖς ἐρειπίοις τοῦ πατρικοῦ οἴκου τοῦ Ἀγ. Γερασίμου τοῦ νεομάρτυρος, τίθεται ὁ θεμέλιος λίθος ναοῦ ἀφιερωμένου εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ἐνδοξὸν αὐτοῦ μαρτύριον.

Άλλὰ πρὸς τούτοις αὐσθάνομαι καὶ βαθείαν ἴκανοποίησιν διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν εὐσέβειαν ἐκ μέρους ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ

Ο Ἀγιασμὸς ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὸ κάτω σημεῖον ἐκ δεξιῶν διακρίνονται ἐκ τῶν ὅπισθεν ὁ Νομάρχης μας κ. Θεόδωρος Τσαούσης, ὁ Βουλευτὴς καὶ πρώην Ὅπουργός κ. Χρυσόστομος Καραπιπέρης, ὁ Νομομηχανικὸς Εύρυτανίας κ. Γεώργιος Γεωργακόπουλος, ἀτενίζοντες πρὸς τὸν Μητροπολίτην μας.

Παρὰ τὸν κ. Νομάρχην ἵστατο ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Προνοίας Εύρυτανίας κ. Γεώργιος Μοναστηριώτης τὸν ὅπερν δὲν περέλαβεν ὁ φακός τοῦ φωτογράφου.

‘Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης σφραγίζων τὸν θεμέλιον λίθον πρὸ τῆς καταθέσεως τούτου εἰς τὸν καθωρισμένον τόπον τῶν θεμελίων.

πατριωτῶν μας, διότι διὰ τῶν σημερινῶν ἐκδηλώσεων οὐχὶ μόνον κατὰ τρόπον ἔντονον, ἐμφαίζεται ἡ ἀγάπη αὐτῶν πρὸς τὴν πατρῷαν γῆν, ὡς δείγματα ἀφθονα συναντᾶ τις εἰς ἔκαστον βῆμα τῆς Ἐδρανικῆς Πατρίδος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφοσίωσις αὐτῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν κοινὴν πάντων Μητέρα, ὅπο τὴν θαλπωρήν, τῆς ὁποίας τελειοῦται ἐν παντὶ ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ διδηγούμενην εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς.

Πᾶς εἶναι λοιπὸν δυνατόν, νὰ μὴ συνέχουν τὴν ψυχήν μον ἔντονα συναισθήματα καὶ νὰ μὴ κινεῖται πρὸς ἀδιάλειπτον προσευχὴν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, τῶν ἐγγὺς καὶ μακρὰν εὐρισκομένων, τῶν ὅποιων ἡ ἀγάπη ἐνισχύει ὑμᾶς εἰς τὰς θύλαις καὶ πικρίας;

‘Ο Σωτὴρ ὑμῶν, δός Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, διὰ πρεσβειῶν τὸν νεομάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου, διὰ χορηγῆ εἰς πάντας τὰς πλουσίας αὐτοῦ δωρεάς, ὥστε ψυχῆ τε καὶ σώματι νὰ προάγωνται πρὸς δόξαν Αὐτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος καὶ πρὸς χαρὰν καὶ παρηγορίαν ἐμοῦ, τὸν Ποιμένος τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

‘Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε τὸς λόγον δός Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Δημ. Ι. Κοντομέρκος, διὰ προσευχῆς εἰς τὰς θύλαις τῆς θεμελίωσης τοῦ Συνδέσμου :

«Σεβασμιώτατε,
Αἴδεσμιώτατοι,
κ. Νομάρχα,
κ. Βουλευτά,
Αγαπητοὶ Πανηγυρισταί,

Ἐνχαριστῶ τὸν Πανάγαθον Θεόν, ποὺ μὲ ἡξίωσε νὰ εινορεθῶ καὶ ἐγὼ σήμερα εἰς τὸ χωριό μον, ἵνα ἐκ μέρους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωριτῶν καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν ἀπανταχοῦ ἔνειτεμένων συγχωριανῶν μον, σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν τιμὴν ποὺ μᾶς ἐκάματε καὶ παρίστασθε εἰς τὴν σεμνὴν τούτην τελετὴν τῆς θεμελίωσης τοῦ Πρώτου Ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἐνδρέου Οσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ Νέον, τοῦ Μεγαλοχωρίτη.

Τέ νὰ εἰπῶ ; καὶ τί νὰ λαλήσω ἐγὼ διὰ ταπεινὸς ὑπηρέτης τοῦ χωριοῦ μον;

Δὲν εἶναι εὐκολὸ κανεὶς νὰ σηκωθῇ ἐκ τοῦ προχειρόν, ν' ἀντικοίσῃ ὄμιλητὰς τόσον εὐγλώττως κηρύσσοντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ γνωρίζοντας τόσον καλὰ τὰ πράγματα περὶ τῶν ὅποιων ὄμιλον.

‘Ἐγώ, ὡς ταπεινὸς ὑπηρέτης τοῦ χωριοῦ μον, μίαν παράκλησιν κάμινο αὐτὴν τὴν στιγμὴν πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεόν :

Νὰ μοῦ δόσῃ καρδιὰ ὅχι σαρκίνην, ἀλλὰ λιθόνην, διὰ νὰ ἡμπορέσω νὰ ἀνθέξω εἰς τὴν ἀφάνταστον συγκίνησιν ποὺ μὲ κατέχει αὐτὴν τὴν στιγμήν, διτερα ἀπὸ τὰ τόσον ἐμπινευσμένα καὶ τὰ τόσον καλὰ λόγια τῶν προλαλησάντων, τὰ ὅποια ὄμολογῶ διὰ καράχτην μὲ γράμματα ἀνεξίτηλα μέσα εἰς τὴν καρδιάν μον.

‘Οταν δὲ ἥκθινα καὶ ἐμελέτων τὰ ὀραῖα λόγια τῶν προλαλησάντων, δό Θεός, μοῦ ἔδωσε τὴν ἐμπευστήν νὰ εἰπῶ διὰ δὲν ἔκαμαν τί-

ποτε ἄλλο τὰ λόγια αὐτά, παρὰ νὰ ἀναπολήσουν τὴν μυήμην τῶν ἀειμήστων 12 ἴδρυτῶν τοῦ Συνδέσμου μας.

Εἰς ἡλικίαν 16 ἑτῶν ἐργαζόμενος ὡς μικρὸς ὑπάλληλος εἰς τὸ κατάστημα ἐνὸς ἐκ τῶν ἴδρυτῶν καὶ ἀδελφοῦ τοῦ ἀειμήστου πατρός μον, μὲ ἐμύνησε καὶ ἐμένα δο θεῖος μον ἐκεῖνος καὶ μὲ ἐνέγραψε τακτικὸν μέλος τοῦ Συνδέσμου. Ἐκεῖνος μοῦ ἐνέπνευσε τὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν πατριωτικόν, καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν διὰ τὸν τόπον εἰς τὸν δρόπον ἐγεννήθηκα. Ἐκεῖνος μὲ ἐδίδαξεν διὰ τὴν καλλιέργεια τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας τῶν συγχωριανῶν μας, εἶναι τὸ σπουδαιότερον μέσον διὰ τὸν δρόπον ἡμποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ σκοποὶ τοῦ Συνδέσμου μας, οἱ δρόποι σκοποὶ ἀποβλέποντες ἐξ δοκιλήρου σχεδόν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων τοῦ χωριοῦ μας. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, ἐν Κωνσταντινούπολει, ἐγίνοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰ καταστήματα τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, κορφίως, κατὰ τὸ σύστημα τῶν κορυφῶν σχολείων, ἐκ τοῦ φόρου μὴ τυχὸν ἀνακαλυφθῆ διὰ λειτουργία τοῦ Σωματείου μας, διότι ἀν ἀνεκαλύπτετο, οὕτε λίγο οὕτε πολὺ, χωρὶς πολλὰς διατυπώσεις, οἱ δρωσδήποτε μετέχοντες τοιούτων Σωματείων, ἐδένοντο ἐντὸς σάκκων καὶ ἐρίπτοντο εἰς τὰ νερά τοῦ Βοσπόρου, διότι αὐτὴν ἥτο διὰ ποινὴ ποὺ ἐπέβαλε τὸ τότε καθεστώς τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμήτ.

Εἰς μίαν λοιπὸν τῶν συνεδριάσεων ἐκείνων, ἔτυχε νὰ είμαι παρών καὶ ἥκουσα τὴν συζήτησιν διὰ «πορέπει νὰ φιάσουμε ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Γερασίμου στὸ Χωριό μας».

Ἐπειδὴ δός Κύριος δὲν ἀφήνει καὶ τὴν παραμικρὰν ὑπηρεσίαν πρὸς Αὐτόν, χωρὶς ὀμοιβήν καὶ χωρὶς εὐλογίαν, διὰ ἀμοιβῆ καὶ εὐλογία αὐτὴν εἶναι διὰ παρέδωκεν εἰς ὑμᾶς καθήκοντα ὑπερβαίνοντα τὰς δυνάμεις μας, τὰ δρόπα μόνον δο Θεία χάρις εἶναι ἕκανη νὰ μᾶς κάμη νὰ τὰ φέρωμεν εἰς πέρας.

Ἐτοι τὴν συγκέντρωσιν ταύτην, βλέπω καὶ αἰσθάνομαι νὰ φτερούγειν αἱ ψυχαὶ τόσων καὶ τόσων συγχωριανῶν μας εἰτε Ἰδρυτῶν, εἰτε Ἐνδεργετῶν, εἰτε Δωρητῶν, εἰτε ἀπλῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, εἰτε δρωσδήποτε ἐργασθέντων ὑπὲρ τῶν κοινωφελῶν ἔργων τοῦ Χωριοῦ μας, καὶ εἶναι γεμάτες ἀπὸ χαρὰ καὶ ἕκανοποίησι ποὺ βλέποντες διὰ σήμερα πραγματοποιεῖται τὸ ὄνειρον τῆς ἀνεγέρσεως τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, τοῦ Μεγαλοχωρίτην. Ἄς παρηγορήθωμεν λοιπὸν δλοι ἥμετες οἱ ζῶντες Μεγαλοχωρίται.

‘Ως ταπεινὸς δὲ ὑπηρέτης τοῦ χωριοῦ, ζητῶ καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειράν μον, ἵνα, δλοι δσοὶ δὲν ἡμπορέσουν δὲν θά ἡμπορέσουν νὰ ἔντυχον τὸ θεμελιωθὲν τοῦτο ἔργον διὰ χορηγάτων, νὰ τὸ ἔντυχον διὰ προσωπικῆς ἐργασίας, δηλαδὴ διὰ μεταφορᾶς πέτρας, ἀμμου κ.τ.λ. Οὕτως ὥστε πολὺ συντόμως, ὑπὲρ τὰς εὐλογίας τοῦ Σεβασμιώτατον Μητροπολίτου μας κυρίου Δαμασκηνοῦ, νὰ ἀξιωθῶμεν δλοι, νὰ παρενρεθῶμεν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ θεμελιωθέντος ναοῦ τοῦ Ἀγίου μας».

Τέλος δὲ ἐν μέσω παλλομένου ἐνθουσιασμοῦ δο Νομάρχης Εύρυτανίας κ. Θεόδωρος Τσαούσης ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ συντε-

λουμένου έργου. Είπων δὲ μεταξύ άλλων καὶ, τὸ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «Οὐκ ἀπὸ τῶν οἰκοδομῶν ἀξίαν θυμάζεσθαι, εἶναι τὴν πόλιν, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ἐνοίκων», κατέληξε μὲ τὸ «εῦγε εἰς τοὺς Μεγαλοχωρίτας!»

‘Αρκούντως κολακευτικόν, ἀλλ᾽ ἀξιοῦν πάντοτε ἀποδείξεις...

στ) ΑΠΟΛΥΣΙΣ-ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ Ι. ΠΟΜΠΗΣ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἡ i. πομπὴ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν i. Ναὸν τῆς Ἅγιας Παρασκευῆς. Ἐκεῖ ἐτέθησαν τὰ ιερὰ Λείψανα τοῦ Ἀγίου Γερασίμου εἰς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν προσκυνητῶν, ἐνῷ ὁ χορὸς ἔψαλλεν, ὡς ποτε ὁ i. ὑμνῳδὸς εὐστόχως διὰ τὴν ὥραν αὐτὴν ὑμνησε, γράψας ταῦτα: «Ἀνακομισθέντων λειψάνων σῶν, εἰς Μέγα Χωρίον, ἐπευφράνθησαν οἱ πιστοί, ἀ καὶ ἀσπασθέντες, σὺν εὐλαβείᾳ πλείστῃ, τὴν σὴν πλουσίαν χάριν Μάρτυς ἀνύμνησαν».

“Οντας οἱ Μεγαλοχωρίται, καὶ μετ' αὐτῶν ἐν ἀγνωστον καὶ γνωστὸν πλῆθος Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐκ τῶν συμμετασχόντων καὶ μὴ εἰς τὴν ἑορτήν, προσῆλθον καὶ τὸ κατὰ δύναμιν ὑμνησαν τὸν “Ἄγιον Γεράσιμον. Ἐσημείωσαν δὲ ἐν φωτεινὸν σταθμόν κατὰ τὴν ἐπέτειον τῶν 150 χρόνων ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου Του, θεμελιώσαντες τὸν ΠΡΩΤΟΝ i. Ναόν, ποὺ ἔλειπε διὰ νὰ φωτίῃ καὶ νὰ παρηγορῇ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς ἐπιγενομένους. Καὶ τέλος ἐζήτησαν διὰ τῶν πρεσβειῶν του τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ.

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἑορτῆς, ἡμεῖς μὲν ἐν κατακλεῖδι τοῦ ἐκφωνηθέντος λόγου μας διετυπώσαμεν μὲ τοὺς λόγους τούτους: «Παμμάκαρ Γεράσιμε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεὶ τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην Σου». Ἐνῷ ὁ ιερὸς ὑμνῳδός, μὲ τὸ χαρμόσυνον ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς του, τὸ ὑπογραμμίζει ὡς ἔξης ἐνταῦθα: «Τοῦ Μεγάλου Χωρίου ἔνθεον βλάστημα, Εὑρυτανίας δὲ γέρας καὶ ἔγκαλώπισμα, κατασχύνας τὸν ἔχθρὸν στερρᾶς ἀθλήσει σου, δισιμάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνεδείχης ἀληθῶς, Γεράσιμε ἀθλοφόρε. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει εὐφημούντων σε».

Καὶ οὕτω ἔληξαν αἱ ιεραὶ Ἀκολουθίαι.

ζ) ΓΕΥΜΑ

Πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Ἐπισήμων, ὁ Σύνδεσμος παρέθεσε γεῦμα μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑορτῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος, ἀπαντες ἥγειρον προπόσεις μὲ τὴν διάθερμον εὐχὴν ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου, ἥτοι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Σεβασμός. ἔδωκε τὰς δεούσας ὄδηγίας, διὰ τὴν καλὴν πορείαν τοῦ ἔργου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Καρπενήσου. Καθ' ὅδον, συνοδεύων τὸν Σεβασμό. ὁ γράφων κατ' ἔξουσιοδότησιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, προσέφερεν εἰς τὸν Σεβασμό. χιλίας (1000) δραχμὰς διὰ τὴν κάλυψιν μερικῶν ἐκ τῶν ἔξόδων

τῶν μετακινήσεών του. ‘Ηρνήθη ὅμως ὁ Σεβασμός νὰ λάβῃ ἔστω καὶ μίαν δραχμὴν καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἐν λόγῳ ποσόν μὲ τὴν ἐντολὴν πρὸς τὸν γράφοντα νὰ τὸ καταθέσει διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν θεμελιωθέντος i. Ναοῦ. Εἰς τὴν Πατρικήν αὐτὴν ἐντολὴν, ἡμεῖς τότε δὲν ἥδυνήθημεν νὰ ἀντείπωμεν ἀλλο τι, ἀπὸ τὸ ταπεινόν μας «εὐχαριστῶ». Σήμερον, ὅμως καὶ ἔξ αὐτῆς ἐδῶ τῆς θέσεως λέγομεν, δτὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐν ἐκείνη τῇ ἀγίᾳ καὶ εὐσήμωρ ἡμέρᾳ ἐδίδαξε λόγω τε καὶ ἔργω.. Τῷ ὀφείλονται εὐγνώμονες εὐχαριστίαι.

ΛΗΞΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

‘Ημέρα λήξεως τῆς ἑορτῆς καθωρίσθη ἡ Κυριακή, 8η Ιουλίου. Κατ' αὐτὴν εἰς μὲν τὸ Μεγάλο-Χωρίο ἐτελέσθη θ. Λειτουργία ὑπὸ τοῦ π. Κων/νου Τριχοπούλου εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγ. Αθανασίου, ἔνθα κατόπιν ἐπραγματοποιήθη ἡ κατ' ἔτος καθιερωθεῖσα πανήγυρις τοῦ Ἀγίου Γερασίμου. Εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας καὶ πρὸς χάριν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιῇ Μεγαλοχωριτῶν καὶ ὅσων τιμοῦν τὴν μνήμην τοῦ Ἀγ. Γερασίμου, ἐτελέσθη θ. Λειτουργία καὶ Ἀρτοκλασία εἰς τὸν i. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης, ὑπὸ τῶν Εφημερίων τοῦ i. Ναοῦ αἰδεσιμολ. πρωτοπρεσβ. π. Ιωάννου Ράμφου, ἰδιαιτέρως τιμῶντος τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, ἐπιμελήθεντος τὸ πάλαι τῆς β' ἐκδόσεως τῆς ἀσματικῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀγίου, τοῦ π. Συπυρίδωνος Παπαϊωάννου, τοῦ π. Ἐμμανουὴλ Σχοινιωτάκη, ὑπ' ἐμοῦ καὶ τοῦ Διακόνου π. Γεωργίου Ἀναστοπούλου.

Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη καὶ εἰς τὸν ἐν Λαμίᾳ i. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ὑπὸ τοῦ π. Βασιλείου Τσιάκα, πρὸς χάριν τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτη τιμώντων τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου.

Καθ' ἀ μᾶς ἐδήλωσαν, παρομοίως εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου ἐν Ἀθήναις ἐλειτούργησαν εἰς τὰς Ἐνορίας αὐτῶν ὁ π. Ιωάννης Ζαβδός καὶ ὁ π. Παναγιώτης Μαραγκός.

Οὕτως ἔληξεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου.

**

‘Η ίδεα τῆς ἑορτῆς πρὸς ἑορτασμὸν τῶν 150 χρόνων τοῦ Ἀγίου ἐρρίφθη μὲν ὑφ' ἡμῶν, τὰ πορίσματα δύμως καὶ τὰ δρέπη ἐξ αὐτῆς ἐπαφίενται εἰς τοὺς πολλούς. Ήμεῖς ηὐχαριστήσαμεν τὸν Θεὸν καὶ τὸν εὐχαριστοῦμεν δι' ὅτι ἐπετεύχθη.

Πρεσβύτερος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

‘Εφημέριος i. Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης, Ἀθηνῶν

Ο ΕΠΙ ΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΣΕΙ ΤΟΥ I. ΝΑΟΥ
ΤΟΥ ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΙΔΕΣΙΜ.

π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸν ἐκφωνηθέντα λόγον ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τοῦ i. Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γερασίμου ὑπὸ τοῦ αἰδεσιμ. πρεσβυτέρου κ. Κων/νου Δ. Βαστάκη.

‘Ο πατὴρ Κωνσταντῖνος Δ. Βαστάκης ιστάμενος πρὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἐκφωνεῖ τὸν πανηγυρικὸν λόγον του ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τῆς Ἀκοληγίας καὶ παραπλεύρως αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας κ. Δημήτριος i. Κοντομέρκος.

«Ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὅ. Υ-

ψιστος» (φαλ. 86, 5)

«Ο Θεός ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ

οὐ σαλευθήσεται» (φαλ. 45, 6)

Μὲ τὰ πνευματοφόρα Δανιητικὰ λόγια αντὰ Σεβασμ. πάτερ καὶ Δέσποτα καὶ διὰ τῶν σεπτῶν Υμῶν εὐχῶν ἡξιώθημεν αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ ἔθέσαμεν τὸν θεμέλιον λίθον, τὸ ιερὸν τοῦτο χρέος, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ΠΡΩΤΟΥ Ναοῦ, πρὸς τιμὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ χωρίου τούτου καταγομένου Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ὀσιομάρτυρος Γεράσιμου τοῦ Νέου.

Πρόσηματι, ιερὸν χρέος ἡτο καὶ θὰ παραμείνῃ εἰς αἰώνας, ἡ ἀπόφασις τῆς ἀνεγέρσεως ιεροῦ Ναοῦ, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου μας. Χρέος, δχι μόνον τῶν Μεγαλοχωριτῶν, ποὺ σεμνύνονται διότι ἀλλοῦς φέρουν σάρκα ἐκ τῆς ἀγίας του σαρκός, ἀλλὰ καὶ χρέος ὅλων τῶν ὀμοδόξων ἀδελφῶν χριστιανῶν. Διότι ὁ ἄγιος Γεράσιμος ἐμαρτύρησε διὰ τὴν κοινὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ μας. Ἐμαρτύρησε διὰ νὰ ποτίσῃ καὶ αὐτός, μαζὶ μὲ τὰς μυριάδας τῶν Ἀγίων Συμμαρτύρων του, τὸ δένδρον τῆς ἀγίας μας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνήκει εἰς ὅλοκληρον τὸ πλήρωμα Αὐτῆς.

Ο ὑμνογράφος του, ἐμπνευσθεὶς ἀπὸ τὴν ὑπέροχον μαρτυρικὴν ὅμολογίαν του καὶ ἀπὸ τὴν ἀγίαν του ζωὴν, τὸν ὀνομάζει «ἐγκαλλώπισμα τῶν Ὁσίων, καλλονὴν τῶν Μαρτύρων καὶ μέγαν ὑπέρομαχον τῶν Ὁρθοδόξων». Καὶ οἱ τρεῖς χαρακτηρισμοὶ του, δὲν συμπλέκοντας ποιητικὸν σχῆμα ἢ ὑπερβολήν, ἀλλὰ συνοφίζουν ποιος ἀκριβῶς ὑπῆρξεν ὁ Ἀγιος. Ποῖος ὑπῆρξε μέχρι του μαρτυρικοῦ του θανάτου. Καὶ ποῖος παραμένει ἐν τῇ συνεδίῃ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς αἰώνιον καὶ χριστομίμητον ἔμπρακτον παφάδειγμα, συμφώνως πρὸς τοὺς θεοπεσίους λόγους τοῦ Ἀπ. Παύλου: «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;» (Ρωμ. 8, 35). Διὰ τὸν λόγον τούτου, ὁ Ἀγιος Γεράσιμος θὰ ἀνήκῃ αἰώνιον εἰς τὴν χορείαν τῶν προμάχων τῆς πίστεώς μας. Καὶ ἐνεκα τούτου, τὸ χρέος τὸ σημερινόν, πρὸς ἀνέγερσιν Ναοῦ εἰς τιμὴν του, εἶναι χρέος κοινόν, χρέος ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Εκκλησίας.

Ολίγοι γνωρίζουμεν περὶ τοῦ Ἀγ. Γερασίμου, ποῖος ἡτο, εἴτε ἐκ τῆς προφορικῆς παραδόσεως, εἴτε ἐκ τῶν γραπτῶν μαρτυριῶν, ἐνῷ εἰς τὸ εὐδύτερον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας παραμένει ἀγνωστος. Ἀγγωστος, διότι ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸ σεπτὸν Οἰκονυμ. Πατριαρχεῖον, εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας—εἴτι δὲ καὶ σήμερον,—ἔνεκα τοῦ φόβου τῶν τούρκων, δὲν ἡδύνατο νὰ προβῇ φανερῶς εἰς ἔκδοσιν κανονικῆς διατυπώσεως διὰ τὴν ἐπίσημον ἀνά τὴν δρθιοδόξιαν ἀγακήρουξέν του, ὡς Ἀγιον! (ἴδε: Χρυσ. Παπαδοπόλον Ἀρχιεπισκόπον Ἀθηνῶν, Οἱ Νεομάρτυρες, Ἐκδ. Δευτέρα, Ἀθῆναι 1934, σελ. 10 καὶ Κ. Σάθα, Νεοελλ. Φιλολογία, σελ. 624). Παρὰ τὸν φόβον δμως τούτου, ἐφρόντισε νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Προουσοῦ, εἰς τὸ πνευματικὸν ἀπὸ κέντρον τοῦ τόπου μας, τὰ «τιμιώτερα λίθων πολυτελῶν καὶ δοκιμώτερα ὑπὲρ χουσίον δστὰ αὐτοῦ». Ἐκ τῆς ἴ. δὲ ταύτης Μονῆς παρεχωρίθη, πρὸς «παρηγορίαν» εἰς τὴν Ἔνοργιαν ταύτην, μέρος ἐκ τῶν ἄγ. Λειψάγων τοῦ Νεομάρτυρος, τὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης ταύτης ἀποτεθειμένον Θησαυρόν, τὸν δποῖον κατέχει, δικαίως καυχόμενον ἐπὶ τούτῳ, τὸ Μεγάλο Χωριό. Διὰ τὸν λόγον αὐτοὺς ὁ Ἀγιος δὲν ἔγινε γνωστός καὶ ἐπισήμως ἀνά τὴν Ὁρθοδόξιαν, δπως ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ δλους τὸν Νεομάρτυρας Αὐτῆς, ἡ δὲ ἐօρτή του παρέμεινε τοπική, ἐօρταζομένη παρ' ἡμῖν καὶ εἰς Ἀγιον Ὁρος ἐνθα ἡσκήτευσεν.

Οθεν σήμερον, εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην ἐπέτειον τῶν 150 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἀγίου μας, εὐρισκόμενοι εἰς τὸν ἴ. αὐτὸν χῶρον, ποὺ δ τιμώμενος Ἀγιος είδε τὸ φῶς τῆς ζωῆς καὶ ἐγαλλούχηθη εἰς τὰ νάματα τῆς Ἐκκλησίας μας, αἰσθανόμεθα ἰερὰν συγκίνησιν καὶ ἔνα δέος καταλαμβάνει τὴν ψυχήν μας διότι ὁ ἵερος Κλῆρος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν σεπτὸν του Ποιμενάρχην, Υμᾶς Σεβασμ. Πάτερ καὶ Δέσποτα καὶ τὸ εὐλαβέστατον Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας ἵστανται πρὸ τῆς ἰδιοκτήτου οἰκίας τοῦ Ἀγίου, ἡ δποία μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ὀμόθυμον συνδρομὴν τῶν ἀδελφῶν χριστιανῶν θὰ μετατραπῇ εἰς Ναόν, ἐντὸς τοῦ δποίου θὰ ὑμνήται ὁ Θεός καὶ θὰ τιμάται ὁ Ἀγιος. Ὁθεν, ἀξίζει κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν νὰ επίτωμεν δλίγονς λόγονς διὰ τὸν Ἀγ. Γεράσιμον. Αἱ εἰκόνες τῆς ζωῆς του, πολλαὶ καὶ ποικίλαι, θὰ κατανγάσσουν τὴν ψυχήν μας καὶ τὴν καρδίαν πρὸς τὸν κόσμον τῆς ἀρετῆς, τῆς πίστεως, τῆς θυσίας.

Ο Ἀγ. Γεράσιμος ἀνήκει εἰς τὴν ἐνδόξον χορείαν τῶν Νεομάρτυρων τῆς Ὁρθοδ. Ἐκκλησίας μας. Ἔγεννήθη εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ποὺ ἵσταμεθα, περὶ τὸ ἔτος 1787 κατὰ τὸν βιογράφον του. Οἱ γονεῖς του, καυχόμενοι ἐκ τῆς ποιότητος του καρποῦ των ἥσαν εὐσεβεῖς Ὁρθόδ. χριστιανοί, οἱ δποῖοι ἀν καὶ ἐπιέζοντο ὑπὸ τῆς

δονλείας, ἔδοσαν εἰς τὸ τέκνον των χριστιανικὴν μόρφωσιν. «Εἰ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ὁρίζα ἀγία καὶ οἱ κλάδοι» μαρτυρεῖ ὁ Ἀπ. Παῦλος (Ρωμ. 11, 16). Κυρίως τοῦ ἐνέβαλον εἰς τὴν ψυχήν του τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀγίαν πίστιν τῶν Πατέρων του. Εἰς μικράν, δμως, ἡλικίαν, κατὰ παράδοσιν τοῦ χωρίου τούτου, ἔρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν δι᾽ ἐργασίαν. Ἐκεῖ ἀπὸ δλως τυχαῖον γεγονός, εἰς αὐτὴν τὴν μικρὰν ἡλικίαν ενδισκόμενος, ἐξισλαμίζεται ὑπὸ συνθήκας βίας καὶ παραμένει εἰς τὸν τοντούσμὸν περίποτον 3 ἔτη, μέχρι τότε πὸν συνηθάνθη τὸ μέγα σφάλμα, εἰς τὸ δποῖον περιέπεσε. Τὸ γεγονός, δμως, τοῦτο, ποὺ ἐπεσκίασε τὴν δληρίαν ἀγάπην του, συνετέλεσεν ἀποτελεσματικὸς διὰ τὴν περαιτέρω πνευματικήν του ζωὴν. Καὶ δταν ἀκόμη ἀποκατεστάθη εἰς τὴν ἀγάπην.

Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πίστιν τῶν πατέρων του καὶ δταν ἡσκήτευεν εἰς τὸ ἄγαπον ἀποκατεστάθη εἰς τὴν ἀγάπην. Ορος, ὡς μοναχὸς καὶ διῆρε τὴν ζωὴν τῆς μετανοίας, εἰς τὴν ψυχήν του ἐνυπῆρχε τὸ αἰσθημα τῆς ἐνοχῆς ἐκ τῆς ἀρνήσεως. Ἡ συναίσθησις αὐτὴν ἐκαλλιέργησεν εἰς τὴν ψυχήν του πόθον τῆς μαρτυρίους δμολογίας ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, πρὸς ἐξάλεψιν τῆς διαπραγθείσης ἀμαρτίας. (Χρυσοστ. Παπαδοπόλου ἔνθα ἀνωτέρω σελ. 9). Μετὰ δεῦτη περίποτον ἐγκαταβίωσιν εἰς τὸ Ἀγ. Ορος, ἐπιστρέψει εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐδῶ, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Νεομάρτυρων, ἔρχεται εἰς τὸν τόπον ἀκριβῶς, δπον ἔγινε ἡ ἐξισλαμίσις του, εἰς τὸν οἰκον δηλ. δπον ἡρνήθη τὸν Χριστὸν καὶ μὲ θαυμαστὴν παροησίαν δμολογεῖ τὴν χριστον. πίστιν καὶ κηρύζεται εἰς τὸν πόλιστον ἀπίστον δθωμανοὺς τὸν Χριστόν. Ἡ δμολογία αὐτὴν ἔγινε ἀφορμὴ νὰ βασανισθῇ ὁ Ἀγιος ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀπανθρώπως, μὲ σκοπὸν νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστόν, κατὰ τὴν γνωστὴν εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, τακτικὴν τῶν τούρκων. Ἐνέμεινε δμως ὁ Ἀγιος καὶ ἐνεδιναμοῦστο εἰς τὸν ἀγάντα τοῦ θεοπεσίους λόγους τοῦ Ἀπ. Παύλου: «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;» (Ρωμ. 8, 35). Διὰ τὸν λόγον τούτου, δὲν ἡδύνατο νὰ προβῇ φανερῶς εἰς ἔκδοσιν κανονικῆς διατυπώσεως διὰ τὴν ἐπίσημον ἀνά τὴν δρθιοδόξιαν ἀγακήρουξέν του, ὡς Ἀγιον! (ἴδε: Χρυσ. Παπαδοπόλον Ἀρχιεπισκόπον Ἀθηνῶν, Οἱ Νεομάρτυρες, Ἐκδ. Δευτέρα, Αθῆναι 1934, σελ. 10 καὶ Κ. Σάθα, Νεοελλ. Φιλολογία, σελ. 624). Παρὰ τὸν φόβον δμως τούτου, ἐφρόντισε νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Προουσοῦ, εἰς τὸ πνευματικὸν ἀπὸ κέντρον τοῦ τόπου μας, τὰ «τιμιώτερα λίθων πολυτελῶν καὶ δοκιμώτερα ὑπὲρ χουσίον δστὰ αὐτοῦ». Ἐκ τῆς ἴ. δὲ ταύτης Μονῆς παρεχωρίθη, πρὸς «παρηγορίαν» εἰς τὴν Ἔνοργιαν ταύτην, μέρος ἐκ τῶν ἄγ. Λειψάγων τοῦ Νεομάρτυρος, τὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης ταύτης ἀποτεθειμένον Θησαυρόν, τὸν δποῖον κατέχει, δικαίως καυχόμενον ἐπὶ τούτῳ, τὸ Μεγάλο Χωριό. Διὰ τὸν λόγον αὐτοὺς ὁ Ἀγιος δὲν ἔγινε γνωστός καὶ ἐπισήμως ἀνά τὴν Ὁρθοδόξιαν, δπως ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ δλους τὸν Νεομάρτυρας Αὐτῆς, ἡ δὲ ἐօρτή του παρέμεινε τοπική, ἐօρταζομένη παρ' ἡμῖν καὶ εἰς Ἀγιον Όρος ἐνθα ἡσκήτευσεν.

Ο Ἀγιος ἡκολούθησε τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου ἀγογγύστως καὶ μὲ ψυχικὴν ἡρεμίαν, διότι οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου «μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένην ἀποκτεῖναι» (Ματθ. 10, 28), ἐπλημμόνται τὴν ψυχήν του. Ο Ἀγιος μαζὶ λοιπὸν μὲ τὸ «νέφος τῶν Νεομάρτυρων», ἔδωκε καὶ αὐτὸς τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Νεωτέραν Ἑλλαδικὴν Ὁρθόδ. Ἐκκλησίαν, νὰ δύναται νὰ συγκανχταί με τὴν Ἀρχαίαν. Διότι, δπως ἡ ἀρχαία ἡρηθῆσε καὶ ἐγιγαντώθη μὲ τὸ ἄγιον αἷμα τῶν πορώτων Χριστ. Μαρτύρων, καθ' δμοιον τρόπον καὶ ἡ ρεωτέρα, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ «τὸ νέφος τῶν Νεομάρτυρων» Της, ποὺ προσέφεραν θυσίαν τὴν ζωὴν των, διὰ νὰ μὴ ἀρνηθοῦν τὴν πίστιν των. Τοιούτος ὑπῆρξεν, ἐν συντομίᾳ δ βίος τοῦ Ἀγ. Γερασίμου, τοῦ δποίου σήμερον ἐօρταζομένην τὴν 150ην ἐπέτειον ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου μαρτυρίου του.

Εἰς τὸν Πανένδοξον λοιπὸν τοῦτον Νεομάρτυρα τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας, ἀνέλαβε, μὲ τὰς σεπτὰς Υμῶν εὐχάς Σεβασμ. Δέσποτα καὶ μὲ ἱερὸν συναγερμὸν τὴν πρωτοπορίαν τὸ Μεγάλο-Χωριό, ἡ ἰδιαιτέρα του πατρίδα, νὰ οἰκοδομήσῃ πρὸς τιμὴν του Ναόν! Νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν Ναὸν τὸν ΠΡΩΤΟΝ, τὴν πάγκαλλον Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν δποίαν θὰ ὑμεῖται καὶ θὰ δοξάζηται αἰωνίως τὸ ἄγιον Όνομα τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν του. Τὸν Ναὸν τοῦτον θεμελιώσεν σήμερον ἐπὶ τῶν ἐρειπῶν τῆς εὐλογημένης αὐτῆς κατοικίας, ποὺ ἐγεννήθη ὁ Ἀγιος μας, καθ' δμοιον πρὸς τὴν ἀρχαίαν μας Ἐκκλησίαν τρόπον, ἡ δποία ἐφρόντιζε νὰ θεμελιώσῃ τὸν μαρτυρίου της. Αὶ καὶ ἡ ὑπόμνησις αὐτὴ δὲν μᾶς τιμᾷ διὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς θεμελιώσεως, διότι καὶ ἀν δὲν εἶναι τόπος του μαρτυρίου του δ χῶρος αὐτός, δμως εἶναι ὁ τόπος, ποὺ καθηγιάσθη ἀπὸ τὰς προσευχάς του. Εἶναι δ τόπος, ποὺ ἐποτίσθη μὲ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας του. Εἶναι δ τόπος ποὺ ἐθέρμανε καὶ τοῦ ἐνέτενεσεν εἰς τὴν ψυχήν του τὸν πόθον τῆς καλῆς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ δμολογίας, τῆς μαρτυρίης. Θεμελιώνει δὲ σήμερον τὸ Μεγάλο Χωριό καὶ μαζὶ του ἔνα ἄγνωστον καὶ γνωστὸν πλήθος ἀδελφῶν Ὁρθοδ. Χριστιανῶν, ποὺ

συνέβαλον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὸν Ναὸν τοῦ Νεομάρτυρος Ἀγίου μας.

Δὲν ὑπῆρξε, λοιπόν, ὀπλῆ ἴδεα τὸ σημερινὸν γεγονός τῆς θεμελιώσεως τοῦ Ναοῦ τούτου, ὅλλ' ἵερά προσδοκία. Προσδοκία ποὺ ἔθερμάνθη καὶ ἔλαβε πνοὴν ἀπὸ αὐτῆν ταύτην τὴν μαρτυρικὴν ζωὴν τοῦ Ἀγίου μας καὶ προσδοκία, ποὺ ἔγινε προσευχή, τὴν ἔδεχθη καὶ τὴν ηὐλόγησεν ὁ Θεός διὰ νὰ μεταπηδήσῃ σήμερον εἰς τὴν σφαιρὰν τῆς πραγματικότητος. Ἡ πραγματικότης δύμας αὐτῆς δημιουργεῖ αὐτομάτως δί' δλοντας μας νέας ὑποχρεώσεις. Δημιουργεῖ ἔνα νέον χρέος, ὃς συνέχεια τοῦ μέχρι σήμερον πραγματικότητος, ὑπὸ διττῆν δύμως ἔννοιαν.

Τὸ χρέος, δηλαδή, ποὺ ἔχομε, ἐὰν θέλωμε νὰ ἴδωμεν μετ' ὀλίγους μῆνας τὴν ὥραιαν μας Ἐκκλησίαν, τὴν Ἐκκλησίαν ποὺ θὰ ἐκφράζῃ εἰς τὸν μεταγενεστέρον μας τὴν πίστιν μας, τὴν ἐμμονὴν καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὸν πατέρας τῆς Ὁρθοδ. παραδόσεως μας, ἐὰν θέλωμεν, λέγω, νὰ ἴδωμεν νὰ ὑψοῦται ἡ ὥραια μας Ἐκκλησία μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιβλητικὴ εἰς τὸν ἰερὸν τοῦτον χῶρον, νὰ συνδράμωμεν μὲ δλῆν τὴν δύναμίν μας τὸν σκοπὸν αὐτὸν. Ἡ μιμηθοῦμε τὸ παράδειγμα τῶν προγόνων μας, οἱ ὄποιοι χωρὶς τὰ σημερινὰ μέσα εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς ἐκινητοποιοῦντο μὲ ἵερον συναγερμὸν μέχρι τῆς ὀλοκληρώσεως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ των, πολλάκις καὶ ἐντὸς τεταγμένης προθεσμίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς δουλείας... καὶ ἀς χωρήσωμεν μὲ ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἕργου μας. Ἐκφράζω μίαν εὐχήν, ἡ μᾶλλον ἀς εὐχῆθοῦμε δλοι μας τὸν χρόνον εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν νὰ τελέσωμεν τὴν πρώτην θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν σημερινὸν θεμελιώμενον Ναόν. Θὰ κατορθώσωμε τοῦτο, ἀν δ σκοπός μας γίνηται πίστις! Αὐτὸ θὰ ἔξαρτηθῇ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ τὴν θέλησίν μας. Μέχρι σήμερον σιωπηρῶς καὶ κατὰ θαυμαστὸν τρόπον συνετελέσθησαν πολλά. Πολλά, διώτι συνέργαμον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν: α) Ἡ συμπαράστασις τοῦ Ἀγίου μας, β) Αἱ εὐχαὶ τῶν ἀειμνήστων Πατέρων μας τοῦ μαρτυρικοῦ Χωρίου τούτου, τῶν ὄποιων συνεχίζομεν τὸ ἕργον καὶ γ) δλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὄποιοι κατὰ δύναμιν ἔξεδήλωσαν ἀβιάστως τὸ ἐμπράκτον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χριστια-

νικόν των χρέος ἔκαστος καὶ τῶν δποίων τὰ ὄνόματα ἐπὶ τοῦ παρόντος, δὲν μημονεύω, φοβούμενος μὴ προσκρούσω εἰς τὴν κριτιανικὴν τῶν ταπεινοφροσύνην. Πρὸς τούτους ἀπευθύνω τὴν στιγμὴν αὐτήν, ὡς ἐκπρόσωπος δλων τῶν Μεγαλοχωριτῶν τὰς θεομάς εὐχαριστίας, ποὺ δικαίως τοὺς ἀνήκοντας ἐπικαλούμενος, δι' αὐτῶν καὶ τὰς οἰκογενείας των καὶ τὰς σεπτάς ὑμῶν εὐχάς Σεβασμιώτατε, δπως λάβωσιν οὗτοι πλουσίαν τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἀγίου μας.

Κατακλείων τὸν λόγον τοῦτον, ὀφείλω νὰ ὑπομνήσω καὶ τὸ ἔτερον χρέος, δτι ἡ σημερινὴ ἐπέτειος δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ μόνον εἰς προτροπάς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ θεμελιούμενον τούτου ἔργον. Χρέος μας ἵερον εἶναι τοῦτο καὶ είμαι βέβαιος, δτι δλοι μας κατὰ δύναμιν θὰ πράξωμε τὸ καθῆκον μας, διότι εἶναι ἔργον ἴδικόν μας, ἔργον, ποὺ θὰ ἐκφράζῃ εἰς τὸν ἀπογόνους μας τὴν πίστιν τῆς ἐποχῆς μας. Ἀλλ' ἡ σημερινὴ ἐπέτειος, κατὰ πρώτιστον καὶ κύριον λόγον, σκοπὸν ἔχει νὰ μᾶς ὑπομνήσῃ τὴν ἐμπράκτον χροτὴκήν ζωῆν. Ὁ Ἀγίος μας ἐνσαρκώνει δλας τὰς ἀρετὰς τῆς ζωῆς αὐτῆς μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου. Τὸ παράδειγμά του, ἡ πίστις του, ἡ μετάνοιά του, ἡ δικαιογία του, ἡ θυσία του πάντοτε διδάσκονταν. Οφείλομεν νὰ ἀκολουθήσωμε τὰ ἵχη του καὶ νὰ ζητήσωμε τὴν μεσητείαν του διὰ τὸν ἀγιασμὸν καὶ τὴν εὐλογίαν μας ἀπὸ τὸν Θεόν. Οὐδεμία ἀξία θὰ ἔχῃ δ Νάος, ποὺ θεμελιοῦμεν ἀν ἡμεῖς δὲν χοησιμοποιοῦμεν ἐμπράκτως τὰς ἀρετὰς τον τιμωμένον Ἀγίου μας, διὰ πνευματικὸν καταρτισμὸν τοῦ Ναοῦ, ποὺ φέρομεν δ καθένας ἐντός μας.

Κανεὶς ἄς μη μείηται ἀσυγκίνητος ἐμπρόδεις εἰς τὴν ἀγίαν μημήμην τῆς μεγάλης φυσιογνωμίας τῆς Ὁρθοδ. χριστ. πίστεώς μας καὶ τοῦ χωρίου μας τοῦ Νεομάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου. Ἐχει δ καθένας τόσα νὰ διδαχθῇ ἀπὸ τὴν ζωήν του, τὴν πίστιν του, τὴν θυσία του. Λ' αὐτὸ δς φάλουμε ἐν κατακλεῖδι καὶ δς ἐπικαλεσθοῦμε τὴν προστασίαν τοῦ πολιούχου μας τιμωμένον σήμερον Ἀγίον: «Παμμάκαρ Γεράσιμε, μὴ πανση πρεσβεύων Χοιστῷ τῷ Θεῷ, ὑπέρ τῶν πίστεων καὶ πόθῳ τιμώντων δεὶ τὴν χαρομόσινον καὶ πανέορτον μημήμην Σου». Ἀμήν.

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

ΥΠΕΡ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

‘Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπακτίας καὶ Εύρυτανίας κ.κ. Δαμασκηνὸς μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 1000.—

‘Ο αἰδεσιμώτατος πρεσβύτερος Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης μᾶς ἀπέστειλεν ὡς τρίτην δόσιν τὸ ποσὸν δραχμῶν 500, ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ κ. Μιχαήλ ἔτερον ποσὸν δραχμῶν 200 ἐπίστης ὡς δευτέραν δόσιν, εἰς μημήμην τῆς μάμης των Ὁλυμπίας Μ. Μαργαριτοπούλου.

Μία γνωστή μας κυρία, Μεγαλοχωρίτισσα, ἐπιθυμοῦσα νὰ μὴ γνωστοποιηθῇ τὸ ὄνομά της μᾶς ἀπέστειλεν, ΕΚ ΤΟΥ ΥΣΤΕΡΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ, τὸ ποσὸν δραχμῶν 500, ἀντὶ μημοσύνου τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, καὶ ἔτερον ποσὸν δραχμῶν 500 ἀντὶ μημοσύνου τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν της.

‘Ο κύριος καὶ ἡ κυρία Πολυκάρπου Ζώη, συνεχίζοντες τὰς μηνιαίας ἑκατονταδράχμους προαιρετικὰς εἰσφορὰς αὐτῶν, μᾶς ἀπέστειλαν τὰς 28ην μέχρι καὶ τῆς 32ας δόσεις ὀλικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 500 ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποστολῆς τῶν προτηγουμένων 27 δόσεων.

‘Ο φίλος τοῦ Χωριοῦ μας κ. Γεράσιμος Ν. Κανέλλος, καταγόμενος ἐκ Μεσολογγίου καὶ ἡδη μόνιμος οἰκιστής καὶ κάτοικος Νέας Σμύρνης, μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 500, εἰς μημήμην τοῦ φίλου αὐτοῦ καὶ συγχωριανοῦ ἡμῶν ἀειμνήστου Χαραλάμπους Δ. Καρυοφύλλη μετὰ τοῦ ὄποιου δ κ. Κανέλλος συνεδέετο διὰ στενῆς φιλίας.

‘Ο κύριος Ἰωάννης Βεργάρωνης καὶ ἡ σύζυγός του κυρία Εύδοκία μᾶς ἀπέστειλαν τὸ ποσὸν δραχμῶν 200.

‘Ο κύριος καὶ ἡ κυρία Ἀθανασίου Ἀρ. Ἀναγνωστοπούλου μᾶς ἀπέστειλαν τὸ ποσὸν δραχμῶν 1063,30 εἰς μημήμην τῶν ἀποβιωσάντων γονέων των Αϊκατερίνης Ἀρ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ Παναγιώτου Σταμ. Παΐδα.

‘Η κυρία Εύδοκία Χρ. Χονδροῦ μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δολαρίων 25, ἥτοι δραχμῶν 750.—

‘Η κυρία Βασιλικὴ Ἡλ. Χονδροῦ μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δολαρίων 15, ἥτοι δραχμῶν 450.—

‘Η κυρία Βασιλικὴ Γ. Παπασταύρου μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 300, ἀντὶ μημοσύνου τῆς μητρός της Ἐλένης Ἀνδρ. Κοντομέρκου.

‘Η κυρία Ζηνοβία Ν. Μαργαριτοπούλου μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 200, εἰς μημήμην τοῦ συζύγου της Νικολάου Κ. Μαργαριτοπούλου.

‘Η κυρία Εἰρήνη Παντ. Ἀναγνωστοπούλου μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 200.—

Τὰ τέκνα Εύθυμίου Χ. Παπαχαραλάμπους μᾶς ἀπέστειλαν τὸ ποσὸν δραχμῶν 200, ἀντὶ ἔξαμήνου μημοσύνου τῆς μητρός αὐτῶν.

‘Ο κύριος Ἰωάννης Κ. Μπουρνάζος μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 250, ἀντὶ μημοσύνου τῆς προσφιλοῦ συζύγου του Ιουλίας.

‘Η κυρία Ἀγγελικὴ Βογιατζάκη μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 50.—

‘Ο κύριος Νικόλαος Χαραλ. Ντούμας μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν ἑνὸς δολαρίου ἥτοι δραχμῶν 30. —

‘Ο κύριος Χρήστος Σπ. Γιαταγάνας μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 500.

‘Ο πίναξ τῶν μελῶν τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς τὰ ὄποια

ἀπέδοκαν λογαριασμὸν τοῦ διενεργηθέντος δὶ' εἰδικῶν διπλοτύπων Ἀποδείξεων Ἐράνου, βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 14825/1961 ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, εἶναι ἀσχετος πρὸς τὰς ως ἀνωτέρω προαιρετικὰς εἰσφορὰς καὶ δημοσιεύεται εἰς ἄλλην στήλην.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσῃ καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπειρους εὐχαριστίας του:

Α' Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Φαίδωνα Κυδωνιάτην καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ κυρίαν Ἐθέα, ἀρχιτέκτονας μηχανικούς, διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἐκπόνησιν δωρεὰν τῶν σχεδίων μελέτης καὶ προϋπολογισμοῦ τῆς θεμελιωθείσης ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Γερασίμου ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ, ὅπου εἶχον τὴν εὐγενῆ καλωσύνην καὶ μετέβησαν ἐπὶ τόπου τρεῖς φοράς καὶ ἐσχημάτισαν προσωπικὴν ἀντίληψιν, τοῦ διὰ τὸν ναὸν προωριζομένου χώρου.

Β' Πρὸς τὸν συγχωριανὸν μας ἀξιότιμον κ. Ἰωάννην Ἀνδρ. Σταθόπουλον, ὅστις εἶχε τὴν καλωσύνην καὶ παρεχώρησε μέρος τοῦ ἀγροῦ του, τοῦ γειτονεύοντος μὲ τὸ οἰκόπεδον τοῦ Ἀγίου Γερασίμου προκειμένου ν' ἀναγερθῆ ὁ θεμελιωθεὶς ναὸς τοῦ Ἀγίου.

Γ' Πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τῆς ἐν προκειμένοις ἐκκλησίας, διὰ τὴν κατανόησιν καὶ τὴν προθυμίαν διενεργείας τοῦ Ἐράνου, καθὼς καὶ πρὸς ὅσους ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ ἔρανου καὶ προσέφεραν τὰς εἰσφοράς των.

Δ' Πρὸς ὅσους προσέφεραν οἰασδήποτε προαιρετικὰς εἰσφορὰς ἢ δωρεὰς ἀσχέτους πρὸς τὸν διενεργούμενον ως ἀνωτέρω ἔρανον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΑΞΙΟΝ ΜΙΜΗΣΕΩΣ

Ο πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ.κ. Κωνσταντῖνος N. Παπακώστας, Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως Εύρυτανίας, ὃ Ἱερατεύων ἐν Καρπενησίῳ ἀπὸ πολλῶν δεκάδων ἔτῶν, ἐμπνευσμένος ἀπὸ πατροπαράδοτα βαθύτατα αἰσθήματα εὐθύνης καὶ θερμοῦ ζήλου νὰ τιμᾶ τοὺς Ἀγίους τῆς ἐκκλησίας μας καὶ, κατὰ δικαιότερον καὶ ἔξαίρετον τρόπον νὰ τιμᾶ τοὺς πλησιέστερον τόσον ἀπὸ τοπικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ χρονικῆς ἀπόψεως νέους Ἀγίους, ἀπεδέχθη εὐχαριστώς τὴν ἐκλογήν του ως μέλους τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς διενεργείας ἔρανου ὑπὲρ ἀνεγέρ-

σεως τῆς ΠΡΩΤΗΣ Ἐκκλησίας εἰς μνήμην τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ Νέου, τοῦ Μεγαλοχωρίτη.

Κατέστρωσε συνεπῶς καὶ τὸν τρόπον διενεργείας τοῦ ἔρανου προοδευτικῶς καὶ ἀνάλογα μὲ τὰς εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐπιτροπείας του ἐπικρατούσας συνηθείας.

Παρὰ τὸ ὑπερπροβεβυκές τῆς ἥλικίας του, ἀνέρχεται πολὺ σιγὰ τοὺς ἀνυφορικοὺς δρόμους καὶ περιέρχεται σταδιακῶς τὰ καταστήματα, τὰ γραφεῖα καὶ τὰς οἰκίας τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς περιοχῆς του, ἀκολουθούμενος καὶ ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμώτατον πρεσβύτερον Κωνσταντίνον Τριχόπουλον, ἐφημέριον τῆς ἐνορίας Ἀγίας Παρασκευῆς Μεγάλου Χωρίου, ὃ δοποῖος διαπνέεται ἀπὸ τὰ ἴδια αἰσθήματα, δεχόμενοι τὸ τάλαντον τῶν πλουσίων καὶ τὸν ὅβολὸν τῶν πτωχῶν.

Ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ ὑπηρέται τοῦ Χωριοῦ μας, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν, μὴ δυνάμενοι ν' ἀνταποδόσωμεν τὸ τίμημα τῆς θυσίας τοῦ γηραιοῦ Ἀρχιμανδρίτου μας, κατασπαζόμεθα τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ διερμηνεύοντες τὰ αἰσθήματα τῶν ἀπανταχοῦ συγχωριανῶν μας, τοῦ ἀπευθύνομεν δολοφύχως ἐνθέρμους εὐχαριστίας. Δεόμεθα δέ, διὰ πρεσβυτῶν τοῦ Ἀγίου μας, ὅπως ὁ ΕΝΣΑΡΚΩΘΕΙΣ ΣΩΤΗΡ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ τοῦ χαρίζει τρανήν μακροζωίαν, ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν.

Δ.Ι.Κ.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΠΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ

Ἡ κυρία Ἀλεξάνδρα N. Καραντζένη μετεβίβασεν εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας τὴν κυριότητα ἐνὸς οἰκοπέδου μετὰ τοῦ συνεχομένου κήπου αὐτῆς, ὀλικῆς ἑκτάσεως 400 περίπου τετραγωνικῶν μέτρων, κείμενα ἐντὸς τῆς κεντρικῆς συνοικίας τοῦ χωρίου μας «Ἀγιος Δημήτριος», ὑπὸ τὸν μοναδικὸν ὄρον ὅπως πωληθῶσι ταῦτα ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου εἰς οἰασδήποτε τιμὴν ἀποφασίσει τὸ Δ. Συμβούλιον αὐτοῦ, τὸ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως τούτης καθαρὸν προϊόν, νὰ διατεθῇ ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπανεγέρσεως τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Νικολάου Εύθ. Καραντζένη καὶ τῶν γονέων αὐτῶν Εύθυμιού καὶ Φωτεινῆς Καραντζένη καὶ Ἀθανασίου καὶ Καλλιόπης Μανθοπούλου.

Ο κ. Χρῆστος Γιαταγάνας μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 500 ὑπὲρ ἐπανεγέρσεως τῆς κατεδαφισθείσης ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ Η "ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ,,

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ * ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1905
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΙΑΣ ΣΩΦΙΑΣ 32 ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ, ΤΗΛ. 969-716

Ἄποστείλατε τὰ ἐμβάσματά σας διὰ τὸν Σύνδεσμον εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτοῦ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμίου κ. Ἀθανασίου N. Καρβέλη

Ξενητεμένοι Μεγαλοχωρίτες καὶ Παιδιά τῆς Εύρυτανίας, ἡ θεμελίωσις τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γερασίμου στὸ Μεγάλο Χωρίο ποὺ ἔγινε, εἶναι τιμὴ ποὺ ἔκαμε δὲ Θεός στὴν Εύρυτανία καὶ παράδειγμα δικῆς μας εὔσεβείας.

ΝΕΑΙ ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΣ

Κατόπιν της ύπ' ἀριθ. 36)13-8-62 αίτήσεως τοῦ Συνδέσμου ήμῶν πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν ὅπως περιληφθῆ εἰς τὴν κατανομὴν τοῦ καθαροῦ προϊόντος τῶν Κρατικῶν Λασχείων τὸ ποσὸν δραχμῶν 50.000 ὑπὲρ ἀνεγέρσεως 'Εκκλησίας τοῦ 'Αγίου 'Οσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ Νέου, Εύρυτανίας, ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ύπ' ἀριθ. 451)8-12-62 φῦλλον 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἡ ύπ' ἀριθ. K. 18489)8 'Απόφασις τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν δι' ἡς ἐνεκρίθη ἐκ τῆς ὡς ἀνωτέρω κατανομῆς τὸ ποσὸν δρχ. 15.000 ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ σκοποῦ.

ΑΝΤΙΠΛΗΜΜΥΡΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «ΠΛΑΤΑΝΙΑ»

Τὸ ἔγγραφον τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίων 'Εργων περὶ χορηγήσεως συρματοπλεγμάτων διὰ τὴν κατασκευὴν προστατευτικῶν ἔργων εἰς τὸν χείμαρρον ποὺ διέρχεται διὰ τῆς 'Επαρχιακῆς μας ὁδοῦ παρὰ τὴν θέσιν «Πλατανίας» τοῦ χωριοῦ μας περὶ τοῦ ὁδού τοῦ γράφομεν εἰς ἄλλην σελίδα ἔχει ὡς κατωτέρω:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
'Αριθ. πρωτ. Δ 50182)8-12-1962

«Χορήγησις συρματοπλεγμάτων καὶ σύρματος ραφῆς εἰς Νομαρχίαν Εύρυτανίας, διὰ κατασκευὴν προστατευτικῶν 'Εργων εἰς χείμαρρον «Μεγάλου Χωρίου Νομοῦ Εύρυτανίας». Ἐχοντες ύπ' ὅψει:

1. Τὴν ύπ' ἀρ. 77 ἐ.ξ. ἀναφοράν τοῦ Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν «'Η 'Αγ. Παρασκευὴ» περὶ χορηγήσεως συρματοπλεγμάτων πρὸς ἐκτέλεσιν προστατευτικῶν 'Εργων εἰς χείμαρρον «Μεγάλο Χωρίον» Νομοῦ Εύρυτανίας.
2. Τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην κατασκευῆς προστατευτικῶν 'Εργων εἰς τὸν ἐν λόγῳ χείμαρρον

'Αποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν τὴν διάθεσιν ποσότητος δέκα ρόλλων συρματοπλεγμάτων καὶ τριῶν σπειρωμάτων σύρματος ραφῆς εἰς Νομαρχίαν Εύρυτανίας, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν προστατευτικῶν 'Εργων εἰς χείμαρρον «Κοιν. Μεγάλο-Χωρίον» Νομοῦ Εύρυτανίας ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὄρους:

1. 'Η παραδόσις τῶν ἐν λόγῳ συρματοπλεγμάτων θέλει γίνη παρὰ τοῦ κ. Δ)ντοῦ Τεχν. 'Υπηρεσιῶν Νομοῦ Εύρυτανίας καὶ ἐκ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν ἀποθήκην του τοιούτων, εἰς τὴν Νομαρχίαν Εύρυτανίας ἡ εἰς ἔξουσιοδοτηθησούμενη παρὰ ταύτης 'Επιτροπῆν.
2. Τὰ 'Εργα, δι' ἡ παραδοθησούμενη ποσότης συρματοπλεγμάτων καὶ σύρματος ραφῆς ἐκτελεσθήσονται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν κατοίκων Κοιν. Μεγάλου-Χωρίου Νομοῦ Εύρυτανίας διὰ προσωπικῆς ἐργασίας, ἐπιβληθησούμενης δι' Ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου Εύρυτανίας, βάσει μελέτης συντασσομένης παρὰ τῆς Εἰδ. 'Υπηρ. 'Υδραυλ. 'Εργων Θεσσαλίας καὶ ἀρμοδίων ἐγκριθησούμενης.
3. 'Η ἐπίβλεψις τῶν ἐν λόγῳ 'Εργων ἐνεργηθήσεται παρὰ τῆς ἀρμοδίας πρὸς τοῦτο Εἰδικῆς 'Υπηρ. 'Υδραυλ. 'Εργων Θεσσαλίας, ἡτις θέλει συντάξῃ μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν 'Εργων καὶ Πρωτόκολλον ἐνσωματώσεως τῶν παραδοθησούμενων συρματοπλεγμάτων καὶ σύρματος ραφῆς.
4. 'Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκτελέσεως τῶν 'Εργων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῶν συρμ.)άτων καὶ σύρματος ραφῆς, ἡ Εἰδ. 'Υπηρ. 'Υδραυλ. 'Εργων Θεσσαλίας, ὑποχρεοῦται εἰς

τὴν παραλαβὴν τῶν ἐν λόγῳ ὑλικῶν καὶ μεταφορὰν τούτων εἰς τὸς 'Αποθήκας τῆς Δ)νσεως Τεχν. 'Υπηρεσιῶν N. Εύρυτανίας, τῶν σχετικῶν δαπανῶν καταβαλλομένων παρὰ τῆς Κοιν. Μεγάλου-Χωρίου N. Εύρυτανίας, ἡτις ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ πρὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐν λόγῳ ἐφοδίων, ἀνάλογον ποσὸν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διὰ λογ)σμὸν τῆς Εἰδ. 'Υπηρ. 'Υδραυλ. 'Εργων Θεσσαλίας.

Εἰς βάρος τοῦ ἀνωτέρω λογ)σμοῦ, θέλει χρεωθῆ καὶ πᾶσα τυχὸν ἀπαιτηθησούμενη δαπάνη διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς τυχὸν μελλούστης νὰ ἐναπομείνῃ ποσότητος συρμ.)άτων καὶ σύρματος ραφῆς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν 'Εργων.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

1. Νομαρχίαν Εύρυτανίας Καρπενήσιον
2. Εἰδ. 'Υπηρ. 'Υδραυλ. 'Εργων Θεσσαλίας Λάρισαν
3. Δ)νσιν Τεχν. 'Υπηρεσιῶν N. Εύρυτανίας Καρπενήσιον
4. Σύνδεσμον Μεγαλοχωριτῶν «'Η 'Αγία Παρασκευὴ» 'Αγίας Σοφίας 32 ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

‘Ο 'Υπουργὸς
ΣΟΛ. ΓΚΙΚΑΣ

Η ΛΑ·Ι·ΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κατόπιν τῆς ύπ' ἀριθ. 64)14-11-62 αίτήσεως τοῦ Συνδέσμου μας, τὸ 'Υπουργεῖον Γεωργίας ἀπέστειλε πρὸς τὴν Λαϊκὴν Βιβλιοθήκην τοῦ χωριοῦ μας ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τῶν κάτωθι ἀναγραφομένων βιβλίων καὶ φυλλαδίων τὰς ἀνάγκας τῆς βιβλιοθήκης μας.

- 1) Δάση καὶ Δασικὰ προϊόντα, 2) Οἰκιακὴ Κονσερβοποιία,
- 3) Τὰ διπωροφόρα δένδρα τῆς 'Ελλάδος, 4) 'Οδηγὸς χρήσεως ζιζανιοκτόνων, 5) Τὸ σησάμι, 6) 'Η Μηδική, 7) Προετοιμασία τρυγικοῦ καὶ οἰνοποίησεως, 8) 'Η κρυστάλλωσις τοῦ μέλιτος, 9) Παραγωγὴ ύγιεινοῦ καὶ καθαροῦ γάλακτος, 10) Τρόπος σφαγῆς ὀρνίθων, 11) 'Απαλλάξατε τὰ βοειδῆ ἀπὸ τὸ υπόδερμα' 12) Χρησιμοποιεῖτε τὰ γεωργικὰ φάρμακα σύμφωνα μὲ τὶς δόδιγίες, 13) 'Ο Περούσπορος, 14) Τὰ Ζαχαρότευτλα, 15) 'Αραιώσατε τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων σας, 16) Φύτεψε καλὸ πατατόσπορο, 17) Κονσερβοποίησις φρούτων στὸ σπίτι, 18) Κονσερβοποίησις κρέατος στὸ σπίτι, 19) Πῶς θὰ κάνουμε ἔνα καλὸ κρασί, 20) Περιποιηθῆτε τὰ καπνούσπορεία σας, 21) Κονσερβοποίησις λαχανικῶν, 22) Τὸ σκουλίκι καταστρέφει τὸ κεράσι. Καταπολεμίστετο, 23) Πῶς νὰ ξεραίνετε τὰ σανά σας, 24) Πῶς ὁ ἄγρος τῆς μπορεῖ νὰ κτίσῃ τὸ σπίτι του.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου ήμῶν, αἰσθάνεται τὴν ἴδιαιτέραν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ δημοσίᾳ, διὰ τῆς «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ», πρὸς τὴν ύπο τὴν Προεδρίαν τῆς Α.Ε. Κυρίου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΑΥΤΟΥ, διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον καὶ ἴδιας τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν πρὸς λειτουργίαν τῆς Οἰκονομικῆς Σχολῆς (Α.Μ.Ο.Σ.). Μεγάλου Χωρίου - Εύρυτανίας, τὴν ἀνέγερσιν 'Ιεροῦ Ναοῦ τοῦ 'Αγίου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτη καὶ τὴν τοιαύτην ἐνίσχυσιν εἰς ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα τοῦ χωρίου μας.

‘Αποστέλλεται εἰς ὅλους δωρεὰν χωρὶς ἴδιαιτερη συνδρομή. Μπορεῖ νὰ βγῇ περισσότερες φορές τὸ χρόνο, ὅταν ἐγγραφοῦν περισσότερα μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ στέλνονται ὅλα τὰ μέλη ἐγκαίρως τὴν ἐτήσια τακτική τους συνδρομή.

**Η ΦΩΝΗ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ**

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΣΑΝΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΡΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Παπακωνσταντίνος Δ. Βαστάκης, ιερεὺς ἐνταῦθα	Δρχ.	1.510
Παπαθανάσιος Παπαστάθης ιερεὺς ἐν Ἀγρινίῳ.	»	770
Ἐκκαθάρ.		
Δημήτριος Ν. Δημητρίου ἐν Κλαυσίου ἐν Ἀμερ.	»	3.500
Παναγιώτης Ι. Καραγιάννης	»	600
Ζαχαρίας Ι. Τουλούπτας	»	2.100
Δημήτριος Γ. Κακαράντζας	»	1.500
Φωτεινὴ Η. Ἀναγνωστοπούλου (γένος Γ. Κακαράντζα)	»	1.500
Χαράλαμπος Π. Μακρυγιάννης	»	1.800
Φώτης Κ. Μπακατσιᾶς	»	12.000
Γεωργία Γ. Νικοζήστη (γένος Ν. Πασπαλάρη)	»	300
ἐν Ἀμερικῇ		
Ἀθανάσιος Α. Ἀναγνωστόπουλος ἐν Αὔστραλιᾳ	»	1.800
Ἀθανάσιος Α. Τζαβέλας ἐν Λουτροπόλει Καμένων Βούρλων	»	2.250
Ἰωάννα Κ. Σκοτίδα (γένος Ν. Παπαλάρη) ἐν	»	150
Ἀμερικῇ		
Ἀνδρέας Γ. Τσίρος ἐν Φλωρίνῃ	»	150
Σύνολον	Δρχ.	29.330

Σημ. Ό κ. Φώτης Κ. Μακατσιᾶς διέθεσεν ὅλας τὰς Ἀποδείξεις Ἐράνου ποὺ παρέλαβεν.

Ο κ. Ἀθανάσιος Α. Τζαβέλας διέθεσεν ὅλας τὰς Ἀποδείξεις καὶ ἔζήτησε νὰ τοῦ σταλοῦν καὶ ἄλλαι διὰ τὴν προσεχῆ περίοδον λουτροθεραπείας.

Ο Αἰδεσιμώτατος Παπακωνσταντίνος Δ. Βαστάκης παρέδωκε τὸ ὡς ἀνωτέρω ποσὸν δρχ. 1510 καὶ συνεχίζει τὴν διενέργειαν τοῦ Ἐράνου.

Τὰ ὑπόλοιπα ὡς ἀνωτέρω μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπέστειλαν ἐκκαθαρίσεις ἐράνου.

Πικρίαν ἐπροκάλεσαν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας ὥρισμένα (εὐτυχῶς δίλιγα) ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ διόπιτα ἐπέστρεψαν ἀναπαντή-

τως τὰς πρὸς αὐτὰ ἀποσταλείσας Ἀποδείξεις Ἐράνου ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, χωρὶς τούλαχιστον ν' ἀπευθύνουν ἔστω καὶ δύο λέξεις περὶ τῆς αἰτίας τῆς τοιαύτης στάσεως των, ἀπέναντι τῆς ὑποχρεώσεως ποὺ εἶχον διὰ νὰ συμπαρασταθοῦν εἰς τὸ ἴερὸν καθῆκον ποὺ ἐπιτελοῦμεν. Τινὰ δὲ ἐκ τούτων οὕτε κάνν ήνοιξαν τοὺς φακέλλους μας καὶ τοὺς ἐπέστρεψαν ὡς ἀπαραδέκτους.

Πάντως ὅμως, δὲν μνησικακοῦμεν δι' οὐδένα, θέλοντες νή πιστεύωμεν ὅτι, ἀργότερον, ἵσως ὅλα τὰ ἐν προκειμένῳ πρόσωπα, θ' ἀλλάξουν γνώμην καὶ θ' ἀποστείλουν ἔστω καὶ τὸν ἀτομικὸν των διολὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθ. 16895)3-12-1962 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, Γραφείου Ἐράνων, παρετάθη ἡ προθεσμία λήξεως τοῦ διενεργουμένου ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου μας ἐράνου ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσιομάετυρος Ἀγίου Γερασίμου τοῦ Νέου ἐπὶ ἐν ἔτος, ἢτοι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1963, κοινοποιηθείσης τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ εἰς τὸ ΚΒ, Ἀστυνομικὸν Τμῆμα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ διοίου εύρισκονται τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου μας.

Κατόπιν τῆς παρατάσεως ταύτης, παρακαλοῦμεν ἀπαντα τὰ κατὰ τόπους μέλη τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ συνεχίζουν τὴν διενέργειαν τοῦ ἐράνου μέχρι τέλους τοῦ προσεχοῦ ἔτους 1963 διόπτε δέον νὰ μᾶς ἐπιστραφοῦν αἱ τυχὸν ἀδιάθετοι Ἀποδείξεις Ἐράνου πρὸς ἀπόδοσιν παρὰ τοῦ Συνδέσμου ἐκκαθαρίσεως εἰς τὸ ὡς ἀνωτέρω Ὑπουργεῖον.

Ἐν τῷ μεταξὺ δύνανται τὰ μέλη τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ν' ἀποστείλουν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συνδέσμου τὰ εἰς χείρας των εἰσπραχθέντα χρηματικὰ ποσὰ ἔναντι λογαριασμοῦ καὶ νὰ κρατήσουν τὰς ὑπολοίπους Ἀποδείξεις Ἐράνου πρὸς συνέχισιν μέχρι τέλους τοῦ 1963.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Τὸ ἔξαμηνον, ποὺ διέρευσεν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ προηγουμένου φύλλου μας, ἐρρίζωσε τὴν βεβαιότητα τοῦ Συνδέσμου μας καὶ ἔχαλύβδωσε τὴν θέλησιν αὐτοῦ, ὅπως φέρει βαθμιαίως ἀλλὰ σταθερῶς εἰς πέρας τὰ προγραμματισθέντα συμπληρωματικὰ ἔργα ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς Πνευματικῆς Στέγης τοῦ Χωρίου μας.

Τὰ ἐν λόγῳ προγραμματισθέντα ἔργα ἐν συνεργασίᾳ τοῦ Δ. Συμβουλίου μετ' ἔξωσυμβουλιακῶν παραγόντων καὶ συμπαραστατῶν τοῦ Συνδέσμου είναι τὰ ἔξης:

1ον Ἡ ἀντικατάστασις τῆς πεπαλαιωμένης ξυλίνης ἐσωτερικῆς σκάλας, διὰ νέας τοιαύτης τοῦ παλαιοῦ τμήματος τοῦ κτιρίου καὶ ἡ κατασκευὴ στέγης ἐπὶ τῆς προστεθείσης πτέρυγος τούτου, ἀμφότερα ἐκ μπετόν ἀρμέ.

2ον. Ἡ κατασκευὴ τῶν κουφωμάτων καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀπαραίτητων ἐσωτερικῶν ἔργασιῶν (χρηματών ἡλεκτροφωτισμοῦ κ.λ.π.) τοῦ ἀνω πατώματος τῆς προστεθείσης πτέρυγος τοῦ κτιρίου.

3ον. Ἡ ἐπέκτασις τοῦ τμήματος πλυντηρίων ἀποχωρητηρίων κ.λ.π. κατὰ μῆκος 2,50 μέτρων.

4ον. Ἡ ἀξιοποίησις τοῦ ὑπογείου τῆς νέας πτέρυγος δι' ἐκτελέσεως τῶν ἀπαιτουμένων ἐν αὐτῷ ἐσωτερικῶν ἔργασιῶν (χρηματών ἡλεκτροφωτισμοῦ κ.λ.π.) πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ μαγειρίου, τοῦ ἐστιατορίου καὶ τῆς ἀποθήκης τροφίμων κ.λ.π. καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ἐκτέλεσις ἐσωτερικῶν ἔργασιῶν (χρηματών κ.τ.λ.). Τοῦ ἰσογείου πατώματος τῆς ἴδιας πτέρυγος τὸ διόπιον, ὡς γνωστόν, προορίζεται διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης, Ἀναγνωστηρίου καὶ αἴθουσαν διαλέξεων, καὶ εἰς τὸ διόπιον θὰ τιμηθοῦν δι' ἀναρτήσεως φωτογρα-

φιῶν, μαρμαρίνων πλακῶν κ.λ.π. οἱ ἰδρυταί, οἱ μεγάλοι εὐεργέται, καὶ οἱ δωριταὶ τοῦ Συνδέσμου. Τὸ πάτωμα τοῦτο, ὅπερ ἔχει ἴδιαιτέραν εἶσοδον, ἐντελῶς ἀνεξάρτητον τοῦ ὑπολοίπου συγκροτήματος τοῦ κτιρίου, ὡς εἶναι γνωστόν, θ' ἀποτελέστη τὴν προαναγγελθείσαν Κυψέλην δηλαδὴ τὴν Ἱερὰν Κιβωτὸν τοῦ Χωρίου μας.

5ον. Ἡ ἀντικατάστασις τῆς ὑπαρχούσης πεπαλαιωμένης κεραμοσκεποῦς στέγης διὰ νέας τοιαύτης, συγχρόνως δὲ καὶ ἡ συνέχισις τῆς σκάλας τοῦ παλαιοῦ τμήματος τοῦ κτιρίου πρὸς ἀνοδον ἐπὶ τῆς στέγης τούτου, ἀμφότερα ἐκ μπετόν ἀρμέ.

6ον. Ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐφθαρμένων ἐξωτερικῶν κουφωμάτων τοῦ παλαιοῦ τμήματος τοῦ κτιρίου.

7ον. Ἡ κατασκευὴ ἐνιαίου λιθοκτίστου στηθαίου καὶ σενάζ, ὡς καὶ σχετικῆς μονόσεως ἐπὶ τῆς στέγης διοκλήρου τοῦ κτιρίου.

Ἐκ τούτων οἱ ἐν παραγράφῳ 1 ἔργασίαι ἐπερατώθησαν αἱ ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 ὡς καὶ μέρος τῶν ἐν παραγράφῳ 4 ἔργασιῶν, εύρισκονται ὑπὸ ἐκτέλεσιν, διθέντος ὅτι ἔξοικον μῆθησαν τὰ ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσά πρὸς πληρωμὴν τῶν δικαιούχων.

Τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῶν ἐν παραγράφῳ 4 καὶ δλῶν τῶν ἐν παραγράφῳ 5 ἔργασιῶν, θὰ ἐκτελεσθοῦν μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν μαθημάτων τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς, ἥτοι, κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον. Ἐλπίζομεν δὲ βασίμως, ὅτι μέχρι τότε, θὰ ἔξοικον μῆθησαν κατά τινα τρόπον καὶ τὰ διὰ τὰς ἔργασίας αὐτὰς ἀπαιτούμενα χρήματα.

Αἱ ἐν παραγράφοις 6 καὶ 7 ἔργασίαι, θεοῦ θέλοντος, προβλέπονται διὰ τὸ ἔτος 1964.

Μετὰ δὲ ταῦτα, θὰ πρέπει νὰ γίνη σκέψις περὶ ἐγκαταστάσεως ἐσωτερικῆς θερμάνσεως.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Από τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου τοῦ ἔτους 1960 λειτουργεῖ εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό Ἀγροτικὴ Μεταβατικὴ Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ (ΑΜΟΣ).

Εἰς τὴν Σχολὴν φοιτοῦν σήμερον (38) μαθήτριαι, ἐξ ὧν αἱ 29 εἶναι ἑσωτερικαὶ, αἱ δὲ 9 ἑξωτερικαὶ.

Κατάγονται ἐκ τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ Εύρυτανίας κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος, καὶ ὀλίγαι τινὲς ἐκ τοῦ Νομοῦ Αἴτωλος ακαρνανίας. Ἡ φοίτησις εἶναι τριετής κατὰ τὴν διποίαν θέλουσι ἀποκτήσει πλήρη ἐπαγγελματικὴν καὶ πρακτικὴν μόρφωσι.

Παρέχεται ρόφημα, συσσίτιον, ὑπνος, ἴματισμὸς καὶ ὑπόδησις δωρεάν. Στεγάζεται εἰς κτίριον τὸ διποίον εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ ἐν Ἀθήναις ἔδρεύντος Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν «Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ» δωρεάν, ἀνευ καταβολῆς ἐνοικίου.

Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ὡς ἄνω Συνδέσμου, ἵδια δὲ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κ. Κων. νου Λιάπη καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ κ. Ἀντιγόνης ἐπετεύχθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας ἡ χορήγησις σημαντικῶν πιστώσεων καὶ διὰ συμπληρωματικῶν δαπανῶν ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου ἐκ τῶν ὅλων πόρων τούτου, οὐ μόνον ἐπεσκευάσθη τὸ κτίριον, ὅλλα προσετέθη καὶ δευτέρα πτέριξ, ὥστε σήμερον νὰ πληροῖ τοῦτο, ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς.

Ἐν αὐτῇ λειτουργοῦν δύο ἐργαστήρια, ἐν Ραπτικῆς - Χειροτεχνίας καὶ ἐν Ὅφαντικῆς - Πλεκτικῆς.

Αἱ μαθήτριαι ἀρχικῶς ἐκπαιδεύονται εἰς ἐργόχειρα ἀναλαμβάνουσαι σὺν τῷ χρόνῳ καὶ παραγγελίαις.

Πολλὰ τῶν ἐργοχείρων ἐκποιοῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐνῷ ὅλλα ἐκκυβεύονται διὰ λαχειοφόρων ἀγορῶν.

Μία τοιαύτη ἔλαβε χώραν εἰς τὰς 26 Αὔγουστου ἐ.ε., κατὰ τὴν διποίαν ἐκκυβεύθησαν 30 ἀντικείμενα, πωληθέντων χιλίων λαχνῶν πρὸς 5 δραχμάς ἕκαστος.

Ἡ ἐκκύβευσις ἐγένετο ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. 1) Αἰδ.) τοῦ ἐφημερίου Κων. νου Τριχοπούλου, 2) Προέδρου Κοινότητος Βασιλείου Περιδα, 3) Ἀστυνομικοῦ Σταθ.) ρχου Νικολάου Στασίτσα, 4) Δ.) νρίας Σχολῆς Ἐλένης Παναγούλη καὶ 5) Ιωάννου Μακρυγιάνη, Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ΑΜΟΣ, ἐνώπιον τῶν συγκεντρωθέντων κατοίκων.

Κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν παρίστατο καὶ ὁ Διευθυντής τοῦ Κέντρου Προνοίας Εύρυτανίας κ. Γεώργιος Μοναστηριώτης, εἰς τὴν ἐποπτείαν, τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν παρακολούθησιν τοῦ διποίου ὑπάγεται ἡ Σχολὴ.

Οὗτος ἐμερίμνησεν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας διενεργείας τῆς περὶ ἡς λαχειοφόρου ἀγορᾶς καὶ ἔδωσε τὰς δεούσας ὀδηγίας βάσει τῶν διποίων αὐτῆς ἐνηργήθη μετὰ τῆς ἐπιβαλλομένης τάξεως καὶ εὐπρεπείας.

Ἐνταῦθα θὰ ἔπειπε νὰ ἀναφερθοῦν αἱ ὑπὸ τοῦ Εύρυτανος τούτου Διευθυντοῦ Προνοίας κ. Γεώργιου Μοναστη-

ριώτη προσφερθεῖσαι καὶ προσφερόμεναι εἰς τὴν Σχολὴν Ὅπηρεσίαι, γνωρίζοντες ὅμως ὅτι θὰ προσκρούσωμεν εἰς τὴν μετριοφροσύνην αὐτοῦ, περιοριζόμεθα νὰ ἀπευθύνωμεν θερμὰ Συγχαρητήριά μας εἰς τὸ Ὑπουργείον Προνοίας διότι ἐπικεφαλῆς τοῦ Κέντρου Προνοίας Εύρυτανίας ἐτοποθέτησεν «τὸν κατάλληλον ἀνθρωπὸν εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν».

Τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Διευθύνυτριαν Δίδαν Ἐλένη Παναγούλη καὶ δύο διδασκαλίσσας Τέχνης, διοικεῖται δὲ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. 1) Ιωάννου Μακρυγιάνη, ὡς Προέδρου, 2) Κων. νου Τριανταφύλλη ὡς Ἀντιπροέδρου, 3) Ἡλία Χαντζαντώνη, 4) Εὐαγ. Μακρῆ καὶ 5) Κων. Παπασπύρου ὡς μελῶν.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΠΟΥ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΑΜΟΣ ΜΕΓ. ΧΩΡΙΟΥ

- 1) Βασιλικὴ Ἀντωνοπούλου, Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας,
- 2) Εἰρήνη Ἀντωνοπούλου, Προδρόμου Εύρυτανίας, 3) Βασιλικὴ Ἀποστολοπούλου, Καρπενησίου, 4) Βασιλικὴ Ἀσημάκη Μεγάλου Χωρίου, 5) Δέσποινα Ἀσπρογιάννη, Ἁγίου Γεωργίου Εύρυτανίας, 6) Ὄλγα Γαλατᾶ, Νεορίου Εύρυτανίας, 7) Μαρία Ζηνέλη, Μεγάλου Χωρίου, 8) Βασιλικὴ Ζησίμου, Μεγάλου Χωρίου, 9) Βασιλικὴ Καλογερᾶ, Μαυριδᾶς Εύρυτανίας, 10) Εἰρήνη Κανδήλαρη, Κυψέλης Εύρυτανίας, 11) Ιωάννα Καρίπη, Μεγάλου Χωρίου, 12) Μαρία Καρτσακάλη, Ἀγαλιανοῦ Αἴταληνίας, 14) Ἀργυρούλα Κολοκώτσιου, Μοναστηρακίου Εύρυτανίας, 15) Ἀγορούλα Κονδήλη, Βελαώρας Εύρυτανίας, 16) Γεωργία Κώτσια, Βελαώρας Εύρυτανίας, 17) Ἀγάπη Λάππη, Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας, 18) Γεωργία Μακρῆ, Στουρνάρας Εύρυτανίας, 19) Ιωάννα Μαντζιούτα, Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας, 20) Ἐλένη Μαργαρίτη, Προυσοῦ Εύρυτανίας, 21) Ιωάννα Μήτσου, Ἀγαλιανοῦ Αἴταληνίας, 22) Ιωάννα Μπισμπίκη, Χρυσόβου Εύρυτανίας, 23) Εὐαγγελία Μπούρα, Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας, 24) Φωτεινὴ Σούλια, Κλαυσείου Εύρυτανίας, 25) Μαρία Σουλιώτη, Ἐπισκοπῆς Εύρυτανίας, 26) Ἐλένη Σούρτου, Ἐπισκοπῆς Εύρυτανίας, 27) Ἀγγελικὴ Σταθονίκου, Δομίτσης Εύρυτανίας, 28) Εἰρήνη Σταθόποιλου τοῦ Ἡλ., Παλαιοχωρίου Εύρυτανίας, 29) Εἰρήνη Σταθοπούλου τοῦ Νικ., Παλαιοχωρίου Εύρυτανίας, 30) Παρασκεύη Ταλαντζῆ, Φτέρης Ἐπαινιανῶν Εύρυτανίας, 31) Ἀναστασία Τζιανέτα, Ἀνιάδα Εύρυτανίας, 32) Δέσποινα Τσερπέλη, Ἀγαλιανοῦ Αἴταληνίας, 33) Κων. να Τσινιᾶ, Ἀγαλιανοῦ Αἴταληνίας, 34) Φρειδερίκη Τσινιᾶ, Ἀγαλιανοῦ Αἴταληνίας, 35) Καλλιόπη Φάββα, Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας, 36) Νίκη Τσούνη, Δομιτίσης Εύρυτανίας, 37) Ἐλένη Χαμπερῆ, Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας, 38) Βασιλικὴ Πανοπούλου, Σελλᾶν Εύρυτανίας.

Ε. Π.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Εἰς νεαρὰν ἡλικίαν μόλις 25 ἔτῶν, κατόπιν τραγικῶν βασανιστηρίων καὶ μαρτυρίων ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, διὰ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἀρνηθῇ τὴν πίστιν του, ὑπῆρξεν ὑψηλὸν παράδειγμα ἀδιστάκτου ἔκουσιότητος εἰς προσφορὰν τῆς ὑπερτάτης θυσίας, καὶ ἔθεσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεώς του, ἐκεῖ εἰς τὴν πόλη τῶν ὀνείρων, εἰς τὸν ἵσκιο τῆς Ἁγίας Σοφίας.

Οὐαὶ, δὲν ὑψώθη ἀκόμη ἡ θεμελειωθεῖσα ΠΡΩΤΗ Ἐκκλησία Του εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό! ἐπάνω εἰς τὸν χῶρον ποὺ εἶχε γεννηθεῖ!

Ἀπευθυνόμεθα συνεπῶς, πρὸς πᾶσαν Μεγαλοχωρίτικη καρδιὰ καὶ, δὲν ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν οὕτε παράκλησιν! Διερμηνεύομεν ἔνα ὑπέρτατον καθῆκον ποὺ ἔχουν ὅλοι οἱ Μεγαλοχωρίται — ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ρουμελιώται — ἀπέναντι τῆς ἀμετρήτου θυσίας τοῦ Νεομάρτυρος Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτη

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μὲ μεγάλη ταχύτητα θὰ σπεύσουν

ὅλοι οἱ πλούσιοι νὰ δώσουν σημαντικὰ χρηματικὰ ποσά, ἀνάλογα πρὸς τὴν θυσίαν τοῦ Ἁγίου μας καὶ ἀνάλογα πρὸς τὴν ἀνάγκην ἀνεγέρσεως μνημειώδους ἔκκλησίας, πρὸς ἀπονομὴν τῆς διφειλομένης τιμῆς εἰς τὸν Μεγαλοχωρίτην Ἁγιον.

“Ἄν διμως παρ’ ἐλπίδα, οἱ πλούσιοι ἀδιαφορήσουν ἀπέναντι τοῦ μεγέθους τῆς θυσίας τοῦ Ἁγίου καὶ ἀπέναντι τῆς πρὸς Τοῦτον διφειλομένης τιμῆς πρὸς ἀνέγερσιν μνημειώδους ἔκκλησίας, καὶ περιορισθοῦν νὰ προσφέρουν ἀπὸ τὰ ψυχεῖα τῶν περισσευμάτων αὐτῶν, ἰσχυριζόμενοι καὶ ἐπιμένοντες ὅτι δῆθεν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἡ ἔκκλησία μνημειώδης, ἀλλὰ νὰ γίνῃ ἐνα μικρὸ παρεκκλήσιον, τότε οἱ πτωχοὶ ποὺ εἶναι περισσότεροι καὶ δὲν συμφωνοῦν μὲ αὐτὸν τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν πλουσίων, θὰ προσφέρουν ἀπὸ τὰ ὑστερήματά των, διότι ἐκτιμοῦν πραγματικῶς τὸ μέγεθος τῆς θυσίας τοῦ Ἁγίου, ἐκτιμοῦν συνάμα καὶ τὴν πρὸς Τοῦτον διφειλομένην τιμήν καὶ συνεπῶς ἡ ἔκκλησία

Του, θὰ γίνη μὲν κατ' ὀλίγα χρόνια ἀργότερα, ἀλλὰ πάντως, θὰ γίνη ὅπως πρέπει νὰ γίνη μνημειώδης,

Δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ ἐκ τῶν περισευμάτων προσφορὰ ἐκ μέρους τῶν πλουσίων, διότι κατὰ κανόνα δὲν μένουν περισεύματα εἰς τὸν πλουσίους. Πρέπει νὰ μετουσιωθῇ ἡ τοιαύτη προσφορὰ εἰς κρίσιν καὶ εἰς συναίσθημα τοῦ καθηκοντος ἀπέναντι Ἐκείνων ποὺ ἔδωκαν τὴν ζωήν των εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πίστεως καὶ τοῦ Ἐθνους. Καὶ διὰ νὰ γίνῃ ἡ μετουσίωσις χρειάζεται νὰ προϋπάρχῃ ὅρθη βούλησις καὶ πραγματικὴ θέλησις ἀπονομῆς τῆς ὁφειλομένης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς Ἐκείνους ποὺ ἔκουσιως ἔθυσιάσθησαν διὰ τὸ μεγαλούργημα τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιαν-

κῆς Πίστεως καὶ τοῦ Ἐθνους μας. Τότε, καὶ μόνον τότε ἀποδίδει τοὺς καρπούς της, ἡ μετουσίωσις τῶν συναισθημάτων.

Θέλομεν ὅμως νὰ πιστεύωμεν, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς πλουσίους συγχωριανούς μας, δὲν θ' ἀκολουθήσῃ τὸν — κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μας — ὀλισθηρὸν δρόμον τοῦ ἄφρωνος πλουσίου, καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἀδιαφορήσῃ νὰ προσφέρῃ γενναίαν τὴν εἰσφοράν του εἰς τὸν ἔρανον, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἔγκαίρως ἡ ἀνέγερσις τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἅγιου μας, ὥστε ν' ἀξιωθῶμεν ὅλοι νὰ συνεορτάσωμεν καὶ τὰ ἔγκαίνια Αὐτῆς.

Δ.Ι.Κ.

ΟΙ ΧΟΡΟΙ ΜΑΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Καὶ πάλιν μὲ πρωτοβουλίαν τῆς Μάνας τοῦ Χωριοῦ μας, κυρίας Ἀντιγόνης Κ. Λιάπη, ἐδόθη τὴν 26^η Αύγουστου ὑπὸ τῆς Κοινότητός μας εἰς τὴν αἰθουσαν «Λίβιγρούμ» καὶ τὶς δύο μεγάλες βεράντες τοῦ ξενοδοχείου «ΑΝΤΙΓΟΝΗ», ὁ καθιερωθεὶς ἑτήσιος χορὸς ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παιδιῶν τοῦ χωριοῦ μας, μὲ εἰσόδον δραχμῶν 25 κατ' ἀτομον.

Τὸν χορὸν μας ἑτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Νομάρχης μας κ. Θεόδωρος Τσαούσης, πολλοὶ φίλοι τοῦ Χωριοῦ μας ἐξ Ἀθηνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίναμεν τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀλέκου Παναγιωτίδη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παγῆ Νταλιάνη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Α. Ἀνδρονίκου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παναγ. Βερνάρδου μετὰ τῆς Δ/δος θυγατρός των, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Στέλιου Κοραή, τὸν κ. Καΐρην καὶ ἄλλους πολλούς, καὶ πολλοὶ φίλοι τοῦ Χωριοῦ μας ἐκ τοῦ Καρπενησίου, Μικροῦ Χωριοῦ καὶ ἄλλων γειτονικῶν Χωριών, ὡς καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν παραθεριζόντων εἰς τὸ Χωριό μας.

Ἀπέδοκεν ὁ χορὸς τὸ ποσὸν δραχμῶν 12.000 κατατεθὲν εἰς τὸ ἐν Καρπενησίῳ ὑποκήμα τῆς Ἐθν. Τραπέζης ὃπου εἶναι κατατεθμένον καὶ τὸ ἐκ τοῦ περσυνοῦ χοροῦ ὑπόλοιπον δραχμῶν 3000 καὶ ἔτοι συνεπληρώθη τὸ ποσὸν δρχ. 15.000 ἵνα χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ χοροῦ.

* *

«Η Μάνα τοῦ Χωριοῦ μας κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ παρεθέρισε μετὰ τῶν παιδιῶν της εἰς τὸ Χωριό, δὲν παρέ-

λειψε νὰ δργανώσῃ καὶ φέτος εἰς τὸ σπίτι της, καθημερινὸ συσίτιο δι' ἔξόδων της, εἰς ἄπορα παιδάκια ποὺ ἔτρωγαν εἰς κοινὸ τραπέζι, χορταστικά, πρόγευμα καὶ μεσημβρινὸ σπιτήσιο φαγητό, μὲ τὰ γλυκά τους καὶ φροῦτα τῆς ἐποχῆς, ὅπως ἔτρωγαν καὶ στὸ περσυνὸ συσίτιο.

Ο ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

«Ο ἡμέτερος Σύνδεσμος διοργανώνει τὴν ἑσπέραν τῆς Τετάρτης 13 Φεβρουαρίου 1963 τὴν ἑτησία αὐτοῦ χοροεσπερίδα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» Πλατεία Συντάγματος καθ' ἣν θέλει γίνει ἐκκύβευσις λαχείσου, αἱ εἰσπράξεις τοῦ ὁποίου διατεθήσονται διὰ τὴν ἐπιλήρωσιν τῶν κοινοφελῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου μας.

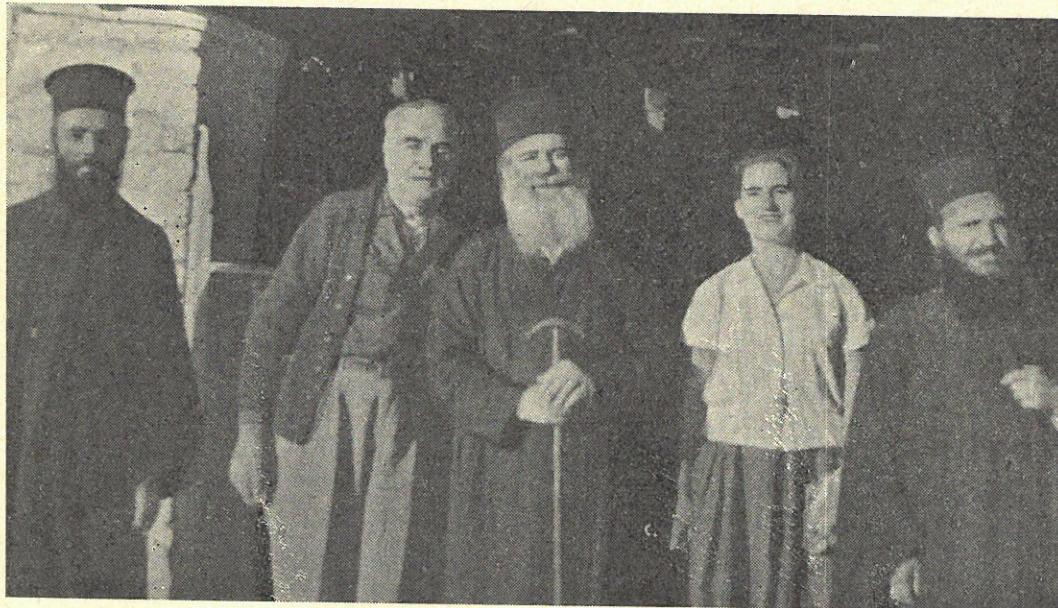
Τὸ εἰσιτήριον συμμετοχῆς ὡρίσθη εἰς δραχμὰς 80 κατ' ἀτομον. Δὲν θὰ διατεθοῦν εἰσιτήρια πλέον τῆς χωρητικότητος τῆς πολὺ μεγάλης αἰθούσης τοῦ ξενοδοχείου.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρώτων ἐπαφῶν τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρεῖται μεγίστη διάθεσις συμμετοχῆς, πρὸς ἀποφυγῆν παρεξηγήσεων παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ τιμήσουν τὴν χοροεσπερίδαν μας, ὅπως ἔξασφαλίσουν ἔγκαίρως τὰ εἰσιτήριά των.

Εἰσιτήρια συμμετοχῆς πωλοῦνται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὰς κάτωθι διευθύνσεις:

1. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΛΙΑΠΗΣ Ἀθῆναι Ἐλ. Βενιζέλου (Παν)μίου 34 Τηλ. 614-828 καὶ 673-666.

2. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ 'Αθήναι 'Ελ. Βενιζέλου (Πεν)μίου) 33. Τηλ. 229-755.
3. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΑΝΙΛΗΣ 'Αθήναι (ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ) 'Ελ. Βενιζέλου 40. Τηλ. 614-671 και 964-752.
4. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ 'Αθήναι 'Αγ. Κων. νου, 3, δροφος 5ος 'Ομόνοια. Τηλ. 523-622 και 532.545.
5. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΒΑΡΒΕΛΗΣ Δάφνη Γυμναστηρίου 56. Τηλ. 971-223.
6. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ Νέα Σμύρνη 'Αγ. Σοφίας 32 τηλ. 969-716.
7. ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ν. ΒΟΝΟΡΤΑΣ Πειραιεύς δδός 'Αγ. Παρασκευής 79 (Καλλίπολις). Τηλ. 41-462.

'Ο σείμηνηστος 'Ηγουμενός Γερμανός ξυπρόσθιν τοῦ κηροπολίου τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Παναγίας «Προυσιώτισσας» ιστάμενος ἐν μέσῳ τῆς Μάνας τοῦ Χωριοῦ μας κ. 'Αντιγόνης Κ. Λιάπη καὶ τοῦ 'Αντιπροέδρου τοῦ Συνδέσμου μας κ. Νικολάου Ι. Φλώρου, ποὺ πήγαν γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν Παναγίαν «Προυσιώτισσα».

Εἰς τὰ ἄκρα ἐκ δεξιῶν ὁ πατὴρ Ραφαὴλ Μακρυγιάννης ἀδελφὸς τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς καὶ ἐξ ἀριστερῶν ὁ πατὴρ Ιωάννης Κουρκούτας ἐφημέριος τῆς ἐνορίας 'Αγίου Νικολάου Προυσοῦ

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΚΑΛΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ ἀρχοντες ἀν εἶναι ὄρισμός σας τὰ κάλαντα νὰ ψάλλωμεν εἰς τὸ ἀρχοντικό σας Χριστός γεννᾶται σήμερον ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ σήμερον ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων Χρονιάρα ἡμέρα εἰν' αὐτή. Και δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ συγχωριανούς, ἃς βλέπουμε σὰν φίλους μὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ Κήρυγμα: νὰ 'Αγαπᾶμε ἀλλήλους.

ΚΑΛΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ "Αρχοντες τοῦ Μεγάλου Χωρίου πάντες οἱ ὑπερμοχθήσοντες καὶ τόσα ὑποστάντες γιὰ τοῦ Χωριοῦ μας τὸ καλὸ καὶ τὴν εὐημερία τῶν χωριανῶν ποὺ αἰσθάνονται γιὰ σᾶς κρυφὴ λατρεία.

ΚΑΛΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ "Αρχοντες τοῦ Χωριοῦ μας ἀφεντάδες ποὺ ἐπὶ τέλους «πάψατε» τοὺς μεταξύ σας καυγάδες γιὰ νὰ μᾶς ὀδηγήσητε ἐν μέσω καταιγίδων πρὸς τὴν πραγματοποίησι τῶν πιὸ χρυσῶν ἐλπίδων

Δὲν ξέρω τί θὰ κάνατε χωρὶς συμπαραστάτη τὴν ΜΑΝΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΟΥ ΧΩΡΙΟΥ καὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς ΚΩΣΤΑ (ΛΙΑΠΗ ὅπου τραβᾶν τοὺς πγιὸ πολλοὺς καὶ τρομεροὺς μπελάδες μὲ δεξιώσεις καὶ χορούς, ἐσεῖς νὰ ζῆτε σὰν ἀγάδες

Εἰς τὸν καθηγητὴν ίστρικῆς, ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΤΣΑΜΟΥΛΑ τὸν τοῦ χωριοῦ μας λάτρην, ὅλοι ἀπὸ τὴν καρδούλα εὐχόμεθα ὀλοψύχως, χρόνια πολλὰ νὰ ζήσῃ, εύτυχισμένα καὶ καλά, νὰ τὰ ἔκατοστήσῃ.

Σὰν ἄλλος Σαμαρίτης, εἰς τὸ χωριὸ ποὺ ἔρχεται τοὺς ἄπορους ἀρρώστους στὸ σπίτι του τοὺς δέχεται.

Φάρμακα σὰν χρηασθοῦν τὰ παρέχει καὶ αὐτὰ μ' εύχαριστηι μεγάλη καὶ δὲν δέχεται λεπτὰ.

Κ' ὅσ' ἔρθοῦνε στὴν 'Αθήνα καὶ ἐδῶ δὲν ἥσυχάζει ποιὸ πολὺ τοὺς περιθάλπει στὰ νοσοκομεῖα ποὺ τοὺς βάζει.

Και γι' ἄλλους πολλούς, ἔχομε πολλὰ νὰ ποῦμε μὲ καμάρι μά, δὲ παίρνει τὸ χαρτὶ κι' οὔτε τὸ καλαμάρι...

ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ εὐχόμεθα εἰς ΟΛΟΥΣ ὑγείαν κ' εύτυχίαν Στὰ μέλη τοῦ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ μας τρανὴν μακροζωίαν.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει ἀγάλλεται καὶ εὔχεται, ἡ 'Ελλὰς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ὅλη 'Ο Κώστας ὁ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ὁ Πρωθυπουργός μας χρόνια πολλὰ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ εἶναι ὀδηγός μας Νὰ κρατῇ στὰ χέρια του, πάντοτε τὸ τιμόνι τὰ μάτια του ἀπ' τὰ ὄρεινὰ χωριά, νὰ μὴν τὰ ξεκαρφώνει Καὶ στοὺς συνεργάτας του εὐχόμεθα, χρόνια πολλὰ νὰ ζήσουν χαρούμενα καὶ ύγεια, νὰ τὰ ἔκατοστήσουν.

'Ο 'Υπουργός μας τῶν 'Εσωτερικῶν Ο ΡΑΛΛΗΣ ὅπου θέλει τῆς Εύρυτανίας νὰ γίν' ὁ Νομὸς αὐτάρκης καὶ τὸ Χωριό μας νὰ ἐπισκεφθῇ κ' ἀλλα χωριὰ ἀκόμη τί χρειάζονται ὅλα τὰ χωριά, ἐκεὶ γνώμη θὰ μορφώσῃ

'Ο τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας 'Υπουργός μας ΤΣΑΤΣΟΣ ὅτι κ' αὐτὸς εἰν' Εύρυτὰν κανεὶς δὲν κάνει λάθος τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς μας, πιστεύουμε δὲν θὰ ξεχάσῃ καὶ τὶς παλῆτες της αἴθουσες, γερὰ νὰ τὶς σκεπάσῃ 'Επὶ τῆς πρώτην ὑπουργίας του, ἐκεὶ ψυλὰ στὸ Μεγάλο Χωριό, σὲ γραφικὸ τοπίο μας περίπτερο κτίστηκε τουριστικὸ μὰ δὲν ἐκπληροῦται ὁ σκοπὸς γιατὶ ἔγινε πολὺ μικρὸ κι' στοὺς Τουρίστας ποὺ περνοῦν δὲν εἰν' ἔχυπηρετικό. Προέκτασι ἐκάναμε κ' ἔγινε πιὸ μεγάλο μὰ δὲν μᾶς φτάσαν τὰ λεπτά, δὲν μένει τίποτ' ἄλλο, χρειάζεται ἐνέργεια ὁ 'Υπουργός νὰ κάμη γιὰ τὴν ἀποπεράτωσι κ' ὁ Ε.Ο.Τ. νὰ μᾶς συνδράμει.

'Ο τῶν Οἰκονομικῶν 'Υφυπουργός μας ΑΛΙΜΠΡΑΝΤΗΣ Ποὺ πάντοτε ὑπῆρξε τῶν χωριῶν Ούρανοφάνης στὴν ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΕΓΗ, χαρὰ τρανὴ θὰ δώσῃ ἀν πρὸς ἀποπεράτωσίν της, τὸ ποσὸν μᾶς συμπληρώσῃ

'Ο τῆς Παιδείας 'Υπουργός μας καὶ φίλος ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ τῆς Ήπαίθρου ὁ πραγματικὸς κ' ὄγνὸς συμπαραστάτης

στὸ πρόγραμμα ποὺ κατέστρωσε γιὰ ὅλη τὴν Παιδεία εὐχόμεθα νὰ περιληφθῇ κ' ὅρεινὴ Εύρυτανία.

Μὰ τοῦ χωριοῦ μας τὸ σχολεῖο, διτάξιο ποὺ εἶναι δὲν φτάνει ἔνας δάσκαλος ὅσο καλὰ κ' ἀν εἶναι.

Ἐχει ἄμεσον ἀνάγκην ἀντικαταστάσεως ἡ κεραμοσκεπτής στέγη τῆς ἐνοριακῆς ἑκκλησίας τοῦ χωριοῦ μας «Ἄγια Παρασκευή» Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ. Ἐκτίσθη ἐπὶ Τουρκοκρατίας κατὰ τὸν 17ον αἰώνα. Μὲ τὸν δίσκο ποὺ περιάγεται κάθε Κυριακὴ καὶ κάθε ἑορτὴ δὲν γίνεται καινούργια στέγη. Μία χρηματικὴ ἐνίσχυσις τοῦ «Υπουργείου πρὸς τὸ Ἑκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῆς ἐνορίας μας, δύναται νὰ προλάβῃ τὴν καταστροφὴν τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἑκκλησίας μας.

Ο τῶν Συγκοινωνιῶν **ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ** γνώστης πραγμάτων ἀφθαστος, δραστήριος καὶ καλόβουλος, Σὰν Μεσίας φάνηκε εἰς τῆς Χώρας τὸ κοινὸν μεγάλη τάξι ἔβαλε στὸ θέμα τῶν συγκοινωνιῶν τῆς πρωτευούσης ὅλης, τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν εὐγενικὰ νὰ φέρωνται στὸ πλῆθος τῶν ἐπιβατῶν, σ' ἓνα παπούτσι ἔβαλε τὰ δυὸ πόδια τῶν αὐτοκινητιστῶν καὶ τότε θὰ ἔξετασθοῦν, τὰ αἰτήματα αὐτῶν. Γιὰ τ' ἀδικα αἰτήματα, καθόλου δὲν τὸν μέλει, νὰ μάθουν νὰ κινοῦνται δῦλοι, δεξιά μονάχα θέλει, ἀλλιῶς θὰ μάθουν ὅτι, γίνεται κ' ἡ ἀγούριδα μέλι.

Ο τῆς Γεωργίας ύφυπουργὸς **ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ** πιστὸς φίλος τῆς ὑπαίθρου, εἶναι κ' αὐτὸς καλόβουλος.

Στὸ πόστο του ἐνεργητικὸς καὶ στὸν προορισμὸ του δὲν θέλει χρονοντούλαπο νὰ ἔχει στὸ πλευρό του.

Θέλει νὰ εἰν' ἐνήμερος καὶ νὰ λαμβάνει γνῶσι τῶν αἰτημάτων πρὸ παντὸς ποὺ τὰ δάση ἀφορῶσι κ' ὅσα εύρισκει δίκαια, θέλει ἀμέσως νὰ λυθῶσι.

Ἡ αἴτησι τῆς Κοινότητός μας, σᾶν ἔφτασε στὸ «Υπουργεῖο ἔβγαλε διαταγὴ καὶ εἶπε, νὰ σταλῇ στὸ Δασαρχεῖο. Δρόμος νὰ γίνη δασικός, γιὰ προσπέλασι στῆς Καλιακοίδας (τὴν πλαγιά, ἀπὸ Σουλβερὴ καὶ «Ηηλιά-Τριάφι-»Αθανο, ὡς τὴ θέσι Παναγιά.

Εἰς τὸν γενναῖον στρατηγὸν **ΠΑΥΛΙΔΗΝ ΑΧΙΛΕΑ** τὸν ἄξιον καὶ ἀκούραστον Διοικητὴν τῆς Σ.Υ.Κ.Ε.Α. εὐγνωμοσύνη τοῦ χρωστῶν ἀπ' ὅλη τὴν «Ελλάδα, ποὺ ἀφοβά θὰ φτάνουν σ' ἐκείνη τὴ χαράδρα, ποὺ βάλθηκεν ὁ στρατηγὸς τοὺς βράχους νὰ τραντάξῃ τὸν δρόμο γιὰ τὴν Παναγιὰ Προυσιώτισσα νὰ φιάσῃ λεωφορεῖα νὰ περιοῦν ἀκινδύνως καὶ ἐν τάξει.—

Ο Νομάρχης μας ὁ νέος ὁ **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΑΟΥΣΗΣ** τὸ καμάρι τῶν χωριῶν μας καὶ τῆς πρωτευούσης.

Πάντως φαίνεται πώς ἔχει, πρόγραμμα γιὰ τὸν Νομό μας, θὰ προβλέπεται βεβαίως, κάτι καὶ γιὰ τὸ Χωριό μας. Τὴν Εύρυτανία βάλθηκε, «Ελβετία νὰ τὴν κάμη, θέλαμε πολλὰ νὰ εἰποῦμε, μὰ ὁ χῶρος δὲν μᾶς φτάνει.

Εἰς ὅλους αὐτούς, χρόνια πολλὰ εὐχόμεθα νὰ ζήσουν νὰ γεράσουν καὶ ὁ **ΕΝΣΑΡΚΩΘΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΣ**, κ' ἡ **ΠΑΝΑΓΙΑ**, πάντα νὰ τοὺς φυλάξουν

ΔΩΡΑΚΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΧΡΟΝΟΥ 1963 ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ

Ο συνεργάτης μας Χ ποὺ πάντοτε ἀσχολεῖται μὲ τὰ ζητήματα τοῦ χωριοῦ μας καὶ δὲν παύει νὰ παρακολουθῇ τὰ κέφια, τὰς κρυφίας καὶ φανερὰς φιλοδοξίας, μοιράζει ὅπως κάθε χρόνο διλίγα πρωτοχρονιάτικα δωράκια διὰ τὸ 1963 ὡς ἔξῆς:

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ. Διὰ τὸ ἀσφαλτόστρωμα τοῦ τμήματος τοῦ λεωφοριακοῦ δρόμου ἀπὸ τὴν θέσι της «Πλατανιά» μέχρι τῆς κεντρικῆς πλατείας, ἀλλες 100.000 δραχμές πίστωσι ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ 1963, διὰ νὰ ὀλοκληρωθῇ αὐτὸ τὸ ἔργον ποὺ πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ μὲ τὴν πίστωσι ποὺ ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ 1962.

Χορήγησι ἀπὸ τὰ κοινωφελῆ ἔργα τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Εύρυτανίας πιστώσεως πρὸς ἀνέγερσιν τῶν ἀπαραιτήτων λιθοκίστων φραγμάτων ἑκατέρωθεν τοῦ τμήματος τῆς ἐπικαλυφθείσης κοίτης τοῦ ρέματος εἰς τὴν θέσιν «Μπούχαλι» καὶ ἔξεύρεσιν ἕκ μέρους τῆς Κοινότητος περὶ τὰς 3000 κυβικὰ μέτρα μπαζοχωμάτων διὰ τὸ γέμισμα τοῦ ἐν λόγω τμήματος ἵνα εἶναι πραγματοποιήσιμος ἡ καινούργια αὐτὴ πλατεία, διὰ νὰ σταθεύουν ἀνέτως τὰ αὐτοκίνητα.

Ἐξεύρεσιν τοῦ ἀπαιτουμένου χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν οἰκοπέδων Παΐδα καὶ Σκοτίδα πρὸς ἐπιμήκυνσιν τῆς κεντρικῆς πλατείας.

Ἐκτέλεσιν ἕκ μέρους τοῦ Δασαρχείου Καρπενησίου τῆς ὑπὸ τοῦ «Υπουργείου Γεωργίας διαταχθείσης μελέτης καὶ προϋπολογισμοῦ πρὸς κατασκευὴν τῆς Δασικῆς ὁδοῦ μὲ προσπέλασιν ἕκ τῆς θέσεως Σουβλερή—γύρωθεν τοῦ λοφίσκου 'Αγίου 'Ηλία, ἐντεῦθεν τῆς θέσεως Τριάφι-»Αθανον μέχρι τῆς θέσεως Παναγιά.

Σχέδιο τοῦ Χωρίου μὲ ἀποχέτευσι ποὺ νὰ μή μπορεῖ διαθένεις ποὺ κτίζει νέα οἰκοδομή νὰ βγαίνει ὅσο θέλει ἔξω ἀπὸ τὴν οἰκοδομική γραμμὴ ποὺ θὰ προβλέπει τὸ σχέδιο, καὶ νὰ μή τρέχουν ἀκάθαρτα νερὰ εἰς τοὺς δρόμους.

Εἰς τὴν **KOINOTHTA TOY XWORIOY** πλήρη κατανόησιν καὶ συνεργασίαν μὲ τὴν νεοσύστατη 'Επιτροπὴ Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως, μὲ τὸν Σύνδεσμο Μεγαλοχωριτῶν καὶ μὲ ὅλους τοὺς παράγοντας ποὺ προσπαθοῦν διὰ τὴν ἀνύψωσι τοῦ βιοτοκοῦ ἐπιπέδου τῶν μονίμων κατοίκων τοῦ Χωρίου μας.

Εἰς τὸν Νομάρχην μας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΤΣΑΟΥΣΗΝ ἔξεύρεσιν πιστώσεων ὑπὲρ τοῦ χωριοῦ μας: Διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἡμιτελῶν ἔργων. Ἐνίσχυσιν τῆς ὑπὸ τῶν ἀλλαχοῦ Με-

γαλοχωριτῶν συστηματικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς καλλιεργουμένης ἀτομικῆς πρωτοβουλίας, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ βιοτοκοῦ ἐπιπέδου τῶν μονίμων κατοίκων διὰ τῆς ἀναπτύξεως Τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ χωριό μας.

Εἰς τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν **KΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Μ. ΛΙΑΠΗ** ἐπαναλαμβάνωμεν τὸ περσυνὸ πρωτοχρονιάτικο δωράκι μας, δηλαδή: τὴν συνέχισιν τῆς συμπαραστάσεως των πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἡμιτελῶν ἔργων τοῦ Χωριοῦ.

Προσθέτουμε δὲ στὸ φετεινὸ δωράκι μας, τὴν περιφρόνησι πρὸς τοὺς πικράναντας αὐτούς, δὲλιγόνες ἀγνώμονας ποὺ ἀπεχθάνονται τὴν πρόσοδο τοῦ χωριοῦ μας καὶ νὰ εἶναι ὑπερβέβαιοι, διτὶ δῆλοι οἱ λοιποὶ δηλαδὴ τὰ 99% τοὺς εὐγνωμονοῦν πραγματικῶς.

Εἰς τὸν ύφυπουργὸν Κοινωνικῆς Προνοίας κ. ΙΩΑΝΝΗΝ ΨΑΡΡΕΑΝ καὶ τὸν καθηγητὴν ιατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν καὶ συχωριανόν μας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ Θ. ΤΣΑΜΠΟΥΛΑΝ ἐντασιν τῶν προσπαθειῶν των πρὸς ἔξοικονόμησιν ἐνὸς ιατροῦ διὰ τὴν κενὴν τοῦ 'Αγροτικοῦ ιατρείου τοῦ Χωριοῦ μας.

Εἰς τοὺς κ.κ. Ε. ΜΠΟΥΛΑΤΖΑΝ καὶ Ν. ΑΛΕΠΗΝ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Κοινωνικῆς Προνοίας: ἐντασιν προσπεθιῶν πρὸς ἔξοικονόμησιν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς στέγης καὶ τοῦ παλαιοῦ τμήματος τοῦ κτιρίου ἐνθα στεγάζεται ἡ Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ Μεγάλου Χωρίου.

Εἰς τὸν αἰδεσιμ. πρεσβύτερον **KΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΝ** ὑπομονήν, ἐπιμονήν καὶ ἔξοικονόμησιν χρόνου διὰ τὴν ἐντασιν τῶν καταβαλομένων προσπαθειῶν του, πρὸς πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ἐράνου ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ιεροῦ ναοῦ εἰς μνήμην τοῦ Μεγαλοχωρίτου 'Αγίου 'Οσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ Νέου.

Εἰς τοὺς βουλευτάς μας κ.κ. **ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΝ** καὶ **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΠΑΠΑΣΤΥΡΟΥ** (ἀνεξαρτήτως κομματικῆς παρατάξεως) κατόπιν τῶν τελευταίων θεομηνῶν ποὺ ἐπροκάλεσαν πρωτοφανεῖς καταστροφὰς εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Παταμίδας, ἐπαναλαμβάνομεν ἐντονώτερον τὴν φωνήν μας πρὸς συνεργασίαν διὰ νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ πρόγραμμα ἐκτελεστέων ἔργων καὶ ἡ διευθέτησις τοῦ ποταμοῦ «Καρπενησιώτη» πρὸς ἔξασφάλισιν μεγάλης ἐκτάσεως καλλιεργησίμου

γῆς ἡ τουλάχιστον πρὸς περίσωσιν τῆς ἐναπομεινάσης τοι-
αύτης.

Εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Πανευρυτανικῆς Ἐταιρίας κ. ΑΝΔΡΕΑΝ
I. ΠΟΥΡΝΑΡΑΝ καὶ τοὺς Πρόεδρους ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις
Εύρυτανικῶν Σωματείων, προσπάθειαν ἔντονον διὰ τὸν χα-
ρακτηρισμὸν τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Καρπενησίου—Μεγάλου
Χωρίου—Προυσοῦ ὡς Ἐθνικῆς ὁδοῦ, μὲ διακλάσιν ἀπὸ τῆς
θέσεως «διπόταμα» παραποταμίως πρὸς Ἀγρίνιον.

Τὸ τελευταῖο καὶ καλύτερο μποναμαδάκι ποὺ δωρίζεται εἰς
τὸν ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ ἐπαναλαμβάνεται
τὸ περσυνὸ πρωτοχρονιάτικο δωράκι, δηλαδὴ ὁ ἐν φάτνῃ
τεχθεὶς Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, νὰ φωτίσῃ ἐναν ἀπὸ τὸν πολλοὺς
εὔπορούντας καὶ ἐκτιμώντας τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον τοῦ Συν-
δέσμου Μεγαλοχωρίτων ἡ μία ὅπὸ τις εὕπορες Μεγαλοχωρίτισ-
σεις, νὰ ἔξασφαλίσῃ δωρεὰν ἐνοίκιον διὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου
ἔξ ἐνὸς δωματίου, κάπου εἰς κεντρικὸν σημεῖον τῶν Ἀθηνῶν,
ῶστε νὰ ἡμποροῦν νὰ βλέπωνται εὐκολώτερα τὰ μέλη του.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Πρώτοβουλίᾳ τῆς Πανευρυτανικῆς Ἐταιρίας Ἀθηνῶν, συ-
ῆλθον εἰς σύσκεψιν οἱ Πρόεδροι τῶν ἐν Ἀθήναις Εύρυτανικῶν
Σωματείων εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Προ-
έδρου τῆς κ. Ἀνδρέαν I. Πουρνάρα.

Ἀντεπροσωπεύθησαν 23 σωματεῖα διὰ τῶν Προέδρων αὐτῶν,
ἐν οἷς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωρίτων κ. Δη-
μήτριος I. Κοντομέρκος.

Ἐξητάσθησαν τὰ κυριώτερα προβλήματα τοῦ Νομοῦ Εύ-
ρυτανίας καὶ πρωτίστως τὰ ζητήματα τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ
τῆς Συγκοινωνίας. «Ἐλαβον τὸν λόγον ὅλοι οἱ Πρόεδροι οἵτι-
νες ἀνέπτυξαν τὰ ἐπὶ μέρους ζητήματα τῶν Κοινοτήτων αὐ-
τῶν καὶ ἐν τέλει κατηρτίσθησαν ἐπιτροπαὶ διὰ τὸ ἐκπαιδεύ-
τικὸν καὶ διὰ τὸ Συγκοινωνιακὸν ζήτημα, αἱ ὄποιαι ἀφοῦ συγ-
κεντρώσουν τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα θὰ εἰσηγηθοῦν τὰ θέ-
ματα εἰς προσεχεῖς συσκέψεις ἵνα συζητηθοῦν καὶ ἐν συνεχείᾳ
ὑποβληθοῦν σχετικὰ ὑπομνήματα εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα.

Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως καθ' ἐκάστην Τετάρτην ἐσπέρας ἐπα-
ναλαμβάνωνται αἱ συσκέψεις τῶν Προέδρων.

Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη ὅπως κατὰ τὰς προσεχεῖς ἡμέρας τῶν
Χριστουγέννων διαφημισθῇ ὁ Νομὸς Εύρυτανίας διὰ τοποθε-
τήσεως ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα πλατείας Συντάγματος τοῦ Χριστου-
γεννιάτικου δένδρου καὶ ἐνὸς μεγάλου ἀναγλύφου χάρτου τῆς
Εύρυτανίας διαστάσεων 2,70 X 3,40.

Διὰ τὸ δένδρον θὰ μεταφερθῇ ἐξ Εύρυτανίας ἐνας μεγαλο-
πρεπής ἔλαττος, ὁ ὄποιος θὰ διακοσμηθῇ καὶ θὰ ἡλεκτροφωτι-
σθῇ καταλλήλως. Εἰς τὸν χάρτην θὰ διακρίνωνται τὰ κυριώ-

τερα βουνὰ τῆς Εύρυτανίας (Βελοῦχι, Καλιακούδα, Χελιδώνα,
Ἀγραφα καὶ μέρος τοῦ Ἀρακύνθου). Ἐπίστης θὰ διακρίνεται
τὸ Καρπενήσι καὶ τὰ κυριώτερα χωριά, τὰ μοναστήρια, τὰ
ξενοδοχεῖα, οἱ ποταμοί, αἱ λήμναι, οἱ αὐτοκινητόδρομοι κλπ.

Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν συνεισέφερε καὶ ὁ ἡμέτερος
Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωρίτων τὸ ποσὸν δραχμῶν 500.—

Σημ. Τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς 23 Δεκεμβρίου καθ' ἥν τὸ
φύλλον μας τοῦτο εὐρίσκετο εἰς τὸ τυπογραφεῖον, ἐν σεμνῇ
τελετῇ —ψιλοβρέχοντας— ἐνῷ ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου ἔψαλε τὰ
Κάλαντα, ἐγκατεστημένα εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας Συντάγμα-
τος τὸ Χριστουγεννιάτικο δένδρον καὶ ὁ ἀνάγλυφος χάρτης
τοῦ Νομοῦ Εύρυτανίας —καταλλήλως στολισμένα— παρεδόθη-
σαν συμβολικῶς ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Εύρυ-
τανικῶν Σωματείων εἰς τὸν Δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Ἀγγελον
Τσουκαλᾶν.

Ο Πρόεδρος τῆς Πανευρυτανικῆς Ἐταιρίας κ. Ἀνδρέας I.
Πουρνάρας προσεφώνησε τὸν κ. Δήμαρχον μεθ' ὁ δ. κ. Δήμαρ-
χος ἥνοιξε τὸν διακόπτην τοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ ὑπὸ τὰ ζωηρὰ
χειροκροτήματα τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους κόσμου, ἔλαμ-
ψεν ὁ ωραιότατος ἔλαττος ποὺ μετεφέρθη ἀπὸ τὰ δάση τῆς
Φουρνᾶς, καὶ ὁ ἀνάγλυφος χάρτης τῆς Εύρυτανίας.

Ο κ. Δήμαρχος ἀπαντῶν ηύχαριστης τὰ Προεδρεῖα τῶν
Εύρυτανικῶν Σωματείων διὰ τὴν γενομένην τιμὴν ὑπὸ τῆς
Εύρυτανίας εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων, δηλώσας ὅτι τὸ ὄραϊον
αὐτὸν ἔθιμον θὰ καθιερωθῇ κατ' ἔτος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ τοῦ χωριοῦ μας τὸ Δημοτικόν μας σχολεῖον
μολονότι εἶναι διτάξιον παραμένει μὲ ἔνα δημοδιδάσκαλον μὲ
75 μαθητὰς καὶ μαθητρίας.

Σημειοῦμεν ὅτι ἔγινε σχετικὴ ἐνέργεια ἀποσπάσεως ἐξ ἀλ-
λης περιφερείας εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου μας τῆς δημοδιδα-
σκαλίστης Δος Εύσταθίας Γ. Χρυσανθακοπούλου.

Ο ιατρὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ Ιατρείου τοῦ χωρίου μας κ. Ἀν-
δρέας Βλάχος, μετετέθη δριστικῶς εἰς τὸ Π.Ι.Κ.Π.Α. Εύρυτανίας,
τὸ δέ ιατρεῖον μας τοῦτο ὅπερ ἔξυπηρετεῖ καὶ 4 ἄλλα γειτονικὰ
χωρία παραμένει ἀνενὶ ιατροῦ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ιουνίου
μέχρι τοῦδε. Ἐκτελεῖ ὅμως καὶ καθήκοντα νοσοκόμου ἡ ἐπι-
στήμων μαία τοῦ ιατρείου Δις Ἀρετή Προβοτούλου.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 203757(3313)6-10-1962 ἐγγράφου τοῦ
Ὑπουργείου Γεωργίας Γενικῆς διευθύνσεως Δασῶν καὶ Ο.Υ.
Διευθύνσεως Γ' πρὸς τὸ Δασαρχεῖον Εύρυτανίας, διεβιβάσθη
συνημμένως ἡ ὑπ' ἀριθ. 410 ἀναφορὰ τῆς Κοινότητος τοῦ Χω-
ρίου μας καὶ παρακαλεῖται τὸ Δασαρχεῖον ὅπως μελετήσῃ,
συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Υπουργεῖον μέσω τῆς προϊστα-
μένης τοῦ Δασαρχείου Δασικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἀναγνωριστι-
κὴν μελέτην χαράξεως τῆς δασικῆς ὁδοῦ, ἀπὸ τῆς θέσεως Σου-
βλερή-Λόφος Ἀγ. Ηλία-Τριάφι-Παναγιά πρὸς προσπέλασιν
τῶν ἔλατοδασῶν Καλιακούδας—περιφερείας Μεγάλου Χωρίου.

Ἡ μελέτη θὰ συνταχθῇ κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς δοθείσας διὰ

τῆς ὑπ' ἀριθ. 17630)145)ἐγκ. 85)23-1-62 διαταγῆς τοῦ Υ-
πουργείου καὶ θὰ περιλαμβάνῃ λεπτομερῆ στοιχεῖα εἰς ὅτι
ἀφορᾶ τὴν σκοπιμότητα καὶ οἰκονομικότητα τῆς κατασκευῆς.

Σημειοῦμεν ὅτι ἡ ἀρμόδια ὑπηρεσία τοῦ Δασαρχείου Καρ-
πενήσου, δὲν μετέβη ἀκόμη, ἐπὶ τόπου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς
ώς ἀνωτέρω ἐντολῆς τοῦ Υπουργείου, ἵσως λόγῳ τῆς συνε-
χιζομένης κακοκαιρίας.

Ἐκ τῶν προσφάτως γενομένων μεγάλων πλημμυρῶν, σὺν
τοῖς ἄλλοις, ὁ διερχόμενος μεγάλος χείμαρος διὰ τῆς ἐπαρχια-
κῆς ὁδοῦ Καρπενήσου—Μεγάλου Χωρίου—Προύσου, παρὰ τὴν
θέσιν «Πλατανίας» περιφερείας τοῦ Χωριοῦ μας, παρέσυρε: τὰ
ἐν τῇ θέσει ταύτη ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα. Ὡς ἐκ τούτου παρε-
σύρθη καὶ κατεστράφη τελείως τὸ παραλλήλως τοῦ ἐν λόγῳ
χειμάρρου διερχόμενον τμῆμα τῆς ὁδοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν
διεκόπη ἡ διὰ λεωφορείων συγκοινωνία τοῦ χωριοῦ μας προ-
σωρινῶς, ἡδη ὅμως ἀπεκατεστάθη αὔτη.

Κατόπιν ἐνεργειῶν μας πρὸς τὴν παρὰ τῷ Υπουργείῳ Δη-
μοσίων "Ἐργων ὑπηρεσίαν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων, ἐνεκρίθη
ἡ χορήγησις 10 ρόλων συμματοπλέγματος διὰ τὴν ἐπανόρθω-
σιν τῶν παρασυρθέντων ἀντιπλημμυριακῶν ἔργων.

Βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2)2-1-62 ἀποφάσεως τοῦ Υπουργικοῦ
Συμβουλίου «Περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐξ ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς

ξόδων τοῦ 'Οργανισμοῦ Γεωργικῶν 'Ασφαλίσεων καὶ τρόπου εἰσπράξεως τούτων, δὲ Γεωπόνος 'Αγροτικῆς Τραπέζης 'Ελλάδος ύποκαταστήματος Καρπενησίου, συνέταξε πίνακα ύποχρέων εἰς 'Ασφαλιστικὴν εἰσφορὰν ἀπάντων τῶν κατόχων καλλιεργησίμου γῆς ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Κοινότητός μας.

Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον τὸν ὅποιον δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην, κατεχωρήθησαν 234 ύπόχρεοι σύμφωνα μὲ τὸ Δημοτολόγιον καὶ Κτηματολόγιον τῆς Κοινότητός μας, ἵνα ἀπὸ 1-1-1962 καταβάλωσι καθ' ἕκαστον ἔτος δραχ. 180 ἑκαστος.

Εἰς τὴν ύποχρεωτικὴν ταύτην εἰσφορὰν συμπεριελήφθησαν ἄπαντες καὶ οἱ ἄλλαχοῦ διαμένοντες καὶ κατέχοντες ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Κοινότητός μας ἀγροὺς ἔστω καὶ ἐλαχίστης ἔκτασεως. 'Ο πίναξ ὡς μᾶς πληροφορεῖ ἡ Κοινότης «έδημοσιεύθη» καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐάν ἔχουν ἀντιρρήσεις δύνανται ἐντὸς 20 ἡμερῶν νὰ ὑποβάλωσιν ἐνστάσεις εἰς τὴν ἐν Καρπενησίω Δευτεροβάθμιον 'Επιτροπὴν διὰ μέσου τοῦ 'Ανταποκριτοῦ τοῦ Ο.Γ.Α. Μεγάλου Χωρίου.

Σημ. 'Ερωτάται ὅμως ἀπὸ πότε ἀρχίζει ἡ προθεσμία τῶν 20 ἡμερῶν καὶ πῶς θὰ λάβουν γνῶσιν οἱ ἄλλαχοῦ διαμένοντες ύπόχρεοι;

O.T.E. A.E.

Β. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΛΑΡΙΣΗΣ
Τομεὺς Ἐκμεταλλεύσεως
'Υποτ. Τηλεφ. 'Εκμ)σεως
'Αριθ. Πρωτ. 20317

Πρὸς
τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος
Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 316 ἐ.ἔ. ύμετέρου ἐγγράφου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι δὲ Ο.Τ.Ε. περιέλαβεν καὶ τὴν ύμετέραν κοινότητα εἰς τὸν πίνακα τῶν πρὸς αὐτομα-

τοποίσιν προταθέντων διὰ τὸ ἔτος 1963 κοινοτικῶν τηλεφωνείων.

Β' Συγκρότημα
Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Βασίλειον τῆς 'Ελλάδος
Δασαρχεῖον Π.Δ. Εύρυτανίας
'Αριθ. Πρ. 7280

Ἐν Καρπενησίω τῇ 8)10)62
Πρὸς

Τὴν Κοινότητα Μεγ. Χωρίου

Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 430)62 ύμετ. ἐγγράφου περὶ ἀναδασώσεως τῆς γυμνῆς ἔκτασεως εἰς θέσιν «Προφήτης 'Ηλίας» τῆς ύμετέρας Κοινότητος, γνωρίζομεν ὅτι δὲν δυνάμεθα κατὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀναδασώσιν καθ' ὅσον δὲν συμπεριελήφθη τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἀναδασώσεων, δύναται ὅμως ἡ ύπηρεσία νὰ παραχωρήσῃ δενδρύλλια ἐφ' ὅσον ἡ Κοινότης δύναται νὰ διαθέσῃ τὰ ἡμερομίσθια πρὸς φύτευσιν.

Ο Δασάρχης
τ.ε. Κ. ΑΡΓΥΡΟΥΛΗΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας Εύρυτανίας, συνεκροτήθη 'Επιτροπὴ 'Απορίας τοῦ Χωρίου μας, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἔξης: 1) Βασίλειον 'Ι. Περίδα Προέδρου τῆς Κοινότητος ὡς Προέδρου, 2) Εύαγγέλου Μακρῆ δημοδιδασκάλου ὡς 'Αντιπροέδρου, 3) Κωνσταντίνου Σ. Μπούρα Γραμματέως τῆς Κοινότητος ὡς Γραμματέως, 4) Νικολάου Κ. Λιάπη καὶ 5) Χρήστου Σ. Καρίπη ὡς ἀναπληρωματικῶν. 'Η θετεία τῶν μελῶν τῆς 'Επιτροπῆς εἶναι διετής.

Σημ. 'Επιθυμία τῶν ἄλλαχοῦ ἀναγνωστῶν τῆς Φωνῆς τοῦ Χωρίου μας, εἶναι νὰ λάβουν γνῶσιν τοῦ καταλόγου τῶν κριθέντων ἀπόρων τοῦ χωρίου.

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Νομαρχιακὴ 'Επιτροπὴ¹
Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως
Νομοῦ Εύρυτανίας

'Εν Καρπενησίω τῇ 19-10-62

Πρὸς

τὸν κ. Γεώργιον Σπ. Ζαχαρόπουλον
Πρόεδρον τοπικῆς 'Επιτροπῆς Κ.Α.
Κοινότητος Μεγάλου Χωρίου

Εὔρυτανίας

'Ανακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι θεωροῦμεν ὡς κολῶς συγκροτηθεῖσαν τὴν ἐπιτροπὴν Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως Μεγάλου Χωρίου ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ.κ.

1) Γεωργίου Σπυρ. Ζαχαρόπουλον ὡς προέδρου, 2) Κωντίνον Σπυρ. Μπούρα 'Αντιπροέδρου, 3) Κωντίνον Τριχοπούλου, 4) Κωντίνον Τριχιά, 5) Ιωάννου 'Ελευθερίου, 6) Κωντίνον Γαβρίλη, 7) Παναγιώτου Μακρυγιάνη, 8) Ιωάννου Καλυβιώτη, 9) Σεραφείμ 'Ελευθερίου, 10) Ιωάννου Βασ. Παλιούρα ὡς μελῶν.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπιμεληθῆτε μετὰ ζήλου καὶ ἴδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τοῦ ἔργου σας, συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν ἀρμοδίων τοπικῶν ἀρχῶν, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ τῆς Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως.

Τὴν παροῦσαν, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀνακοινώσητε καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς 'Επιτροπῆς.

Ο Νομάρχης
ὡς πρόεδρος τῆς Ν.Ε.Κ.Α.
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΑΟΥΣΗΣ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ

'Η Καναδο-'Αμερικανικὴ 'Οργάνωσις Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως ἔχοργή γεσε 5 τόνους τοιμέντα εἰς τὴν νεοσύστατον 'Επιτροπὴν Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως τοῦ Χωρίου μας διὰ τὴν κα-

τασκευὴν ὡρισμένων τοιμεντοαυλάκων. Λόγω ὅμως τοῦ ἐπικρατοῦντος χειμῶνος, δὲν εἴναι δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθοῦν τοιαῦτα ἔργα. Προκειμένου δὲν ν' ἀχρηστευθοῦν ἐκ τῆς ύγρασίας, σκέπτεται ἡ 'Επιτροπὴ Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα εύρισκόμενα ύποδεκτά τοις πιθανώς εἰς τὸ δόδικὸν τμῆμα ἀπὸ τὸ «Λαπέϊκα» μέχρι τῆς κεντρικῆς πλατείας, τὸ δόποιον ἐκτελεῖται διὰ πιστώσεως δραχ. 70.000, χορηγηθείσης ἐκ τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ασφαλίσεως 'Ανεργίας.

'Υπὸ τῆς ἴδιας Καναδοαμερικανικῆς 'Οργανώσεως ἐνεκρίθη ἡ διανομὴ δεμάτων εἰς 25 ἀπόρους οἰκογενείας τοῦ Χωρίου ἐκ τῶν δόποιών εἰς τὰς ἐξ ἐνὸς ἀτόμου ἀποτελουμένας οἰκογενείας θά διοθοῦν εἰδικὰ δέματα. Τὴν διανομὴν αὐτὴν θὰ ἐνεργήσῃ αὐτοπροσώπως ἡ Τομεάρχης Δις Ρένα Στρατῆ βάσει καταστάσεως καταρτισθείσης ύπο τῆς 'Επιτροπῆς Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως τοῦ Χωρίου μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Η 'Επιτροπὴ Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως Μεγάλου Χωρίου, διερμηνεύσασα τὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν Μεγαλοχωριτῶν, αἰσθάνεται τὴν ύποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ δημοσίᾳ διὰ τοῦ δργάνου ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ» τὴν Καναδο-'Αμερικανικὴν 'Οργάνωσιν Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως καὶ ἴδια τὸν 'Αμερικανὸν Διευθυντὴν κ.κ. Στίουαρτ, τὸν κ. Χρυσόστομον Κεχαγιανὶ καὶ τὴν τομεάρχην Δις Ρένα Στρατῆ, διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον αὐτῶν ὅπως συμπεριληφθῇ καὶ τὸ Μεγάλο Χωρίο Εύρυτανίας εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς 'Οργανώσεως.

Ο Πρόεδρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΥΠΟΧΡΕΩΝ ΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΝ ΕΙΣΦΟΡΑΝ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ Α.Τ.Ε. ΕΝ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΩ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΧΩΡΙΟΝ ΜΕΓΑ ΧΩΡΙΟΝ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ Ο.Γ.Α. ΚΩΝ. ΣΠ. ΜΠΟΥΡΑΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ Α.Τ.Ε. ΕΝ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ	
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΧΩΡΙΟΝ ΜΕΓΑ ΧΩΡΙΟΝ	
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ Ο.Γ.Α. ΚΩΝ. ΣΠ. ΜΠΟΥΡΑΣ	
A)Α	Όνοματεπώνυμον
1	Ματζούιας Γεώργιος
2	Χασκόπουλος ή Χάσκος Νικόλ.
3	Γαβρίλης Κωνσταντίνος
4	Λάϊου Άφροδίτη
5	Ζηνέλης Θεόδωρος
6	Περίδας Βασίλειος
7	Κοντός Δημήτριος
8	Λαΐος Θεοφάνης
9	Παλιούρας Δημήτριος
10	Καμαρέτος Χρήστος
11	Μουντούρη Έλένη
12	Πριτσόλας Εύάγγελος
13	Γαβρίλης Γεώργιος
14	Πέξας Γρηγόριος
15	Πριόβιλος Γεώργιος
16	Άναγνωστόπουλος Σωτήριος
17	Τσαμτσούρη Άνδρονίκη
18	Τριχιᾶς Κων.)νος
19	Ασημάκη Παναγιώτα
20	Παπασπυρίδων Κων-σταντίνος
21	Ζαχαρόπουλος Γεώργιος
22	Άραπογιάννης Κων-τίνος
23	Φλώρος Κων-τίνος
24	Ζουρζούκη Μαρία
25	Χασκόπουλου ή Χάσκου Δέσποινα
26	Γαβρίλης Παναγιώτης
27	Γαβρίλης Θεόδωρος
28	Μούρτος Γεώργιος
29	Λύρας Χρήστος
30	Λάππας Άργυριος
31	Καλυβιώτης Ιωάννης
32	Σταμάτης Λάμπτρος
33	Κοντοθανάση Μαρία
34	Βονόρτας Κωνσταντίνος
35	Λάιος Γεώργιος
36	Λιάπτης Νικόλαος
37	Βαστάκης Ιωάννης
38	Ζούκα Αγγελική
39	Γιαννακόπουλος Νικόλαος
40	Φλώρου Μαρία
41	Μπούρλας Βασίλειος
42	Χατζηαντώνης Ήλιας
43	Σταμάτης Χρήστος
44	Κατσαρός Ιωάννης
45	Τζαβέλη Βασιλική
46	Γυφτομήτρος Άριστείδης
47	Τσελεπής Δημήτριος
48	Έλευθερίου Ιωάννης
49	Μακρυγιάννης Ιωάννης
50	Βονόρτας Νικόλαος
51	Έλευθερίου Σεραφείμ
52	Μακρυγιάννης Παναγιώτης
53	Γιαννόπουλος Μιλτιάδης
54	Τριανταφύλλης Χρήστος
55	Φλώρος Άριστείδης
56	Κατής Κωνσταντίνος
57	Παναγιωτόπουλος Τρύφων
58	Πριτσόλας Γεώργιος
59	Μέρμηγκας Βασίλειος
60	Φάββας Χαράλαμπος
	"Όνομα πατρὸς ή συζύγου (Ποσὸν εἰσφορᾶς)
	'Ασφαλιστική κλάσις (Κων.)νος 180
	Δημήτριος 180
	Βασίλειος 180
	Γεώργιος 180
	Κων.)νος 180
	'Ιωάννης 180
	Κων.)νος 180
	Νικόλαος 180
	'Ιωάννης 180
	Κων.)νος 180
	Χήρα Σπυρίδ. 180
	Γεώργιος 180
	'Ιωάννης 180
	Σπυρίδων 180
	Σεραφείμ 180
	Δημήτριος 180
	'Ιωάννης 180
	Δημήτριος 180
	Γεώργιος 180
	Δημήτριος 180
	Σπυρίδων 180
	Χαράλαμπος 180
	Δημήτριος 180
	Χήρα Θωμᾶ 180
	Χήρα Δημητρ. 180
	Νικόλαος 300
	Νικόλαος 300
	Θεόδωρος 180
	Δημήτριος 180
	Λάζαρος 180
	Σωτήριος 180
	Χρῆστος 180
	χήρα Νικολ. 180
	Δημήτριος 240
	'Ιωάννης 180
	Σπυρίδων 180
	'Αθανάσιος 180
	Γεώργιος 180
	Γεώργιος 180
	Σύζ. Θεοδοσίου 180
	'Αθανάσιος 180
	Βασίλειος 180
	Κων.)νος 180
	Γεώργιος 180
	χήρα Κων.)νου 180
	Γεώργιος 180
	Νικόλαος 180
	Κων.)νος 180
	Χαράλαμπος 180
	Δημήτριος 180
	Κων.)νος 180
	Χαράλαμπος 180
	'Αθανάσιος 180
	Κων.)νος 180
	Εύάγγελος 180
	'Ιωάννης 180
	Θεόδωρος 180
61	Καραμέτας Δημήτριος
62	Ζήσιμος Τριαντάφυλλος
63	Τάσιος Διονύσιος
64	Πασπαλάρης Νικόλαος
65	Λιάπτης Νικόλαος
66	'Αντωνόπουλος Δημήτριος
67	Γυφτομήτρος Θεοφάνης
68	Τσελεπής Σπυρίδων
69	Μαντζούτας Ιωάννης
70	Βονόρτας Φώτιος
71	Ζήσιμος Αριστ.
72	'Αναγνωστόπουλος Αριστείδης
73	'Αναγνωστόπουλος Νικόλαος
74	'Αναγνωστόπουλος Νικόλαος
75	'Αθανασίου Σπυρίδων
76	'Αραπογιάννη Αθηνᾶ
77	'Αραπογιάννη Μαρία
78	'Αντωνοπούλου Σπυρίδουλα
79	'Αραπογιάννης Χαράλαμπος
80	'Αραπογιάννης Σωτήριος
81	'Αραπογιάννη Αλεξάνδρα
82	Βαστάκης Γεώργιος
83	Βαστάκη Φωτεινή
84	Βασιλείου Νικόλαος
85	Βονορτᾶ Γεωργία
86	Βονορτᾶς Θεοδόσιος
87	Βονορτᾶς Φώτιος
88	Βονόρτα Ούρανία
89	Βονορτᾶ Ανθή
90	Βάρσος Αθανάσιος
91	Βάρσου Μαρία
92	Βονόρτας Νικόλαος
93	Βαστάκη Αμαλία
94	Βονόρτας Ιωάννης
95	Βασιλοπούλου Δέσπω
96	Βασιλείου Γεώργιος
97	Βαστάκης Αθανάσιος
98	Γυφτομήτρος Δημήτριος
99	Γεωργανόπουλος Γεώργιος
100	Γιαννακοπούλου Μάρθα
101	Γιαννακοπούλου Εύφροσύνη
102	Γιαταγάνας Ιωάννης
103	Γαβρίλη Ολγα
104	Γιαννακοῦ Αίκατερίνη
105	Γιαταγάνα Αίκατερίνη
106	Γιαταγάνας Δημήτριος
107	Γεμενῆ Γιαννούλα
108	Δημόπουλος Χριστόφορος
109	Δημοπούλου Αίκατερίνη
110	Διαμαντόπουλος Γεώργιος
111	Διαμαντοπούλου Ελένη
112	Δουλαβέρης Κων.)νος
113	Δουλαβέρη Ανθή
114	Δασκαλάκη Εύθυμιά
115	Δανίλης Ιωάννης
116	'Ελευθερίου Κων.)τια
117	Ζηρίμου Μαρία
118	Ζαβοῦ Εύθυμιά
119	Ζαχαροπούλου Αννα
120	Ζήκα Αγγελική
121	Ζυγιάρη Παναγιώτα
122	Ζήνελη Μαρία
123	Ζαβός Ιωάννης
124	Κουτρούμπα Ελένη
125	Καρίπης Σταύρος
126	Κοτρώνη Ελένη
127	Κοντός Κων.)νος
128	Κρήκος Λάμπτρος
129	Κοντοθανάση Ελένη

130 Καρτσακαλή 'Ελένη	Γεώργιος	180	189 Παπαγιάννη Αίκατερίνη	'Αθανάσιος	180
131 Κοντοῦ Αίκατερίνη	Θεόδωρος	180	190 Πριτσιόλα Βασιλική	Δημήτριος	180
132 Κατσιγιάνη Αίκατερίνη	'Αθανάσιος	180	191 Πολιούρας Θεοφάνης	Σπυρίδων	180
133 Κουβέλη 'Ανδρομάχη	'Αθανάσιος	180	192 Παΐδας Χαράλαμπος	Δημήτριος	100
134 Καρίπης Χρήστος	Σταύρος	180	193 Παπαχαράλαμπος Κων)νος	'Ιωάννης	180
135 Κατσιγιάνη Θεοδώρα	Μιχαήλ	180	194 Πολιούρας 'Ιωάννης	Σπυρίδων	180
136 Κακαράτζας Γεώργιος	Δημήτριος	180	195 Πριόβιλους 'Ελένη	'Ιωάννης	180
137 Καρίπης Ζαχαρίας	'Αθανάσιος	180	196 Περίδας 'Ιωάννης	Κων)νος	180
138 Καραγιάνης 'Ιωάννης	Δημήτριος	180	197 Περίδας Γεώργιος	Βασίλειος	180
139 Καρδάρα Βασιλική	Γεώργιος	180	198 Παπαχαράλαμπος Χρήστος	Θωμᾶς	180
140 Καρβέλης 'Αθανάσιος	Νικόλαος	180	199 Παΐδα Βαρβάρα	Παναγιώτης	180
141 Καρβέλης 'Αθανάσιος	Γεώργιος	180	200 Ράπτη Διονυσία	'Αθανάσιος	100
142 Κοντομέρκος 'Αριστείδης	Δημήτριος	180	201 Σταυράκη 'Αθηνᾶ	Κων)νος	180
143 Κανάρας 'Αθανάσιος	Δημήτριος	180	202 Σιταρά 'Ιωάννα	Δημήτριος	180
144 Κοντομέρκου 'Ελισάβετ	'Αγιαθοκλῆς	180	203 Σκαρπή Μαρία	Ζαχαρίας	180
145 Κοντομέρκος Δημήτριος	'Ιωάννης	180	204 Σταθοπούλους 'Αφροδίτη	Δημήτριος	180
146 Κοντομέρκος Κων)νος	Φίλιππος	180	205 Σταθόπουλος 'Ιωάννης	'Ανδρέας	180
147 Κοντομέρκος Γεώργιος	'Ανδρέας	180	206 Σιαμανής Κων)νος	Δημήτριος	180
148 Κοντομέρκου Μαρία	Κων)νος	180	207 Σκλαβούνου Μαρία	Γεώργιος	180
149 Καλύβας Γεώργιος	Γρηγόριος	100	208 Σκλαβενίτης Κων)νος	Τριαντάφυλλος	100
150 Λωρίδα Μαρία	'Ιωάννης	180	209 Σιταρά Παναγιώτα	Δημήτριος	180
151 Λαής Δημήτριος	Ταξιάρχης	180	210 Τριανταφύλλης Κων)νος	Δημήτριος	180
152 Λώλου Αίκατερίνη	Κων)νος	180	211 Τριανταφύλλης Γεώργιος	Χαράλαμπος	180
153 Λιατσίου Αίκατερίνη	Νικόλαος	180	212 Ταραμπίκου Βασιλική	Γεώργιος	180
154 Λιατσίου Βασιλική	Νικόλαος	180	213 Τζαβέλη 'Αθηνᾶ	'Αθανάσιος	180
155 Λαδοπούλου Μαρία	Μάρκος	180	214 Τζαβέλη Βεργινία	Εύθυμιος	180
156 Λιάπης Κων)νος	'Αθανάσιος	180	215 Τσελεπῆς 'Αριστείδης	Δημήτριος	100
157 Λιάπη Φωτεινή	Νικόλαος	180	216 Τριανταφύλλη Αίκατερίνη	'Ιωάννης	180
158 Μπακατσιᾶς Κων)νος	Γεώργιος	180	217 Τουλούπας 'Αθανάσιος	'Ιωάννης	180
159 Μπαντζιούτας Δημήτριος	Σπυρίδων	180	218 Τουλούπας Γεώργιος	'Ιωάννης	180
160 Μπούρας Κων)νος	Κων)νος	180	219 Τουλούπας Δημήτριος	'Ανδρέας	180
161 Μωρίκη Αίκατερίνη	Κων)νος	180	220 Τσίρος 'Ιωάννης	Γεώργιος	180
162 Μπομπόλου Καλλιόπη	Ματθαίος	180	221 Τσαμπούλας Νικόλαος	Θωμᾶς	180
163 Μπουρνάζος 'Ιωάννης	'Ιωάννης	180	222 Τσελεπῆς Χρήστος	Δημήτριος	100
164 Μεσίρη 'Ελένη	'Ανδρέας	180	223 Φλώρος Νικόλαος	'Ιωάννης	180
165 Μουτουγιάνην 'Αθηνᾶ	Κων)νος	180	224 Χάσκος Δημήτριος	'Αθανάσιος	100
166 Μπακούλα 'Ελένη	Ματθαίος	180	225 Χάσκος Νικόλαος	Σπυρίδων	180
167 Μανθόπουλος Βασίλειος	Κων)νος	180	226 Χονδροῦ "Αννα	Παναγιώτης	180
168 Μπαγούρδας 'Ιωάννης	'Αθανάσιος	180	227 Χονδρὸς Διονύσιος	'Ιωάννης	180
169 Μέρμηγκα Αίκατερίνη	'Αθανάσιος	180	228 Χασιαλή Παναγιώτα	Φίλιππος	180
170 Μπούρλος Δημήτριος	'Ιωάννης	100	229 Χατζόποιου Σπυριδούλα	Γεώργιος	180
171 Μπακογιώργος Σωτήριος	Νικόλαος	180	230 Χαμπερή Παναγιώτα	Διονύσιος	180
172 Ντούμα Καλλιόπη	Χαράλαμπος	180	231 Χασκόπουλος 'Αναστάσιος	Δημήτριος	180
173 Ντούμα Πολιτίμη	Εύθυμιος	100	232 Χατζόπουλος Κων)νος	Γεώργιος	100
174 Νικολοπούλου Τριανταφύλλια	Εύθυμιος	180	233 Χάσκος 'Αθανάσιος	Δημήτριος	180
175 Ντουφεκιᾶς 'Ιωάννης	Παῦλος	180	234 Γαβρίλη Βασιλική	'Ιωάννης	100
176 Ντούμα 'Αλεξάνδρα	'Ιωάννης	100			
177 Ντουφεκιᾶς Εύθυμιος	Θεόδωρος	180			
178 Οίκονόμου Βασιλική	'Ελευθέριος	100			
179 Οίκονόμου Φωτεινή	Διονύσιος	180			
180 Παλιούρα 'Ελένη	'Αντώνιος	100			
181 Παπαντώνη Μαρία	Μιχαήλ	180			
182 Παΐδας Νικόλαος	Δημήτριος	180			
183 Παΐδα Εύθυμια	'Ανδρέας	180			
184 Παπαγεωργίου Γεώργιος	'Αθανάσιος	100			
185 Παπαντώνης 'Αντώνιος	Βασίλειος	180			
186 Παλιούρας 'Ιωάννης	'Ιωάννης	180			
187 Περίδας Δημήτριος	'Ιωάννης	180			
188 Πριγκηφίλης Κων)νος		180			

‘Η έπιτυχία της έγκαιρου αποπερατώσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Αγίου Γερασίμου θὰ ξέπερνε την πάση δραστηριότητος καὶ της έπιτυχίας τῶν μελῶν της Ερανικῆς Επιτροπῆς εἰς τὸ ἔργον της.

Παρακαλοῦνται θερμῶς ὅσοι παρέλαβον φυλλάδες τοῦ Αγίου Γερασίμου, πρὸς διάθεσιν ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, νὰ ἀποστείλουν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Συνδέσμου τὸ ἀντίτιμον ὃσων φυλλάδων διέθεσαν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

‘Ο Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν, πωλεῖ διὰ πλειοδοσίας ἔνα οἰκόπεδον μετὰ συνεχομένου κήπου καὶ λοιπῆς περιοχῆς, δύλικῆς ἐκτάσεως 400 περίπου τετραγωνικῶν μέτρων, κείμενον ἐντὸς τῆς Κοινότητος τοῦ Χωρίου μας εἰς τὴν συνοικίαν «Αγίου Δημήτριος» μὲ πρόσοψιν ἐπὶ τοῦ Κοινοτικοῦ δρόμου, δριζόμενον γύρωθεν μὲ περιοχὴν οἰκίας Βασιλείου Ι. Περίδα, περιοχὴν οἰκίας Ιωάννου Κ. Περίδα, κήπους Δημητρίου Πριοβόλου ἢ Δανίλη καὶ Δημητρίου Κ. Σιταρά καὶ μὲ περιοχὴν οἰκίας Ιωάννου Καραγιάννη.

Πρώτη τιμὴ ὁρίσθη τὸ καθαρὸν ποσὸν δραχμῶν (15.000.—).

Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὴν ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ Επιτροπὴν τοῦ Συνδέσμου ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ.κ. Νικολάου Σ. Βονόρτα, Γεωργίου Σ. Ζαχαροπούλου καὶ Ιωάννου Χ. Μακρυγιάννη, ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συνδέσμου.

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΑΓΡΟΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΑΠΟ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1962

1. 'Αναγνωστόπουλος Δημήτριος Π. 300, 2. 'Αραπογιάννης Χαράλαμπος Κων. 220, 3. 'Αραπογιάννη 'Αλεξάνδρα 'Ιωάν. 180, 4. 'Αντωνοπούλου Σπυρίδονα 'Αθ. 180, 5. 'Αραπογιάννη 'Αθηνᾶ Νικ. 180, 6. 'Αθανασίου Παναγιώτα 'Αθ. 180, 7. Βονόρτας Νικόλαος Σπυρ. 300, 8. Βονόρτας Θεοδόσιος Γεωργ. 220, 9. Βονόρτας Σταυρούλα Δημ. 180, 10. Γιαταγάνα Μαρία Κων. 180, 11. Γαβρίλη 'Ιωάννα Νικ. 180, 12. Γιαννακοπούλου Μάρθα 'Αθ. 180, 13. Διαμαντόπουλος Γεώργ. Χαρ. 300, 14. Διαμαντόπουλος 'Ελένη Χρ. 180, 15. Δασκαλάκη Εύθυμια Δημ. 180, 16. Δημοπούλου 'Αλεξάνδρα 'Ιωάν. 180, 17. 'Ελευθερίου Φωτεινή Κων. 180, 18. Ζαβού Εύθυμια Δημ. 180, 19. Διαμαντή Αϊκατερ. Νικ. 180, 20. Ζαχαροπούλου Μαρία Γεωργ. 180, 21. Κακαράτζας Γεώργ. Δημ. 180, 22. Καμαρέτσος Χρήστος Κων. 300, 23. Κοντός Κων.)νος Δημ. 300, 24. Κουβέλη 'Ανδρομάχη 'Αθ. 180, 25. Κοτρώνη 'Ελένη Μιλτ. 180, 26. Καρίπη 'Ελένη Στ. 180, 27. Κοντοθανάση 'Ελένη Κ. 180, 28. Κατσιγιάννη Αϊκατερ. 'Αθ. 180, 29. Λαίου Αϊκατερίνη Γεωργ. 180, 30. Λιάτσου Βασιλική Νικ. 180, 31. Λωρίδα Μαρία 'Ιωάν. 180, 32. Λιάτσου Αϊκατερ. Κων. 180, 33. Μαντζιούτας Δημήτριος Γεωργ. 180, 34. Μούρτος Γεώργιος Θ. 300, 35. Μπακατσιάς Κων.)νος Ν. 300, 36. Μακρυγιάννης Παναγ. Χαρ. 220, 37. Μακρυγιάννης 'Ιωάννης Χαρ. 180, 38. Μαντζιούτα Μαρία 'Ιωάν. 180, 39. Μπούρλου Μαρία Μιχ. 180, 40. Μέρμηγκα Αϊκατερίνη 'Αθ. 180, 41. Μωρίκη Αϊκατερ. Κων. 180, 42. Μπακούλα Κωνσταντία 'Αθ. 180, 43. Ντούμα Καλλιόπη Ν. 180, 44. Παλιούρα Βασιλική Νικ. 180, 45. Πριτσιόλα Μαρία Νικ. 180, 46. Περίδα Αϊκατερ. 'Ιωάν. 180, 47. Παλιούρα 'Ελένη Διον. 180, 48. Σιώκου 'Αννέτα 'Ιωάν. 180, 49. Σκαρπή Μαρία Ζαχ. 180, 50. Τραπάτσας Δημήτριος Γ. 180, 51. Τριανταφύλλης Γεώργ. Χαρ. 220, 52. Τζαβέλη Βασιλική Κων. 180, 53. Ταραμπίκου Αϊκα. 'Αθ. 180, 54. Φλώρου 'Ελένη Δημ. 180, 55. Φούκα Κων.)τία Κ. 180, 56. Φλώρου Ούρανία 'Αρ. 220, 57. Χάσκος Νικόλαος Σπυρ. 180, 58. Χατζαντώνης Βασίλειος 'Ηλ. 180, 59. Χονδρὸς Παναγιώτης 300, 60. Χάσκου Δέσποια τοῦ Δημ. 180, 61. Χατζοπούλου Σπυριδούλα Γεωργ. 180, 62. Τζαβέλης Εύθυμιος Χρ. 220, 63. Βαστάκης 'Αθανάσιος 'Ιωάν. 220, 64. Τσελεπῆς Δημήτριος 300, 65. Καμαρέτσου 'Αλεξάνδρα 180, 66. Τσαπάλου Αϊκατερίνη Γερασ. 180, 67. Καρίπη 'Άλεξάνδρα 'Αθ. 180, 68. Γεωργανοπούλου 'Αθηνᾶ Βασ. 180, 69. Λαδοπούλου Μαρία Νικ. 180, 70. Μπουρνάζος Γεώργ. 'Αρ. 220, 71. Σταμάτη Ζωή Κων. 180.

Αἱ πληρωμαὶ τῶν 'Αγροτικῶν συντάξεων ἐνεργοῦνται κατὰ τρίμηνον ἔκάστου ἔτους ἥτοι: Α' Τρίμηνον 15 - 28 Φεβρουαρίου, Β' τὴν 15 - 31 Μαΐου, Γ' τὴν 15 - 31 Αύγουστου καὶ Δ' τὴν 15 - 30 Νοεμβρίου.

'Η πληρωμὴ γίνεται παρὰ τῶν Γεωργικῶν ἢ Δασικῶν Συνεταιρισμῶν εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἔκάστου ὀγρότου. Είναι δὲ ἡ μηνιαία σύνταξις: 1) 'Ο σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος Δρχ. 300.- 2) 'Ο σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος χῆρος ἢ χήρα Δρχ. 180.- 3) 'Έχων σύζυγον ἢ σύζυγον μὴ συμπληρωμένου τοῦ 65ου ἔτους ἥλικίας του Δρχ. 220.-

'Η πληρωμὴ 'Αγροτικῶν συντάξεων τοῦ Δ' τριμήνου ἐνηργήθη τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ.

Η ΑΓΕΛΑΔΟΤΡΟΦΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Μέσω τῆς 'Αγροτικῆς Τραπέζης 'Ελλάδος, κατὰ τὸ ἔτος 1959 ἐπρομηθεύθησαν ἀγελάδες Σερβικῆς προελεύσεως ράτσας «ΣΒΙΤΣ οἱ κάτωθι μόνιμοι κάτοικοι τοῦ Χωριοῦ μας: 1) Βασίλειος Ι. Περίδας, 2) Κωνσταντίνος Δ. Τριχιᾶς, 3) 'Ιωάννης Κ. 'Ελευθερίου, 4) Κωνσταντίνος Χ. 'Αραπογιάννης, 5) Δημήτριος Ι. Παλιούρας.

'Ως ἥτο ἐπόμενον τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν πολὺ ἰκανοποιητικά. Εύχησ έργον θὰ είναι νὰ ἐπεκτείνη ἡ Α.Τ.Ε. καὶ εἰς ὅλους κατοίκους τὴν προμήθειαν τοιούτων ἀγελάδων, ὡστε σύν τῷ χρόνῳ, νὰ ἀπαλλαγοῦν οἱ κάτοικοι ἀπὸ τὰς ἐκφυλι-

σθείσας συνήθεις τοιαύτας. 'Εὰν δὲ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς 15 ἀγελαδοτρόφων ἐκ τῆς ὡς ἀνωτέρω βελτιωμένης ράτσας, τότε θὰ δύναται νὰ συσταθῇ καὶ 'Αγελαδοτροφικὸς Συνεταιρισμός, ὁ ὅποιος ἀφ' ἐνὸς θὰ προμηθεύεται ζωτροφάς εἰς συμφέρουσαν τιμήν, ἀφ' ἐτέρου θὰ ἀξιοποιεῖται τὸ γάλα, ἀποστελλόμενον εἰς τὰ πλησίοντερα γαλακτοκομεῖα-τυροκομεῖα κ.λ.π.

Σημειωτέον ὅτι τὸ κάθε θῆραν μοσχάρι τῆς ὡς ἀνωτέρω ράτσας ἐπωλήθη πρὸς δραχμὰς 5.000. 'Επομένως ἡ ἔξοφλησις τῆς ἀξίας τῆς ἀγελάδας πραγματοποιεῖται συντομώτερον τοῦ ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε. καθοριζόμενου χρόνου ἔξοφλήσεως.

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΗΡΩΟΝ
ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΠΕΣΟΝΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

'Ενω ὁ Σύνδεσμος καὶ ἡ Κοινότης συνεσκέπτοντο ἀλλεπαλλήλως διὰ τὴν ἔξεύρεσιν χρημάτων, ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ΗΡΩΟΥ, ἀφ' ἐτέρου δὲ διὰ τὸν ἔξωρασμὸν τοῦ χώρου ἐπὶ τοῦ ὅποιου ἔμελλε νὰ στηθῇ τοῦτο, αἰφνιδίως καὶ ἀνελπίστως, ὁ κ. Σταύρος Κ. Χονδρὸς ἀπέστειλε τὴν ἀπὸ 10 'Οκτωβρίου ἐ.ἔ. ἐπιστολὴν του ἐξ Ἀμερικῆς πρὸς τὸν Σύνδεσμον, διὰ τῆς ὅποιας ἀνακαλεῖ τὴν διὰ τῆς ἀπὸ 25-3-62 ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἀναγγελθεῖσαν εἰς τοῦτονδωρεὰν τοῦ οἰκοπέδου του, ποὺ ὡς γνωστόν, είναι συνεχόμενον μὲ τὸν κοινοτικὸν κοινόχρηστον χῶρον 'Χοροστάσιον'.

Περὶ τῆς «δωρεᾶς» αὐτῆς ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ προηγούμενον φῦλλον της ἡ φωνὴ τοῦ χωριοῦ μας τὸ θέμα ἐν ἐκτάσει.

Κατόπιν ὅμως τοῦ ἀνωτέρω γεγονότος, ἔχει κατ' ἀνάγκην τὸν λόγον ἡ Κοινότης ν' ἀποφανθῇ περὶ καταλλήλου χώρου διὰ νὰ στηθῇ τὸ 'Ηρῶν τοῦ Χωριοῦ μας.

Περὶ τῆς ἴστορικότητος τοῦ οἰκοπέδου Σκαρπῆ ἐδημοσίευσεν ἐπανειλημένως ἡ Φωνὴ τοῦ Χωριοῦ μας ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1822 δόθηκε ἑκεῖ σφιδρὰ μάχη κατὰ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων τοῦ Δράμαλη ἀπὸ τὰ τμήματα τῶν Εύρυτάνων ὀπλαχρηγῶν, ποὺ ἀναγκάστηκαν μπροστὰ στὴν πίεση τῶν ὑπερτέρων δυνάμεων τοῦ ἔχθροῦ νὰ υποχωρήσουν. 'Ομως στὸ σπίτι τοῦ ΣΚΑΡΠΗ ἔμειναν δύο παληκάρια καὶ ἐκράτησαν τὸν ἀγώνα κατὰ τῶν πολυαρίθμων πολιορκιτῶν των ἐπὶ μία ὥρα. Παρ' ὅλες τὶς προσκλήσεις τῶν ἔχθρῶν ὅπως παραδοθοῦν, ὅπότε θὰ ἔσωζαν ἵσως τὴν ζωήν τους, αὔτοὶ δὲν δέχτηκαν ἀλλὰ παρέμειναν κλεισμένοι καὶ ἀγωνίστηκαν μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου φυσεκιοῦ. Οἱ Τούρκοι ἔβαλαν φωτιὰ στὸ σπίτι καὶ φυσικά τὰ ἀθάνατα ἑκεῖνα παληκάρια ποὺ λέγονταν 'Ιωάννης Βελώτας καὶ Κώστας Καλατζῆς ἀπὸ τὴν Καστανιά - 'Αρακυνθίων, προτίμησαν νὰ γίνουν δόλοκαύτωμα παρὰ νὰ παραδοθοῦν στοὺς ἔχθρους. Πῶς νὰ μὴν ἐκφράσουμε δόλοκληρο τὸ θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μας στοὺς ἀγνούς ἑκείνους ἥρωες ποὺ μὲ τὴν ἀπειρόστη ψυχικὴ δύναμη, τὴν ἀντοχὴν καὶ τὴν αὐτοθυσία τους, ὑπῆρξαν θριαμβευτὲς κατὰ τῆς βίας τοῦ καταχτητῆ; 'Ερωτᾶ ὁ ἴστοριογράφος τῆς Εύρυτανίας ἀξιότιμος κ. Πάνος Βασίλειου, ὁ ὅποιος ἀνεκάλυψε τὸ περὶ οὐδὲ λόγος ἴστορικὸν τοῦ Χωριοῦ μας. Συνέστησε δὲ καὶ ὁ ἕδιος εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας νὰ στηθῇ στὸ σπίτι τοῦ Σκαρπῆ τὸ 'Ηρῶν τοῦ Χωριοῦ εἰς εὐγνώμονα ἀνάμυνησιν τοῦ ἥρωισμοῦ καὶ τῆς αὐτοθυσίας τῶν δύο Εύρυτάνων ἥρωών του δύο 21. 'Ο Συνδεσμός ὅμως εἶχε ἀποφασίσει πρὸ πολλοῦ νὰ στήσῃ τὸ ΗΡΩΟΝ τὸ ὅποιον θὰ είναι εἰς μνήμην καὶ ὅλων τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἥρωών των πεσόντων ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Πάντως θέλομεν νὰ τρέφωμεν ἐλπίδα, τόσον ὁ Σύνδεσμος, ὃσον καὶ οἱ ἐνταῦθα στενοὶ συγγενεῖς τῆς κυρίας Χονδροῦ (οἱ ὅποιοι ἐλυπήθησαν περισσότερον παντὸς ἀλλοῦ διὰ τὴν ἀνάλησιν τῆς δωρεᾶς) ὅτι θὰ πρυτανεύσῃ στὴν ψυχή της τὸ αἰσθημα τῆς φιλοπατρίας τῆς καὶ δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἀλλάξῃ γνώμην.

Φ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ ΚΑΙ Κ. ΜΙΧΑΛΑ

Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΟΔΟΣ

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ - ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ - ΠΡΟΥΣΟΥ

Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας τῆς Φωνῆς τοῦ Χωριοῦ μας, τὸ ὑπὸ διάνοιξιν τὸ μῆμα ἀπὸ τῆς συνοικίας τοῦ Μεγάλου Χωρίου «Γαύρος»—Κλειδί—Διπόταμα—Προυσός, συνολικοῦ μήκους 15 χιλιομέτρων καὶ 233 μέτρων (15.233) τῆς Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Καρπενησίου—Μεγάλου Χωρίου—Προυσοῦ, διαιροφοῦται χιλιομετριῶς ὡς ἀκολούθως:

ΓΑΥΡΟΣ-ΚΛΕΙΔΙ	χιλιόμετρα 2, μέτρα 800 (2.800 μ.)
ΚΛΕΙΔΙ-ΔΙΠΟΤΑΜΑ	χιλιόμετρα 6, μέτρα 680 (6.680 μ.)
ΔΙΠΟΤΑΜΑ-ΠΡΟΥΣΟΣ	χιλιόμετρα 5, μέτρα 753 (5.753 μ.)

Τὸ συνολικὸν δὲ μῆκος τῆς ἀρχικῆς διανοίξεως τῆς ὁδοῦ καὶ διανοίξεως ταύτης ἀνέρχεται εἰς 9 χιλιόμετρα 570, μέτρα (9.570 μ.). Ἐπομένως τὸ ὑπόλοιπον πρὸς διάνοιξιν τῷ μῆμα τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ εἴναι 5 χιλιόμετρα 663 μέτρα (5.663 μ.).

Οσον δὲ ἀφορᾶ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὄχημάτων αὕτη ἔχει ὡς ἔξῆς:

Οχήματα φορτηγά-ἐπιβατικὰ δύνανται νὰ κυκλοφορήσωσι εἴς τὸ Δερματόρρευμα Χ.Θ. 7+200, ἔξαιρέσει τῶν στρατιω-

τικῶν αὐτοκινήτων ἃτινα κυκλοφοροῦσι ἔως Γέφυρα Διπόταμου Χ.Θ. 9+480 θέσιν εἰς τὴν ὁδοῖαν δύνανται νὰ φθάσωσι κυκλοφοροῦντα μικρὰ ὄχηματα.

Εἰς θέσιν Δερματόρρευμα τὰ ὄχηματα ρέοντα ὑδάτα τοῦ χειμάρρου ἐμποδίζουσι τὴν εὐχερῆ κυκλοφορία τῶν ὄχημάτων. Ωσαύτως δὲ αἱ πρόσφατοι θεμομηνίαι ἐπροξένησαν ὥρισμένας ζημίας ἐπὶ τῆς διανοιχθείσης ὁδοῦ αἵτινες ζημίαι ἀπεκατεστάθησαν πλήν τῶν καταστραφέντων ξηροτοίχων ἀντιστηρίζεως, ἢ κατασκευὴ τῶν ὅποιων ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας εἴναι ἀδύνατος δεδομένου ὅτι ἡ στάθμη τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ Καρπενησίου ἀνῆλθεν εἰς μέγα ὑψος.

Συνεπείᾳ τῶν συνεχιζόμενων θεομηνιῶν διετάχθη τὸ Κλιμάκειον τῆς ΜΟΜΑ Λαμίας καὶ διέκοψεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς ἐργασίας διότι ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς αἱ ἐργασίαι δὲν εἴναι ἀποδοτικαὶ ἀποσυρθὲν κατὰ τὴν 7-12-62 εἰς Λαμίαν, ὅποθεν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐπανέλθῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦ Μαρτίου ἵνα συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς διανοίξεως τοῦ ὡς ἀνωτέρω δικοῦ τμήματος.

ΣΤΡΟΥΠΙΝΕΣ ΚΑΙ ΦΟΥΡΚΕΣ

Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια, στὸ τέλος τοῦ 18ου αἰώνα, στὸ χωριό μας δὲν ἦταν καμία ἄλλη Ἀρχή, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Πάρεδρο ποὺ τὸν διώριζε ὁ Δήμαρχος τοῦ Καρπενησίου καὶ τὸν ἥθελε ὑποτακτικό, νὰ κάνει ὅ, τι ἔλεγε ὁ Δήμαρχος γιὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ κανένα ψηφοφόρο του.

Πάρεδρος τοῦ Χωριοῦ μας μόνιμος σχεδόν, ἦταν ὁ μακαρίτης Γιάννης Καναρᾶς, ποὺ τὸν ἔλεγαν Κολοβὸς ἐπειδὴ τοῦ ἔλειπε ἔνα δάκτυλο τοῦ χεριοῦ του.

Ἡ μοναδικὴ ὑπηρεσία ποὺ ἀνέθετε ὁ Δήμαρχος στὸν Πάρεδρο, ἦταν νὰ βάνει... «σειρὰ» στὰ σπίτια ποὺ θὰ ἔκαναν κατάλυμα οἱ ἄνδρες τοῦ μεταβατικοῦ ἀποστάσματος Χωροφύλακῆς ποὺ περνοῦσε κάθε λίγο ἀπ' τὸ Χωριό, γιατὶ τότε, δὲν εἶχε μόνιμο ἀστυνομικὸ σταθμὸ τὸ χωριό μας. Οἱδιος ὥριζε καὶ τὸ σπίτι ποὺ θὰ ἔκανε κατάλυμα ὁ Δημόσιος εἰσπράκτωρ ὡς καὶ ὁ Δασοφύλακας ποὺ ἦταν χωροφύλακας καὶ φοροῦσε στὸ μπράτσο ἔνα μολυβδένιο φῦλλο δένδρου, γιὰ διακριτικὸ σημάδι.

Ἐτοι ὅταν ἔφευγε τὸ ἀπόσπασμα καὶ ὁ Δασοφύλακας, ἦταν ἀπολυτικά. Μποροῦσε ὁ καθένας νὰ κόβῃ ὅσα ἔλατάκια τοῦ χρειάζονταν, πάχους 10 πόντων, καὶ τὰ ἔκανε στρουπίνες γιὰ τὶς κληματαργίες του, τὶς φράχτες κ.λ.π.

Τὸ χειρότερο ὅμως κακό, γινόταν ὅταν κτίζανε τὰ σπίτια τους. Τότε ἀντὶ γιὰ σανίδια, κάρφωναν ἐπάνω στὰ μαδέρια τῆς στέγης πυκνὲς στρουπίνες, γιὰ ν' ἀκουμπίσουν τὰ κεραμύδια ἢ τὶς πιτσάλες. Τὸ ἴδιο γινόταν καὶ γιὰ τὰ πατώματα τῶν σπιτιῶν, ποὺ κάρφωναν στρουπίνες ἐπάνω στὰ μαδέρια τοῦ πατώματος, γιὰ ν' ἀκουμπίστη τὸ παχὺ στρώμα ἀπὸ χωματολάσπη, γιατὶ τότε συνήθιζαν χωματένια πατώματα. Δηλαδὴ ὅταν ἔκτιζαν ἔνα σπίτι διόροφο, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μαδέρια, ἔκοβαν καὶ 1000 καὶ περισσότερα μικρὰ ἔλατάκια, γιὰ στρουπίνες.

Οἱ μεγαλύτεροι ἀετονύχιδες, δὲν ἀφηναν ὅρθιο κανένα πολύτιμο κέδρο. Αύτοι ἥθελαν τὰ κλήματά τους φουρκωμένα ὅλα μὲ κέδρινες φούρκες—δὲν λογάριαζαν οὔτε βακούφικους οὔτε ἰδιωτικούς κέδρους.

Ἐτοι λοιπὸν ἀπογυμνώθηκαν οἱ λοφίσκοι ποὺ εἴναι ἐπάνω ἀπ' τὸ Χωριό καὶ σχεδὸν στέρεψε ἡ πηγὴ τοῦ Κεφαλόβρυσσου ποὺ πότιζε τὰ χωράφια στ' ἀμπέλια.

Κάποτε ὅμως ξύπνησαν οἱ μετανάστες τοῦ Χωριοῦ ποὺ πηγαινόρχονταν στὴν Πόλη. Καὶ γιὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακό, προκάλεσαν τὸ τότε λεγόμενο ὀφωροχάρτη τοῦ Δεσπότη τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἀειμνήστου Σεραφείμ, ποὺ διαβάστηκε στὸν ἀμβωνα τῆς ἐκκλησίας ἀπ' τὸν Παππά τοῦ Χωριοῦ. "Ολοὶ αὐ-

τοὶ οἱ λοφίσκοι χαρακτηρίστηκαν βακούφικοι καὶ ἀμέσως διαδόθηκε στὸ χωριὸ ὅτι, ὅποιος ξανακόψῃ κλαριὰ ἀπ' τὰ βακούφικα θὰ τοῦ καῇ τὸ σπίτι καὶ θὰ τοῦ κόψῃ ὁ θεὸς τὴ ζωὴ. Καὶ γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο ὥρισαν ἔναν ἀπ' τοὺς χωριανούς, σὰν ἰδιωτικὸ δασοφύλακα, ποὺ ἔπειρνε δύο Ἀγγλικὲς λίρες χρυσὲς τὸ χρόνο ἀπ' τὸ Σωματεῖο μας, ποὺ τότε λειτουργοῦσε στὴν Πόλη.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια, ξανάγιναν τὰ δάση τοῦ Βερουβίου καὶ τοῦ Κούτπα κ' ἔβγαλε ἀφθονο νερό ἡ πηγὴ τοῦ Κεφαλόβρυσσου.

Τώρα ὅμως στὰ τελευταῖα χρόνια, μετὰ τὸν ἐπαναπατρισμό, ξαναζωντάνεψε τὸ κακό, ἀν καὶ στὸ Χωριό μας ἔχομε μόνιμες ἀπ' ὅλες τὶς Ἀρχές. Ξεχάστηκε κ' ὁ ὀφωρισμὸς τοῦ Δεσπότη καὶ τὰ ξεχρονιάσματα τοῦ Παππᾶ. Βγῆκαν στὴ μέση οἱ σεγάστες καὶ οἱ κόφτρες καὶ δὲν χρειάζονται τσεκούργια, γιατὶ αὐτὰ ἀκούονται ἀπ' τὸ χωριὸ ὅταν κόβουν ἔλατα. Ἐνῶ ἡ σιγάτσα καὶ ἡ κόφτρα δὲν ἀκούονται. Πᾶνε οἱ ἐπιτήδιοι, κόβουν ὅσα ἔλατα χρειάζονται γιὰ τὸν ἑαυτό τους, ἢ γιὰ τοὺς πελάτες τους, μαθαίνουν ποιὰ ἡμέρα θὰ κάμη τὸ γύρο στὰ ἄλλα χωριά διαστίκος τοῦ Χωριοῦ καί, κατὰ τὸ μερημέρακι ποὺ κοιμῶνται οἱ ἄλλοι χωριανοί, τὰ κουβαλᾶν ὅπου θέλουν.

Οἱ πελάται ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, λένε ὅτι ὁ ὀφωρισμὸς εἴναι γιὰ κεῖνον ποὺ κόβει τὰ ἔλατα καὶ ὅχι γιὰ ἐκεῖνον ποὺ βάνει τὸν πεινασμένο καὶ ξυπόλητο ἐργάτη ὑπάρχει τὸν πεινασμένον ἐργάτη—πᾶνε τὴν Κυριακὴ στὴν ἐκκλησία—ἀνάβουν ἔνα κεράκι—«σταυροκοπιοῦνται» σὰν νὰ πέζουν μαντολίνο—κ' ἔτοι λογαριάζουν τὸν ἑαυτό τους ἀναμάρτητο. Οὔτε γάτα οὔτε ζημιὰ λένε μέσα τους.

Βεβαίως τὸ Δασαρχεῖο δίνει ἀδειες νὰ κόβουν μεγάλα ἔλατα οἱ ύλοτόμοι καὶ νὰ τὰ σχίζουν μὲ τὸ πριόνι καδρόνια γιὰ κληματαργίες κ.λ.π. ἄλλα λίγοι εἴναι ἐκεῖνοι ποὺ συμμορφώνονται μὲ τὶς διαταγὲς τοῦ Δασαρχείου. Οἱ πολλοὶ προτιμοῦν τὴ λαθραία ξυλεία.

Εύτυχῶς ὅμως ποὺ ἀρχισαν νὰ γίνονται οἱ κληματαργίες σιδηρένιες κ' ἔτσι θὰ περιοριστῇ τὸ κακό.

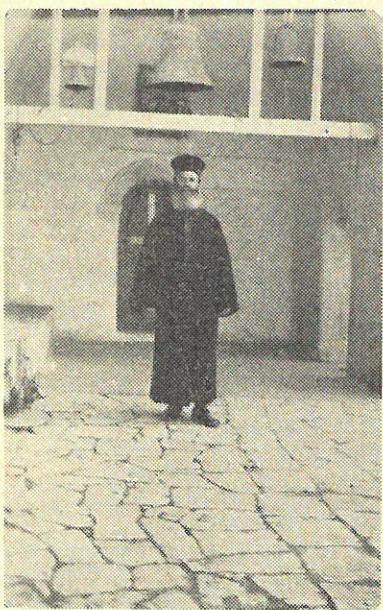
Ο ΦΑΚΟΣ

"Οσοι ἀγοράζουν μία φυλλάδα τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, μαθαίνουν ἂν δὲν ξέρουν μὲ λεπτομέρειες τὸν βίο καὶ τὸ μαρτύριο Αύτοῦ καὶ συνάμα προσθέτουν ἀπὸ ἔνα ἀγκωνάρι στὴν ἀνέγερσι τῆς Ἐκκλησίας Του.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΗΣ

Τήν 23ην Αύγουστου 1962, εύρεθείς ώς προσκυνητής εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τῆς Παναγίας Προυσιώτισσης παρέστην εἰς τὴν σεμνὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου Κωδωνοστασίου - 'Ωρολόγιον τῆς Μονῆς, τὴν ὅποιαν ἔτελεσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπακτίας καὶ Εύρυτανίας κ. Δαμασκηνός, καὶ κατὰ τὴν ὅποιαν ἐγένετο ἀποκάλυψις ἀναμνηστικῆς πλακός τῶν Δωρητῶν τοῦ Κωδωνοστασίου, ώς καὶ εἰδικὴ δέσησις ὑπὲρ πάντων τῶν δωρητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

προεκάλεσαν, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ δέησις: «... ὑπὲρ τῶν Δωρητῶν, Εὐεργετῶν καὶ Ἀφιερωτῶν τοῦ ἔργου τούτου καὶ τοῦ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ συντελουμένου, τῶν Μελῶν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Συλλόγου «Παναγίᾳ ἡ Προυσιώτισσα», ώς καὶ πάντων τῶν ἔργων τε καὶ λόγων εἰσενεγκόντων καὶ μοχθούντων ὑπὲρ τῆς Ἱ. Μονῆς ταύτης». ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐνθουσιώδης προσφώνησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, εἰπόντος μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἔξης: «Τὸ ἐγκαίνιον τοῦτο ἐπιβλητικὸν Κωδωνοστάσιον - 'Ωρολόγιον ἐπιβάλλεται μέσα εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ἀγριότητα τοῦ τοπίου, μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἐπαναπαύεται, μακρὰν τοῦ θορύβου τοῦ κόσμου καὶ τῶν μεριμνῶν αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ ἀρμονίᾳ τοῦ ἥχου, ὁ ὅποιος ἐκπέμπεται ὅπο τὸ ἐπιβλητικὸν τοῦτο Κωδωνοστάσιον, ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν αὐτήν, ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ στρέφεται εἰς τὴν Παναγίαν καὶ ἀφίνει αἰσθήματα ἰκετευτικὰ καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως, εἰς ἐκάστην μετὰ πίστεως καταφυγὴν πρὸς Αὐτήν....». Ἐν συνεχείᾳ ἔξυμνησε τὴν πίστην καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Παναγίαν τὴν Προυσιώτισσα πάντων τῶν δπωσδήποτε Δωρητῶν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ἴδιαιτέρως ἐμήσθη τῆς προσφορᾶς τῶν μακρὰν μοχθούντων ἀδελφῶν καὶ Μελῶν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Συλλόγου «Παναγίᾳ ἡ Προυσιώτισσα» καθὼς καὶ ὄλων τῶν Εὐρυτάνων καὶ Ρουμελιώτῶν τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἡ ἄλλοδαπῇ εὐρισκομένων, χάρις τοὺς ὅποιους καὶ σήμερον συνεχίζεται ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς Ἱ. Μονῆς. Καθ' ἣν δὲ ὅραν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης προέτρεπε μὲθερμούς λόγους πρὸς μίμησιν, ἐφάνη ἐν μέσῳ τῶν συμπαρευρεθέντων, εἰς γνωστὸς πτωχὸς προσκυνητής καὶ προσέφερε αὐτοστιγμεῖ, ὅ, τι καὶ ἡ Χήρα τοῦ Εὐαγγελίου (Μαρ. 12, 42). Ἐπὶ πλέον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ καθαρισθῇ ὁ γύρωθεν χῶρος τοῦ 'Ωρολογίου καὶ νὰ τοποθετηθοῦν ὑπαίθρια καθίσματα μόνιμα πρὸς ἔχυτηρέτησιν τῶν προσκυνητῶν.

Εἰς τὴν ὥραίαν αὐτὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Πρωτοσύγγελος τῆς Μητροπ. Ναυπ. καὶ Εύρυτανίας Ἀρχιμ. κ. Θεοδόσιος Φραγκιάδης, ὁ Ιεροκῆρυς Ἀρχιμ. κ. Ἀθηναγόρας Καραματζάνης, ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς κ. Γρηγόριος Μπουλούκης, ὁ Γραμ. τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ Ἀρχ. Ἐπίτροπος Ἀρακυνθίων Οἰκονόμος κ. Βασίλειος Ἀλαμπασίνης, ὁ Ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας Προυσοῦ Πρεσβ. κ. Ἰωάννης Κουρκούτας, ὁ Ιεροδιάκονος π. Δοσίθεος Κανέλλος, ἀδελφὸς τῆς Ἱ. Μονῆς, ὁ Ἐίσαγγελεὺς Εύρυτανίας κ. Γ. Μηλακιώτης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ 'Υποδ)τῆς Χωρ)κῆς Εύρυτανίας κ. Γ. Τζιάκης, ἡ Διευθύντρια τοῦ Δημ. Σχολείου Προυσοῦ κ. Χρυσ. Χαραλαμπάκη - Κατσούλα, ὁ κ. Ν. Τριδήμας Τραπεζ. Υπάλληλος, ώς καὶ πολλοὶ ἄλλοι προσκυνηταὶ καὶ ἐκ τῆς Κοινότητος Προυσοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς εἰσήλθομεν ἀπαντες εἰς τὸ Κοιμητήριον τῶν Πατέρων τῆς Ἱ. Μονῆς, ἔνθα ὁ Σεβασμ. ἐτέλεσε Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ νωποῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου Ἡγουμένου Γερμανοῦ Σταθογιάννη.

Τὸ μημόσυνον τοῦτο —ἄν καὶ ἀργά— παρέχει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸ ἀνὰ χείρας φύλλον, νὰ σημειώσῃ τὴν βαθυτάτην θλῖψιν, ποὺ ἐδοκίμασαν τὰ Μέλη, ποὺ ἐκπροσωπεῖ, ώς καὶ ὅλοι οἱ Εύρυτᾶνες καὶ Ρουμελιώται, οἵτινες ἐγνώριζον τὸν ἐκλιπόντα 'Ηγούμενον, δστις ώς γνωστὸν ἐπρωτοστάτισε καὶ πολλαπλῶς ἐνίσχυσε τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Κωδωνοστασίου - 'Ωρολογίου, διὰ νὰ τὸ ἀφῆσῃ ὡς τελευταῖον του ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἔργον.

Ο ἀειμνηστος καὶ ἐν μακαριστοῖς 'Ηγούμενος Γερμανός, ὁ γεμάτος καλωσύνη καὶ καρτερικότητα, ἔφυγεν ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν προώρως. "Ἐφυγεν ἀφῆσας δυσαναπλήρωτον κενόν. "Ἐφυγε καὶ δὲν εἶδε ἀποπερατωμένα τόσα ΕΡΓΑ, ποὺ θὰ λαμπρύνουν τὸ ἐπαξίως ἀνεγειρόμενον ἀρχαῖον Μοναστήριον.

Τὸν πρόωρον θάνατόν του ἐκλαψαν χιλιάδες ἀνθρωποι, τῶν ὅποιων κατέκτησε τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην καὶ ἐστερέωσε τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν πίστιν των εἰς τὸν Θεόν.

Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Τρισαγίου, προσεβλέπαμεν τὸ μῆκος τοῦ νωποῦ καὶ ἀπερίτου τάφου του καὶ ἐσυγκρίναμεν αὐτὸν μὲ τὸ ἀνάστημα του 'Ηγουμένου, ὃτε πρὸ ὀλίγου καιροῦ εύρισκετο μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἐκεὶ ἀνελογίσθημεν ὅτι ἵκανώτεροι μὲν αὐτοῦ ἵσως νὰ διαδεχθοῦν τὴν θέσιν του, ἀλλὰ δὲ ὅσους ἐγνώρισαν τὸν ἀνιδιοτελῆ 'Ηγούμενον, τὸν εὔσεβη κληρικόν, τὸν πιστῶν καὶ αὐστηρῶν ἀκολουθήσαντα τὴν 'Ορθόδοξην. Παράδοσιν, τὸν Φιλεύσπλαχνον Μοναχὸν καὶ τὸν πολλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος παθόντα, ιδίᾳ κατὰ τὴν ἐν τῇ Κατοχῇ 1942 - 1943 σύλληψίν του καὶ φυλάκισιν παρ' Ιταλῶν τὸν ὀποφασιστικὸν καὶ εὐθὺν ἀνθρωποῦ μένει ἡ πίστις, ὅτι δυστόλως θὰ ἀναπληρωθῇ ὁ 'Ηγούμενος Γερμανός. "Ἐνεκα τῶν λόγων τούτων ἡ ἀπουσία του κατὰ τὴν ἐφετινήν πρώτην Πανήγυριν τῆς Παναγίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του ἥτο ἐμφανής, ιδίᾳ ἐκ τῆς ὄψεως τοῦ τάφου του, δστις ὑπέβαλλεν εἰς πάντας μεγαλυτέραν θλῖψιν καὶ σιωπήν....

Δι' ἡμᾶς, εἶναι ὁ συμπαθών μετὰ τοῦ μακαριστοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ Συμμαρτύρων Μεγαλοχωριτῶν καὶ Μικροχωριτῶν ὑπὸ τῆς Ιταλικῆς ἀνανδρίας καὶ ὀλλοδόξου μανίας κατὰ τῶν ἀθώων Ἑλλήνων ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ Χριστιανῶν ὅστις διασωθεὶς τὴν 24ην Δεκεμβρίου 1942 παρηκολούθησε, ώς εἰς ἐκ τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων, ὁ ὅποιος μετὰ φρίκης καὶ πόνου περιέγραψε τὰς βασάνους ΑΥΤΩΝ ὑπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ Νέρωνος καὶ τῶν ὄμοιών αὐτοῦ.

Ο 'Ηγούμενος Γερμανὸς ὑπῆρξεν ὁ ἀνώτερος "Ανθρωπος, ὁ ἀνυπέρβλητος Κληρικός, ὁ δυνατὸς 'Ηγούμενος, ὁ εὐσεβής καὶ εὐλαβής Μοναχός, ποὺ ἔζη διὰ τὴν δόξαν μόνον τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Μοναστηρίου Της, ὁ ὑπομείνας ώς Ἑλληνορθόδοξος Κληρικός καὶ εὐγενής πατριώτης τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος φυλάκισιν καὶ τέλος ὁ μέχρι τοῦ θανάτου του συνεχῶς ἐκδηλῶν τὰ αὐτὰ αἰσθήματα τῆς ἀπεράντου πατρικῆς του ἀγάπης καὶ συναντιλήψεως.

Ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν Μεγαλοχωριτῶν, ἐκφράζων ὁμόθυμον τὴν θλῖψιν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἐκλιπόντος 'Ηγουμένου Γερμανοῦ, εὔχομαι καὶ ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς, ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἀναπαύσῃ αὐτὸν ἐν Χώρᾳ Δικαίων.

Αἰώνια καὶ εὐλογημένη ἡ μνήμη του
Πρεσβύτερος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ
Ἐφημέριος Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Κυψέλης, Αθηνῶν.

'Ο κ. Σωτήριος Ἱ. Ζυγιάρης διαμένων εἰς τὴν Εδεσσαν διέθεσεν ὅλας τὰς 'Αποδείξεις 'Εράνου ἐκ Δραχμῶν 1750.

'Ο κ. Σταῦρος Μ. Χασιαλῆς διαμένων εἰς τὴν Παλαικώμην Σερρῶν μᾶς ἀπέστειλε τὸ εἰς ἄλλην στήλην ἀναφερόμενον ποσὸν δραχμῶν 500 ως προαιρετικὴν εἰσφοράν του ὑπὲρ τῆς 'Εκκλησίας τοῦ Ἀγίου Γερασίμου.

ΝΕΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ κ. ΠΑΝΟΥ Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις Καρπενησιωτῶν «Τὸ Βελοῦχι» μόλις διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου ἔξεδωκε καὶ ἐκυκλοφόρησε νέαν μελέτην τοῦ γνωστοῦ ἴστοριοδίφου καὶ ἴστορικοῦ συμπολίτου μας κ. Πάνου Ι. Βασιλείου ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ Ἐκκλησία Ἁγία Τριάδα τοῦ Καρπενησιοῦ μὲ εἰσαγωγὴ γιὰ τὰ ἴστορικὰ καὶ τουριστικὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ Καρπενησιοῦ καὶ τῆς Εύρυτανίας».

Ἡ ἐν λόγῳ μελέτη τῆς ἐνδιαφερούσης εἰσαγωγῆς τῆς μὲ τὸ πλούσιον ἴστορικοτουριστικὸν περιεχόμενον, περιέχει τὸ ἴστορικὸν τῆς ἰδρύσεως, ἀνακαινίσεων καὶ καταστροφῶν τοῦ ἀνωτέρω ἱεροῦ Ναοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1650 ἔως σήμερον μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν στοιχείων, πλήρους βιβλιογραφίας, πινάκων, εὑρετηρίων καὶ ἀξιολογωτάτου εἰκονογραφημένου παραρτήματος, ἀπάντων τούτων συμβαλλόντων εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς τῆς ἀξίας.

Ἡ μελέτη παρουσιάζει τὴν πληρότητα καὶ εὐσυνείδησίαν τοῦ ἀόκνου ἐρευνητοῦ τῆς Εύρυτανίας, ποὺ ἐγνωρίσαμεν εἰς ὅλας τὰς προηγουμένας 17 μελέτας του.

Σημειώτεον, ὅτι ἡ μελέτη αὐτὴ εἰς 4000 ἀντίτυπα προσεφέρθη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως δωρεάν εἰς τὸν ἀνωτέρων Σύλλογον ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως προϊὸν αὐτῆς διατεθῇ ἐξ ὅλοκλήρου διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀνακαινίσεως καὶ τὸν εὐπρεπισμόν τοῦ ἴστορικοῦ-Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος-Καρπενησίου.

Οφείλονται ἐγκάρδια συγχαρητήρια εἰς τὸν ἀκάματον καὶ εὐσυνείδητον συμπολίτην μας ἐρευνητὴν διὰ τὸ ἐν γένει ἴστορικὸν του ἔργον· καὶ μεγάλος ἔπαινος τόσον, διὰ τὴν ἀνιδιοτελῆ αὐτοῦ προσφορὰν τῆς ἐν λόγῳ μελέτης, εἰς τὸν ἐνταῦθα Σύλλογον Καρπενησιωτῶν, ὃσον καὶ διὰ τὴν ἐν γένει προσφοράν του τῆς διερευνήσεως, παρουσιάσεως καὶ διατηρήσεως τῶν Χριστιανικῶν Μνημείων τῆς Εύρυτανίας. Εὔχομεθα δέ, ὅπως ὁ Πανάγιος Θεός ὁ χορηγὸς πάστος δόσεως ἀγαθῆς καὶ παντὸς δωρήματος τελείου χαρίζῃ εἰς αὐτὸν ὑγείαν καὶ δύναμιν διὰ τὰ συμπληρώση τὸ τόσον σημαντικὸν καὶ λίαν ἐπωφελές διὰ τὴν ἰδιαιτέραν μας Πατρίδαν ἴστορικὸν του ἔργον.

Θὰ ἡδύνατο δικαίως νὰ εἴπῃ ὁ κ. Πάνος Ι. Βασιλείου τὸ γνωστὸν Παύλειον λόγιον: «μιμηταί μου γίνεσθε» (Α' Κορ. 4, 16), μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι θὰ πρέπει τὰ ἔργα του νὰ μὴ λείπουν ἀπὸ καμμίαν οἰκογενειακήν, σχολικήν ἢ ἄλλην Βιβλιοθήκην τῆς Εύρυτανίας.

Αθῆναι, Νοέμβριος 1962
Πρεσβ. Κ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ Κοινότης, ἡ ὁ κ. Διευθυντὴς τοῦ Τ.Τ.Τ. τοῦ Χωριοῦ μας, πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Ο.Τ.Ε. τὴν κατασκευὴν ἐνὸς τηλεφωνικοῦ θαλάμου ἐντὸς τοῦ γραφείου τῶν Τ.Τ.Τ. τοῦ Χωριοῦ μας, κατὰ τρόπον ποὺ νὰ ἔξασφαλίζει τοὺς τηλεφωνικῶς συνδιαλεγομένους ἀπὸ τὴν ἀκοήν τῶν περιέργων καὶ ἀδιακρίτων ἀκροατῶν.

Μέχρι δὲ τῆς κατασκευῆς τοῦ θαλάμου, πρέπει ἀμέσως ν' ἀπαγορευθῇ ἡ παραμονὴ τῶν περιέργων ἀκροατῶν πλησίον τῶν τηλεφωνικῶς συνδιαλεγομένων, διότι τὸ ἄτοπον αὐτὸν εἶναι ἀπαράδεκτον.

Τὰ τηλεφωνικῶς συνδιαλεγόμενα πρόσωπα, συζητοῦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ ζητήματα οἰκογενειακῆς φύσεως ἢ καὶ ἄλλα ζητήματα, τὰ ὅποια εἶναι ἀπόρρητα καὶ εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ τὰ ἀκούσουν οὕτε οἱ ὑπάλληλοι οὕτε καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς τοῦ τηλεφωνείου, πολὺ δὲ περισσότερον οἱ λαθρακουσταὶ καὶ οἱ ἀδιάκριτοι ἀκροαταί.

Εἰς τὴν μεγάλην αἰθουσαν τελετῶν τοῦ ἐνταῦθα Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» ἐδόθη τὴν ἑσπέραν 12-12-62 διάλεξις ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου μας κ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΓΟΥΛΑ, Νομάρχου Ἀρκαδίας, μὲ θέμα: «ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ».

Ἡ αἰθουσα μετὰ τοῦ ὑπερώου αὐτῆς, ἥσαν ἀσφυκτικῶς πλήρη ἀκροατῶν. Ὁ κ. Γούλας μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐφράδιαν καὶ μεταδοτικότητα τῆς ὄμιλίας του, εἰς μίαν καὶ μόνην ὥραν, ἀφηγήθη μετὰ πολλῶν λεπτομερειῶν τὴν ἀπὸ 1500 ἔτῶν ιστορίαν τοῦ Ἀγίου Όρους καὶ τὰς συνθήκας διαβιώσεως τῶν μοναχῶν, εἰς τὸ τιμημένον βουνὸν τοῦ Ἀθω, τῆς ὥραίς αυτῆς ἐλληνικῆς μας χερσονήσου.

Παρηκολούθησαμεν δῖοι, τελείως ἀκίνητοι καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὸν ὄμιλητην, ζωηρώτατα χειροκροτηθέντα εἰς τὸ τέλος τῆς ὄμιλίας του ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀκροατας.

Μετὰ τὴν διάλεξιν, ἐπηκολούθησεν ἀμέσως ἡ προβολὴ θαυμασίας κινηματογραφικῆς ταινίας τοῦ Ἀγίου Όρους.

Ἐπ' εύκαιρίᾳ τοῦ ἔτους ΚΑΡΑ·Ι·ΣΚΑΚΗ, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ὀμοσπονδίας Ρουμελιωτῶν Ἐλλάδος, ὀργάνωσε πνευματικὴν ἐκδήλωσιν εἰς τὴν μεγάλην αἰθουσαν τελετῶν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 16 Δεκεμβρίου μὲ ὄμιλητην τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. ΣΤΥΡΟΝ ΜΕΛΑΝ.

Ο γράφων ἐλυτήθη εἰλικρινῶς διότι ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως του δὲν παρέστη εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ οἰαδήποτε φωτογραφία τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Γεωργ. Δασκαλάκη, τοῦ ἐκτελεσθέντος ὡς ὄμηρου μὲ τοὺς ἄλλους ὀμαδικῶς ἐκτελεσθέντας συγχωριανούς μας ὑπὸ τῶν ἵταλικῶν στρατευμάτων κατοχῆς τοῦ ἔτους 1942.

Οἰοδήποτε τυχὸν ἔχει ἡ γνωρίζει ἄλλο πρόσωπον δυνάμενον νὰ προμηθεύσῃ ἐπὶ ἐπιστροφῆ φωτογραφίαν περιλαμβάνουσαν τὸν ἀειμνήστον Δασκαλάκην, παρακαλεῖται θερμῶς νὰ γράψῃ σχετικῶς εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ κ. Γεώργιον Δ. Δασκαλάκην ὁδὸς Ζεφείρου 17 Νέον Ἡράκλειον Ἀθηνῶν, ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συνδέσμου μας ὁδὸς Ἁγίας Σοφίας 32 Νέα Σμύρνη Ἀθηνῶν. Τηλέφ. 969-716.

Εὐχαρίστως ἐλάβομεν ἐπιστολὴν τοῦ ἀξιοτίμου συγχωριανοῦ μας κ. Σταύρου Χασιαλῆν οίοῦ τοῦ Ματθαίου καὶ τῆς Φωτεινῆς (γένος Γεωργίου Κυρίτση ἐκ Μικροῦ Χωρίου) διαμένοντος τῷρα εἰς τὴν Παλαιώμην-Σέρρων.

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς εἶναι ἀρκετὰ συγκινητικόν, εἰς δὲ τὸν χαράσσοντα τοῦτες τὶς γραμμές ποὺ τυγχάνει συνομήλικός του, ἐπρόξενης ἰδιαιτέραν χαρὰν διότι ὕστερα ἀπὸ 60 καὶ πλέον χρόνια ἐπεκοινώνησε τρόπον τινὰ μὲ τὸν τότε φίλον του κ. Σταύρον Μ. Χασιαλῆν, δὲ ὅποιος σύν τοῖς ἄλλοις μᾶς γράφει ὅτι ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἐν Σέρραις διαμένοντα συγχωριανόν μας κ. Σωτήριον Ι. Ζυγιάρην ὅτι θ' ἀναγερθῇ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Γερασίμου καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσφέρῃ τὸ ποσὸν δραχμῶν 500 ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ἐκυκλοφόρησαν τὰ «ΜΟΥΖΗΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» μὲ πολὺ ἐνδιαφέροντα ζητήματα καὶ γεγονότα ποὺ φαίνεται ὅτι τὸ Χωριό Μουζῆλον, εἰς πολὺ μικρὸν χρονικὸν διάστημα, θὰ πάρῃ θέσι πράγματι ζηλευτή, μεταξὺ τῶν χωριῶν τῆς Εύρυτανίας, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος Συλλόγου τῶν Μουζηλιωτῶν. Είναι εὐχάριστον ὅτι τὰ ἐν Αμερικῇ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ ἰδιαιτέρως ὁ κ. Χρῆστος Α. Τσιτούρης, δείχνουν πλήρη κατανόησιν καὶ συμπαράστασιν οἰκονομικήν, διὰ τὸν ἐκπολιτισμὸν καὶ τὴν ἐν γένει πρόοδον τοῦ Χωριοῦ των.

Ἐπίσης ἐκυκλοφόρησε τὸ Δελτίον τοῦ Συλλόγου «Αγιατριαδιτῶν Εύρυτανίας «ΑΓΙΑΤΡΙΑΔΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ» μὲ ἐκλεκτὴν ὑλὴν ἐνημερώνουσαν τὰ ἀπανταχοῦ μέλη περὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου καὶ μὲ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν κυριωτέρων προσεχῶν ἐπιδιώξεων αὐτοῦ. Η πρώτη ἐξόρμησις τοῦ Προεδρείου τοῦ Συλλόγου, φαίνεται ίκανοποιητική ἀπὸ τῆς πλευρᾶς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ δυσκόλου ἔργου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τοὺς συγχωριανούς μας Μεγαλοχωρίτας καὶ τοὺς συμπατριώτας Ρουμελιώτες, τοὺς τυχὸν προτιθεμένους νὰ συνάψουν οἰουδήποτε εἰδους συμβολαιογραφικὴν πρᾶξιν, συνιστῶμεν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως προτιμούν πάντοτε τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ συγχωριανοῦ μας Συμβολαιογράφου κ. Ιωάννη Σ. Παπαγιάννη, ὁδὸς Μάκενζου Κίγκ 20, Τηλέφ. 473-744 εἰς Πειραιά.

Ο κ. Παπαγιάννης, ὁσάκις παρίσταται ὀνάγκη, ὀνέρχεται καὶ εἰς Ἀθήνας πρὸς σύνταξιν συμβολαίων.

Εις τὸ Καρπενήσι ἰδρύθηκε τὸ πρῶτο συστηματικὸ ἔργοστάσιο τυροκομίας ἀπὸ τοὺς προοδευτικούς συγχωριανούς μας κ. κ. Ἀδελφοὺς Ν. Γαβρίλη. Τὸ ἔργοστάσιον αὐτὸ παράγει ἴδιως κεφαλοτύρια κ.τ.λ. ἔξαιρετικῆς ποιότητος, καλύτερα ἀπὸ πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα ἔργοστάσια, χάρις εἰς τὸ ὑπέροχο δῖγυόν τῆς Εύρυτανίας.

Ἐτσι θὰ φημισθῇ καὶ ἡ Εύρυτανία γιὰ τὰ ἐκλεκτὰ καὶ νόστιμα κεφαλοτύρια τῆς, ὅπως φημίζεται ὁ Παρνασσὸς καὶ ἡ Θεσσαλία.

Ἐνας μεγάλος ἔπαινος ἀξίζει στοὺς ἰδρυτὰς τοῦ ἔργοστασίου τυροκομίας γιὰ τὴν προοδευτικότητα ποὺ ἀνέπτυξαν.

Σᾶς θυμίζουμε ἀπὸ τώρα γιὰ νὰ μὴν ξεχάσετε κατὰ τὸ ἔρχομενο καλοκαίρι ὅτι στὴ φροντίδα τῆς λουτροθεραπείας σας εἰς τὰ Καμένα Βούρλα, γιὰ κάθε ἥλικια, ἔνα βασικὸ πρόβλημα εἶναι τὸ ὑπνοδωμάτιο ποὺ θὰ διαλέξητε γιὰ τὴν διαμονή σας στὴ Λουτρόπολι.

Πρίν πάρετε τὴν ἀπόφασί σας, ἐπισκεφθῆτε τὸν Ξενῶνα τοῦ κ. ΘΑΝΑΣΗ Α. TZABEΛΑ ποὺ διαθέτει πολλὰ ὑπνοδωμάτια ὀργανωμένα, μὲ καθαριότητα καὶ περιποίησι σπιτίσια καὶ σᾶς ἔξασφαλίζει μία εὐχάριστη διαμονή.

Τὸ βεβαιώνουν αὐτὸ χιλιάδες ἐπισκεπτῶν συμπατριωτῶν καὶ ἔνων ποὺ διέμειναν στὸν Ξενῶνα τοῦ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΗ ΘΑΝΑΣΗ Α. TZABEΛΑ ποὺ εἶναι ἔγκατεστημένος μονίμως στὰ ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ πρὸ πολλῶν δεκάδων ἐτῶν καὶ ἀπέκτησεν ἐπαγγελματικὴ πεῖρα.

Ο ‘Υπουργὸς Συγκοινωνιῶν κ. Βρανόπουλος ἀπένειμεν εὔφημον μνεῖαν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τ.Τ.Τ. γραφείου τοῦ Χωριοῦ μας κ. Γεώργιον Κ. Μαντζιούταν διὰ τὴν ἐν γένει τηρουμένην τὰξιν ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῷ.

Ἐνας μεγάλος ἔπαινος μὲ πολλὰ εὐχαριστήρια ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου μας, ἀξίζουν εἰς τὰς μαθητρίας τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς μας Βασιλικὴν Γ. Ἀποστολοπούλου ἐκ Καρπενησίου, Ἀγγελικὴν Σ. Σταθονίκου ἐκ Δομνίστας καὶ Φωτεινὴν Ν. Μπακατσιᾶ ἐκ Καστανιᾶς, αἱ ὅποιαι μὲ ἔξαιρετην εὐπρέπειαν καὶ νοικοκυροσύνην, διεκρίθησαν εἰς τὸ σερβίρισμα τῶν φαγητῶν κ.λ.π. κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τῶν Ἱερέων καὶ τῶν ἐπισήμων, ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου παρατεθὲν γεῦμα μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑορτῆς ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γερασίμου.

Ἐπίσης, διὰ μίαν φορὰν ἀκόμη, ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἀγαπητὸν μας φίλον καὶ τακτικὸν μέλος τοῦ Συνδέσμου κ. Ἰωάννην Εύ. Δρίβαν, ποὺ ἀνιδιοτελῶς καὶ μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εἰδικότητα εἰς τὸ ψήσιμο τῶν ὀβελιῶν, ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῶν παρακαθησάντων εἰς τὸ γεῦμα αὐτό.

Οσα καὶ ἄν γράψουμε διὰ τοὺς κ.κ. ἀδελφοὺς Ἰωάννην καὶ Γεράσιμον Ν. Λαζίου, δὲν εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, οἱ ὅποιοι ὅπως πάντοτε ἔξακολουθοῦν νὰ προσφέρουν δωρεὰν καὶ ἀφειδῶς τὰ δι’ ἐκάστην ἔκδοσιν τῆς Φ. Τ. Μ. Χ. ἀναγκαιούντα κλισσέ.

Διὰ τούτη τὴν ἔκδοσιν, ἐν τῇ προσπαθείᾳ μας νὰ παρουσιάσουμε εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸ Περιοδικόν μας τελειότερον τῶν προηγουμένων ἐκδόσεων, παρεσύρθημεν καὶ ἀναθέσαμεν τὴν κατασκευὴν πάρα - πολλῶν κλισσὲ τῶν ὅποιων ἡ ἀξία κόστους ἐπλησίασε τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2000. Λυπούμεθα ὅμως διότι κανένας ἄλλος ἐκ τῶν συγχωριανῶν μας Μεγαλοχωριτῶν δὲν μᾶς ἔστειλε οὕτε μίαν δραχμὴν διὰ τὰ τυπογραφικὰ ἔξοδα τῆς Φ.Τ.Μ.Χ.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήγοντος ἔτους 1962 ἐνεγράφησαν 22 νέα μέλη τὰ ἔξης:

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

1) Παναγιώτης Κ. Γαβρίλης, 2) Στέφανος Ἀ. Καττῆς, 3) Χαράλαμπος Δ. Λαδόπουλος, 4) Ἐλένη Ι. Μωρίκη, (γένος Ἰωάν. Κ. Ἀραπογιάννη), 5) Μαρία Χ. Πανοπούλου (γένος Κων. Τριανταφύλλη).

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

1) Μαρία Θ. Γρίβα (γένος Νικ. Ι. Σταθοπούλου ἡ Τσίρου), 2) Κωνσταντίνος Ι. Δουλαβέρης, 3) Ἐλισάβετ Ἀγαθ. Κοντομέρκου (γένος Ἀθαν. Ι. Παπαγιάννη), 4) Νικόλαος Σπ. Λιάπης, 5) Δημήτριος Π. Μακρυγιάννης, 6) Δημήτριος Ἀνδρ. Μακρῆς, 7) Ἀθανασία Ι. Μαλικούτη (γένος Μιχαήλ Σ. Βονόρτα), 8) Βασίλειος Μ. Μανθόπουλος, 9) Κωνσταντίνος Σερμπίνης, 10) Ἀθανάσιος Ζ. Σκαρπῆς, 11) Ἰωάννης Ε. Τουφεκίδης, 12) Κωνσταντίνος Δ. Τριανταφύλλης, 13) Βασίλειος Κ. Τριχιᾶς, 14) Κωνσταντίνος Δ. Τριχιᾶς, 15) Βασιλικὴ Ν. Χολέβα (γένος Θωμᾶ Α. Τσαμπούλα), 16) Γεώργιος Ν. Χολέβας, 17) Σταύρος Μ. Χασιαλῆς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

‘Υπὸ τοῦ Συνδέσμου μας, ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴν 9 Δεκεμβρίου λήγοντος ἔτους, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, τὸ καθιερώθεν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ, ἀπανταχοῦ, ἀποβιωσάντων ἰδρυτῶν, μεγάλων εὐεργετῶν, δωρητῶν καὶ μελῶν του, εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν τοῦ Ἅγιου Γεωργίου (Κυψέλης).

Τὴν ἰδίαν ὡς ἄνω ἡμέραν ἐτελέσθη ὅμιον Μνημόσυνον εἰς τὸν ἐν Μεγάλω Χωρίῳ ἱερὸν ναὸν τῆς Ἅγιας Παρασκευῆς.

Πρὸς τοῦτο ἐστάλησαν ἔγκαιρως προσκλήσεις πρὸς ἀπανταχαὶ μέλη καὶ λοιποὺς Μεγαλοχωρίτας καὶ παρεκλήθησαν οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην τῶν ὡς ἄνω ἀποβιωσάντων, ὅπως προσέλθωσι εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἱεροὺς ναοὺς καὶ ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν “Ψυστὸν δεήσεις τῶν.

Παρέστησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα μνημόσυνον τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου καὶ πολλὰ μέλη αὐτοῦ, ὡς καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ λοιπῶν συγχωριανῶν μας τιμῶντων τὴν μνήμην τῶν προσφιλῶν νεκρῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας. Μεταξὺ δὲ τῶν φίλων τοῦ χωριοῦ μας ιδιεκρίναμεν ὅτι παρέστησαν ἡ Κυρία τοῦ καπνοβιομηχάνου κ. Νίκου Α. Κεράνη καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Α. Κεράνης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Γεράσιμος Ν. Κανέλλος ἐκ Μεσολογγίου καὶ ὁ κ. Γεώργιος Καρκατσούλης ἐκ Περδικόβρυστης Ναυπακτίας, καὶ πολλοὶ ἄλλοι φίλοι τοῦ Χωριοῦ μας.

Εἰς τὸ ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ μνημόσυνον, παρέστησαν ὅλοι σχεδόν οἱ μόνιμοι κάτοικοι συγχωριανοί μας.

ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΕΣ ΙΔΡΥΤΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

‘Αναγνωστόπουλος Ὀδυσσεύς Κ., Γεωργανόπουλος Δημήτριος Ι., Ζυγιάρης Ἰωάννης Ν., Κοντομέρκος Δημήτριος Κ., Κοντομέρκος Ἀνδρέας Κ., Μεσίρης Χαράλαμπος Ι., Μπακούλας Ἰωάννης Α., Οίκονόμου Ἐλευθέριος Γ., Παπαγιαννόπουλος Ἰωάννης, Παπανικολάου Κωνσταντίνος Ζ., Πριγκηφύλλης Ἀθανάσιος Ι., Σκοτίδας Κωνσταντίνος Ι.

ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΕΣ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

‘Αραπογιάννης Κωνσταντίνος Ν., Μεσίρης Γεώργιος Ν., Μπουρνάζου Ούρανία Κ.

ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ 1905-1962

‘Αναγνωστόπουλος Δημήτριος Ι., ‘Αναγνωστόπουλος Παντελῆς Ι., ‘Αναγνωστόπουλος Γεώργιος Α., ‘Αναγνωστόπουλος Δημήτριος Α., ‘Αναγνωστόπουλος Αλέξανδρος Κ., ‘Αναγνωστόπουλος Ηλίας Οδ. Αθανασιάδης Χαρίλαος (ἐκ Καστανιᾶς), ‘Αραπογιάννης Νικόλαος Κ., ‘Αραπογιάννης Ιωάννης Κ., Βαστάκης Δημήτριος Κ. (Ιερεύς), Βασιλόπουλος Βασίλειος Γ.,

Βονόρτας Νικόλαος Κ., Βονόρτας 'Ιωάννης Γ., Βονόρτας Φίλιππος Ι., Βονόρτας 'Αθανάσιος Σ., Βονόρτας 'Ανδρέας Σ., Γαλάνης Βασίλειος Ν., Γεωργανόπουλος Κωνσταντίνος Ι., Γιαννακόπουλος Δημήτριος Σ., Γιαννακόπουλος 'Αθανάσιος Γ., Γιαννάκος Γεώργιος Ι., Γιαταγάνας Γεώργιος 'Ι., Γιαταγάνας Κωνσταντίνος Ι., Γιαταγάνας Σπυρίδων 'Ι., Γιοβάνης Κωνσταντίνος, Γρηγορίου 'Αθανάσιος Γρ., Γρηγορίου Εύθυμιος Γρ., Γρηγορίου Κωνσταντίνος Δ., Δασκαλόπουλος Δημήτριος 'Ιω., Δανίλης Γεώργιος 'Αθ., Διαμαντής Νικόλαος 'Ε., Ζαρκαλής Νικόλαος Κ., Ζαρκαλής Δημήτριος Κ., Ζαβός Δημήτριος 'Ι., Ζαβός 'Αντώνιος 'Ι., Ζυγιάρης Σταύρος Ν., Ζυγιάρης Νικόλαος Ι., Κακαράτζας Κωνσταντίνος 'Α., Καναρᾶς 'Αθανάσιος 'Ι., Καναρᾶς Δημήτριος 'Α., Καραντζένης Εύθυμιος Ν., Καραντζένης Διονύσιος 'Ε., Καρβέλης Γεώργιος 'Αθ., Καρίπης 'Ιωάννης Ζ., Καρίπης Σταύρος Χ., Καρυοφύλλης 'Ιωάννης Δ., Καρυοφύλλης Χαράλαμπος Δ., Κατσούδας Δημήτριος Σ., Κατσούδας Κωνσταντίνος Σ., Κατσιγιάννης Σεραφείμ 'Ι., Κατσιγιάννης Μιχαήλ Γ., Κατσιγιάννης 'Ιωάννης Γ., Κατσούλης Σπυρίδων (έκ Καρύτσας), Κατσάνος Δημήτριος, Κοντομέρκος 'Ιωάννης Κ., Κοντομέρκος Φίλιππος Κ., Κοντομέρκος Κωνσταντίνος 'Αν. Κοντομέρκος 'Αγαθοκλής 'Αν. Κόκοτος 'Αθανάσιος Κ., Κωνσταντόπουλος 'Ιωάννης 'Αθ. Κωνσταντόπουλος Δημήτριος 'Αθ. Κωστόπουλος Κων-)νος (έκ Κων-πόλεως) Λαδόπουλος 'Ηλίας Ν., Λαδόπουλος 'Ανδρέας Ν., Λαδόπουλος Σπύρος 'Ι., Λαδόπουλος Νικόλαος Γ., Λαδόπουλος Δημήτριος Χ., Λαδόπουλος Δημήτριος Γ., Λαδόπουλος Νικόλαος Δ., Λαδόπουλος Νικόλαος 'Ανδ. Λάϊος 'Ιωάννης Σ., Λάϊος Σπυρίδων 'Ι., Λάϊος Νικόλαος Γ., Λάϊος Θεοφάνης Γ., Λιάτης Γρηγόριος Κ., Λιάτσος Νικόλαος 'Ι. Λιάτσος Κωνσταντίνος 'Ι., Λιάτσος Δημήτριος 'Ι. Λώλος Χαράλαμπος Δ., Λώλος Δημήτριος Χ., Λώλος Ταξιάρχης Χ., Μανθόπουλος Γεώργιος Μαν., Μανθόπουλος "Ολγα Γ.", Μαντζούτας Θεόδωρος 'Ι., Μαραγκός Δημήτριος Κ., Ματσούκας 'Ιωάννης Δ., Μαργαριτόπουλος Κωνσταντίνος 'Ι. Μαργαριτόπουλος Μιχαήλ 'Ι. Μαργαριτόπουλος Νικόλαος Κ., Μαργαριτόπουλος Δημήτριος Κ., Μεσίρης Βασίλειος 'Ι. Μεσίρης Γεώργιος 'Α., Μεσίρης Δημήτριος Β. (ίερευς) Μεσίρης 'Ιωάννης Β., Μεσίρης Κωνσταντίνος 'Α., Μέρμηγκας 'Αθανάσιος Β., Μέρμηγκας 'Ιωάννης Β., Μουτογιάννης 'Ανδρέας, Μπαγούρδας Γεώργιος Κ., Μπούρλος Λουκᾶς 'Αθ. Μπουρνάζος Δημήτριος 'Ι. Μπουρνάζος Ματθαίος 'Ι. Μπουρνάζος 'Ιωάννης 'Αρ. Μπουρνάζος Νικόλαος 'Αρ. Νικολόπουλος Γεώργιος Κ., Νικολόπουλος Εύθυμιος Ξ., Νικολόπουλος Παναγ. Μ (έκ Κ)πόλεως), Ντζιαβέλης Χρήστος Ν., Ντζιαβέλης Κων-τίνος Χ., Ντούμας Σεραφείμ Χ., Ντούμας Χαράλαμπος Ν., Οίκονόμου Θεόδωρος Γ., Παΐδας Μιχαήλ Ν., Παΐδας Λάμπρος Ν., Παΐδας Νικόλαος Στ., Παΐδας Δημήτριος Στ. Παΐδας Παναγιώτης Στ., Παλιούρας Χαράλαμπος Σ., Παλιούρας Νικόλαος Β., Παπαγιάννης Δημήτριος 'Αθ. Παπαγιαννόπουλος Κωνσταντίνος Δ., Παπαδημήτριου Κωνσταντίνος Δ., Παπαδόπουλος 'Αθανάσιος Γ., Παπαδόπουλος Βασίλειος Γ., Παπανίκας Κωνσταντίνος Ν., Παπᾶς Νικόλαος 'Απ. (έξ 'Η-πείρου), Παπασπύρου 'Ιωάννης Σ. (ίερευς), Παπαχαραλάμπους Θωμᾶς Χ., Παπαχαραλάμπους Εύθυμιος Χ., Περίδας Δημήτριος Κ., Περίδας 'Ιωάννης Β., Πολύζος 'Ιωάννης (έκ Προυσού) Πριγκηφύλλης Θεοφάνης 'Α., Πριγκηφύλλης Κωνσταντίνος Α., Πριόβιλος Δημήτριος Δαν., Πριόβιλος 'Ιωάννης Ζ., Πριόβιλος Νικόλαος 'Ι., Πριόβιλος Σεραφείμ Γ., Πρωτόγηρος 'Ιωάννης Ν. Ράφτης 'Αθανάσιος Δ., Σάρκος ή Μητσόπουλος Κων-)νος Δ., Σιαμανής Νικόλαος Κ., Σιαμανής Βασίλειος Κ., Σιαμανής Δημήτριος Κ., Σιαμανής Χρήστος Ν., Σιταρᾶς ή Μπομπότας Δημήτριος Γ., Σιταρᾶς 'Ανδρέας Δ., Σιταρᾶς Νικόλαος Δ., Σιταρᾶς Κωνσταντίνος 'Ι., Σιταρᾶς Δημήτριος Κ., Σιώκος Δημήτριος 'Ι. Σιώκος Κωνσταντίνος Δ., Σκαρπῆς Ζαχαρίας Σ., Σκαρπῆς 'Ανδρέας Σ., Σκορδᾶς Εύθυμιος Φ., Σκοτίδας 'Ιωάννης Κ., Σκοτίδας 'Αθανάσιος Κ., Σταθόπουλος Κωνσταντίνος Δ., Σταθόπουλος Γεώργιος Κ., Σταθόπουλος Εύάγγελος 'Αν., Σταθόπουλος Χρήστος 'Αν., Σταυράκης Κωνσταντίνος Γ., Σταυράκης Εύθυμιος Γ., Σύψας 'Ιωάννης Τ., Σύψας Σωτήριος Ταξ., Τέμενος 'Ιωάννης Ν., Τέμενος Δημήτριος 'Ι., Τέμενος Νικόλαος 'Ι., Τέμενος 'Ανδρέας 'Ι., Τέμενος Σεραφείμ 'Ι., Τέμενος Σπυρίδων Ν. Τουλούπας 'Ανδρέας Δ., Τουλούπας 'Ιωάννης Ζ., Τσαμπούλας Θωμᾶς 'Α., Τσίρος Γεώργιος Δ., Χαντζόπουλος 'Αθανάσιος Γ., Χαντζόπουλος Χρήστος 'Αθ., Χαντζόπουλος Γεώργιος 'Ιω. Χασιαλής Φίλιππος 'Α., Χασιαλής Δημήτριος 'Αθ., Χασκόπουλος Γεώργιος 'Α., Χονδροκώστας Κωνσταντίνος, 'Ι., Χειμώνας Βασίλειος Χ.

'Ο φίλος τοῦ Χωριοῦ μας κ. Γεώργιος Καρκατσούλης, προσ-

κληθείς, παρέστη εἰς τὸ Μνημόσυνον τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ μᾶς ἀπέστειλε τοὺς κατωτέρω στοίχους:

ΨΥΧΗ

'Ανακρινώ μενη

Ψυχή, καθάρια ἔφυγε, ἄγνη σὰν ἀγγελούδι, μήπως καὶ ἐμολύνθηκε, στ' ἀνθρωπινό μας χνούδι; Μήπως ἀπ' τὰ 1 ἐφίμερα, σοῦ λείπει ἀθανασία, σὲ ἐγέλασαν τὰ πρόσκαιρα κι' ἔκανες ἀσωτεία;

Μήπως ἔκει στ' ἀνθρωπινού σακούλη ποῦχες πάει, τὸ κάθε τὶ 2 ἐφίμερο σοῦ γέλαγε στὸ πλάσιο.... Καὶ ξέχασες στοὺς οὐρανοὺς ὅτι ξανὰ θενάρθης· καὶ στοὺς ἀγγέλους δὲν χωρεῖς ἀν ἵσος κακοπάθης.

Συντρόφευσες στὸ διάβα σου κάποιον Παπαδιαμάντη, νὰ λάμψης σὺ στὴ ζήση σου σὰν φωτεινὸ διαμάντι; Καὶ γιὰ ἔκεινον τὸν καιρὸ τὸ εὔτελες τοῦ βίου, σοῦ ἔστειλα παρηγορῶ φωνὴ Πα πα ντω νί ου!!

Τί νὰ ἀπαντήσω; ἔσφαλα — εἰς τὴν ἀποστολήν μου... Μεσίτρα μου ἡ Παντάνασσα καὶ κόκκο ἡ φωνή μου...

Γεώργιος Καρκατσούλης»

Σημείωσις
1 ἐφίμερα - ἀγαπητά
2 ἐφίμερα - πρόσκαιρα

'Άλησμόνητοι φυσιογνωμίαι οἱ ιδρυταὶ τοῦ Συνδέσμου μας

"Οοι ἀγάπησαν τὸ Μεγάλο Χωριό, αὐτὸν τὸν τόπον ποὺ γεννήθηκαν μὲ τὴ θέρμη τῆς εἰλικρινοῦ συμπαραστάσεως καὶ βοηθείας γιὰ τὴν πρόοδό του καὶ γιὰ τὴν ὁμορφιά του καὶ γιὰ τὴν ἔξασφάλισι τοῦ καλυτέρου μέλλοντό του, ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ξεχνιοῦνται, ἔστω κι ἀν ἔφυγαν ἀπὸ ἀνάμεσά μας, καὶ γιὰ πάντα ἀπὸ αὐτὸν τὸν μάταιο κόσμο, ὅπως οἱ εὐγενικοὶ καὶ μεγάλοι συγχωριανοί μας 12 'Ιδρυταὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν «Η 'Αγία Παρασκευή», ὅπως καὶ οἱ Μεγάλοι εὐεργέται, οἱ Δωρηταὶ καὶ τὰ Μέλη αὐτοῦ.

Πέρασαν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ μὲ τὴ σειρά τους συνδέσαμε τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς ιδρυτὰς χωριστὰ στὴν τελευταία τους κατοικία μὲ τὰ ἀποχαιρετιστήρια δάκρυα τῆς ἀγάπης μας, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας.

Τῆς ἀγάπης μας γιὰ τὴν εὐγενικὴ συμβολή τους γιὰ ὅ, τι καλὸ καὶ ὥρασιο μποροῦσε νὰ γίνη πραγματικότης στὸ Μεγάλο Χωριό ἀπὸ τὸ ἔτος 1905 καὶ δόθε.

Τοῦ σεβασμοῦ μας ποὺ τὸν προκαλοῦσε καὶ τὸν ἔθερμαινεν οἱ ἀδαμάντινοι χαρακτῆρες καὶ οἱ ὄρθες τους γνῶμες, τὸ μειλίχιο καὶ συμβιβστικὸ ὄφος τους καὶ ἡ εἰς ὅλα ἀνωτερότης τους μὲ τὴν ὁποίαν ἐπεβάλοντο σὰν πρωτεύοντες κοινωνικοὶ παράγοντες.

Καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας γιὰ ὅσα προσέφεραν στὸ Μεγάλο Χωριό πρὸ πάντων οἱ 'Ιδρυταὶ διὰ τῆς ιδρύσεως τοῦ Συνδέσμου μας, δ ὁποῖος τόσας θετικὰς καὶ μεγάλας ὑπηρεσίας μᾶς προσέφερε καὶ ἔξακολουθεῖ, εἰς εύρυτερον δλονὲν κύκλον νὰ προσφέρεται.

Μὲ τοὺς ἀξέχαστους 12 'Ιδρυτὰς τοῦ Συνδέσμου μας ἔχει συνδεθῆ ἀρρήκτως ὅλο τὸ Μεγάλο Χωριό ποὺ τόσο τὸ ἀγάπηπσαν σὰν ηταν τὸ ἀτομικὸ πατρικὸ σπίτι τοῦ καθένα τους.

Ζωντανὲς ἔμειναν χαρογμένες στὶς καρδιές μας οἱ εὐγενικὲς μορφές τους. Καὶ ἔξακολουθοῦν νὰ μᾶς ἀποστέλλουν καὶ πέραν τῶν τάφων τους τὸ φέγγος τους σὰν ὁδηγήτριες εἰς τὸν καλὸν δρόμον τῆς προκοπῆς καὶ τῶν ὑψηλοτέρων κατακτήσεων.

Μορφαὶ ὥρασι καὶ μεγάλαι ποτὲ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦνται καὶ μὲ ἓνα ἐπέτειον σεμνὸ μνημόσυνο, ὅσο καὶ νῦναι λυπητερὸ σὰν αὐτὸ ποὺ ἔγινε στὶς 9 λήγοντος μηνὸς Δεκεμβρίου ποὺ μᾶς θύμισε τὴν δριστικὴ ἀποδημία ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμο τῶν 'Ιδρυτῶν, Μεγάλων εὐέργετῶν, Δωρητῶν καὶ Μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας, πρέπει νὰ τιμῶνται μὲ τὰ ἀμάραντα ἀνθητῆς εὐγνώμονης μνήμης, τῆς αἰώνιας των μνήμης.

Δ.Ι.Κ.

Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

‘Υπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάστος Ἐλλάδος κ.κ. Χρυσοστόμου, συνεστήθη Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς συγκέντρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων, διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ, ὅρυχαλκίνου ἀνδριάντος τοῦ Ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου, ποὺ ὑπῆρξε κορυφαῖος καὶ εἰς μοναδικὴν τραγικότητα μαρτυρίου κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Ἐθνικοῦ μας στρατοῦ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Εἰς τὴν ἐπιταγὴν ταύτην τῆς Ἐθνικῆς συνειδήσεως, πειθαρχοῦσσα ἡ Νέα Σμύρνη, ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν ἀμέσου δράσεως, ὅπως συναγείρῃ τὸ Πανελλήνιον εἰς δλόψυχον συνεξόρμησιν, ἵνα τιμῆσῃ κατ’ ἀξίαν τὸν κορυφαῖον Ἐθνομάρτυρά του.

Ἄπειθυνόμεθα συνεπῶς καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειράν μας, διὰ τοῦ ὀργάνου μας τούτου, τῆς Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωρίου, πρὸς ὅλους τοὺς συμπατριώτας μας Εὐρυτάνας καὶ Ρουμελιώτας, τοὺς μονίμως ἐγκατεστημένους εἰς τὴν Νέαν Σμύρνην, τὴν δευτέραν τῶν πατρίδα, καὶ τοὺς προσκαλοῦμεν ὅπως συμπειθαρχήσουν καὶ, ἐν τῷ μέτρῳ τῆς οἰκονομικῆς δυνατότητος αὐτῶν, συνεισφέρωσι μετ’ ἐνθουσιασμοῦ τὰς χρηματικάς ἔνισχύσεις τῶν, ὑπὲρ εὐδόωσεως τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Ταμίας τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ ἀξιότιμος κ. Μιχαήλ Καλκάνης, δικηγόρος γραφεῖα ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 5, οἰκία ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ ὁδὸς Κουκλουτζᾶ ἀριθ. 4. πρὸς τὸν δόποιον δύναται ἔκαστος ν’ ἀποστείλῃ τὴν εἰσφοράν του.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ἀδιστάκτως ὅτι, ἐκ τῶν Εὐρυτάνων καὶ τῶν Ρουμελιωτῶν, ὅχι μόνον τῶν ἐγκατεστημένων ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν διοικήσει τοῦ Διοικήσει Πρωτευούσης, δὲν θ’ ἀπουσιάσῃ οὐδεὶς ἀπὸ τὸ ἔξαγγελθὲν προσκλητήριον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάστος Ἐλλάδος κ.κ. Χρυσοστόμου.

Φ.Τ.Μ.Χ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Μία σεμνὴ Μεγαλοχωρίτισσα, ὑπόδειγμα οἰκοκυρᾶς καὶ θαυμασίας οἰκογενειάρχου, διαμαντένιου χαρακτῆρος, στοργικὴ μητέρα καὶ ἀνυστερόβουλη συγγενής, ἡ ‘Αννα χήρα τοῦ Ἰωάννη Β. Μεσίρη, ὕστερα ἀπὸ πολυετῆ διαβίωσι στὸ κρεβάτι λόγω ἀσθενείας, ἀφισε πρὸ μηνῶν τὸν μάταιον καὶ ἔφυγε εἰς τὸν αἰώνιον κόσμον.

‘Η ‘Αννα Μεσίρη ἔμεινε πρὸ ποιλλῶν ἐτῶν χήρα μὲ 4 ἀνήλικα παιδιά στὴν Πόλη. Τὸ 1922 ἐπικεφαλής τῶν τότε ἀνηλίκων παιδιῶν της ἦλθε στὴν Ἐλλάδα καὶ ἐγκατεστάθηκε μονίμως εἰς τὸ Παγκράτι.

‘Ἐνέπνευσε καὶ στὰ παιδιά της χριστιανικὲς παραδόσεις καὶ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν, τὰ ἀπεκατέστησε ὅλα διὰ γάμων

καὶ ἔφυγε διὰ τὸν αἰώνιον κόσμον μὲ ἀναπαυμένη τὴν συνείδησίν της.

‘Ἄσ εἶναι αἰώνια της ἡ μνήμη.

Δ.Ι.Κ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

‘Ετελέσθη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίας Παρασκευῆς ἔξαμηνον μημέσουνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς Ἰουλίας Ι. Μπουρνάζου ἀποβιωσάστης ἐν Κωνσταντινούπολει.

Εἶναι πράγματι ἀπαρηγόρητος διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὡς ἀνωτέρω εἰκονιζομένης λατρευτῆς συζύγου του ΙΟΥΛΙΑΣ ὁ ἀγαπητὸς συγχωριανὸς καὶ φίλος μας κ. Ἰωάννης Κ. Μπουρνάζος—υἱὸς τῆς μεγάλης εὐεργέτιδος τοῦ Συνδέσμου ἀειμνήστου Ούρανίας Κ. Μπουρνάζου.

‘Η ἀειμνήστος Ἰουλία ὑπῆρξε πάντοτε ἀγαπητὴ ἀπὸ ὅλους τοὺς συγγενεῖς ἐκ τοῦ συζύγου της, διὰ τὰ ἀγνὰ πρὸς ὅλους αἰσθήματα αὐτῆς. Συνάμα δὲ ὑπῆρξε καὶ καλὴ συμπαραστάτης εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου μας, διότι ἔτρεφε μέσα εἰς τὴν ψυχήν της ἀγάπη καὶ γιὰ τὸ Χωριό τους συζύγου της, καίτοι δὲν εἶχε τὴν καταγωγὴν της ἀπὸ τὸ Μεγάλο Χωριό.

‘Ἄσ εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη αὐτῆς

‘Ο φίλος τοῦ Χωριοῦ μας κ. Μίνως Καστρινάκης ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸ προσκύνημα του εἰς τὴν Παναγίαν «Προυσιώτισσα», μᾶς ἀπέστειλε διὰ τοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Γιάννη Κ. Μπαγούρδα τοὺς κάτωθι στίχους:

ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ ΠΟΡΕΙΑ

‘Αξιώθηκα νάρθω! Καὶ ἥλθα Σὲ Σένα!

‘Ἐρημάτρα «Προυσιώτισσα» Παναγιά μου Παρθένα!

ώς ποὺ τῶχα ταμένο!—Πόσα πρότερα χρόνια!

Καί...: περπάτησα πάνω στὶς πλαγιές τῶν Βουνῶν Σου—μονοπάτια ποὺ τάφτιαξαν οἱ χιλιάδες Πιστῶν Σου—

Τραχαλόδρομα! “Αβυσσα!—μὰ δὲ πόσο ὡραῖα—ποὺ στοὺς κόρφους τους εἴχανε—τοὺς ἀνήλιαγους-χιόνια!!! π’ ὁ πρωτάρης ἔγω δλα τάβλεπτα Νέα!!!

—Ούρανό, πάνωθε μου, μοναχὰ λέσ, θωρρῶντας καὶ τοῦ χείμαρου, κάτου, τὸ τραγούδ’ ἀγροικώντας στὰ Διπόταμα φτάνω.

—στὴν Είκόνα—προσκύνημα—στὸ Γεφύρι τους—κάνω μιὰν δλόψυχη ΔΕΗΣΙ, ποὺ αὐθόρμητα βγάζει ἀπ’ τὰ βάθ’ ἡ καρδιά μου!

Πρὸς ΕΣΕ Παναγιά μου!

Καί... μιὰ ΠΙΣΤΗ ΠΡΩΤΟΦΑΝΤΗ στὴ ψυχή μου φωλιάζει—‘Ωσανά!! ‘Ωσανά Σου φωνάζω, ὅταν φτάνω κοντά Σου, “Ω Πανάχραντη Μάνα, στὴν αὐλὴ τοῦ Σπιτιοῦ Σου! Καὶ περνῶντας τὸν Νάρθηκα, μπροστὰ στὴ «Σπηλιά Σου» “Ω «Προυσιώτισσα» μπαίνω στὴ μικρὴ ΕΚΚΛΗΣΙΑ Σου!

Κ’ εἶν’ τοῦ ὅρθους ἡ ὥρα!...

Μὲ τὴν “Αγία Εἰκόνα Σου εἶμαι μόνος μου τώρα. μπρὸς στὸ βλέμμα Σου—στέκω—καὶ στὸ βλέμμα τοῦ Γυιοῦ Σου Καί!... τὸ δάκρυ μου τρέχει, στῶν ματιῶν μου τὴν ἄκρη καὶ πικρότατη γεῦσι μέσ’ τὸ στόμα μ’ ἐστάθη!

Γιατί ήρθ' ἀπ' τῆς θύμησης τὰ ἀπώτερα μάκρη γιατί «ήρθ' ἀπ' τοῦ εἶναι μου τὰ ἀνήλιαγα βάθη! Καὶ γονάτισα τότε, μέσ' τὰ μάτια κυττῶντας —ποὺ κι' αὐτὰ μὲ κυττοῦσαν μὲ Στοργὴ καὶ Ἀγάπη— τὴ συγνώμη ζητῶντας!

Τὴν συγνώμη γιὰ ὅσο, ὅσο εἶχα στὸ νοῦ μου στὴν Καρδιά, στὴν ψυχή, στὴ Ζωὴ ἀμαρτήσῃ! —Κι' εἶχα τόσο πικράνει τὴν καρδιὰ τοῦ γονιοῦ μου ποὺ ντρεπώμουν γιὰ ὅτι, ὅτι Σοῦχα ζητήσει!

Κι' ὅταν σήκωσα πάλι πρὸς ΕΣΕΝΑ τὰ μάτια "Ω χαρά μου! λέσ μοῦπαν τὰ κλειστά Σου τὰ χείλη —ποὺ γελοῦσαν σὰν νάταν Αύγουστιάτικο δεῖλι! ... Ὡς που ἡρθεις σὲ μένα—καὶ περίμενα τόσο— μὲ τὴν Πίστη ποὺ ἡρθεις, ἀπ' τοῦ Κόσμου τὴν ἄκρηα ταπεινὸς κουρασμένος—ως που ἡρθεις σὲ Μένα ὁδοιπόρος νὰ μ' εύρης, τὴν συγνώμην νὰ δώσω "Η ΜΗΤΕΡΑ ἐγὼ στὸ ΠΑΙΔΙ Μου 'Εσένα! ... Στὰ συγχώρησα ὅλα! Γίνου ἄξιος τώρα! τὴν ὑπόσχεσι κράτα! Τὴν βλαστήμια σταμάτα!

Κι' ἐνθυμοῦ στὸ θυμό σου, μή ξεχνᾶς στὴ χαρά Σου, ὅτι: «Εἶμαι κι' ὑπάρχω» κι' ὅτι θάμαι κοντά Σου Κάθε μέρα καὶ νύχτα, κάθε Δεῖλι, καθ' ὥρα!!! Κάθε δάκρυ σου τότε, χαμογέλιο θὰ κάνω κάθε τραύμα ποὺ θᾶξει, ή ψυχή Σου θὰ γειάνω!

Κ' ἡ φωνὴ μ' ἀκλουθοῦσε καὶ παντοῦ μ' ἀκλουθάει καὶ τὴν νοιάθω κοντά μου, στὴ ψυχή, στὴν καρδιά μου! —καὶ τὸ δάκρυ τῆς ΛΥΤΡΩΣΙΣ, ἀπ' τὰ μάτια κυλλάει! —"Ω! τοῦ κόσμου Γεννήτρα

τοῦ Προυσσοῦ Ἐρημήτρα Μὴ ποτέ Σου μ' ἀφίστης, φώτιζέ μου τὸ Δρόμο Τὴ Γαλήνη, ἀν θές χάρισε, στῆς ψυχῆς μου τὸν τρόμο

Κι' ὅταν ἔρθ' ὁ Καιρός μου, κι' ἡ πνοή μου πιὰ σβήση Κ' ἡ ψυχή μου—ή ἄφθαρτη—θᾶξη ἔρθη γιὰ «ΚΡΙΣΙ»: Ταπεινή, μπρὸς στὰ πόδια Σου—χωρὶς λέξι νὰ λέη— "Αφισέ την «Προυσιώτισσα»

"Αφισέ την... νὰ κλαίῃ!!!

ΜΙΝΩΣ ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗΣ

Μετὰ τὸν ἐπαναπατρισμόν μας εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό ἐπεσκευάσθη καὶ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον μας, τὸ κτήριον τοῦ ὅποιού εἶχεν ὑποστῆ μεγάλας φθοράς, διὰ πιστώσεων τῆς Βασιλίσσης Βορείων Ἐπαρχιῶν.

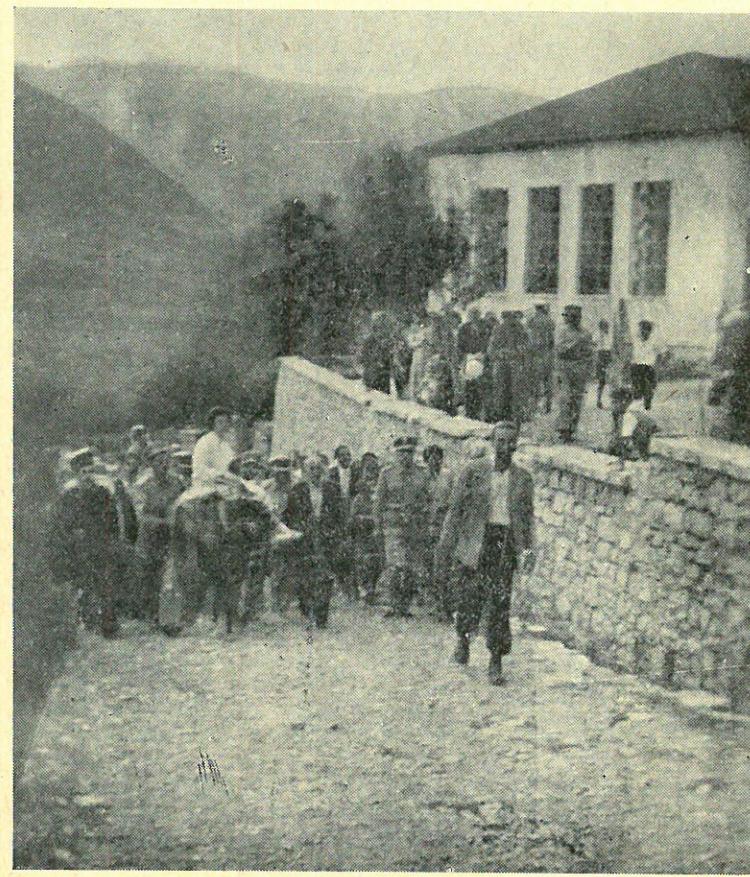
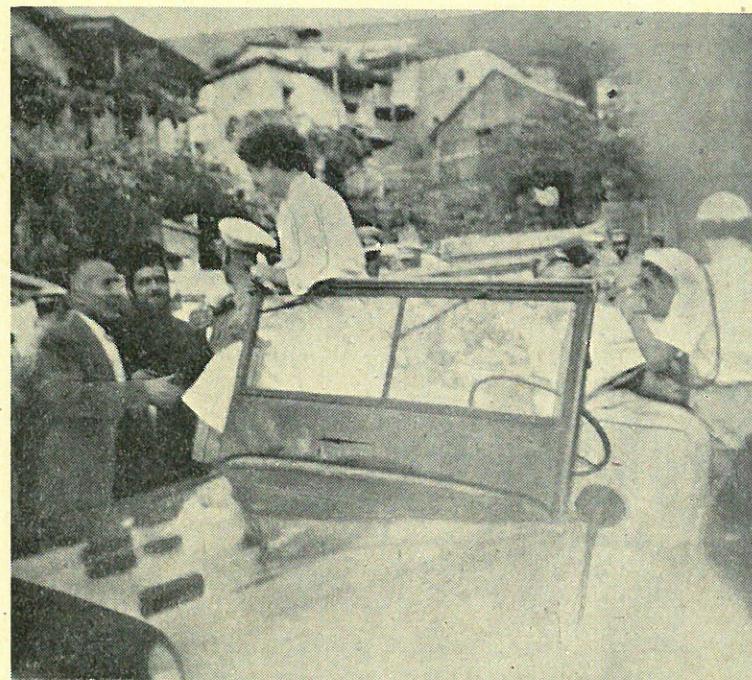
Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1951, ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη περιώδευσε τὴν ὁρεινὴν Ρούμελην καὶ τὴν 4ην Ιουλίου 1951 ἐπεσκέφθη καὶ τὸ Μεγάλο Χωριό ἐπιστρέψασα ἀπὸ τὸ Δερματόρεμμα, ὅπου τῆς ἐγένετο λαμπρὰ ὑπο-

δοχὴ ὑπὸ τῶν κατοίκων Προυσσοῦ καὶ τῶν ἄλλων χωριῶν τοῦ τέως Δήμου Ἀρακούνθιων.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Μεγάλου Χωρίου συγκείμενον τότε ἐκ τῶν κ.κ. Χρήστου Καρίπη Προέδρου, Γεωργίου Κακατάραντζα Ἀντιπροέδρου, Ἰωάννου Παγκηφύλλη, Χαραλάμπου Ἀραπογιάννη καὶ Βασιλείου Περίδα μελῶν, ἐπικεφαλῆς ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος κατῆλθεν εἰς τὸν συνοικισμὸν Γαύρος καὶ ἐπεψύλαξε θερμοτάτην ὑποδοχὴν εἰς τὴν Μεγαλειότητά της, ἀνέθεσε δὲ εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν του κ. Χαράλ. Ἰω. Ἀραπογιάννην νὰ εὐχηθῇ τὸ «ώς εὗ παρέστη» ἐκ μέρους διοικήτρου τῆς Κοινότητος εἰς τὴν Βασίλισσάν μας, ὅστις καὶ προσεφώνησε ταύτην ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γεωργίου Καρδαρᾶ διὰ τῶν ἔξης:

«Μεγαλειοτάτη,

Εἶναι ἀπερίγραπτος ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ συγκίνησίς μας διὰ τὴν ὑψίστην τιμὴν ποὺ ἔχει ἡ Κοινότης Μεγάλου Χωρίου

·Η "Αφίξις τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Μεγάλου Χωρίου τὴν 4-7-1951 συνοδευομένης ἀπὸ τὸν αἰδ. Παπαϊωάννη Δ. Ζαβδὸν καὶ τὸν τότε Κοινοτικὸν Σύμβουλον κ. Χαράλαμπον Ι. Ἀραπογιάννην, ὅστις τῆς ηγήθη τὸ «Καλῶς ὥρισε».

·Ο τότε Ἐφημέριος ιερεὺς τοῦ Χωριοῦ μας Αἰδεσιμώτατος Παπαϊωάννης Δ. Ζαβδὸν καὶ ὁ κ. Χαράλαμπος Ι. Ἀραπογιάννης ἀποχαιρετοῦν τὴν Α.Μ. Βασίλισσαν Φρειδερίκην τὴν 4-7-1959 ἀναχωροῦσαν ἐκ Μεγάλου Χωρίου.

νὰ υποδέχηται αύτὴν τὴν στιγμὴν τὴν Λαοφίλῃ Βασίλισσάν μας. Ὅπερ θήτε εἰς κοπιῶδες ταξεῖδι, Μεγαλειοτάτη, διὰ νὰ ἐπισκεφθῆτε τὴν δρεινὴν περιφέρειάν μας, ἀλλὰ τοῦτο μᾶς καθιστᾷ ὑπερηφάνους, διότι ἀποδεικνύει τὴν ἄπειρον ἀγάπην Σας, τὴν μητρικὴν στοργὴν Σας καὶ τὸ ἀμείωτον ἐνδιαφέρον Σας διὰ τὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν ὀλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τμῆμα τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς οἱ Εὐρυτάνες ἀποτελοῦμεν.

Τὸ Μεγάλο Χωρίο σεμνύνεται ἴδιαιτέρως, διότι ἐκλεκτὸν τέκνον του, ὁ Καθηγητὴς κ. Νικόλαος Θ. Τσαμπούλας, προσφέρει τὰς ἐπιστημονικὰς ὡς ἵστροις ὑπηρεσίας του εἰς τὴν Βασιλικὴν μας Οἰκογένειαν.

Ἐκ μέρους ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Μεγάλου Χωρίου, Σᾶς εὐχόμεθα τὸ «Καλῶς ὠρίσατε» εἰς τὸ χωρίο μας καὶ Σᾶς παρακαλοῦμεν εὐλαβῶς νὰ διαβιβάσῃτε πρὸς τὸν Μεγαλειότατον σύζυγόν Σας Βασιλέα μας Παῦλον, ὡς καὶ πρὸς ὅλόκληρον τὴν Βασιλικὴν μας Οἰκογένειαν, τὸν προσήκοντα σεβασμόν μας, τὴν ἄπειρον ἀγάπην μας καὶ τὴν πιστὴν ἀφοσίωσίν μας, εὐχόμενοι ὅπως ὁ «Ψυστος χαρίσῃ Ὅμιν νὰ βασιλεύῃτε ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐπ’ ἀγαθῷ ὀλοκλήρου τοῦ Ἐθνους μας ἐν εἰρήνῃ, ὑγείᾳ, χαρᾷ καὶ εὐτυχίᾳ.

Ζήτω ὁ Βασιλεύς!

Ζήτω ἡ Βασίλισσά μας!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς! »

‘Ακολούθως ἡ Α. Μεγαλειότης ἐπιβαίνουσα ἡμίόνου καὶ συνδεομένη ὑφ’ ὅλων τῶν κατοίκων καὶ τῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ Εὐρυτανίας ἀνῆλθεν εἰς τὸ Μεγάλο Χωρίο ἐπισκευθεῖσα τὸ διὰ τῆς Βασιλικῆς Προνοίας ἐπισκευασθὲν Δημοτικὸν Σχολεῖον μας, ὅπου τὴν προσεφώνησε διὰ θερμοτάτου εὐχαριστηρίου λόγου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου συγχωριανός μας διδάσκαλος κ. Ἀριστείδης Ἀθαν. Ἀναγνωστόπουλος.

Ἐν συνεχείᾳ προσεφέρθησαν ὑπὸ τῶν κοριτσιῶν μας γλυκὰ διάφορα καὶ ἐντόπιο μέλι (πίττα) εἰς τὴν Μεγαλειότητα Τῆς καὶ τὴν ἀκολουθίαν Αὔτης καὶ κατόπιν, ἀφοῦ ἀνεπαύθη ἐπ’ ὀλίγον, ἐπιβάσα τζίπι ἀνεχώρησε διὰ Καρπενήσιον.

‘Αλησμόνητος θὰ μείνῃ εἰς τοὺς Μεγαλοχωρίτας αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις τῆς Α.Μ. τῆς Βασίλισσης μας.

Χαράλαμπος Ἀραπογιάννης

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΠΟΥΚΕΤΟ

27 Σεπτεμβρίου 1925

ΜΕΓΑ ΧΩΡΙΟΝ: (Εὐρυτανίας).— Εἰς τὴν μαγευτικὴν θέσιν «Γαύρος» τοῦ χωρίου μας ἐδόθησαν τὸ παρελθόν Σάββατον δύο θεατρικαὶ παραστάσεις ὑπὸ ὁμίλου Ἐρασιτεχνῶν Μεγαλοχωριτῶν νέων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μήτσου Στουρνάρα. Αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ δι’ ἐράνων ἀνεγειρούμενου πύργου, ἐφ’ οὗ θὰ τοποθετηθῇ τὸ ὠρολόγιόν μας.

Λίσιν ἐπιτυχῶς ἔπαιξαν εἰς τὴν «Σκλάβαν» τὸν ρόλον τοῦ Πρεδάρη Θύμιου ὁ κ. Στουρνάρας, τὸν τῆς συζύγου του Μαλάμας ὁ κ. Χαρ. Ἀραπογιάννης καὶ τὸν τῆς Σκλάβας ὁ κ. Πάνος Παΐδας. Ἐπίσης ἔχειροκροτήθησαν καὶ οἱ λοιποὶ ἐρασιτέχναι κ.κ. Ἡλίας Ἀναγνωστόπουλος, ὡς Χαζομυάλακας, Παντελῆς Ἀναγνωστόπουλος καὶ Χρῆστος Χασιαλῆς.

Εἰς δὲ τὴν «Γκόλφω» παιχθεῖσαν τὴν Κυριακὴν μεταξὺ τῶν θεωτῶν διεκρίναμεν πολλοὺς πανηγυριστὰς ἐκ τῶν γειτονικῶν χωριῶν τῆς Ποταμιᾶς καὶ ἄλλους ἐξ Ἀθηνῶν ἀφιχθέντας ἵνα παραθερίσωσι. Ἀμίμητος ὑπῆρξεν ὡς Γιάννος ὁ κ. Δημήτριος Ἰω. Κοντομέρκος ζωηρῶς χειροκροτηθείς, καλὰ ἐπίσης ἔπαιξαν εἰς τοὺς ρόλους των ὁ κ. Εὐάγγελος Κακαράντζας, ὡς Δῆμος, Σωτήριος Ἀραπογιάννης καὶ Μιχαὴλ Μπούρλος ὡς ἀγωγιάτης.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν συνάθαλον πολὺ οἱ κ.κ. Ἀθανάσιος Καρύπης διευθυντὴς τοῦ Μπουφέ, Δημ. Μπούρλος εὐγενῶς χορηγήσας τὰ σκηνικὰ καὶ ὁ Δημήτριος Δασκαλάκης παραχωρήσας τὸ γήπεδον, ἐφ’ οὗ ἐστήθη ἡ σκηνή.

Χαράλαμπος Ἀραπογιάννης

KOINΩΝΙΚΑ

Κατὰ τὸ διαρρεύσαν 2ον έξαμηνον 1962 μᾶς ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐπόμενα Κοινωνικὰ συμβάντα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἐγεννήθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας.	"Αρρεν
Δημητρίου Θωμᾶ Γυφτομήτρου	Θῆλυ
Δημητρίου Ἀθαν. Χάσκου	»
Μπαζιώνη Παντελῆ	»
Πριγκηφύλλη Κώστα	»
Ζαχαρία Ἀθαν. Καρίπη	ἄρρεν
Φωτίου Δημ. Βονόρτα	»

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας.	όνομ.
1. Ἡλία Β. Χατζαντώνη	Βασίλειος
2. Ἀθαν. Κ. Βάρσου	Εύανθια
3. Ἰωάν. Ἀθ. Βαστάκη	Λάμπρος
4. Διονυσίου Ἰωάν. Χονδροῦ	Ἐλένη
5. Γεώργ. Εύαγ. Πριτσόλα	Ἐλένη
6. Ἀριστείδη Δημ. Τσελεπῆ	Δήμητρα Δίδυμα
7. » » »	Βασιλική
8. Δημητρίου Θ. Γυφτομήτρου	Θωμᾶς
9. Δημήτρ. Ἀθαν. Χάσκου	Βασιλική

ΓΑΜΟΙ

1. Γεώργιος Κ. Κατσούδας μετὰ τῆς Δ)δος Σταυρούλας Θυγ. Ιωάννου Ελευθερίου, 2) Κωνσταντίνος Δ. Κοντός μετὰ τῆς Δ)δος Χρυσούλας Δημ. Κοντού, 3) Παναγιώτης Κων. Γαβρίλης μετὰ τῆς Δ)δος Αθηνᾶς Δημ. Ζαροβασίλη, 4) Βασίλειος Ιωάν. Καλαθᾶς μετὰ τῆς Δ)δος Βασιλικῆς Δημ. Κοντού. 5. Γεώργιος Ιωάν. Γαβρίλης μετὰ τῆς Δ)δος Βασιλικῆς Σιώκου, 6) Χαρίλαος Ι. Μεσίρης μετὰ τῆς Δ)δος Γεωργίας Ε. Καραντώνη, 7) Όδυσσευς Ι. Δανίλης μετὰ τῆς Δ)δος Αθανασίας Καλλιοντζῆ.
ΘΑΝΑΤΟΙ

‘Απεβίωσαν οἱ κάτωθι συγχωριανοί μας

1. Βασιλική σύζυγος Δημ. Τσελεπῆ
2) Παναγιώτα σύζυγος Γεωργίου Ασημάκη
3) Νικόλαος Κ. Λάππας (ἐν Αμερικῆ)
4) Ἀννα σύζυγος Ιωάννου Β. Μεσίρη

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

‘Ο κ. Κων.)νος Κωστόπουλος τοῦ Γεωργίου ἐκ Κυψέλης Εύρυτανίας καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ συχωριανοῦ μας κ. Διονυσίου Χαμπερῆ Δ)νις Βασιλική ήρραβωνίσθησαν.

‘Ο κ. Κων)τίνος Χαρ. Ἀραπογιάννης καὶ ἡ Δ)νις Αθανασία θυγ. Αθαν. Αναστασοπούλου ἐξ Ἀγ. Νικολάου Εύρυτανίας ἔδωσαν ἀμοιβαίναν ὑπόσχεσιν γάμου.

‘Ο κ. Εὐάγγελος Μπουγδάνης Ἀνθυπολοχαγός Μηχανικοῦ καὶ Διοικητής κλιμακίου ΜΟΜΑ Λαμίας, ήρραβωνίσθη μετὰ τῆς Δ)δος Ελενίτσας Κ. Παπαϊωάννου Δημοτικῆς Υπαλλήλου Καρπενησίου.

‘Η Φωνὴ τοῦ χωριοῦ μας συγχαίρουσα τὰ εὐχάριστα αὐτὰ γεγονότα, εὐχεταὶ ὀλοψύχως ταχείας τὰς στέψεις αὐτῶν.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Δι’ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Οργανισμοῦ Γεωργικῶν Ασφαλίσεων διορίσθη Ἀνταποκριτής τοῦ ὡς ἄνω Οργανισμοῦ ἐν τῇ Κοινότητι Μεγάλου Χωρίου ὁ Κοινοτικὸς Γραμματεὺς κ. Κωνσταντίνος Σπ. Μπούρας.

‘Επραγματοποιήθη ἡ εἰς ἄλλην στήλῃ δημοσιευμένη ἀπόστασις τῆς Δ)δος Εύσταθίας Γ. Χρυσανθακοπούλου δημοδιδασκαλίσσης εἰς τὸ Σχολεῖον τοῦ Χωριοῦ μας.

ΔΩΡΕΑΙ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Εἰς μνήμην Ἐλένης Ν. Φλέγκα ἀπέστειλε μέσω τοῦ Συνδέσμου μας εἰς τὸ Φιλοπτωχον Ταμείον τοῦ Χωριοῦ μας τὸ ποσὸν δραχμῶν 1000, πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς πτωχούς ὁ ἀδελφός αὐτῆς κ. Ιωάννης Κ. Περίδας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύ πένθος μου διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς λατρευτῆς μου συζύγου ΙΟΥΛΙΑΣ Ι. ΜΠΟΥΡΝΑΖΟΥ εὐχαριστῶ θερμῶς.

‘Ο σύζυγος Ιωάννης Κ. Μπουρνάζος

ΤΣΑΚΙΖΟΝΤΕΣ ΚΑΡΥΔΙΑ ΚΑΙ ΠΑΣΑΤΕΜΠΟ
ΤΑ ΛΕΜΕ ΟΠΩΣ ΜΑΣ ΤΑ ΔΕΝΕ
ΟΡΘΑ ΚΟΦΤΑ - ΧΩΡΙΣ ΚΑΥΓΑ
ΔΕΝ ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΜΕ - ΑΛΛΑ ΤΑ ΕΝΝΔΕΜΕ

ΤΣΑΚΑ-ΤΣΟΥΚΑ

Σταυροκοπήθηκαν μὲ τὰ δυὸ χέρια, ὅσοι χωριανοί μας ἔμα-
θαν ὅτι ἐπὶ τέλους ξαναζωντάνεψε ἡ προσωπικὴ ἐργασία καὶ
διορθώθηκε προσωρινὰ ὁ δρόμος ἀπ’ τὸν πλατανιά ὡς τὸ
χωριὸ κ’ ἀποκαταστάθηκε συγκοινωνία μὲ λεωφορεῖα... Τοὺς
καταργιῶνται ὅμως ὅσοι δὲν τὴν θέλουν αὐτὴ τὴ συγκοινωνία.

ΤΣΑΚΑ-ΤΣΟΥΚΑ

Σταυροκοπήθηκαν κ' ἐδόξασαν τόν... Θεό... οἱ χαιρέκαι
κοι ποὺ εἶδαν ἢ ἔμαθαν ὅτι ἡ NOMA Λαμίας ἀπέσειρε τὰ συν-
εργεῖα τῆς ἀπ' τὰ Διπόταμα... Ξανάρχισαν ὅμως τὶς κατάρες
ποὺ ἔμαθαν ὅτι τὰ συνεργεῖα ἔφυγαν γιατὶ δὲν χτουροῦσε ἢ
δουλειὰ τώρα μὲ τὶς χειμωνιάτικες κακοκαιρίες καὶ θὰ ξαναπᾶν
τὸν ἐρχόμενο Μάρτη.

ΤΣΑΚΑ-ΤΣΟΥΚΑ

Πρίν ἀπὸ καμιαδεκαρία χρόνια ἔφκιασαν ἕνα κατάλογο τῶν... ἀπόρων τοῦ Χωριοῦ, ἀλλά... τὸν ἔφκιασαν ἔτσι... ποὺ νὰ τεργιάζει στὰ μέτρα ἀπὸ ὅλο τὸ συγγενολόϊ τῆς ἐπιτροπῆς ποὺ τὸν ἔφκιασε. "Ἔτσι ἀλλα πρόσωπα ποὺ εἶναι ὅπορα κ' ἔπειτε νὰ τὰ περιλάβουν στὸν κατάλογο, ἔμειναν... μπου- κάλια ἔξω ἀπ' τὸ γάμο.

κάλια ἔξω ἀπ' τὸ γαρο.
‘Η καινούργια Ἐπιτροπή ποὺ ἔγινε τώρα, δὲν ξέρουμε ἀκό-
μα, ἂν θὰ διορθώσῃ αὐτὰ τά... λάθη, ἢ ἂν θὰ περπατήσῃ στ'
ἀχνάρια τῆς παλιᾶς ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ μὴν τήν... ντροπιάσῃ,
ἢ θὰ κάμη κ' ἄλλα... λάθη!

ΤΣΑΚΑ-ΤΣΟΥΚΑ

Στὸ δόστεοφυλάκιο τοῦ Νεκροταφείου, νὰ καρφωθοῦν ὄλογυρα ράφια—ἔστω καὶ ἀπὸ ἀπλὰ ἄλλὰ γερά σανίδια—γιὰ νὰ μπαίνουν στὴ σειρὰ οἱ δόστεοθῆκες τῶν πεθαμένων καὶ ὅχι στὸ σωρό. . . μία ἐπάνω στὴν ἄλλη, γιὰ νὰ μὴ γίνεται τὸ κακὸ ὅταν κάππιος θελήσῃ νὰ βγάλῃ τὴν δόστεοθήκη τοῦ δικοῦ του πεθαμένου ποὺ βρίσκεται κάτω ἀπ’ τὶς ἄλλες, παίρνει ὅπως-ὅπως ἄλλες δόστεοθῆκες καὶ φκιάνει καινούργιο σωρό. ’Απ’ τὸ κακὸ αὐτό, μὲ μεγάλη λύπη μας, εἴδαμε ὅτι ἡ δόστεοθήκη ἐνὸς Μεγάλου εὐεργέτη τοῦ Χωριοῦ, κοντεύει νὰ διαλυθῇ ἀπ’ τὶς πολλὲς μετακινήσεις. Χρειάζεται περισσότερος σεβασμὸς πρὸς ὅλους τοὺς πεθαμένους.

ολούς τούς περιστατικούς, οι οποίοι συνέβησαν στην πόλη της Αθήνας, καθώς
Έχει αποδειχθεί ότι η πόλη της Αθήνας είναι η μεγαλύτερη πόλη στην Ελλάς, η οποία
είναι γνωστή για την πολιτισμική της παράδοση, την αρχαία αρχιτεκτονική της, την
τέχνη της, την ιστορία της, την πολιτική της, την οικονομία της, την πολιτιστική της,
καθώς και την πολιτική της.

ΤΣΑΚΑ-ΤΣΟΥΚΑ

Δὲν εἶναι τρανὸς κόπος, οὕτε δύσκολος, νὰ πᾶνε ὅσοι μποροῦν, ν' ἀνοίξουν^v 100 ἡ περισσότερους μικροὺς λάκκους 30 πόντων βάθους καὶ 20 πλάτους, γιὰ νὰ φυτέψουν ἄλλα ἐλατάκια στὸ μέρος τοῦ Ἀηλιά, ποὺ γιὰ κάποια ἀνάγκη τὸ ἀπεγύμνωσε ὁ στρατός, ἀφοῦ τὸ Δασαρχεῖο δήλωσε ὅτι δὲν διαθέτει προϋπολογισμὸν γιὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν λάκκων, ἀλλὰ διαθέτει δωρεάν ὅσα ἐλατάκια ἡ ἄλλα δενδράκια χρειάζονται ἀπὸ φυτώριά του, καὶ ἀφοῦ ὁ Σύνδεσμος δήλωσε ὅτι θὰ πληρώνη ὅσα ἡμεροκάματα χρειασθοῦν γιὰ τὰ ποτίσματα. "Ἄσ μὴν παίξουν κοντσίνα ἔνα ἀπόγεμα καὶ ὅς πᾶνε ν' ἀνοίξουν ἀπὸ 10 λάκκους σὲ μία ὥρα. "Ετσι δὲν θὰ φαίνεται αὐτὸ τὸ ὅμορφο δάσος σὰν ἀνθρώπινο κεφάλι ἀρρωστημένο ἀπὸ τριχοφάγο.

ΤΣΑΚΑ-ΤΣΟΥΚΑ

‘Η όδοκαθαρίστρα τοῦ Χωριοῦ, σκουπίζει ἀγόγγιστα καὶ τοὺς δρόμους τῆς ἀγορᾶς καὶ μεταφέρει τὰ σκουπίδια στὸ ρέμα τῆς Μπούχαλης. . . Γιὰ τὸν κόπο της. . . τὴν κερνᾶνε ἀπὸ ἔνα. . . τοσαὶ χωρὶς τίποτε ἄλλο. . . οὔτε ψωμάκι! ’Ετσι νοσταλγεῖ ἡ κακομοίρα τὰ παληὰ τὰ χρόνια ποὺ ἔκανε τὴν νεροκούβαλιστρα, σὲ μερικὰ σπίτια ποὺ τότε δὲν εἶχαν ύδραγωγείο καὶ τοὺς κουβαλοῦσε στὴν ράχη της κάθε μέρα, 4-5 βαρέλες νερὸς ἀπὸ τὸ κεφαλόβρυσσο καὶ γιὰ τὸν κόπο της. . . τις ἔδιναν τουλάχιστο. . . μιὰ κουταλιὰ τῆς σούπας γεμάτη. . . κλοτσοτύρι. . . σ’ ἔνα ξεροκόμιματο μπομπότα. . . ὅπως ἔδιναν στὰ παιδιά τους μιὰ φέτα ψωμὶ σιταρένιο μὲ βούτυρο καὶ μέλι.

Κι ἔτοι καρτερεῖ τὸ καλοκαίρι γιὰ νὰ κάνει χαμαλίκια στοὺς παρασθετικοὺς καὶ νὰ ξαναλιγδώσουν τὰ ἔντερά της

ΤΣΑΚΑ-ΤΣΟΥΚΑ

Ξαναλένε νὰ βρεθῆ τρόπος ἀπ' τὴν Κοινότητα γιὸς νὰ μεγαλώσῃ τὸ νεκροταφεῖο τοῦ Χωριοῦ μὲ ἀγορὰ χωραφιῶν ποὺ γειτονεύουν μὲ αὐτό. . . καὶ ξαναλέμε γιὰ τρίτη φορὰ ν' ἀναθεωρηθῆ ἀπ' τὴν Κοινότητα ἡ ἀπόφασι ποὺ πήρε γιὰ τὴν τιμὴ οἰκογενειακῶν τάφων καὶ νὰ γίνη γιὰ τὴν πρώτη κατηγορία δραχμὴς τὸ πολὺ 500 καὶ γιὰ τὴν δεύτερη 300 κατὰ τετραγωνικὸ μέτρο. "Ετσι θὰ μποροῦν ν' ἀγοράζουν τάφο, δσοι θέλουν νὰ ταφοῦν στὸ χωριό τους, γιὰ νὰ ἔχουν τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια τους, κάποια σύνδεσι μὲ τὸν τόπο τοῦ πατέρα καὶ τοῦ παπποῦ.

ΤΣΑΚΑ-ΤΣΟΥΚΑ

Ξαναλέμε ὅτι χαιρώμεθα ὅταν χαίρωνται οἱ πολλοὶ καὶ λυ-
πούμεθα ὅταν δὲν χαίρωνται ὅλοι.

Ο ΤΣΑΚΑΤΣΟΥΚΑΣ

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

Τοῦ συνεργάτου μας NIKΟΥ A. ΚΑΡΒΕΛΗ
Φοιτητοῦ Ἰατρικῆς

‘Η ὅλονεν αὐξανομένη τουριστικὴ κίνησις εἰς τὴν Εύρυτανίαν, ἀνοιξε νέες προοπτικὲς ἐξυψώσεως τοῦ Βιοτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων της.

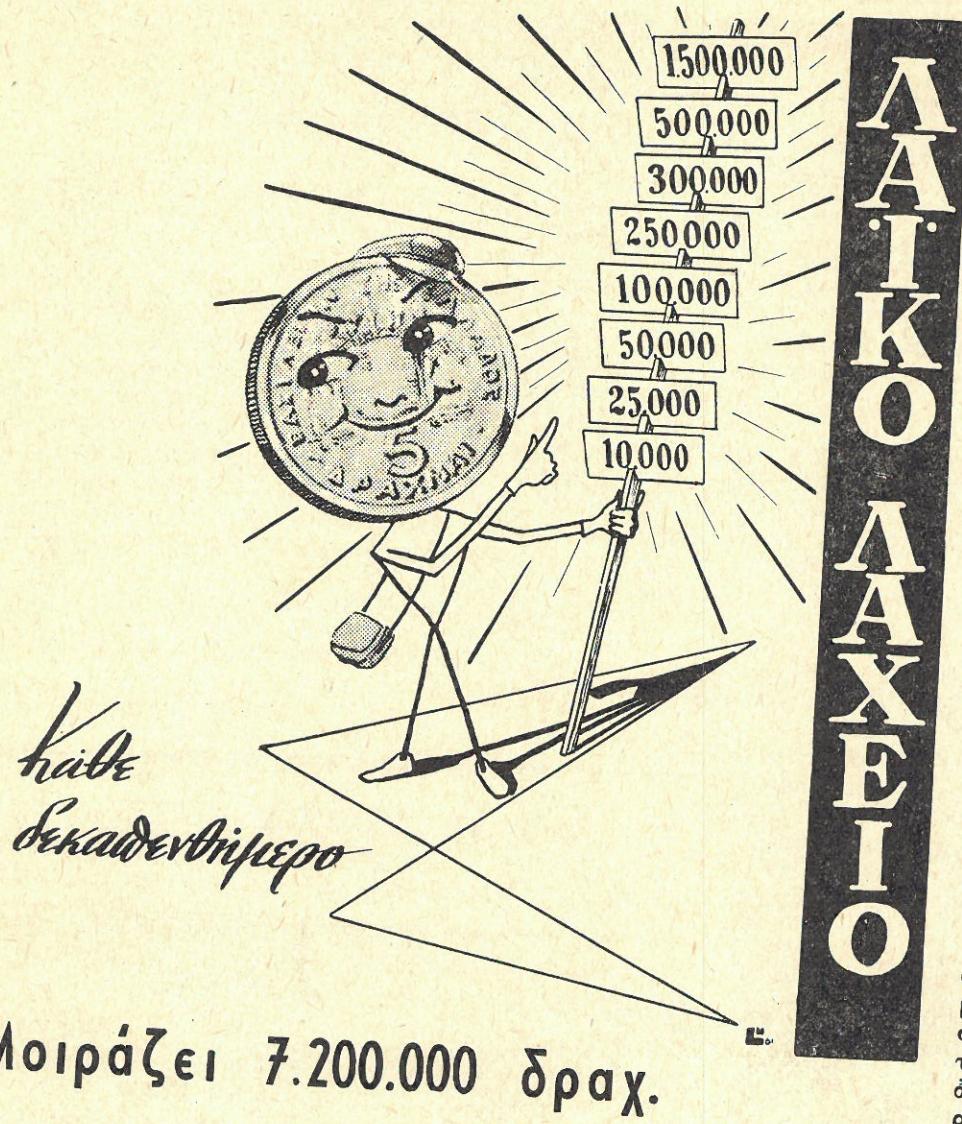
"Ἐνας νέος δόριζων, ἐντελῶς διάφορος τῶν μεχρι του-
δε ὑπαρχόντων, παρουσιάστηκε, ὁ ὅποιος ἡμέρα μὲ τὴ
ἡμέρα περισσότερον εὑρύνεται.

Παρ' ὅλον ποὺ ἀκόμη εὑρισκόμεθα εἰς τὰ πρώτα τρόπον τινὰ βήματα τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως, ἐν τούτοις ἀρχισαν νὰ ἐμφαίνονται τὰ ποικίλα καὶ ὑπολογίσιμα διάφορα τόσον οἰκονομικὰ ὅσον καὶ ἐκπολιτιστικά.

‘Η προσπάθεια προσελκύσεως τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ
ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀνάγκη τῆς ἔξυπηρετήσεώς των, ἔβαλαν
τὰ θεμέλια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν, εἰς τοὺς κατοίκους τῶν
διαφόρων κωμοπόλεων καὶ Χωριῶν τῆς Εὐρυτανίας
καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Μεγά-
λου Χωριοῦ, Τουριστικῆς συνειδήσεως καὶ ἐκπολιτιστι-
κοῦ πνεύματος τὸ διποῖον νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς νέες
δημιουργούμενες ἀνάγκες.

Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν εὐπρεπεστέρᾳ ἐμφάνισις τόσον τοῦ Χωριοῦ ὅσον καὶ αὐτῶν τούτων τῶν κατοίκων ὡς καὶ ἡ ἀπόκτησις πνεύματος συνεπείας καὶ εὐθύνης ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν κάθε Χωριοῦ εἶναι καὶ ΠΡΕΠΕΙ νὰ εἶναι τὰ ἀναγκαῖα πρῶτα βήματα τῆς προόδου.

προσοσσού.
Βέβαια ὅλα αὐτὰ εὔκολα γράφονται, ἀλλὰ δυσκολώτερα ἐφαρμόζονται. Αὐτὸς ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀπαρχὴν ἀπογοητεύσεως καὶ ἐγκαταλείψεως καθε προσπαθείας, ἀλλὰ ἀντιθέτως εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ καταβληθῇ ὅποιανδήποτε προσπάθεια, παραμεριζόμενα τυχὸν ὑπάρχοντα εὗτελῇ καὶ ἐπιζήμια προσωπικά, ταπεινά, μικρὰ συμφέροντα καὶ πάθη, προκειμένου νὰ καταστῇ δυνατή ἡ καλυτέρα καὶ πλέον προσοδοφόρος ἐκμετάλλευσις τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, συνε-

Μοιράζει 7.200.000 δραχ.

πεία τῆς ὅποίας ΟΛΟΙ εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ὀφεληθοῦν.

Χρειάζεται μιὰ κάποια διορατικότης γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς ὅτι τὸ ἀτομικὸν συμφέρον εἶναι ἀπόρροια ἐνὸς γενικοτέρου συμφέροντος καὶ αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη ὅλοι νὰ ἐπιδιώξουμε.

Ἐπιδιώκεται δὲ ὁ σκοπὸς αὐτός, μὲ τὸ νὰ καταβάλλεται πάντα συντονισμένη προσπάθεια ὥστε ὁ κάθε ἐπισκέπτης τοῦ Χωριοῦ μᾶς νὰ εὕρῃ τὶς ἀπαραίτητες ἔκεινες εὔκολύνσεις ποὺ θὰ τοῦ ἔξασφαλίσουν μιὰ κατὰ τὸ δυνατὸν ἄνετη καὶ εὐχάριστη διαμονή, γεγονὸς ποὺ θὰ ἔχῃ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα γιὰ ὅλο τὸ χωρίο καὶ κατὰ συνέπεια καὶ γιὰ ἔνα ἔκαστο τῶν κατοίκων του.

“Οταν μ’ αὐτὸν τὸν γενικὸ τρόπο ἀντιμετωπισθῇ τὸ ὅλον θέμα, τὰ οἰκονομικὰ ὄφελη ἔρχονται πλέον σὰν συνέπεια τῶν ὅσων ἔγιναν καὶ σὰν ἐπιβράβευσις γιὰ τοὺς καταβληθέντας κόπους.

Πρέπει νὰ σπείρῃ κανεὶς γιὰ νὰ θερίσῃ καὶ ὄπωσδήποτε αὐτὸ ἀφορᾶ καὶ ἐμᾶς.

N.A.K.

Ο κ. Παναγιώτης Τράπαλης διαμένων ἐν Ἀμερικῇ, θεῖος τῆς πρεσβυτέρας κ. Δήμητρας Κ. Βαστάκη, μᾶς ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχ. 200 ὡς συνέχειαν τῶν μέχρι τοῦδε εἰσφορῶν του ἐκ δραχ. 18.000 ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Γερασίμου.

Ο Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. "Αγγελος Τσουκαλάς, εἰς τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος ἐν μέσῳ τῶν Προεδρείων τῶν Εύρυτανικῶν Σωματείων Πρωτευούσης, ὅστις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς ἄλλην σελίδα ἀναφερομένης σεμνῆς τελετῆς, ἐγκαυνίασε τὸν πανηγυρικὸν φωτισμὸν τοῦ ἐξ Εύρυτανίας μεταφερθέντος Χριστουγεννιάτικου ἑλάτου.

Ἐκτὸς τῶν Εύρυτανικῶν Σωματείων Πρωτευούσης, συνέβαλεν ἡ Περιηγητικὴ Λέσχη, ὁ Δῆμος Ἀθηναίων καὶ τὸ Γηπουργεῖον Γεωργίας.

Ο ἀνάγλυφος Χάρτης τῆς Εύρυτανίας εἶναι τοποθετημένος κατωθεν τοῦ Χριστουγεννιάτικου ἑλάτου—ὅπισθεν τῶν παρισταμένων εἰς τὴν τελετήν.

